

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

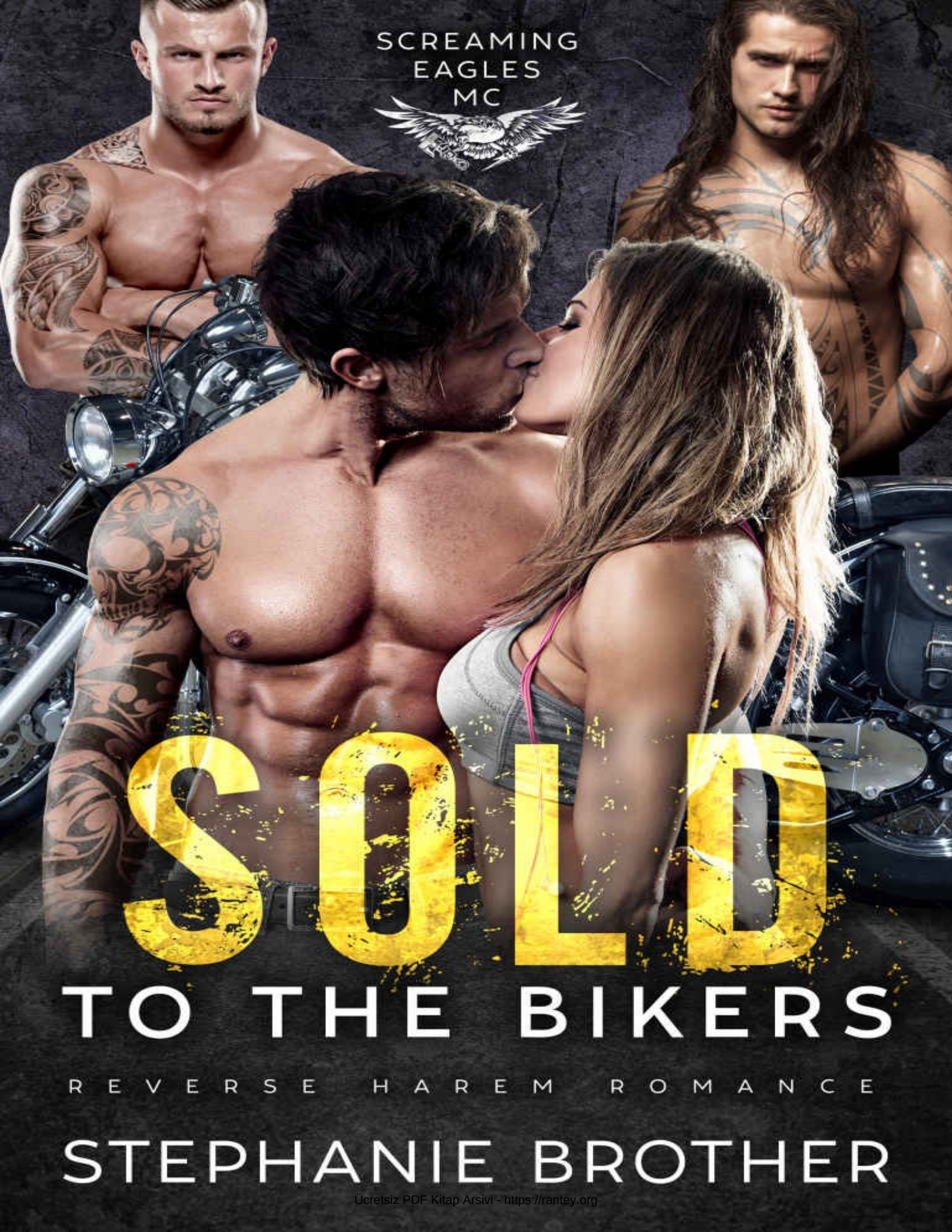
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SCREAMING
EAGLES
MC

SOLD

TO THE BIKERS

REVERSE HAREM ROMANCE

STEPHANIE BROTHER

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

MOTORCULARA SATILDI

BİR MC TERS HAREM ROMANTİZMİ

STEPHANIE BROTHER

Telif Hakkı© 2023 yazan Stephanie Brother

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap veya herhangi bir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yayıncının açık izni olmadan herhangi bir şekilde çoğaltılamaz veya kullanılamaz.

Bu kitap bir kurgu eseridir. Yaşayan ya da ölmüş kişilerle, yerlerle, olaylarla ya da mekanlarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Karakterlerin tamamı yazarın hayal gücünün ürünüdür.

Bu eserin sadece 18 yaş üstü yetişkinlere yönelik olduğunu ve tüm karakterlerin 18 yaş ve üstü olarak temsil edildiğini lütfen unutmayın.

Yeni sürümlerden haberdar olun.

[Posta listesi](#) | [Web sitesi](#) | [Facebook](#)
[Facebook Grubu](#) | [Instagram](#) | [E-posta](#)

İÇİNDEKİLER

Motorculara Yazar

HakkındaSatıldı

MOTORCULARA SATILDI

BİR MC TERS HAREM ROMANTİZMİ

NATALIE

"KİMLİĞİNİZİ GÖRMEK ZORUNDAYIM BAYAN." AĞIR METAL GÜMBÜRTÜLERİ Eagles' Roost'un fedaisinin arkasındaki kapılardan dışarı çıkıyor ve sokağın karşısındaki duvarlarda yankılanıyor.

Kaslı kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturuyor ve yüzünü boydan boya kesen, sağ kaşından başlayıp yanağından aşağı inen beyaz yara izleriyle daha da heybetli hale gelen sert, kara gözleriyle bana bakıyor.

Bunlara neyin sebep olduğunu düşünmek beni ürpertiyor ama yüksek elmacık kemikleri, güçlü çenesi ve bir kızı öpmeye hazır gibi görünen dudaklarından hiçbir şey eksiltmiyor.

"Ne? Ah, doğru ya." Kendime geliyorum ve ona ehliyetimi gösteriyorum, bir yandan da omzunun üzerinden barı görebilmek için parmak uçlarımda yükseliyorum. Burası tam da küçük kız kardeşimin hayatını yoluna koymak istiyorsa bulunmaması gereken bir yer. Bana sahte kimliğinden kurtulduğuna söz vermişti. Sanırım kurtulmamış.

Hızlı bir hareketle kartı parmaklarımdan arasından çekip alıyor. Dövmeli kolları, okumak için el fenerini aşağı doğru tutarken esniyor. "Yirmi iki mi? Gerçekten mi? Bu gerçek mi? Yirmi iki yaşında görünmüyorsun."

"Tabii ki gerçek! Hadi ama. Buraya parti yapmaya gelmiş gibi mi görünüyorum? Sadece küçük kız kardeşimi almam gerekiyor." Nedense -onu almam için beni arayan o olmasına rağmen- ortalıkta görünmüyor.

Uzun saçlarını gözlerinden çekerken muzipçe sırıtıyor. "Bana oldukça iyi görünüyorsun, ama eğer ödeme yapan bir müşteri değilsen, belki de seni içeri almamalıyım."

"Lütfen! Bunun için zamanım yok."

Gözlerindeki ışıltı neredeyse flört ediyormuş gibi görünmesine neden oluyor, ama onun gibi bir adamın benimle flört etmesine imkan yok. O sert ve vahşi, tıpkı bu bar gibi. Onu elinde bir şişe ve kolunda bir kızla tezgâha yaslanmış olarak görebiliyorum ama o kız ben değilim. Beş dakika birlikte olsak, seksi bir erkekle iki cümleyi bir araya getiremeyeceğimi anlar.

Belki ses tonumdaki çaresizlikten, belki de arkamda daha fazla insanın sıraya girmiş olmasından, ama yumuşuyor ve ehliyetimi geri veriyor. "Devam et, ama benim için bir dans ayır." Sonra da ukala bir sırıtışla göz kırpmıyor ve muhtemelen istediği zaman amcığa boğuluyor.

Evet, öyle bir olmayacak. Sandra'yı alıp buradan gideceğim. Sabah işe gitmem gerekiyor ve Ramona merhametiyle tanınmaz. Şehirdeki en iyi fırıncılardan biri için çıraklar on sentten fazla.

"Sadece ihtiyacım var..."

"Seni durdurmuyorum." Fedai sadece biraz yana kayıyor, bara girmek istiyorsam beni onun yanından geçmeye zorluyor. Bunun kasıtlı olduğuna eminim. Ayaklarımın üzerinde ileri geri kayıyorum, ona karşı hangisinin daha az utanç verici olacağına karar vermeye çalışıyorum - kalça mı göğüsler mi? Popo, sanırım?

Geçerken hissettiğim tek dolgu kendimim, çünkü o taş gibi sert. Sonunda onu geride bırakıp geçtiğimde hem rahatlama hem de pişmanlık hissediyorum.

Omzumun üzerinden bir bakış atıyorum ve onu kurt bakışlarıyla bana bakarken buluyorum. Fark ettiğinde sırıtışı genişliyor ve kendimi daha da büyük bir aptal durumuna düşürmeden önce dikkatimi başka yöne çekip içeri giriyorum.

Bar beklediğimden daha büyük ve kabadayı görünümlü insanlarla dolu. Bir kovboy barı olabilecek kadar çok kot ve deri var, ancak motor yağı ve egzoz akımı atlar yerine motosikletleri akla getiriyor. Üzerinde Ungrateful Bastards, Black Squad veya Screaming Eagles gibi şeyler yazan yamalar bulunan ceket ve yeleklerden bahsetmiyorum bile. Evet, kesinlikle motorcular. Haberlerde gördüklerim dışında onlar hakkında pek bir şey bilmiyorum ama ben bile anlayabiliyorum.

Ve kesinlikle Sandra'nın olması gereken türden bir yer değil.

"Güzel kış, tatlım. Buraya geri dönmek ister misin?" diyor Noel Baba'nınkine rakip olabilecek sakallı bir adam kıkırdarak.

Onu görmezden geldiğimde daha çok gülüyor. Bu adamlar klas değil, orası kesin. Sandra hangi cehennemde?

Bir bilardo masasının etrafına sıkışıyorum, tam oyunculardan biri ıstakasını geri çekip kırdığı sırada. Etrafa saçılan topların çıkardığı sesle irkilip kolları ve bacakları olan kaslı bir duvarın kollarına atılıyorum. Beni kolayca yakalıyor ve oltasında ne olduğunu inceleyen bir balıkçı gibi aşağıya bakıyor.

"Siktir, genelde ilk hamleyi *benim* yapmam gerekir ama işte buradasın." Gülümsüyor ve aklım başımdan gidiyor. Kare şeklinde bir süper kahraman çenesi ve birkaç yumruk görmüş gibi görünen bir burnu var. Koyu renk gözleri fedaininkilere çok benziyor ve geri kalanı da bir su perisi gibi inşa edilmiş. Siyah tişörtü o kadar geniş bir göğsü kaplıyor ki muhtemelen motorcu yeleşini pelerin olarak kullanabilirim.

Kocaman elleri kalçalarımdaya duruyor, beni yakın tutuyor, böylece ona bakmak için boynumu eğmek zorunda kalıyorum. O zamandan beri bir erkeğe bu kadar yakın .

-Aslında kapıdaki adam. Ama ondan önce? Kim bilir?

Çalışmak ve Sandra'ya yardım etmek arasında erkeklere ayıracak pek vaktim yok. Çoğunlukla görmezden gelmeye çalıştığım bir yanım, beni ne kadar kolay yerinde tuttuğunu görünce göbeğimin hemen altında parlıyor. Pazuları kalçalarım kadar büyük.

"Şimdi iyiyim, teşekkürler." Kollarına dokunuyorum ve ne kadar faydasız olduğunu bilmeme rağmen göğsünü itmeye çalışıyorum. Kımıldamıyor. "Bırak beni!"

Bir süre daha bana bakıyor, sonra beni öyle aniden bırakıyor ki neredeyse kendimi ondan uzaklaştırıyorum. "Biriyle birlikte misin?"

"Hayır!"

Saçları sarı ve dalgalı bir şekilde yüzüne dökülen bir başka motorcu, büyük motorcunun yanından geçiyor. Kısa kırmızımsı kirli sakallı yüzü benimkinden çok daha yaşlı görünmüyor ama çelik gibi gri-mavi bakışları on yaş daha büyük birine ait olabilir. Yine de gülümsediğinde, çok yaramaz bir koro çocuğu gibi görünebilir. "Bu kim? Onu kendine mi saklıyorsun?"

"Beni uzak tuttuğunuz tek şey kız kardeşim!" Bıkkınlık içinde feryat ediyorum.

"Eğer senin kadar sevimliyse, ben olsam arka tarafa bakardım, ışıkların daha az olduğu yere." Sarışın olan sırıtıyor. "Size yolu göstermekten mutluluk duyarım."

Doğruca geri çekilip arkayı işaret etmeden önce ona doğru eğildim. Aklımdan ne geçiyordu? "Hayır, teşekkürler! Bu taraftan mı?"

Bu adamların nesi var? Onları çeken vanilya esansı mı? Bu barın her yerinde onlara iyi vakit geçirmecek seksi kadınlar var. Benden alabilecekleri en iyi şey lezzetli bir kek.

Tanrım, eğer bu adamlar benim üzerimde böyle bir etki yaratıyorsa, Sandra'nın neyin peşinde olduğunu ancak hayal edebilirim.

Büyük olan başını sallar. "Bunu kaçıramazsın. Sadece sahneye çok yaklaşma yoksa biri sana iş teklif edebilir."

İki kez göz kırpmıyorum, sonra topuklarımın üzerinde dönerek onları geride bırakıyorum. Ve bu kez, çok belirgin bir şekilde arkama bakmadan, kalabalığın içinden geçiyorum.

Müşterilerin çoğunu onlar oluştursa da sadece motorcular değil. Kabinlerden birinde üniversite öğrencilerine benzeyen, muhtemelen yılsonunu kutlayan, benim yaşlarımda bir grup var. Yeniden duygusallaşmamaya çalışıyorum. Bir araba kazasının o kaygısız hayatı benden çalması onların suçu değil ama başka bir dünyada belki ben de onlarla birlikte olurum ve Sandra da eski arkadaşlarıyla birlikte liseden mezun olurdu.

Dikkatim dağılmışken dirseğim iri yarı, kırılmış bir motorcunun karnına saplandı. Öksürüyor ve şok içinde bana bakıyor.

"Özür dilerim!" Gıcırđıyorum, yarı yarıya bana ters vurmasını bekliyorum.

"Sakin ol fare," diyor gülerek ve yolumdan çekiliyor.

Kalabalık sonunda açılıyor ve zemin öyle aniden alçalıyor ki, eğer korkuluk olmasaydı, kenardan yarım daire şeklindeki pelüş bir kabinin içine düşebilirdim. En uçta bir sahne ve üzerinde - aman Tanrım. İş yorumu yerine oturdu.

Küçük kız kardeşimin striptiz kulübünde ne işi var?

Dansçı direğin etrafında sanki onunla seks yapmaya çalışıyormuş gibi dönerken, alçaltılmış alandaki masalar tezahürat yapan, deri giysili erkeklerle doludur, birçoğunun buraya gelmesine gerek olmadığı açıktır, çünkü zaten üzerlerinde zar zor giyinen kadınlar vardır.

Çılgına dönmüş bir halde kalabalığı araştırıyorum. Parlak ışıklar doğrudan sahneye yönelmişken, oturma alanı karanlığa gömülmüş ve seçilmesi zor ve kabinlerdeki bazı çiftlerin görünüşüne bakılırsa, aslında neler olup bittiğini görmek istediğimden emin değilim.

"Sandra!" Bağırıyorum.

İşte orada, kanepelerden birinde takılıyor. Birlikte olduğu bazı kişileri, ona uzak durmasını söyleyip durduğum arkadaşlarım olarak tanıyorum, çünkü onu böyle yerlere sürüklüyorlar.

Çabuk, merdivenlerden inin ve sonra gözlerimi neredeyse çıplak bir kadının yerçekimine meydan okurcasına kıcını salladığı sahneden uzak çalışın. Bu kadarı da fazla. "Sandra!"

"Nat?" Kabinlerden birinden bir kafa fırladı.

Yüz hatlarında rahatlama ve hayal kırıklığı karışımı bir ifade var. Bu bakışı çok iyi biliyorum ve endişeli öfkem biraz olsun eriyor. Gerçekten çabalıyor, GED'i üzerinde çalışıyor, yardım etmek için kendine yarı zamanlı bir iş buluyor, dairenin etrafında bir şeyler yapıyor. Rehabilitasyondan çıkan kız benim oraya götürdüğümden çok farklıydı.

Yine de bu, anlaşmamızın kesin bir ihlali.

Kanepeden atlayıp bana doğru koşuyor. "İçki içmedim ya da bir şey yapmadım, söz veriyorum. Beni buraya getirdiler ama sadece su içtim."

"Ve bir kucak dansı," diye bağırıyor arkadaşlarından biri, bu da normalde çok açık sözlü olan küçük kız kardeşimin domates gibi kızarmasına neden oluyor.

"Ve bir kucak dansı," diye kabul ediyor, utanç içinde başını sallıyor.

Etrafımıza bakıyorum, erkek striptizcilerden bir iz göremiyorum. Eminim buradaki erkekler bu gösteriye bayılmışlardır. Bundan fazlası olmadığı sürece, umurumda bile değil. O bir yetişkin. Sadece Sandra'nın yenmek için çok uğraştığı alışkanlıklarına geri dönmesini istemiyorum. Hiçbir gencin yaşamaması gereken bir hayat yaşadı. İkimiz de yaşadık.

"Seni eve götürüyorum, tamam mı?"

Başını sallıyor. "Evet. Zamanın nasıl geçtiğini anlamadığım için özür dilerim. Arabayı Jerry'nin kullanması gerekiyordu ama birkaç bira içti. Yemin ederim bara gideceğimizi bilmiyordum, buraya gelene kadar bilmiyordum."

"Aradığın için seninle gurur duyuyorum." Ana bara geri dönerken onu yanıma çekmek için elini tutuyorum.

Bana deliymişim gibi göz kırıyor. "Ama-"

"Ama hiçbir şey yok. şey... Sahte kimliğinin hala sende olması beni heyecanlandırmıyor, ama
-"

"İşte buradasın. Seni burada bulacağımı düşünmemiştim ama bulduğum için üzgün olduğumu söyleyemem."

Kendimi onun kollarında bulmadan önce konuşmacının kapıdaki uzun saçlı motorcu olduğunu ancak fark edebiliyorum. Eli saçlarımın arasına giriyor ve bir de bakıyorum ki dudakları dudaklarımda. Adrenalin yükseliyor ve stresli beynim savaşmak yerine sonunda pes edip doğrudan sevişmeye başlıyor.

Gözlerimi kapatıyorum ve dili dilimin üzerinde kayarken küçük bir nefes alıyorum. Güçlü bir el belime iniyor ve beni doğruca büyük, kaslı vücuduna çekiyor. Tadı viski ve seks gibi.

Deri kokusu ciğerlerimi dolduruyor. Çekirdeğim erimeye doğru giden bir nükleer reaktör gibi ısınıyor.

"Natalie?" Sandra hem eğlenmiş hem de ürkmüş bir sesle soruyor.

Bir motorcuya sarılmış halde kendime geliyorum. "Dur!"

Geri çekiliyor, gözleri kapalı, gülümsemesi seksi ve kendinden memnun. "Dans etmeye hazır mısınız?"

"O türden değil!"

Kıkırdıyor. "Fikrini değiştirirsen beni nerede bulacağını biliyorsun."

"Böyle bir şey olmayacak," diyorum hissettiğimden daha büyük bir güvenle. Dizlerim titriyor ve dudaklarımda hâlâ onun tadı var. Sandra'nın elini tutuyorum ve başka bir şey olmadan önce onu oradan çekip çıkarıyorum. İkimize de.

"İyi misin?" diye soruyor benim külüstür arabama binerken. "İyiyim!"

İkinci denemede çalıştı ve sonra yola çıktık.

"İyi birine benziyordu."

"Umurumda değil."

"Ve oldukça ," diye ekliyor sinsice.

Sonunda işin saçmalığı ortaya çıkıyor ve gülmekten kendimi alamıyorum. "Evet, iyi. Öyleydi."

"Beni aldığın için teşekkürler. Seni seviyorum. Artık beni güvende tutmak için yapmayacağın hiçbir şey olmadığını biliyorum, buna bir motorcuyu öpmek de dahil." Kıkırdıyor.

"Evet. Ben de seni seviyorum. Şimdi seni eve götürelim, tamam mı? Yarın benim izin günüm ama senin sabah işin var."

Uyumaya gittiğimde kız kardeşime kavuşmanın ne kadar güzel olduğunu düşünüyorum. Birkaç yıl çok zor geçti ve bunun gerçekleşeceğinden emin değildim. Ama rüyalarım motorcularla dolu, özellikle de yaralı, uzun saçlı biri beni anlamsızca öpüyor.

NATALIE

"YÜZ BIN DOLAR MI?"

Çenemin altında canımı acıtacak kadar sert bir silahın soğuk çelik namlusu varken bile şokumu atlatamıyorum. Ay sonunda bakiyem dört haneli rakamların üzerine çıktığında mutlu oluyorum. Eğer yüz bin dolarım olsaydı, bu tek odalı apartman dairesini kız kardeşimle paylaşıyor olmazdım.

"İstediğin kadar söyleyebilirsin. Bu hiçbir şeyi değiştirmeyecek," diyor içlerinden biri çirkin bir alaycılıkla.

Kapıyı çaldıklarında neden açtım ki? San-Dra'yı bu konuda defalarca uyarmıştım ama onu evde bekliyordum ve anahtarlarını sürekli unutuyordu. Beklediğim son şey üzerime atlamaları ve bana silah çekmeleri idi.

Onlardan dört tane var ve her biri bir öncekinden daha korkunç. Büyük, kirli ve pis. Bir dakika önce fırındaki kekler gibi kokuyordu ama şimdi tek alabildiğim koku kafama silah dayayan adamın motor yağı ve ter kokusu.

Sanırım motorcular. Uzman değilim ama geçen hafta sonu bardaki insanlarla aynı görünüşe sahipler. Ama bu adamlar tehlikeli derecede seksi görünmüyor, sadece tehlikeli. Çamurlu motosiklet çizimleri, kirli kotlar ve yamalarla kaplı yıpranmış yelekler giiyorlar. Sırtlarında "İstenmeyen" yazıyor. Bu onların kulübü mü?

Daha sonra ifade vermem gerekirse diye ayrıntılara odaklanmaya çalışıyorum, ama bu şehirde? İşim biter bitmez doğrudan çöpe giderdi. Herkes bu şehri kimin yönettiğini biliyor ve bu seçilmiş yetkililer değil.

"Sandra'nın sana yüz bin dolar borçlu olmasına imkan yok! O neredeyse hâlâ bir çocuk! Bu bir tür hata olmalı."

"Hata yok, tatlı memeler," diyor liderleri, iki dişi eksik geniş sırtıışıyla. Kaya gibi yapılı, sol kolunun etrafını saran bulanık dövmeleri var. Deri yeleğinin altında hiçbir şey yok, tabii kıllı göbeğini ve kemerinden çıkan silah kabzasını saymazsanız. Diğerleri ona Crusher diyor. "Lanet olası yüz bin dolar ve zaman geçiyor. Bize nerede olduğunu söyle, biz de senin kafanı . İstedığımız sen değilsin."

"Kendi adına konuş," diyor beni tutan adam. Tişörtümün üzerinden göğsümü kabaca sıkıyor. İnliyorum ve derim ürperiyor ama karşı koyacak durumda değilim. "Bana oldukça iyi hissettiriyor."

Sertçe yutkunarak başımı sallıyorum ama kaşınan tetik parmağı olan adamın aklına bir şey gelmesin diye zar zor. "Sandra aylardır rehabilitasyonda. Daha birkaç hafta önce eve döndü. Sana yüz bin dolar borçlu olmasının imkânı yok."

Ben on altı yaşındayken, eski belediye başkanının kızı motorcular tarafından kaçırıldı. Kızı kaçırdıklarını iddia ettiği adamların aslında belediye başkanının suçlarını ortaya çıkarma planının bir parçası olduğu ortaya çıktı ama asıl suçlunun belediye başkanı olduğu ortaya çıkmadan önce bile haberlerde kaçırılanlar çok seksi görünüyordu. Kendi kurallarıyla vahşi ve özgür yaşayan kötü çocuklar gibi.

Ama eğer gerçekten böylelerse? Evet, bundan sonra iyi adamlarla devam edeceğim.

Eğer yaşarsam.

"Bizi aptal mı sanıyorsun?" Crusher o kadar yaklaşıyor ki ekşi nefesinden uzaklaşmak zorunda . "O yerler, yaptıkları tüm boktan seçimlerden saklanan keşler için Club Med gibi. Küçük kardeşinin başı belada, bebeğim. Nerede o?"

"Neden sana söyleyeyim ki? Ona zarar verebilesin diye mi?"

Ağzı çenemin altından itiyor ve çenemi kavrayarak beni ona bakmaya zorluyor. "Ağzını bozmak istediğine emin misin? Şu anda tek istediğim o ve eğer uslu durursa, bunu düzeltmek için bir şansı olacak. Senin kadar tatlı değil ama genç ve bu birçok erkek için yeterli."

Ne demek istediğini yüzüme tokat gibi çarpıyor. "Bu iğrenç! On sekiz yaşında! Yapamazsın-"

"Ne istersek onu yaparız. Burada borçlu olan biz değiliz. Para için iyi mi?" diye soruyor, sesi alaycı.

Başka tarafa bakıyorum.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Eğer bu işten el ve ayak parmakları sağlam ve dişleri hâlâ ağzında olarak çıkmak istiyorsa, ne dersek onu yapacaktır." Gözleri bir parıltıyla genişliyor, sanki genç bir kızı seks işçiliğine zorlama fikrinden zevk alıyormuş gibi.

Hava yanık kokmaya başlar. "Fırın!"

Crusher fedailerinden birine "Alarm çalmadan önce kapat şunu," diye çıkışıyor, sonra dikkatini tekrar bana çeviriyor, boncuk gibi gözleri kısılıyor. "Kibar olmaya çalıştım ama bütün gece bekleyemem. O küçük amcığın nerede olduğunu söyleyene kadar parmaklarını teker teker kırmaya ne dersin?"

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülüyor. Tanrım. Sandra benden gerçekten bu kadar büyük bir şey saklamış olabilir mi? Belki birkaç yıl önce buna inanırdım ama rehabilitasyonu bitirdiği için çok gururluydu. Her gece GED için çalışıyordu. O bara gittiğinde bile iyi olmak için elinden geleni yaptı.

Başını tekrar belaya sokmasına imkan yok. Bu kadar erken değil. Ama kesin olan bir şey var. Eğer bu adamlar kirli ellerini ona bulaştırırlarsa, onu eski hayatına geri sürükleyecekler ve bu sefer asla şansı olmayacak.

Gözlerimi sıkarak kapatıyorum çünkü onun acımasız yüzüne bakarken yapmam gereken şeyi yapacak cesareti asla bulamayacağım. Ben her zaman onun ablası oldum, ne zaman başı sıkışsa ve inecek bir yere ihtiyacı olsa Sandra'yı yakalayan kişi. Hayatını toparlamasına yardım etmek için her şeyi bırakan kişi, çünkü onu seviyorum. Onu kurtarmayı bıraktığımı sanıyordum.

ortaya çıktı. "Onun yerine beni al."

Crusher gülüyor ve bu korkunç bir ses. "Bok yok mu? Küçük kız kardeşinin yerini mi almak istiyorsun? Bu çok asilce. Belki de görüldüğün kadar masum değildir. Belki de Sugar vahşi tarafta bir gezintiye çıkmak istiyordur. Bazı gerçek erkeklerin gerçek siklerinin tadına bakmak istiyordur. Sessiz olanları asla küçümsemeyin, değil mi çocuklar?"

Arkadaşlarının kahkahaları midemi bulandırıyor. Ugh.

Ama çenemi kapalı tutuyorum. Şimdi vurulmanın ikimize de faydası olmaz.

"Tabii ki istemiyorum ama seninle gelirim onu rahat bırakırsın, değil mi? Onun borcunu kapatabilirim." Lütfen Tanrım, bundan bir çıkış yolu bulmama izin ver, ama bulamasam bile Sandra'yı bu adamlara teslim etmeyeceğim. Şimdi olmaz. Bu onu mahveder ve kenara çekilip bunun olmasına izin verdiğimi bilmek beni öldürür.

Gülüşü çiğ. "Eminim yapabilirsin, Bayan Muffin. Ne var biliyor musun? Evet. Güzel. İşbirliği yaptığınız ve söylediğimiz her şeyi yaptığınız sürece küçük kardeş serbest kalacak. İçinizden biri borcunu ödediği sürece, kim olduğu umurumda değil. Telefonunu ver."

"Ne?"

"Telefonunu ver lan bana." Silahlı adama eliyle işaret ediyor. "Bırak onu."

Yanlış bir hareket yapmak istemediğim için yavaşça kot pantolonumun cebine uzanıyorum. Telefon benim dış dünyayla tek bağlantım. Bende kalmasına izin vereceklerini ummak muhtemelen aptalcaydı.

"Buraya at."

Crusher kısa bir süre bakıyor ve cebine atıyor. Kayboluşunu izlerken kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

"Merak etme," diyor zalim bir sırıtışla. "Eğer ararsa, çok sıkı çalıştığını emin olacağım. Ya da sikişmek için çok çalıştığını."

Sırtımdaki kıyafetlerden başka hiçbir şeyim olmadan beni binamızdan çıkarıyorlar, sadece kız kardeşime bir not bırakmama izin veriyorlar, böylece beni hemen kayıp olarak bildirmiyor. Yine de eninde sonunda bir şeylerin ters gittiğini anlayacaktır. Tek umudum Sandra'nın polisin ilgisini çekmeyi başarması ya da yardım etmenin başka bir yolunu bulması. Bunun ne hakkında olduğunu bilecek mi?

"Bana ne yapacaksın?" Kafamda kâbus senaryoları dönüyor ama borç devam sürece öldürülemez kadar değerli olduğum düşüncesine tutunuyorum.

Göğüslerimden birini sıkma sırası Crusher'da, o kadar sert ki acıtıyor. Beni kabaca dışarıda park etmiş siyah bir minibüsün içine itiyor ve kulağıma sertçe fısıldıyor, "Ne istersek."

QUICKSHOT

MOTOSİKLETİMİ BİR KEDI YAVRUSU GIBİ MIRILDANIR HALE GETİRMEK İÇİN ÇOK ÇALIŞTIM VE

Motoru her durdurduğumda o yumuşak gürültüyü özlüyorum. Belki istekli bir kadının yumuşak, şaşırtıcı hissi dışında, onun gibi bir şey yok.

Badass ve Animal arkamdaki benzin istasyonuna giriyor. Badass'ın canavarı susturana kadar bir ayı gibi kükrüyor, Animal'ın egzozu ise yüksek sesle çatırdıyor. Kulüpteki her motosikleti sesinden tanıyorum, bir insanın sesi kadar eşsiz. Kahretsin, her birinde aletlerim vardı.

Depoyu doldururken benzin pompası ritmik bir şekilde tıkırdıyor. Bu konuda yatıştırıcı bir şey var. Canavarı besliyor.

"Lanet olsun, bu yaz böcekli geçecek," diye homurdanıyor Badass. Farlarını ve rüzgar kalkanını bir kez daha gözden geçirmek için pompaların arasından sileceği alıyor.

"Daha fazla protein," diyor Hayvan gülerek. Badass homurdanıyor ve tükürmek için başını çeviriyor.

İstasyonun içinden gelen bir gürültüyle hepimiz donup kalıyoruz. "Lanet olası Screaming Eagles burada değil, değil mi?" diye bağırıyor biri. "Bizimle karşı karşıya gelmek istemezsiniz."

Bir bakışta harekete geçiyoruz. Her kim bizim bölgemizde taşak geçiyorsa, bunun ne anlama geldiğini tam olarak öğrenecek. Motosikletleri geride bırakıp, bir gibi ön kapıya doğru ilerliyoruz, Badass

sağda, ben solda. Birlikte geçirdiğimiz yıllardan sonra, ne yaparsak yapalım Hayvan'ın saldıracağını öğrendik.

"Kıçınıza tekmeyle basacaklar!" Tanıdık ses meydan okuyor ama panik dolu. Bu piçler her kimse, bugün yolun yanlış tarafında olduklarını anlayacaklar.

"Ne dedin, sidikli çocuk?" Başka bir şey çöküyor. "Lanet bir ders zamanı."

Hayvan kapıyı tekmeleyerek açar. Yerde uçuşan bir yığın silecek suyu şişesine çarpar. Kurnazlık hiçbir zaman onun güçlü yanı olmadı. "Artık buradayız, orospu çocukları!"

Badass'e başımı sallıyorum ve o da küçük kardeşini takip ediyor. İkisi de birini mahvetmek için yaratılmış, ama Badass daha yaşlı, daha geniş ve daha az fevri. Ben zaten menzilde daha iyi çalışıyorum, bu yüzden geride duruyorum, elim kemerimde, atıcımın hemen yanında.

Gördüğüm ilk herif, deri giymiş ve sopayla kesilmiş tıknaz bir adam. Pirinç muştalarını kaldırmış, Badass'e saldırıyor. Saldırmaya çalışıyor. Badass onu yakasından yakalıyor ve ön kapıya doğru savuruyor. Adam şişelerin üzerinden tökezleyip yüzü çelik çerçeveye çarptığında ırkilmek için tam zamanında yoldan çekiliyorum. Umarım onun iyiliği için, biz kıçına tekmeyle basmadan önce ön dişlerini toplamayı hatırlar.

Ceketinin arkasında "İstenmeyen" yazıyor ve gözlerimi deviriyorum. Kendilerine MC diyorlar ama daha çok araba parçaları satan ve sert oynamayı seven bir avuç bok kafalı gibiler. Genellikle bizim bölgemizden uzak dururlar ve daha önce bize hiç sorun çıkarmadılar. Neyin peşindeler?

"Sıradaki kim?" diye kükrüyor Animal, Badass'in ilk yarışmacıyı almasından dolayı hayal kırıklığına uğramış görünüyor. "Ben tam buradayım."

Kapıdaki adam yerde yuvarlanıyor ve yüzünü tutuyor, dayak yemiş bir köpek gibi inliyor. Parmakları kanlı. Yakın zamanda ayağa kalkacağını sanmıyorum. Diğer ikisi geri çekiliyor ve kasada çalışan korkmuş çocuğu tezgâhın arkasına sinmesi için bırakıyorlar.

Şeker reyonunun görüş alanımı engellememesi için birkaç adım sağa dönerek onlara doğru başımı sallıyorum. "Screaming Eagles'ı sorduğunuzu duyduk. Artık buradayız. Ne istiyorsunuz lan?"

"Hiçbir şey yapmıyorduk. Hiçbir şey yapmıyorduk," diyor uzun boylu olan, elimin kemerimden çıkan silahın kabzasında gezinmesine bakarak. Eğer şansını değerlendiriyorsa, Şeytan'ın kendisinden daha hızlı olsa iyi olur.

Çünkü ben öyleyim.

"Kulağa hiçbir şey gibi gelmiyordu." Badass yumruğunu avucuna vuruyor, yerini bir yüzün alması için sabırsızlanıyor gibi görünüyor. "O pis ağızlarınızdan adımızı çok net duydum. Belli ki buranın bizim bölgemiz olduğunu biliyorsunuz."

"Sadece benzin alıyorum, dostum," diyor diğeri, uzun zamandır gördüğüm en çirkin orospu çocuğu. "Geçerken uğradık. Ödemeyi yapar yapmaz buradan gideceğiz."

Hayvan tezgâha doğru başını sallıyor. "Bunu duyduğuma sevindim ve o zavallı çocuğun ödünü kopardığını düşünürsek eminim iyi bir bahşiş ekleyeceksin. En azından bunu yapabilirsin."

"Ne var? Durun bir dakika. Biz sadece-"

Belalı tam elimi tabancamın kabzasına koyduğumda bir adım daha yaklaşıyor ve bu da o pislği susturuyor.

"Evet, tamam. Ödeyeceğiz. Siktir, buradan defolup gideceğiz."

"Ben de öyle düşünmüştüm." Animal'ın esprisiz sırtışı dişlerini gösteren bir yırtıcıyı andırıyor.

"Arkadaşını da yanına al ve bizim bölgemizden çıkana kadar hapsirdiğini bile duymak istemiyorum. İstenmiyorsun. Anladın mı?" Badass ve Animal buna gülüyor. "Arkadaşımızın hayatını bir daha zorlaştırdığını görmesek iyi olur."

Cevap vermiyorlar ama tezgâha para atıyorlar ve arkadaşlarını yerden kaldırmak için beceriksizce yanımdan geçiyorlar. Yüzü kötü durumda ama kanama yavaşlamış görünüyor. Onun için yeterli

En azından buradan gitmek için. Motosikletlerine binerken ters ters bakıyorlar ama daha fazla sorun çıkarmadan uzaklaşıyorlar. İyi ki kurtulduk.

"Hey, Gabriel? İyi misin?" Badass ellerini tezgâhın üzerine koyarak eğiliyor ve arkasına bakıyor. "O şerefsizler sana zarar verdi mi?"

Ayağa kalkan çocuk on dokuz yaşlarında, biraz çirkin, siyah saçlı ve kalın kaşlı. Kulüp başkan yardımcımız King, devriyedeyken ona göz kulak olmamızı ister. Geçmişlerini tam olarak bilmiyorum ama çocuğa karşı bir zaafı var. Mafya gibi koruma parası almıyor olabiliriz ama buralar bizim sokaklarımız ve kendi sokaklarımızı koruruz. O İstenmeyenler çok özel bir şekilde sıçıp batırdılar.

"Ben iyiyim," diyor Gabriel titrek bir sesle. "Bana bir saniye ver... Siktir."

Hayvan, devrilmiş bir patates cipsi standını düzeltiyor, sonra birkaç poşet çıkarıp tezgâha atıyor. "Ne istediler?"

"Bu alanın yakında onların olacağını ve ödeme yapmalarına gerek olmadığını, çünkü onların gözüne girmenin benim için en iyisi olduğunu söyledi." Etrafa saçtıkları diğer şeyleri temizlemek için tezgâhın yanına geliyor. "Onlara bunu yanlarına bırakmayacağınızı söyledim ama bu onları iyice kızdırdı."

Buna gülüyorum. "Sadakatini takdir ediyorum ama kendini öldürtme dostum. Tekrar gelirler, istediklerini verirsin ve gider gitmez bizi ararsın. Biz onlara neyin ne olduğunu öğretiriz. Bu senin işin değil."

Gabriel'in bana gönderdiği bakış son derece aşağılayıcı. "Ben korkak değilim. Üye olmadığımı biliyorum ama onlara bir bok vermeyeceğim. King aileme iyi davranıyor ve Kartallar da burayı güvende tutuyor... öyle mi?"

Badass omzunu o kadar sert kavırıyor ki irkiliyor. "Öyle olmadığını biliyoruz ama gördüklerini aktarmak için hayatta kalman daha çok işimize yarar. Ayrıca, bakman gereken küçük bir kız kardeşin var ve bu dünyadaki en önemli iş. Bana güven."

Gabriel, Badass ve Animal'ın hikayesini bilmiyor, bu yüzden küçük kardeşinin yüzündeki yara izlerini her gördüğünde Badass'ın aklından neler geçtiğini bilmiyor, ama ben . Badass buna dünyanın en önemli işi derken şaka yapmıyor. Ona göre bu gerçek.

Ama sesindeki ciddiyet açıkça belli oluyor. Gabriel başını sallar. "Evet, tamam. Yapacağım. Sizin için."

"Sophia nasıl?" Hayvan tonu yumuşatmaya çalışır. "O ne? İkinci sınıf öğrencisi mi?"

"Evet. O da çok zeki. Hep A alır. Sanki hiç denemiyormuş gibi." Gabriel gururla gülümsüyor. "Ben okulu bıraktım ama onun bir yerlere gelmesini sağlayacağım, biliyorsun."

Badass onun omzuna vurur. "Güzel. Doğru şeyi yapıyorsun ve buna güvende kalmak da dahil. Onlar küçük, boktan bir kulüp ama yine de sana bir kurşun sıkabilirler. Bırak da cezalarını biz çekelim. O piçlerle nasıl başa çıkacağımızı biliyoruz ve tüm kulüp bizi destekliyor. Anladın mı?"

Gabriel başını sallar. "Başımı egeceğim, benzin de bizden." Yıkanmamış'ın bıraktığı faturaları kaldırır. "Bu fazlasıyla karşılar."

"Sikerim böyle işi," diye homurdanır Badass ve ona daha fazla para uzatır. "Bunu hak ettin. Üstü kalsın."

Yarım saat sonra Kartal Göz'ün ofisindeydik. Karşısına kaç kez çıktığının bir önemi yok, o tebeşir beyazı göz beni her zaman ürpertecek. Sanki içini görebiliyor gibi.

Kır saçlı, kırılmış ve ellili yaşlarında olan bu adam, Screaming Eagles MC'nin tartışmasız başkanı. Bir boğa gibi yapılı ve bir porsuktan daha acımasız, bu pozisyonunu daha uzun süre koruyacak. Biri ona meydan okumak istese bile, buna cesaret edemez. Ona bulaşan, hepimize bulaşmış demektir.

King, emir subayı, duvara yaslanmış, büyük kollarını göğsünde kavuşturmuş. "Bu ses hiç hoşuma gitmedi."

Başımı salladım. "Bu yüzden doğruca buraya geldik. Bir şeyler ."

"İstenmeyenler bir terör bölgemizin sınırlarında atıyor," diyor Kartal Göz'ün tok sesi. "Bu sadece şüphelerimi doğruluyor. Yaklaşıyorlar ve hakları olandan daha hızlı büyüyorlar."

King kaşlarını çattı. "Kulüp binalarında açık artırma düzenlemeye başladıklarına dair söylentiler duydum."

"Müzayede mi?" Hayvan merakla yara izli bir kaşını kaldırıyor. "Ne yani? Sanat falan gibi bir şey mi?"

Kartal Göz'ün beyaz gözü de sağlam gözü gibi yuvarlanıyor ama onun böyle hareket etmesini izlemek tüyler ürpertici. "Sanatı burundan çekemediğin sürece olmaz. Ürün. Silahlar. Çitle çevrili şeyler. Yıllardır dükkânlarında satış yapıyorlardı ama sonra bir şeyler değişti. Biri onları destekliyor ve kim olduğunu bilmek istiyorum. İstenmeyenler bir avuç işe yaramaz serseri ve liderlikte bir değişiklik olmadı, bu yüzden param birilerinin bize ulaşmak için onları kullanması üzerine."

"Peki plan nedir?" diye soran Badass'in sesinde öyle bir hırçınlık var ki, Kartal Göz'ün boxer'ı Jüpiter köşede uyuduğu köpek yatağından başını kaldırıyor. Kimse ona seslenmeyince ve ödül maması da gelmeyince ağzını patilerine doğru indiriyor ve gözlerini tekrar kapatıyor.

Kartal-göz King'e bakar ve birbirlerine başlarını sallarlar. "Bir plan mı istiyorsun? İyi o zaman. Üçünüz de lanet olası görev için gönüllü oldunuz. Terfiye ne dersiniz?"

"Güzel, hep orta düzey yönetici olmak istemişimdir," diye şaka yapıyor Animal.

Kartal-göz masasından uzaklaşır ve volta atmaya başlamak için ayağa kalkar. "Lanet olası harika. İşte sizden yapmanızı istediğim şey."

NATALIE

BANA İKİ SANTİMLİK TOPUKLU AYAKKABILAR VE SİYAH BİR ATLET VERDİLER. Önünde büyük, ütülenmiş altın harflerle "İstenmeyen" yazıyor, göğüslerimi çenemin altına kadar sıkıştıran bir sütyen ve kıcımın altına zar zor ulaşan bir etek. İç çamaşırı yok, zaten bana verdiklerini giymek istemezdim.

Dün gece beni attıkları odada, daha da kirli bir yatağın büyük, kirli aynadan yüzüm bana bakıyor. Her şey bayat ter ve seks kokuyor ve üzerinde yürüdüğümde tüylü halı çıtırdıyor. Eminim burası onların kullandığı oda.

Geceyi yatak yerine, kıcımı dürten bir bobinle köhne kanepede kıvrılmış bir şekilde geçirdim. Gerçekten ama gerçekten bir yere kıvrılıp ağlamak istiyorum ama bu canavarlara bu zevki tattırmayacağım.

Crusher diğer odadan, "Defol git buradan," diye bağıyor. "Kendini baloya hazırlanan bir prenses mi sanıyorsun?"

Hayır, hamamböceklerinden biri benim iyilik perime dönüşüp beni buradan çıkarmadığı sürece olmaz. Midem boğazımda, yan odaya giriyorum. Crusher ve bir grup başka adam bekliyor. Bazılarını beni buraya getiren adamlar olarak tanıyorum, bazılarını ise daha önce hiç görmedim.

"Fena değil. Güzel memeler, güzel kalçalar." Crusher beni internetten sipariş ettiği bir seks bebeği gibi inceliyor, el yordamıyla vücudumda geziniyor. Ona bundan ne kadar nefret ettiğimi göstermemeye çünkü bundan oldukça eminim.

onu daha da heyecanlandırıyor ama elini kalçalarımın arasına soktuğunda irkilmeme engel olamıyorum. Birkaç adam gülüyor.

"Lanet bir bakire kadar ürkeksin," diye alay ediyor Crusher.

Bu biraz eve çok yakın. Ayakkabılarıma bakıyorum ve eteğimin altını çekiştiriyorum.

" olmaz! Kaç yaşındasın sen? Yirmi mi?" "İki,"

diye fısıldadım. "Yirmi iki."

"Kahretsin, keşke dün geceyi bilseydik. Bakirelerden boktan orospular olur. Onu tavlama eğlenceli olurdu," diye şaka yapıyor diğer motorculardan biri. En azından bunun bir şaka olduğunu umuyorum.

Yaşlı bir adam telefonundan kaldırıp bakıyor. "İnsanlar bir bakire için para ödüyor."

Crusher'ın yüzünde beni çok korkutan kurnaz bir ifade beliriyor. Elini boğazıma koyuyor ve beni duvara doğru iterek bir böcek gibi kısıtıyor. "Sürtüklere makyajını falan yaptıracaktım ama bakire mi? Evet. Bunu sevdim. Gerçek bir komşu kızı tipi."

Yüzünün sağ tarafında dövme olan sıksa bir adam yanıma yaklaşıyor ve bir yerlerde saklı bir tazelik mührü varmış gibi bana bakıyor. "Sence gerçekten öyle mi?"

Crusher etli elini sallayarak, "Fark etmez," diyor. "Bahse girerim her halükarda ciyak ciyak bağırarak ve bunun için para ödüyorlar."

Oh, Tanrım. Bilseler belki faydası olur diye düşünmüştüm ama bu çok daha kötü. "Değilim," diye yalan söylüyorum, kendimi onun tutuşuna karşı nefes almaya zorluyorum. "Ve onlara öyle söyleyeceğim. Her zaman erkeklerle yatıyorum. Sayısını unuttuğum kadar çok."

Gülümsemesi çirkinleşiyor. "Bundan emin misin? Her halükarda sikileceksin ve ilk seferini sadece bir kez satabilirsin. İnsanlar bir bakire için büyük paralar öder ve yüz bin dolar çok büyük bir para. Eğer seni açık artırmaya çıkarırsam, bu sana borcun için iyi bir peşinat kazandırır."

Bıraktığında derin bir nefes alıyorum, destek olarak kullanabilmek için duvara yaslanıyorum. "Müzayede mi?"

"Evet, seni en sona koyacağız. Eminim etrafta dolanıp kışını oynatırsan dedikodu yayılır. Gecenin sonuna kadar tüm odada senin için sertleşmemiş bir horoz olmadığından emin ol ve lanet olası teklifleri alacaksın. Parayı ne kadar hızlı kazanırsan, o kadar çabuk kek pişirmeye ya da her ne bok yapıyorsan ona geri dönebilirsin."

Benim için bir oda dolusu erkeği sertleştirmek mi? İyi bir günümde bile erkeklerle zar zor konuşabiliyorum, o da istediğim zaman. "Bilmiyorum... Ben o tür bir kız değilim."

Sırıttıyor. "Biliyorum, bunun için para ödüyorlar. Ya da belki kız kardeşin bu fikirle daha çok ilgilenir."

"Seninle gelirim onu yalnız bırakacağını !"

"Ve sen de istediğimizi yapacağını söylemiştin!" diye kükrüyor bana.

"Tamam. Ben yaparım." Her ne kadar nefret etsem de, muhtemelen haklıydı ve gerçekten burada durup kendimi nasıl satacağımı tartışacak mıyım?

Kıçıma sert bir şaplak atarak beni kesime giden bir inek gibi önüne kattı. Adımlarımı kendimden emin atmaya çalışıyorum ama köşeyi dönüp açık artırmanın yapıldığı odaya baktığımda bacaklarım jöleye dönüşüyor. Işıklar düşük, duman ve alkol kokusu güçlü ve etrafta uzanmış gösterinin başlamasını bekleyen adamlarla dolu. Bazıları motorcu derisi giymiş, ama diğerleri takım elbise giymiş ya da işten yeni çıkmış tamamen normal adamlar gibi görünüyor. İçeride en az elli kişi olmalı, belki daha fazla. Nefesimin düzene girmesini beklerken kendimi desteklemek için bir elimi duvara dayıyorum.

"İyi olacaksın," diye homurdanıyor Crusher ve arkama tekrar vuruyor. "Sadece o koca memelerini oynat ve gülümse. Eğer şanslıysan, o kış görecekler ve iki kirazı da patlatmak için iki katını ödeyecekler."

İki katı, ne için...? Dünya bir anlığına bulanıklaşıyor ve boğazımda safra tadı alıyorum. "Sadece... bana bir dakika ver, tamam mı?"

Gri takım elbiseli, kaygan siyah saçlı, uzun boylu bir adam Crusher'ın dikkatini çekmek için elini kaldırdı. "Tamam, topla kendini. Ama beş dakika içinde seni orada göremezsem, seni bağlayıp orta masaya koyacağım ve kalabalığın kontrollerini elleriyle yapmasına izin vereceğim. Anladın mı beni? Screwball, onu gözünün önünden ayırma," diye homurdanıyor uşaklarından birine.

Titriyorum ve başımı sallıyorum.

Takım elbiseli adam bana bakıyor ve bembeyaz dişleriyle gülümsüyor. Yakışıklı ve profesyonel görünüyor, bu da bana biraz umut veriyor. Belki de hikâyemi dinleyecek gibi görünen birine başvurursam bu kötü durumdan kurtulabilirim.

Ama beni ölçüp biçmesinde duraksamama neden olan bir şey var. Gözleri yüzüme gelmeden önce göğüslerime yerleşiyor ve ince gülümsemesi gözlerine ulaşmıyor. Orada acıma ya da merhamet yok. Dikkatini Crusher'a verdikten uzun süre sonra bile içimi ürpertiyor. Derin bir nefes alıp eşiği geçmek için kendimi çelikleştirdiğimde birlikte sessizce konuşuyorlar.

Yüksek topuklar beni alıştığımdan daha kısa adımlar atmaya zorluyor ve kalçalarım sekiz rakamı gibi sallanıyor, kısa eteğin içinde popomu oynatıyorum. Bu gerçek dışı. Kız kardeşimi kurtarmak için bekaretimi açık arttırmaya çıkarmak üzereyim. Ben, çılgın bir geceden anladığı yenilebilir kurabiye hamuru tarifim üzerinde çalışmak ve bir şişe köpüklü şarap açmak olan bir fırıncı çırağıyım. Ben böyle şeyler yapmam.

Bugün hariç, öyleyim.

İçeri girer girmez gözlerin üzerimde olduğunu hissediyorum. Bazıları hızla uzaklaşıyor, ama diğerleri oyalanıyor, sıcak ve nasıl karşılayacağımdan emin olmadığım beklentilerle.

"Hey, sıcak bok," diyor eş süveterli, sakallı bir motorcu, kötü kokulu bir puro içiyor. Deri yeleşinde 'Becerilmiş ve Özgür' yazan bir yama var. Müthiş. "Yeni sürtüklerden biri misin?"

Mahcup bir şekilde başımı sallıyorum. Burada geçirdiğim kısa sürede motorcu dilini yeterince için fahişelerin kulüpte takılan ve üyelere iş için açık olan kızlar olduğunu biliyorum. Bunu neden yaptıklarını bilmiyorum. Belki heyecan için, belki erkeklerden uyuşturucu koparmak için, ya da

Belki de birilerinin yaşı kadını olmanın güvenliğini istiyorlar, ki sanırım bu da eşler gibi bir şey. Yargılamak istemem ama ben kesinlikle onlardan biri değilim.

Şu ana kadar tüm bunlar kötü bir film gibi gelmişti ama artık hepsi çok gerçek. Crusher'ın bu gece yüz bin dolar kazanmamı beklemediği açık, bu da ya bundan kurtulmanın bir yolunu bulmam gerektiği ya da bu sürüngelelerden birine özlem duymanın kulağa hoş gelmeye başlayabileceği anlamına geliyor. Ailemizi dört yıl önce kaybettik ve yardım isteyebileceğimiz bir ailemiz yok. Kız kardeşimi bir kez hayal kırıklığına uğrattım. Bunu bir daha yapmayacağım.

Kıçımı kirli zemine koyup hüngür hüngür istiyorum ama bu, çocukken kederli bir gence nasıl ebeveynlik yapacağımı bilmediğimde işe yaramamıştı, şimdi de yaramayacak. Eğer böyle devam edecekse, elimden gelenin en iyisini yapmalı ve kazanabildiğim kadar çok para kazanmalıyım. Seks sadece bedendir. Benim kim olduğum ya da gerçek değerim değil.

Bunu kendime fısıldayıp duruyorum.

Göğsümü dışarı çıkaran ve atletin kolları arasından yan göğüslerimi gösteren derin bir nefesle omuzlarımı dikleştiriyorum ve yüzüme bir gülümseme yapııştırıyorum. Bu gece dışarıda biri bekaretimi alacak, o yüzden buna değmesini sağlayalım.

HAYVAN

İSTENMEYENLER KULÜP Binası tam bir bok çukuru. Boyaları dökülüyor,

Duvarlarda delikler var ve halıdaki desenin boya değil küf olduğundan eminim. Martha Stewart küplere binerdi, üstelik hapse girmişliği de var. Tanrım, en azından bir pencere açabilirlerdi. Büyük, eski bina ihtişamlı günlerinde bir malikaneydi, ama İstenmeyenler taşınmadan önce bile zor zamanlar geçirmiş olmalı.

Ortam tıklım tıklım ama kesiklerimiz çok çabuk dikkat çekiyor. Dar alana rağmen Screaming Eagles logosu etrafımızda bir balon oluşturuyor. Herkes Güney Yakası'nı bizim yönettiğimizi biliyor ve rakip bir kulüpte ne halt ettiğimizi merak edecek kadar akıllılar - bu adamlar gibi küçük bir grup sidikli karıncanın olabileceği kadar rakip.

Bırak fısıldasınlar.

Umurumda değil. Fark etmelerini sağlamak için buradayız. Burada olmak bile bir meydan okuma, bakalım cevap verecek cesaretleri var mı?

"Birinin ortalığı karıştırmaya çalışması ne kadar sürer?" diye soruyor Badass, kalabalığı bela için tarayarak. Bu durum için siyah bir bandana ve siyah deri eldivenler giymiş ve boş boş yumruklarını esnetiyor. Profesyonel olduğu dönemden beri onu böyle bir dövüş için can atarken görmemiştim.

"Bizi yoklayacaklar," diyor Quickshot. "Neyin peşinde olduğumuzu görecekler. Bizimle doğrudan yüzleşmeye cesaret edemeyecekler. Bu lanet olası kulüplerinin sonu olur."

"Belki, ama yine de umut ediyorum." Badass sertçe gülüyor, sonra merakını gizleyemeyen konuklardan biriyle göz göze geliyor. "Neye , sık suratlı?" Adam kaçmak için çılgınca çabalarırken neredeyse düşüyor ve bize rahatça bir masa bırakıyor.

Müzayede, muhtemelen çalıntı olan bir yığın motosiklet parçasıyla başlıyor. Başımı sallıyorum. "Buraya bunun için mi geldik? Belki de onlara çok fazla kredi veriyoruz. Sırada ne var? Arka bahçe otu mu?" Yeterince eminim, ortaya çıkan şey bu. "Hadi gidelim."

"En azından beş dakika ver." Badass başını sallar. "Yanılıyor olsak bile, Kartal Göz aptal değildir. Eğer bir şeyler olduğunu düşünüyorsa, ona güvenirim."

Haklı ama bu çok sıkıcı ve benim kimsenin hoşuna gitmez.

"Bu lanet olası ağlayan kartallar değil mi?" İki günlük gölgesi ve nikotin lekeli dişleri olan kalın belli bir adam kalabalığın arasından çıkıp kollarını kavuşturarak masamızın yanında duruyor. İstenmeyen bir kesim giyiyor ve bela arıyor gibi görünüyor. Kartal-göz hiç sorun çıkarmamamız gerektiğini söyledi, ama eğer bizi aramaya gelirse...

"Ayaktakımından birinden büyük laflar," diye karşılık veriyorum. "Burada ilginç şeyler olduğunu duymuştuk ama benim gördüğüm tek şey bok ve hiçbiri ilginç değil."

Gülüyor. "Satın almak için mi buradasın? Buna inanmak çok zor."

Quickshot sandalyesinde arkasına yaslanır, elleri başının arkasındadır. "Neye inandığın umurumda değil. Son zamanlarda dalgalar yaratıyorsunuz ve bizim bölgemizde olan herhangi bir iş hakkında bilgi sahibi olmak istiyoruz. Bizi elçi olarak kabul et ve bitiremeyeceğin bir işe başlamadan önce iyice düşün."

"Sen sikimsin." İstenmeyen yere tükürür.

"Tanrı aşkına, burası bir delik. Hadi buradan çıkalım," diye mırıldandım.

Badass başını sallar. "Burada zahmete degecek bir şey yok zaten. Sanırım yanlış duymuşuz. Boktan küçük bir kulüpten satılık boklar."

İstenmeyen kılınıyor ve eli kemerine doğru gidiyor. Bir an için silah çekeceğini düşündüm. "İyi malları herhangi bir pislik için dışarı koyacağımızı mı sanıyorsun? Sanırım cüzdanlarınız gerçek masada oturacak kadar büyük değil."

"Bu da ne demek şimdi?" Bu heriften gerçekten hoşlanmamaya başlıyorum. Quickshot beni cesaretlendirmek için küçük bir baş hareketi yapıyor ve ihtiyacım olan tek şey bu. "Eğer iyi bir şeyin olsaydı, onu gösterirdin."

Çenesi titriyor. "Kendini bir bok sanıyorsun ama bir yıl içinde benim yarım yamalak saniyelerim için yalvarıyor olacaksın, göt herif. Uzun süre kum torbanız olmayacağız."

Quickshot omuz silkiyor. "Ya ortaya çık ya da çeneni kapa. Seninle çalışmaya değil değmeyeceğini öğrenmek için gönderildik ve şu anda? Bence değil. Hadi gidelim. Eminim Cain bu şansı şahsen becerdiğinizi bilmekten mutlu olacaktır." İstenmeyen Başkan pek de nezaketiyle tanınan biri değildir.

"Bekle!" İstenmeyen geniş duvara doğru bakar. "Bana bir saniye ver."

Koşarak birbirimize kısa bir bakış atıyoruz. Quickshot başını adamın olduğu yöne doğru sallıyor. "Sihirli bir şekilde bizim için yer bulduğuna dair bahse var mısın?"

Öyle.

Bize arka tarafa kadar eşlik ettiğinde kalabalık o kadar hızlı dağılıyor ki bana Musa demeleri gerekiyor. Bizi bir kapıdan geçiriyor ve kapıya bakan adamlara kısa bir selam veriyor. Geçmemize izin vermek için kenara çekiliyorlar, ama çirkin bakışlar atmadan değil. Burada hoş karşılanmıyoruz ama bizimle çalışma şansını geri çevirecek kadar da emin değiller. Bildiğim iyi oldu.

Yeni oda, bıraktığımızdan muhtemelen daha iyi durumda. En azından o kadar küflü görünmüyor. Muhtemelen ortak odaları, bir ucunda bir bar, duvarlardan birinde asılı büyük bir İstenmeyen bayrağı ve arkada birkaç bildo masası var. Burada da kalabalık var ama diğer oda gibi değil ve daha çok para kokuyor. Etrafta birkaç takım elbise ve diğer kulüplerden tanıdığım üyeler bile var, hepsi de beni fark eder etmez başka tarafa bakmaya özen gösteriyor.

Dikkat. Her şeyden öte, bu oda daha çok iş gibi hissettiriyor. Belki de bu bokun neyle ilgili olduğunu görmek üzereyiz.

Odanın en ucunda bir sahne var ve sahnenin üzerinde deri şapkalı, sıırım gibi yaşlı bir motorcu duruyor ve yanındaki masanın üzerinde duran plastik torbalarla dolu şeffaf bir kutuyu anlatırken ağzını açıp kapıyor. "Yirmi adet bir kiloluk tuğla, Kolombiya'dan taze geldi. Bu sabah saflığı test edildi. Bir teklif duyuyor muyum? Bu iyi mal. Düşük teklifler geri davet edilmez."

Hay sikeyim. Uzman değilim ama toptan satış fiyatlarıyla bile birkaç yüz bin dolarlık ürün eder. Arkasındaki yığına bakılırsa, daha çok var. Böyle küçük bir kulüp bu kadar malı, hem de bu kadar çok nereden buluyor? Kartal gözlüler bunun sokaklara düşmek üzere olduğunu bilmek isteyeceklerdir. Biz an-gel değiliz ama burası bizim bölgemiz. Mahallelerimizi bu tür pisliklerin basmasını istemiyoruz.

Hayatımda gördüğüm en muhteşem kadının bize doğru geldiğini fark ettiğimde kardeşime fısıldamak için eğildim. Omuzlarına altın dalgalar halinde dökülen kirli sarı saçları, küçük sevimli bir burnu, sikimin etrafına dolandığını görmek istediğim dudakları ve beni gördüğünde genişleyen büyük, masmavi gözleri var. Giydiği İstenmeyen atlet büyük göğüslerini zar zor örtüyor, sütyeni onları sikimi kaydırmak istediğim türden bir dekolteye itiyor ve eteği o kadar kısa ki, kalçalarının üst kısmına biniyor ve her adımda cennetin gölgesiyle bizi kızdırıyor. En son ne zaman bir kadını yakalayıp bir masanın üzerine fırlatmak ve onu anlamsızca becermek istediğimi hatırlamıyorum bile.

Açık artırmayı unut. Un- wanted gibi bir grup serseri nasıl olur da böyle sürükleri kendine çeker? Belki de arkasından gelen pisliğe aittir, ama bizi fark edip yolumuza koyulma şekli bana öyle olmadığını düşündürüyor. Onda tanıdık gelen bir şeyler var ama ne olduğunu tam olarak anlayamıyorum.

Buraya gelmeden önce, iri yarı bir et kafa yoluna çıkar. "Siktir, bizimle oynamana izin mi verdiler? Bu kulüp çok cömert."

Bir eliyle kızın kışını, diğer eliyle de memelerini tutarak onu kendine doğru çeker. Güzel yüzünde tiksinti dolu bir ifade beliriyor ve eteği yukarı sıyrıldığında altında hiçbir şey olmadığı . Ben aydınlatmaya varım-

ama belli ki o bunu istemiyor. Ona dokunmaya cüret eden eli koparasım geliyor.

Kendisini takip eden ama umursamıyor gibi görünen adama korkmuş bir bakış gönderiyor. "Bırakın beni!"

Müdahale etmemek için kendimi zor tutuyorum ama burası bizim kulübümüz değil ve o da benim kadını değil. Beni ilgilendirmez. Ama onun dokunuşundan korkup kaçmaya çalıştığında, hareketsiz kalamıyorum. Hayatımın hikayesi. Badass her zaman harekete geçmeden önce düşünmem gerektiğini söyler, ama bana Hayvan demelerinin bir nedeni var.

Kolum boğazına dolanıp havasını keserken, diğer kolum çenesinin altından geçerek onu yukarı bakmaya zorluyor. Ben daha sert sıkmadan önce "Bu da ne-" diye başladı.

"Kadından ellerini çek yoksa o lanet kafanı koparırım," diye tıslıyorum kulağına. "Sana onu rahat bırakmanı söyledi." Bir kulüp fahişesi gibi görünüyor, evet, ama onlar orada olmak istedikleri için oradalar ve o istekli olmaktan başka her şeye benziyor.

Yüzü hafifçe yeşile dönüyor ama o bırakana kadar ben de bırakmayacağım. Adam bıraktığında, kız geriye doğru tökezleyerek Badass'e çarpıyor, o da düşmediğinden emin olmak için orada duruyor ve ona kıyafetlerini tekrar yerine koyma şansı veriyor. Birkaç kişi bize doğru bakıyor, ama kimse ona yardım etmeye hevesli görünmüyor. Quickshot'ın silahının kabzasıyla oynamasıyla ilgili olabilir ya da belki de kimsenin umurunda değildir.

"Bu da ne böyle? Sana ona göz kulak olmanı söylemiştim." İri yarı bir İstenmeyen kalabalığın arasından ilerliyor. tanımiyorum ama onu tanıyorum. Crusher, baş subayları. Acımasız olduğu kadar çirkin de. Kızın kolundan tutup onu bizden uzaklaştırdı. "Kavga edecekseniz, dışarıda edin. Kim olduğunuz umurunda değil. Eğer Sugar'la bir şans istiyorsan, herkes gibi beklemen ve teklif vermen gerekecek."

Teklif mi? Bu ne lan?

Adam onu sürükleyip kız yalvaran mavi gözlerle bana bakıyor ve yüzünde umutsuzluk okunuyor. Parçalar yerine oturuyor, en azından bazıları. Geçen geceki kız. Hani şu

Eagles' Roost, kız kardeşini arıyor. Hani şu yumuşak dudaklı olan. Onun burada ne işi var?

Onların sürtüklerinden biri olmasına imkan yok. Onlar için fazla iyi. Ve satıyor? Bir terslik var. Cidden.

"Onu sen de tanıyorsun, değil mi?"

Badass başını sallar. "Söylediğini sandığım şeyi mi söyledi?" Sorusu sadece bizim duyabileceğimiz kadar sessiz. "Burada bir sta- ble tuttuklarını mı düşünüyorsun? Eğer kaçakçılık yapıyorlarsa, Kartal Göz bu pislikleri delirtecek."

Quickshot'ın ifadesi taşa kazınmış gibi ve kafasında açıları ve şansları hesapladığını, önce kimi vuracağına karar verdiğini gösteren bir bakışa sahip. "Eagles' Roost'tayken, belki de bir şeyleri kontrol ediyordu."

"İmkânı yok. Kız kardeşi için oradaydı ve hemen sonra gitti. Ne haltlar döndüğünü bilmiyorum ama hoşuma gitmiyor. Onu alıp kaçalım," diye önerdim.

Başını sallıyor. "Geri çekilin. Ölürsek kimseye yardım edemeyiz ve bunu söylemekten ne kadar nefret etsem de, bu piçlerden bizden daha çok var. Kartal Göz bunu duymalı ve geri döneceğiz. Yüzlerini ezberleyin, çünkü onlar yürüyen ölüler."

Alçak sesle bir anlaşıma homurtusu çıkarmayı başarıyorum. Gözlerimi kızıdan alamıyorum. Ona ne diyordu? Şeker mi? Benim doğum belgemde Hayvan yazması ne kadar olasıysa onunkinde de o kadar olası, ama elimdeki tek şey bu. Uyuşturucular umurumda bile değildi ama şimdi gözlerimi açık artırmadan ayırmıyorum. "Onu burada bırakmayacağım."

"Satıldı! Ve bunları ilgili yazarlıklara kaydettirmeyi unutmayın!" diye bağılıyor müzayedeyi yöneten yaşlı motorcu ve kahkahalar yükseliyor. Birisi az önce sandık dolusu çalıntı yarı-otomatik aldı ve sandık kaldırılırken Crusher, Sugar'ı sahneye çekti. "Bu gece sizin için özel bir ikramımız var. Gecenin son partisi."

Hayalet beyazı yüzünde sahte bir gülümseme var ve adam kızın ince bileğini demir gibi kavramış. Yumruğum öfkeyle sıkılıyor. İstiyorum ki

boyunlarını sıkıp, onu sahneden indirip buradan sürükleyerek götürmek.

"Hayvan," diye fısıldıyor Badass uyararak. Kardeşim beni çok iyi tanıyor. Omzuma bir uyarı eli koyuyor, ama ben onu sallıyorum.

Bir an için oda sessizleşiyor. Burada bir parça nezaket olduğunu ve insanların şok olduğunu düşünmek istiyorum ama onlara çok fazla kredi veriyorum.

"Bize malları gösterin!" Arkadan biri bağılıyor ve Crusher gülüyor.

"Bu küçük güzelliğe dokunulmamış beyler. Bir düşünün. Bir tur at, sevgilim." Sanki dans ediyorlarmış gibi kolunu kaldırıyor ve kız olduğu yerde sertçe dönüyor. Kafasında göz olan herkes bu gülümsemenin ne kadar sahte olduğunu görür ama kimsenin umurunda değildir. "Sugar başını biraz belaya soktu, o yüzden sınırsızca senin olmaya hazır. Bu biraz para eder, değil mi? Bir düşünsene. Onun kirazını ilk patlatan sen olacaksın. Herhangi bir kirazını ya da hepsini."

"İki yüz dolar," diye bağırdı daha önce teklif veren pislik.

Crusher aşağılanmış görünüyor. "İki c-notes mu? Hadi ama Bullseye. Kızlarımızdan birine o küçük serçe parmağını bu paraya emdiremezsin. Doğru miktar için, uzun vadeden bahsediyoruz, sadece hızlı bir dürtme değil. Kızın kapatması gereken bir hesabı var, yani bu kış bir yatırım."

"Bin," diye teklif ediyor birisi, sanki o bir malmış da insan değilmiş gibi.

Teklifler hızla beş bine çıkarken elim kolum bağlı oturmak zorunda kalıyorum.

"Onu geri isteyecek misin?" Ön tarafta bir adam soruyor.

Crusher tereddüt ediyor. "Teklifinizi onun borcundan düşeceğiz ve sonra da borcunu ödeyene kadar size kazandırdıklarından pay alacağız."

Altı bin, yedi, sekiz. Ön taraftaki adamla yan taraftaki birine kaldı ve ben de görünüşünü beğenmedim.

Sugar da öyle. İri mavi gözleri benimkilere kilitlenmiş, bir şeyler yapmam için yalvarıyor. Herhangi bir şey.

Kahretsin, bizi tanıdı. Bundan eminim. Bakışlarına bakılırsa, kendisiyle lanet olası kıyamet arasında duran tek şeyin biz olduğumuzu düşünüyor.

Kahraman değilim ama bunu izlemeye devam edemem. Sikerim böyle işi.

Ayağa kalkmaya başlıyorum ve Badass elini koluma koyuyor.

"Ciddi misin? Beni durduracak mısın?" Onu tekrar silkeleyerek hırladım.

Başını sallar. "Siktir et hayır, ama bu iş çok hızlı boka saracak ve hazırlıklı olmalıyız."

Quickshot başını sallıyor ve parçasına erişebilmek için parçayı kurnazca itiyor.

Onları onaylamak için hızlıca başımı salladım ve ayağa kalktım. Sahnedeki yaşlı adam, "İlk şans," diyerek teklif verenleri arıyor.

Elimi kaldırıyorum. "On bin!"

NATALIE

ON BIN DOLAR MI? GÖZLERİMİ DIKMIŞ YARALI MOTORCUYA BAKIYORUM.

O da bana bakıyor, için için yanan bakışları o kadar yoğun ki bir an için nerede olduğumu ve neden burada olduğumu unutuyorum. Tek hatırlayabildiğim öpüşmemiz ve geçen gece hissettiğim o ilkel bağ. Karnımda ısı birikiyor ve bu o kadar ani oluyor ki Crusher'ın parmakları sıkılaştığında, beni gerçekliğe geri çeken acı için neredeyse minnettar oluyorum. Beni daha önce tanıyıp tanımadığından emin değildim ama şimdi aklımda hiçbir şüphe yok.

Bana teklif verdi.

İlk düşüncem rahatlamak oldu. Beni kurtarmaya çalışıyor ve sonra gerçeklik devreye giriyor. Tabii ki kurtarmıyor. Burada olacağımı bilemezdi, belli ki çoktan satın almaya hazırdı. Ben sadece bir barda öpücük çaldığı bir kızım.

Onun farklı olduğunu düşünmeliyim. Ama bunun için ne kanıtım var? Taciz edildiğimi gördüğünde bana gerçek bir insanmışım gibi davranması mı? Saf olmayı bırak, Natalie.

Bir süre için oda sessizliğe gömüldü. Motorcu malı olmak üzereyim, bedenim ve bekaretim satın alınacak ve sahip olunacak şeylerden başka bir şey değil.

"On iki bin."

Dikkatimi yeni teklif verene verdiğimde odada bir mırıltı dolaşıyor. Crusher'la konuşan takım elbiseli adamdı. Sandalyesinden başını kaldırıp bana bakıyor, dudakları baştan çıkarıcı bir gülümsemeyle kıvrılıyor.

Neden hemen teklife atladı? Şu ana kadar ilgilenmiyor gibiydi.

Eminim güzel bir arabası vardır ve lüks bir evde yaşıyordur. Bu takım elbise hem pahalı hem de bir motorcu inine yakışmıyor. Belki o kazanır ve ben de Pretty Woman'daki gibi üst düzey bir eskort gibi davranabilirim. Bana aşık olur ve sonsuza dek mutlu bir hayatımız olur.

Ama o Richard Gere değil ve neredeyse siyah gözlerinde baştan çıkarıcı hiçbir şey yok. Sadece ürkütücü bir karanlık ve ben baktıkça gülümsemesi daha da keskinleşiyor, ta ki kan akıtmaya hazır hale gelene kadar. Orada da kurtuluş yok. Bana sahip olmak istiyor ve motorcuların ne istediğinden oldukça emin olsam da, seksin bu adamın arzularının sadece küçük bir parçası olduğu hissine kapılıyorum.

"Orospu çocuğu," diye homurdanıyor motorcu, kalabalığı tarıyor ama takım elbiseli adamı görebildiğinden şüpheliyim. Arkadaşı, beni barda yakalayan adamın duvarı, bir şeyler söylüyor ama teklif veren motorcu başını sallıyor. "On üç!"

Bu delilik.

"On beş," diye cevap veriyor takım elbiseli adam soğukkanlılıkla. Takım elbiseli adamın ceketi açılarak bir silahın koyu renkli kabzası ortaya çıktı. Artık onun kazanmasını istemediğimden eminim. Bana 'seni ikinci bir yere götürmelerine izin verme' titreşimleri veriyor.

Crusher beni sarsıyor. Gülümsemem kaybolmuş olmalı. "Canlı görün, Şeker. Ne kadar yükselirlerse, para için sik almayı o kadar çabuk bırakabilirsin."

Ugh.

Kokuşmuş nefesiyle eğildiğinde burnumu kırıştırmamak için elimden geleni yapıyorum. "Ya da belki hoşuna gider, ha? Bazıları sever. Belki yeni sahibinin seninle işi bittiğinde buraya gezmeye gelirsin. Seni çok güzel gezdiririm, söz veriyorum."

Tiksintimi gizlemek için yüzüme sahte bir gülümseme yerleştirmeye çalışıyorum, sonra da ısırarak "Asla" diyorum.

Şimdi sarışın motorcu konuşuyor ve tedirgin görünüyor. Üçü tartışıyor gibi görünüyor. Muhtemelen yaralı adama buna değmeyeceğimi söylüyorlar. Tanrım, on beş bin mi? Sevimli olduğum söylendi ama süper model değilim. Amım bakire, sihirli değil. Ne halt ettiğimi bilmeyeceğim.

Biri beni bu kabustan uyandırсын.

Geceyi sağ salım atlatmak için dua ederek kendimi uygun adama satılmaya teslim ediyorum.

Yaralı motorcu elini kaldırıyor, yüzü sert bir kararlılık içinde. "On sekiz!"

"Yirmi."

Kalbim davul gibi çarpıyor. Bir şekilde yavaşlatamazsam göğüs kafesime çarpacak ve odanın öbür ucuna, kapıdan dışarı fırlayacak. Bu delilik.

"Lanet olası yirmi beş bin dolar," diye homurdanıyor motorcu, kendisinden daha fazla teklif vermeye çalışan herkesi bedensel zarar vermekle tehdit eden bir ses tonuyla.

Kara gözleri tekrar üzerimde, alev alev yanıyor. Eğer kazanırsa, bahse girerim beni tam burada masanın üzerine fırlatacak, etrafımızdaki kalabalığa lanet olsun.

Sahip olduğumu bilmediğim dürtüler bir anda ortaya çıkıyor ve onları temizlemek için başımı sallamak zorunda . Midem bulanıyor. Muhtemelen onu yanlış anlıyorum. Bu kadar çok harcama yapmak zorunda kaldığı için kızgın. Bana mı? Onu bu kadar çok teklif vermeye ben zorlamadım. Ya da hiç.

Zalim adam dudaklarını alaycı bir yarım sırıtişla kıvrıyor, sonra omuz silkiyor. "Değmez," diyor küçümseyerek, ama yüz ifadesi kızgın değil, memnun görünüyor.

Ve sonra aklıma geldi. Az önce yirmi beş bin dolara satıldım.

Oh.

Benim.

Lanet olsun.

Tanrım.

Yeni sahibim ve arkadaşları ödülleri almak için öne çıktıklarında kalabalık dağılıyor. Takım elbiseli korkunç adam ayağa kalkıyor ve onlar bize ulaşmadan uzaklaşıyor.

Yirmi beş bin tonlarca para demek. Üçüyle birden olsa bile bir gecelik seksten çok daha fazla. Üçüyle de mi? Beynim bu fikir karşısında biraz kısa devre yaptı. "Beni tutup borcumu ödememe yardım edebileceklerini söylerken ne demek istedin?" Crusher'a tıslıyorum.

Omuz silkiyor. "Seni kimin pazarladığının senin için ne önemi var? Seni beslemek ve sulamak zorunda kalmazsam benim için daha az iş. Neden? Sorun çıkarmayı mı düşünüyorsun?" Yüz ifadesi sertleşiyor. "Sen ve ben bir anlaşma yaptık ve şimdi geri adım atmak isteyeceğini sanmıyorum."

Sesindeki vahşi ima tüylerimi diken diken ediyor. Hayır, şansımı az önce beni kazanan motorcularla deneyeceğim. Planlarını bilmiyorum ama barda benimle nasıl kolayca flört ettiklerini hatırlıyorum ve içgüdülerime güveneceğim.

"Hayır. Geri ."

"Güzel, şimdi güzelce gülümse ve bunu ikimiz için de berbat etme."

Hissetmem gereken dehşetin içinden bir parça merak geçiyor. San- dra her zaman vahşi olandı, ebeveynlerimiz ölmeden önce bile. Ben iyi kızdım, mükemmel evlattım ve sonra ikimizin de sorumluluğunu üstlenmek zorunda kalan kişi oldum.

Ama bekaretimi almayı bekleyen üç aldatıcı derecede seksi motorcuya çılgınca bir para karşılığında açık artırmaya çıkarıldığımı göre şimdi kimim ben?

BADASS

LANET OLSUN, BU İŞ ÇOK HIZLI İLERLEDİ. ANIMAL'I SUÇLAMİYORUM BİLE. I onu da bırakıp gitmeyecektim ama lanet olsun. Bütçemiz on bin dolardı. Kartal gözlü altına sıçacak.

Crusher kızı sahneden çekip bize doğru itiyor. Kız muhteşem. Barda güzeldi ama şimdiki gibi mi giyinmiş? Günah işlemek için yaratılmış. Ellerimi dolduracak kalp şeklinde bir kıcı ve sikim içine girdiğinde daha da genişleyecek geniş mavi gözleri var.

Peki ya bakire? Aman Tanrım. Bir kızı satın almak şöyle dursun, rızası dışında asla sikkem ama bu kör olduğum anlamına gelmez.

Ama bir terslik var. Nasıl giyinmiş olursa olsun, o bir fahişe değil. Am için para ödemek benim tarzım değil, ama benim yaşadığım hayatı yeterince uzun süre yaşarsanız, bir insanın geçinmek için yapmaya razı olduğu her şeyi görürsünüz. Bu seçimi yapan insanlara karşı değilim, ama bu onların seçimi değilse? Bu saçmalıkla işim olmaz.

"The Screaming fucking Eagles kulübümüzde. Bu günü göreceğimi hiç düşünmezdim. Sanırım dünyada yükseliyoruz, ha?" Crusher bir eliyle kızı bileklerinden kavrayarak yerinde tutuyor ve kollarını sırtının alt kısmına sabitliyor. Diğer elini de kemerine koyuyor, silahından çok uzakta değil. "Dün adamlarımızdan bazılarıyla küçük bir kavgaya karıştığını duydum. Bu bir özür ziyareti mi?"

"Aynen öyle," diye tersliyor Animal. "Bizim bölgemizde pislik yapıyorlardı ve hak ettiklerini buldular."

Crusher mutlu görünmüyor ama başını sallıyor.

Bu kız kendini nasıl bir belanın içine soktu? Büyük, dehşet dolu gözlerle üçümüzün arasında bir ileri bir geri bakıyor. Auctioneer borçlu olmakla ilgili bir şeyler söyledi, belki de onu yanlış anladım ve o küçük kirli bir alışkanlığı olan iyi bir kız. Bunu düşündüğüm için kendimi bir pislik gibi hissediyorum ama sırf onunla ilgili bir şey bende kahramanı oynama isteği uyandırıyor diye kendimi yumuşatamam.

"İş için buradayız." Crusher'ın bana aksini söylemesine meydan okuyarak kollarımı göğsümde kavuşturuyorum.

Gözleri kısıldı. "İş, ha? Siz ağlayan kuşlar ellerinizi kirletmek istemediğinizi söylüyorsunuz, ama şimdi buradasınız. Hepimizle birlikte pisliğin içindesin. Geceleri nasıl uyuyacaksın?"

"Böyle mi oynamak istiyorsun?" Quickshot'ın ifadesi donuklaşır ve sesi düzleşir. "Gözlerinin arasına bir kurşun sıkıp bebek gibi uyuyabilirim. Ver şu kaltağı bana."

Animal yanımda kaskatı kesiliyor ama üçümüz de iyi günde kötü günde birlikte olduk. Quickshot'hepimizi buradan çıkarmak için oynaması gereken rolü oynadığını biliyoruz. Eğer herhangi bir zayıflık belirtisi gösterirsek, buradan canlı çıkma şansımız önemli ölçüde azalır.

Crusher'ın yağlı kahkahası yumruklamak istememe neden oluyor. "Sakin ol, sakın ol. Teslimatta nakit. Bu orospu için yanıp tutuştuğunu anlıyorum ama ben de hayatımı kazanmak zorundayım, beni anlıyor musun?" Kızın memesini sıkıyor ve kızın acıdan inlemesi, bu piçin kadar yaşamasına karşı çeteleye bir kara leke daha ekliyor. Belki şimdi ve burada değil ama bir gün üstünlük onda olmayacak ve ben de ona dövüş meydanında adımı nasıl duyurduğumu göstereceğim.

"Üzerimde on bin dolar var, nakit. Buraya biraz iş görüşmesi yapmaya geldik, bunu değil..." Quickshot masalardan birine yaslanır ve kıza bir el sallar. "Sana bir teklifim var."

"Ben evlenecek tiplerden değilim, sen de benim tipim değilsin." Crusher kendi şakasına gülüyor.

"Siktir git." Ona parmağımı gösterdim. "Bizimle konuşabilirsiniz ya da başkanımıza geri dönüp ilgilenmediğinizi bildirebiliriz. Sende var

bu kararı verme yetkisi var mı?"

"Cain beni dinliyor," diyor Crusher ama çenesi gergin bir şekilde seğiriyor. Dikkatini Quickshot'a geri verir. "Bir teklif kaybettiğin on beş bine eşit değil ama nakit severim, o yüzden hızlı konuş. Ne düşünüyorsun?"

"Dediğin gibi, kulübün büyüyor. Tabii ki fark edeceğiz. Güney Yakası'nda bizim lütfumuzla faaliyet gösteriyorsunuz. Buraya işinizin girmeye değer olup olmadığını görmek için geldik. Dürüst olmak gerekirse, buraya gelmeden önce gitmeye hazırdım."

Crusher homurdanıyor. "Kartalların bu işle ilgilendiğini sanmıyordum." Parmağını kızın yanağında gezdiriyor. Kız başını çeviriyor ve Animal hırlıyor. Her şeyi mahvetmeden önce buradan gitmeliyiz.

"İşte yapacağımız şey." Quickshot ceketinden bir tomar para çıkardı. "İşte peşinat olarak on bin dolar. Sonra da geleceği konuşmak için gerçek bir toplantı ayarlayacağız. Cain, Kartal Göz'le eşit olarak masaya oturmayı çok ister. Bunu ayarlayan adam sen olabilirsin."

Crusher'ın boncuk gibi küçük gözleri düşündükçe daralıyor. "Bundan bahsetmeyi unutmasan iyi edersin." Sonra kızı bize doğru itiyor.

Tökezliyor ama Hayvan onu yakalamak için orada. Kız onun pençesinde kıvranıyor ve o da kulağına bir şeyler fısıldıyor. Gözleri hâlâ korkudan kocaman olsa da sakinliğini koruyor.

"Elbette." Quickshot masayı itiyor. "Bölgedeki en büyük kulüp biziz. Cain böyle bir erişim için çok şey verirdi ve şu anda bunu siz yapıyorsunuz. Sizler zengin olacaksınız. Biz sadece tepeden biraz pay istiyoruz, hepsi bu."

"Siktir." Crusher'ın ağzı sulanıyor. Bizden nefret etmekle ilgili tüm o büyük laflara rağmen, onlarınki gibi kulüpler müttefikimiz olarak bilinerek elde edecekleri meşruiyetin hayalini kuruyor. "Ama bize hâlâ on beş bin dolar borçlusun. Geldiğimizde kızın hâlâ sizde olduğunu görmek istiyorum. Hala bir borcu var ve eğer üretmezseniz, gönderene iade edilecek, anladınız mı? Kimse İstenmeyen'i soyamaz, sen bile."

Hayvan sonunda sırtıyor. Bir kolunu sahiplenici bir şekilde kızın beline dolamış. "Sen hiç merak etme. Bu kış parçasına yirmi beş bin dolar harcadık. Gerçekten başını okşayıp evine göndereceğimizi mi sanıyorsun? O artık Eagles'ın malı."

Kız bir şokla paramparça olacak gibi görünüyor. Buradan çıkma vakti geldi.

Crusher da aynı fikirde görünüyor. "Peki. Siktir git o zaman. Açık artırma sona erdi."

Kimse bizi izci olmakla suçlamadı ama bir kadın hakkında sanki yemek yemeye giderken pırzola almışız gibi konuşmak bana düş almam gerekiyormuş gibi hissettiriyor. Kulüp binası dedikleri bok çukurundan çıkarken üçümüz onun etrafında koruyucu bir üçgen oluşturuyoruz.

"Ben Badass. Senin adın ne?"

"N-Natalie." Gergin olsa bile sesi zengin ve alçak. Keşke koşullar farklı olsaydı diyorum çünkü altımda inerken nasıl ses çıkaracağını çok net hayal edebiliyorum.

"Bu sana Sugar'dan daha çok uyuyor. Seni tutan adam Animal ve diğer ahmak da Quickshot. Şimdi seni buradan çıkaralım."

NATALIE

HAYVAN'IN KOYU RENK SAÇLARI YÜZÜMÜN ETRAFINDA DALGALANIYOR. kendimi rüzgârdan korumak için arkama yaslandım. Kollarım güçlü bedenine dolanmışken, tırnaklarımı ceketinin derisine geçiriyor ve kalçalarımın arasındaki motorun ısrarlı gümbürtüsünü fark etmemeye çalışıyorum. Tanrım, bu kadar iyi hissetmemeliydim ama Crusher ve iğrenç arkadaşlarından uzakta olduğum için çok heyecanlıyım, her ne kadar bu adamların daha iyi olduğundan emin olmasam .

Tüm vücudum gergin. Ne planladıkları hakkında hiçbir fikrim yok. Birlikte oynarsak kimsenin canı yanmaz, diye fısıldadı Hayvan, bunu duymak güzeldi sanırım. Ama İstenmeyen'in önünde birlikte oynamayı mı kastediyordu? Yoksa o ve arkadaşları beni nereye gidersek gidelim yakalayıp bira eşliğinde bekâretimi aldıktan sonra mı?

"Neredey-" Konuşmaya çalışıyorum ama bir ağız dolusu saçla kalıyorum ve zaten beni duyabildiğini de sanmıyorum.

Bilgi parçaları yerine oturdu. Geçen gece Eagles' Roost'taydılar ve Crusher onlara Screaming Eagles diyordu. Bilmem gerekirdi. O isim bu şehirde kötü şöhretlidir. İstenmeyenler kadar korkunç görünmüyorlar ama belki de bunu daha iyi saklıyorlardır. Sonuçta beni satın aldılar, yani tam olarak iyi adamlar değiller.

Bu da beni beklediklerini varsaymam gerektiği anlamına geliyor... Üçü tarafından götürülme fikrinin neden olması gerektiği kadar iğrenç olmadığı konusunda motosikletin titreşimlerini suçlayacağım.

Stockholm sendromu böyle mi başlıyor? Bu gerçek bir şey mi?

Motosikletler yavaşlıyor, ben de Hayvan'ın arkasından bakma riskini göze alıyorum.

Çığlık Atan Kartallar'ın İstenmeyenler gibi tek bir yıkık dökük kulüp binası yok. Birden fazla şehir bloğunu kaplayan koca bir yerleşkeleri var. Hâlâ bir mülk olabilirim ama motorcu dünyasında kesinlikle yükseliyorum. İki katlı yüksek duvarlar çevreliyor ve kapıdan nöbetçiler bize el sallayarak geçmemizi sağlıyor. İçeride, geniş bir asfalt avlunun diğer tarafında devasa bir depo duruyor. Screaming Eagles MC yazan bir tabela bloklar ötesinden görülebilecek kadar büyük bir şekilde aydınlatılmış.

Doğruca içeri giriyorlar ve avluya park ediyorlar, inerken bacaklarını kolayca sallıyorlar. Hayvan da aynısını yapmaya başladığında onu sıkıca kavırıyorum ve duraksıyor. "İyi misin?"

Başımı sallıyorum, yaşadığım yirmi dört saatten sonra hepsini kullandığımı düşünseniz bile utançtan ölüyorum. "İstemiyorum..."

"Malları göstermek istemiyor," diyor Badass gülerek ve sormaya bile gerek duymadan ellerini belime koyup beni doğruca kaldırıyor. Beni sallanan bacaklarımın üzerine oturtuyor.

Quickshot gri-mavi gözlerini kısar. "O lanet şeyi üzerinden çıkarmalıyız."

Kollarımı kendime sararak bir adım geri çekiliyorum. Animal'ın yara izlerine ve Badass'in cüssesine rağmen üçü arasında en korkutucu olanı o. Ne zaman onlara güvenebileceğimi düşünsem, erkeklerin bir kadına hoş bir sohbet için yirmi beş bin dolar harcamadığını hatırlatan bir uyarı alıyorum, yüzeyde ne kadar çekici görünürlerse görünsünler.

Etrafımda küçük bir kalkan oluşturdular ve Hayvan kollarımı kaldırarak açıkta duran atletimi çıkardı. İstesem de onu durduramazdım. Üçünün de gözleri, çok küçük sütyenin göğüslerimi gerçek dışı boyutlara nasıl zorladığını takdirle parlıyor.

Onun da yırtılması için kendimi zorluyorum ama onun yerine Quickshot önce deri yeleğini, sonra da gömleğini çıkarıyor ve görmezden gelinmesi imkânsız, sadece bir sonraki yara iziyle gölgelenmiş, dalgalanan bir karın kaslarını ortaya çıkarıyor.

Göbek deliğine kadar. Sonra üzerimi örtmek için gömleğini başıma geçiriyor. Eteğim o kadar uzun ki kayboluyor, bana saatlerdir yaşadığım ilk mütevazılık hissini veriyor ve beni kullandığı sabunla harmanlanmış erkeksi deri kokusuyla çevreliyor.

Yakışıklı yüzünde iğrenmiş bir ifadeyle atlete bakıyor. "Kulüp binasında İstenmeyen kıyafet giymenin imkanı yok."

"İyi karar." Hayvan sırtarak cebinden bir çakmak çıkarır ve çakmağı çevirerek açar. Kolsuz bluzun dokunduğunda alev güçlü bir şekilde yanar. Alevin tutuşması fazla sürmez ve iyice yanar yanmaz Quickshot onu asfalta bırakır.

Her ne kadar İstenmeyen'den hoşlanmasam da, sahip olduğum tek gömlek buydu. "Hiç kıyafetim yok," diyorum dehşet içinde.

Badass gülererek, "Eminim kızlardan birinde ödünç alabileceğin bir şey vardır," diyor.

Duygularım yo-yo gibi bir aşağı bir yukarı sallanıyor. İyi adamlar mı değiller mi? Her iki durumda da, nankör olmak bana özgürlüğümü kazandırmayacak.

"Teşekkürler," diye fısıldıyorum.

"Seni satın aldığımız için bize teşekkür etme," diyor Animal ve eli sırtımın küçük kısmına iniyor, ödünç aldığım gömleğime rağmen bir marka gibi yanıyor. "Bu ."

İçeri girerken korumalar gibi yanımda duruyorlar, beni küçük ama aralarında korunuyor gibi hissettiriyorlar. Gerginliğimi bastırıyorum. Bunu yapabilirim. Yapacağım.

Badass kapıyı açarken, "Bu gece çok yoğun," diye gözlemliyor.

Animal beni içeriye doğru yönlendirirken sert rock yayılıyor ve beni sarıyor. Kahkahalar ve bira şişelerinin şingirtisi müziğe karışıyor, arada sırada da bilardo toplarının şakırtısı duyuluyor. Eagles' Roost'un vahşi olduğunu düşünüyordum, ama bu bambaşka bir seviyede.

İri yarı, dövmele erkeklerle dolu devasa ortak salonda deri ve ter kokusu ağır ağır yayılıyor. Bir duvar boyunca bir bar, arka tarafta büyük ekran bir televizyon ve bir Screaming Eagles MC

logo, yerden tavana altın rengine boyanmış ve birkaç Amerikan bayrağı ile çevrelenmiştir.

"Taze et kim?" Tehlikeli bir havası olan, uzun boylu ve siyah gözlü bir adam, parmaklarının arasından sarkan bir şişe birayla yanımıza gelerek soruyor. "Neredeyse çıplak olması ona yakışıyor. Götürmemi ister misin, tatlım? Sana Tanrı'yı göstereceğim."

Hayvan alay ediyor ve kolunu omuzlarıma dolayarak beni yanına çekiyor. "Siktir git, Vaiz. Git kendin bul."

İstenmeyen'le geçirdiğim kısa süre beni bir kavgaya hazırlıyor ama diğer adam sadece gülüyor ve partinin ortasına geri dönerken kalabalık dağılıyor. Bıraktığı boşluk, benden bile daha az giyinen bir kadını fark için yeterince büyük, motorculardan birine binmiş, göğüsleriyle oynarken üstünü yukarı itmiş.

Onlar... Gerçekten

mi? Halkın içinde

mi?

Şimdi bakıyorum da, aslında grubun içine karışmış bir grup kadın görüyorum. Bazıları erkeklerle öylesine takılırken, diğerleri pervasızca onlara sürtünüyor ya da herkesin izleyebileceği bir yerde onları boşaltıyor.

İçimde küçük bir arzu alevleniyor. Bakireyim çünkü erkeklerle aram çok kötü ve birileriyle çıkmam gerekirken, benim yaşımdaki hiçbir beden sorunlu bir gencin tek koruyucusu olan garip ve utangaç bir kızla birlikte olmak istemedi. Kesinlikle yapmak istemediğim için değil. Bunu anlamak için gece yarısı arama geçmişime bir göz atmak yeterliydi.

Belki de beni bunun için satın aldılar? Kulüpteki herkes için bedava oyun olmak için mi? Bu fikirden gerçekten hoşlanmıyorum, peki ya onları beni üçü için tutmaya ikna edebilirsem? Yapabilirim... Sanırım bunu yapabilirim.

Düşünmesi bile çılgınca ama beni seks için satın aldılar, değil mi? Ve eğer yapmam yapmazsam, beni İstenmeyen'e geri gönderebilirler. Şu anda çok fazla seçeneğim yok, bu yüzden yapabileceklerimi yapmalıyım. Seks çok fazla, ama en azından bu adamlar

bana biraz saygılı davrandılar ve İstenmeyenler'e göre gözleri çok daha kolay görüyor. O kadar da kötü olmazdı.

Hayvan yere bakar, "İyi misin?"

Hızlı düşünerek başımı sallıyorum ve kıcıımı ona bastırarak geri çekiliyorum. Tam olarak ne yaptığımdan emin değilim ama zaten bir kez öpüştük ve burada, her şeyin bu kadar yoğun olduğu, testosteron ve seksle çevrili olduğumuz yerde, diğer kızlardan biriymişim gibi davranmak kolay. Arkamı dönüyorum ve ayak parmaklarımın üzerinde uzanarak dudaklarımı onunkilere bastırıyorum.

Bir anlık şaşkınlığı anında eriyor, sonra ağzı açılıyor ve beni yalayıp yutuyor. Hatırladığımdan bile daha iyiydi. Ellerini yanlarımdan yukarı kaydırıyor, Quickshot'ın tişörtünü göğüslerimin üzerine kadar çekiyor, mütevazılığımyı koruyan tek şey küçük sütyen. Parmakları derimin üzerinde nasırlı ve sert.

Aramıza uzanıyorum, kot pantolonunun içinde devasa uzunlukta sert bir horoz buluyorum, hayatımda ilk kez birini keşfediyorum. Hepsi bu kadar büyük mü? Bu nasıl bir yere sığabilir ki?

Arkamdan keskin bir nefes tıslaması geliyor. Onları şaşırttım mı? Güzel. Kaçırıldığımdan beri ilk defa kontrolün biraz da olsa bende olduğunu hissediyorum.

"Siktir," diye fısıldıyor biri. Belalı, sanırım.

Diğer ikisi bizi izliyor. Ne düşünüyorlar?

Üzerimdeki sert ellerini, kıvrımlarımı izlediklerini ve kıyafetlerimi çıkardıklarını çok kolay hayal edebiliyorum. Hassas meme uçlarımı çekiştirirken sert öpüşlerini. Parmaklarımı kalın, sert siklerinin etrafına sararken kalçalarımı ayırmaları. Kendilerine hazır olduğumdan emin olmak için dillerini içime sokmaları ya da kayganlaştırmak için kendilerini ağızıma sokmaları.

Üçü de vücudumu tamamen kontrol ediyordu.

Sahipli.

Çok gerginim ama sırlıslıklamım. Görünüşe göre beynim nerede olursam olayım fantezi kurabiliyor. Düşündüğümünden daha iyi. "Ne bekliyorsun?" Sahte bir güvenle soruyorum. "Artık seninim, değil mi?"

Diğerlerinden birinin arkamda olduğunu hissediyorum, bir an önce elleri kalçalarımı kavıyor ve aralarında sıkışıp kalıyorum, biri sırtıma diğeri karnıma dayanmış sert bir horoz. Kot pantolonlarının içinden bile ne olduklarına şüphe yok. Onu hissettiğimden ve kokusunun tişörtle uyuştüğundan, bunun Quickshot olduğunu düşünüyorum. Nefes nefese başımı onun çıplak göğsüne yaslıyorum ve gözlerimi kapatıyorum.

Bana istediği her şeyi yapmak üzere ve ben de ona izin vereceğim.

Müzik etrafımızda gümbürdüyor, kalbimin gümbürtüsüyle eşleşiyor. Beni teker teker mi alacaklar, yoksa üçünü birden mi? Bu nasıl olacak?

Hayvan yer değiştiriyor, böylece Quickshot ellerimi yukarı kaydırıp göğüslerimi avuçlayabiliyor. Elleri büyük ve başparmakları ince sutyenin arasından meme uçlarımı bulurken onları havaya kaldırıyor. Arzu klitorisime doğru sıcak bir yol açıyor. Daha önce hiç kimse bana böyle hissettirmemişti.

"Çocuklar," diye homurdanıyor Badass, neredeyse bir uyarı gibi. Neden? Ama durdular.

"Sorun ne? Sorun bende mi? Muhtemelen ne yaptığını bilen kadınlara alışkın olduğumu biliyorum ama söz veriyorum deneyeceğim," diye kekeliyorum.

Hayvan iç çekiyor ve şişmiş dudaklarıma son bir öpücük kondurmak için başını eğiyor. Uzun saçları etrafımıza dökülüyor ve göğüslerimin üst kısımlarını gıdıklıyor. "Lanet olsun, kızım. Bu sen değilsin."

Dönüp Quickshot'a bakıyorum. "Üçünüz beni satın aldınız. İsteddiğiniz şey bu. Değil mi?" Kaşlarını çatarak bize doğru bakan Badass'e bakıyorum. "Değil mi?"

"Tatlım, hayır demenin ne kadar zor olduğunu tahmin bile edemezsin."

"Hayır mı?" Ellerimi Quickshot'ın pürüzsüz, çıplak göğsüne koyuyorum. Kalbi avuçlarımin altında hızla atıyor.

Quickshot inliyor ve geri çekilip gömleğimi yerine koyuyor. Aşağı uzanıyor ve pantolonundaki şişkinliği düzeltiyor. "Burada olmaz, bu şekilde olmaz."

Kafam karıştı. Neden bu kadar garip davranıyorlar? Benim yapmam gereken bu değil mi? Burada korkması gereken biri varsa, o da benim. "Beni kazandın. Eğer beni başka bir şekilde istiyorsan, söylemen yeterli. Ne istersen yaparım."

Hayvan geri çekilir. "Biz tecavüzücü değiliz. Seni oradan çıkarmak için satın aldım, çünkü burada durup bana açık artırmaya çıkarılmanın istediğin bir şey olduğunu söyleyemezsin. Bu yüzden seni barın üzerine domaltmayı ya da yatağa atıp az önce başladığın işi bitirmeyi çok istesem de yapmayacağım."

Çubuğun üzerine eğilme düşüncesi aklımı kurcalıyor. Kendimi bu an için hazırlamıştım ve şimdi bana hayır mı diyorlar? "Ama zorundayım. İstiyorum." Sanırım istiyorum. Yani, eğer , beni İstenmeyenler'e geri göndermezler mi?

"Gerçekten mi?" Quickshot bana bakıyor, beni incelerken gözleri kısılıyor. Sanki ruhumun derinliklerine bakıyor. "O zaman dizlerinin üzerine çök ve bize göster."

Yapamayacağım ortaya çıktı. Durduğumuz anda cesaretim tükendi. Yere çökmek ve... Yüzüm kızarıyor ve gözlerimi indirip ayaklarıma bakıyorum.

"Ben de öyle düşünmüştüm."

"Bunu Eagle-eye'a götürmeliyiz," diyor Badass ciddi bir şekilde. "Ne yapmamız gerektiğini öğrenmeliyiz."

Rahatlamış olmalıyım. Ve rahatladım! Çoğunlukla. Ama aynı zamanda, korkularım bana bağırıyor ve hala ellerinin vücudumdaki telaşını hissedebiliyorum. Bir süreliğine kafamda yarattığım fanta-syanın içinde kaybolmama izin verdim.

"Hadi gel. Benim odamda bekleyebilirsin," diyor Hayvan. "Burada güvendesin."

Güvenli mi? Bu şüpheli. Sırf geçmek istemedikleri bir çizgiye geldim diye, herkes motorcu çetelerinin ne kadar tehlikeli olduğunu biliyor ve Çığlık Atan Kartallar İstenmeyenleri amatör gibi gösteriyor.

HAYVAN

"YIRMI BEŞ BIN MI?" KARTAL-GÖZ BAĞIRMIYOR, AMA zorunda değil. Sesindeki gerginlik, mermiye çarpmak üzere olan bir tabanca çekicine benziyor. Jüpiter ayağa kalkıyor ve onun yanında hırlıyor. "Bu Animal'ın hatası, değil mi?" Bana doğru bakıyor.

"Bir açıklama yapmak için bir şeyler yapmamız gerekiyordu," diyor Badass hemen, her zaman yaptığı gibi suçu benim üzerime atmaya çalışarak. "Ben de kabul ettim."

"Paralarını alacak değiller ya," diye homurdanıyorum. Artık çocuk değilim. Kendi savaşımı kendim verebilirim. "Lanet olsun, bütçeyi biraz aştım. İyi bir amaç için." Evet, tanıdığım en seksi kadın, belki de şimdiye kadar. Tanrı biliyor ya, burada Prez'den azar işitmektense odamda onunla sevişmeyi tercih ederdim.

Kahretsin, gerçekten istiyormuş gibi öpüştü, ama bu bir şey. Öyle değil mi?

Parti altımızda tam gaz devam ediyor ama Eagle- eye'ın ortak salona bakan ofisinin yalıtımlı kapısı en kötü gürültüyü dışarıda tutuyor. Miriam burada takılmaya başladıktan sonra artık partilere pek katılmıyor. Onu yaşlı karısı olarak kabul etmeli ve bu işi bitirmeliydi. Gerçi bu gece burada değil. Muhtemelen Emily ve torunlarıyla birlikte arka taraftaki evlerindedir.

Çok kötü. O etraftayken daha az huysuz oluyor.

"Biraz fazla bütçe mi? Kaynağını bulmak için analiz edebileceğimiz bazı çalıntı jantlar veya ürünlerle geri dönmenizi bekliyordum. Lanet bir kadınla değil. Kahretsin, görev ne olursa olsun, siz pislikler kukuları kulübe geri götürmek için bir bahane buluyorsunuz."

"Ne yapmam gerekiyordu ki?" Prez ya da değil, sırf o kızgın diye geri adım atmayacağım. "Onu satmalarına izin mi verseydim? İnsan ticareti yapıyorlar ve ben her kızın satışını durduramam ama onunkini durdurabilirdim. Ben de öyle yaptım."

"Önce teyit için beni arasan hiç fena olmazdı." Hırıltısı endüstriyel boyutta bir parçalayıcıya benziyor.

Quickshot başını sallar. "Zaman yoktu. Ayrıca, İstenmeyen'e dalmak için bize bir kanca kazandırdı. Peşinde olduğun şey buydu, değil mi?"

"Bir kanca, on beş binlik bir senet değil. Bize borçlu olmalarını tercih ederim. Lanet bir kız için yirmi beş bin dolar. Tanrım." Bir elini yıpranmış yüzüne siler

"Ya Faith olsaydı? Neredeyse aynı yaştalar. Birinin onun için de aynı şeyi yapmasını istemez miydin?"

Bir an için Kartal Göz, kızının açık artırmaya çıkacağı düşüncesini aklına soktuğum için beni dövecekmiş gibi görünüyor, ama sonra ağırlığını masasına vermek için geri çekiliyor. "Haklısın. Lanet olsun, paramı bu kadar çok harcadığın için senden nefret ediyorum ama iyi bir şey yaptın."

Sırıtiyorum. Çoğu standarda göre biz de suçluyuz ama Güney Yakası'nda iyi adamlara en yakın şey biziz. Rakibimiz mafya, yozlaşmış bir hükümet ve şaibeli polisler olduğu için bu pek bir şey ifade etmeyebilir ama neyse o.

Badass omuz silkiyor. "İstenmeyenleri yeryüzünden silersen, on bin doları bile geri alabiliriz. Bu şehirde onları özleyecek tek bir şerefsiz olduğunu sanmıyorum."

Kartal-göz başını sallar. "Henüz nükleer silahlanmaya gitmiyoruz. Belli ki daha fazlası var. Birileri onları paravan olarak kullanıyor ve gölgelerde kimin saklandığını bulmamız gerekiyor, yoksa bu sadece-

daha sonra daha büyük bir karmaşa olacak. İstenmeyenler hiçbir zaman bu tür skorları kendi başlarına yapabilecek durumda olmadılar. Arkama yaslanıp o şerefsizlerin Güney Yakası'nı bir bok çukuruna çevirmesine ya da bizi baskınlarda çocuklarımızı kaybetme endişesi yaşadığımız günlere geri döndürmesine izin vermeyeceğim."

"Bir toplantı ayarlayacağım," diyor Quickshot. "Destekçilerini bilmem ama Cain'in seninle görüşme fırsatını kaçırmasına imkan yok."

Kartal-göz arkasına yaslanır, ellerini başının arkasına koyar. "O pislikle on dakika geçirmektense Miriam'ın yüz tane hatun filmini izlemeyi tercih ederim ama olsun. Kartellerde hareketlilik olduğuna dair bir şey duymadım, bu yüzden bunun yerel bir şey olduğunu düşünüyorum."

"Çete mi?" Düşüncesi bile ruh halimi karartırken soruyorum.

Ben ve onlar, oldukça kişisel etkileşimlerimiz oldu. Aynaya her baktığımda bunları hatırlıyorum. Eğer İstenmeyenler bu adamlarla takılıyorsa, o piçleri bizzat ben parçalayacağım.

"Onlar gibi boktan bir MC ile mi çalışıyorsun?" Badass başını sallar. "Ben öyle düşünmüyorum. Giordanolar Alessa buradayken bize karşı harekete geçmez."

"Politik biri desek daha olur," diyor Quickshot. "Belki de birileri yeni bir tehdit yaratarak çok şey kazanacaklarına karar vermiştir. Hawthorne için işe yaradı, değil mi? O öleli birkaç yıl oldu." Quickshot yüzünü buruşturuyor. Eski belediye başkanı motorcu karşıtı bir özel tim kurduğunda ve biz de polis baskınlarını savuşturmak zorunda kaldığımızda karnına bir kurşun yemişti. "Hâlâ parmaklıklar ardında, değil mi?"

"Bildiğim en iyi şey." Kartal Göz ayağa kalkar ve yanında Jüpiter'le birlikte yürümeye başlar. "Ama hem kızı hem de yaşlı karısı burada, bu yüzden ondan son kez haber almadığımıza eminim. Yine de İstenmeyen'i kullanmak? Doğru gelmiyor." Düşüncelerini toparlamak için bir an duraklar. "Tamam, . Oyuna devam edeceğiz ve onları mümkün olduğunca uzun süre kancada tutacağız. döndüğünü öğrendiğimizde, yakıp yıkacağız. Kızın olayı ne? Onu kullanabilir miyiz?"

"Natalie mi?" Bu öneriye biraz sinirlenerek soruyorum. "Emin değilim. Crusher onlara borcu olduğunu söyledi."

Quickshot iç geçiriyor. "En azından borcumuzu ödeyene kadar onunla ne yaptığımızı görmek isteyecektir."

"Peki bu tam olarak nedir?" Kartal-göz karanlık bir şekilde soruyor. Yetişkinlerin kendi bölgesinde ne yaptığı pek umurunda değil, ama işleri fazla ileri götürenleri cezalandırdığını görmüştüm ve insanları doğrudan satmak mı? Bu kesinlikle çok ileri gitmek.

İlk cesaret eden Badass oldu. "Tam olarak yazılı değil ama sıkılana kadar sevişmek için bir bakire aldığımızı ve sonra onu ya kendimiz pazarlayacağımızı ya da onlar yapsın diye geri göndereceğimizi düşünüyor."

"Bunu yapacağını mı sanıyorlar?" diye homurdanıyor.

"Biraz şaşırdı ama bizim yerimizde olsa böyle bir şey yapardı, bu yüzden onu ikna etmek zor olmadı," diyor Quickshot, çenesini kaşıyarak sanki çok düşünüyormuş gibi. "İşimizi büyütmeyle ilgilendiğimizi düşünmesi güvenilirliğimize yardımcı olabilir."

"Tamam. Toplantıyı ayarla ama yerleşkenin dışında olsun. Eagles' Roost'ta yapın. Orada konuşabiliriz ve o pisliklerin ailemize yaklaşmasını istemiyorum. Kızı gemiye al. O senin sokak köpeğin, onu beladan uzak tut."

Selam veriyorum. "Evet, efendim. Sorun değil."

Quickshot bana doğru meraklı bir kaş kaldırıyor ve Badass başını sallıyor ama bir şey söylemiyor. Yine de nasıl seviştiklerini biliyorum. Güvende olduğundan emin olana kadar hiçbirimiz gitmesine izin vermeyeceğiz, yani tek yapmamız gereken bizim bir avuç suçlu olduğumuzu düşünen bir kızı bizimle kalmak ve oynamamız olmak istediğine ikna etmek.

Evet, sorun değil.

NATALIE

AZ ÖNCE NE OLDU?

Kendimi onlara gümüş bir tepside sundum!

Peki onlar ne yaptı? Beni geri çevirdiler ve patronlarıyla konuşmak için beni bir yere sakladılar.

Hayvan'ın odasındaki kanepenin kenarına tünedim. Pek lüks sayılmaz ama en azından çıtır çıtır tüylü halı ya da ruj sürülmüş çarşaf yok. İstenmeyen'e kıyasla güzel. Hatta... sıradan? Yirmili yaşlarında bir adamın yaşadığını hayal edebileceğim bir yer gibi, yatağın üzerine alelacele atılmış bir kom- forter ve kanepenin diğer ucuna asılmış kıyafetler. Küçük bir buzdolabının üstünde bira ve soda kutuları birikiyor ve aşınmış bir masanın üzerine motosiklet parçaları olduğunu tahmin ettiğim şeyler saçılmış. Dağınık, evet, ama pis ve iğrenç değil.

Gitmeleri ne kadar sürecek? Burada tek başıma oturmak beni huzursuz ediyor, ama nereye gidebilirim ki?

Bir tırnağımın köşesini neredeyse kanamaya başlayana kadar kurcalıyorum, sonra durma kararlılığıyla yumruğumu kapatıp onu kucağıma bastırıyorum ve diğer elimi onun etrafında kıvırıyorum. Kendime çeki düzen verebilirim. Sandra bu konuda benimle dalga geçmeyi çok seviyor ama stresli olduğumda temizlik yapmak her zaman iyi gelir ve belki bu adamlara başka şekillerde de faydalı olabileceğimi gösterebilirim.

Beni geri göndermelerini istemiyorum.

Her şeye burnumu sokmamaya özen göstererek yatağı topluyorum ve kirli çamaşırları köşedeki plastik bir kutuya yerleştirmeye başlıyorum. Bir avuç dolusu

kağıt havlular ve onları ıslatmak için kullanabileceğim bir lavabosu olan bir banyo bulmayı umarak bir kapının arkasına bakıyorum. Var ama uzak tarafta başka bir adamın odasına çıktığını tahmin ettiğim bir kapı daha var, o yüzden hemen oradan çıkıyorum. Kapı açıldığında Hayvan'ın komodin olarak kullandığı sandığı siliyordum.

Geri döndüler.

"Ne yapıyorsun lan sen?" Animal eli kapının tokmağında, kapı aralığında duruyor ve arkadaşları da hemen arkasında. Hepsi bana deliymişim gibi bakıyor.

"BEN-BEN-"

Badass derin bir kahkaha atmadan önce inanamayarak "Temizlik mi yapıyorsun lan?" diye soruyor.

Quickshot katılır. "Sana buranın lanet bir ahır olduğunu söylemiştim."

"Kapa çenenin. Benim odam iyi." Animal aceleyle yanıma gelip elimdeki kâğıt havluları kapıyor ve onları koridora atıp çöpü ıskalıyor. "Allah kahretsin, kızım. Seni hizmetçimiz olasan diye almadık."

"Biliyorum, ama benimle seks yapmak istemedin, o yüzden-"

"Ne?" Bana komik bir bakış attı. "Tabii ki seni becermek istiyorum."

"Oh!" Çıplak ayaklarımla geriye doğru zıplayarak bir adım atıyorum.

"Onu korkutmayı bırak," diye tersliyor Badass.

Hayvan gözlerini devirir. "Şu kastetmedim. Yani, eğer-"

"Aletini pantolonunda tut. Biz konuşana kadar kimse kimseyi sikmeyecek," diyor Quickshot. "Otur, bebeğim."

Sanki hiçbir şeyi doğru yapamıyorum ama o ne derse onu yapıyorum. Bunun nereye gittiğini anlamıyorum. Sadece satın aldıklarından memnun olduklarından emin olmak istiyorum, çünkü bu benim paçayı kurtarmak için en hızlı yolum.

Badass yanımdaki kanepeye oturuyor ve minder ona eğildiğinde ona doğru eğilmeme neden oluyor. Beni yakaladı ama

Beni düzeltip daha da yaklaştırıyor ve omzumu sıkıyor. "İyisin tatlım."

Korkutucu olmak yerine, rahatlatıcı. İlgi açlığı çekmeye, fazla dokunulmamaya alışkınım. Sandra eve döndüğünde daha iyi oldu ama belki de bu yüzden uzaklaşmak yerine onun devasa gövdesine sarılmayı bu kadar kolay buluyorum. Duruma rağmen, beni sakinleştiren koruyucu bir hava yayıyor.

Quickshot birkaç motosiklet parçasını kenara itiyor ve masanın üzerine oturup ellerini kalçalarına dayayarak bana doğru eğiliyor. Soğuk gri gözleri beni yakından inceliyor, o kadar yoğun bir şekilde aşağı yukarı bakıyor ki, endişem zihnimin arkasına geri dönüyor.

", ne kadar borcunuz var?"

Aman Tanrım. Sayının büyüklüğünü mümkün olduğunca aklımdan çıkarmaya çalışıyorum, çünkü ne zaman hatırlamak zorunda kalsam, sanki bir yumruk kalbimi küçücük bir top haline getiriyormuş gibi hissediyorum.

"Yüz..." Mırıldanıyorum.

"Yüksek sesle konuş."

Gözlerimi kapatıyorum, güç almak için bir nefes çekiyorum, sonra bırakıyorum "Yüz dred bin."

"Siktir," diye inliyor Hayvan. "Bunu nasıl başardın?"

Quickshot onu savar. "Bununla sonra ilgileneceğiz. Şimdi bize karşı dürüst olmanı istiyoruz. Kimse seni yargılamıyor ama kesilmek bir sorun olacaksa bunu kabul etmelisin."

"Ne?" Bir yüzden diğerine bakıyorum. Hepsi beklentiyle beni izliyor ve neden bahsettiğine dair hiçbir fikrim yok.

Badass bana küçük bir sarılma daha yapıyor. "Yoksunluk, tatlım. İz falan görmüyorum ama her şey de görünmüyor."

"Ne? Hayır!" Aman Tanrım. Onlara inanamıyorum-

Sonra Sandra'nın sonunda eski erkek arkadaşım olan pislikten kaçtığını ve onu neden profesyonellere götürdüğümü hatırlıyorum. Bu adamların benim hakkımda bildiği tek şey, eski sevgilimin borcunu ödemek için kendimi satmaya hazır olduğum.

Borç. Tabii ki bir şeyler yaptığımı düşünüyorlar. Omuzlarım çöküyor ve ellerime bakıyorum.

Hayvan ayaklarımın dibine çömeldi. "Bunu biz hallederiz. Doktorla konuşuruz. O nasıl yapılacağını bilir-"

"Ben uyuşturucu kullanmıyorum!" kaçırdım. "Öğleden sonra kafeinsiz kahve içiyorum, sheesh."

"O zaman nasıl oldu da o pisliklere yüz bin dolar borçlandın?" Quickshot kabaca sorar.

. biri gibi görünüyor olmalıyım.

"Ona biraz rahat ver." Hayvan elini dizimin hemen üstüne koyuyor ve bana güven verici olduğunu düşündüğüm bir sıkma hareketi yapıyor.

Quickshot başını sallıyor ve bana soğuk, mavi bir bakış fırlatıyor. "Senin için çok para ödedik. Sana bu anlaşmayı teklif ettiğimde bunu unutma."

Anlaşma mı? Pazarlık yapacak durumda değilim ama eski hayatıma geri dönme şansım varsa, alabileceğimi alırım. "Ne tür bir anlaşma?"

"Gitmene izin vereceğiz-"

Keskin şaşkınlık nefesim onun sözünü kesiyor. Dik oturuyorum ve Badass'ın kucağından çekiliyorum. "Beni bırakacak mısın? Gitmene izin mi vereceksin?" Üçünün arasına bakarken gözlerim muhtemelen biraz vahşi. İçimde kabaran umut beni boğmakla tehdit ediyor. "Teşekkür . Ne yapacağımı bilmiyorum-"

"O kadar basit değil." Hayvan dizimi bir kez daha sıkıyor. "Dediği gibi, senin için yirmi beş bin ödedik."

Bunun olacağını tahmin etmeliydim. Bedavaya kurtulmayı beklemek açıkçası çok fazla şey istemektir.

"Doğru. Benimle seks yapmak için, değil mi? Ben... Sanırım hazırım." Daha önce içimde oluşturduğum heyecan ve heves henüz tam olarak yok, ama belki kendimi yeniden oluşturabilirim.

Quickshot'ın bana çok büyük gelen tişörtünün alt kısmını yakalayıp yukarı çekmeye başlıyorum. Üç grup erkeğin gözleri hararetle parlıyor-

ve sadece bu bile içimde yanan ateşi bir nebze olsun alevlendirmeye yetiyor. Belki de her şeye rağmen iyi olacak.

Ama Animal ve Badass ellerimi durdurarak soyunmamı engelliyor. Onlar beni durdurmaya devam ederse bu iş nasıl yürüyecek? "Onun yerine beni pezevenk mi yapacaksınız?" Küçük, korkmuş bir fısıltıyla soruyorum.

"Ne oluyor ? Hayır!" Hayvan ona tokat atmışım gibi geri tepti.

"O zaman söyle bana! Onlara uyuşturucu yüzünden borcum var ama uyuşturucu kullandığım için değil. Ben... şey... uyuşturucu satıyordum ve... uyuşturucuyu kaybettim." Rehabilitasyondan önce Sandra'ya da böyle olduğunu tahmin ediyorum ama onu bu işe bulaştırmanın bir anlamı yok.

"Sen mi?" diyorlar

birlikte. "Öyle mi?"

Quickshot homurdanır. "Tamam. Sırlarınızı saklayın. Bizimle uğraşmadıkları sürece, gerçekten önemli değil. İstenmeyenler seni ele geçirmiş. Her ne ise, onu ortadan kaldıracamız. Tek yapman gereken zaten olduğun şey olmak. Bizim olmak."

"Sonsuza kadar mı?"

"Üç ay." Hayvan'ın yüz ifadesi bir kez olsun değişti. "Aylar!? Ben-"

Belalı bir kahkaha atarak sözümü kesti. "Yanlış anlama tatlım, ama son zamanlarda bunu pek yaptığını sanmıyorum, yoksa burada bizimle oturup özgürlüğün için pazarlık yapıyor olmazdın. Belki biraz daha hızlı olur, belki daha yavaş, ama üç ay bize İstenmeyenlerle olan işimizi temizlemek için zaman verecektir. Kafana silah dayamayacağız ama şu anda iki seçeneğin var: ya gitmene izin veririz ve şansını tekrar onlarla denersin ya da güvenli olana kadar bizimle kalırsın. Sanırım hangisini tercih edeceğini biliyorum."

"birlikte olmak istediğimi mi sanıyorsunuz?"

Quickshot öne doğru adım atıyor ve parmaklarını çenemin altına koyuyor, kendimi ayakta ve ona bakarken bulana kadar başımı yavaşça kaldırıyor.

Tanrım, tek bir parmağım yetiyor ve birden göbeğim yağ gibi oluyor. Neden böyleyim? Neden beni bu kadar kolay böyle hissettiriyorlar?

Beni öpecekmiş gibi eğiliyor ve aptal hain bedenim ona doğru sallanıyor. Diğer iki adam tam arkamda, bunu vücudumun her kemiğinde hissedebiliyorum ve bacaklarımın arasında sıcaklık birikiyor. Kıkırdıyor, sesi zengin ve karanlık, ukala bir vaatle dolu. "Öyle değil mi? Değilsen bile, iyi bir oyuncusun, ama ihtiyacımız olan tek şey bu. Herkesi bize ait olduğuna inandır. Her şey bittiğinde, kirazların hâlâ yerindeyken yürüyüp gidebilirsin."

"Gerçekten yapmak zorunda değil miyiz?"

"Zorunda mıyım? Kimse seni zorlamayacak ama biz de aziz değiliz. Bebeğim, eğer teklif etmeye devam edersen, seni kabul ettiğimizde şaşırma. Şahsen, işimiz bittiğinde, bence bunun için yalvarıyor olacaksın."

NATALIE

"Ee, ne düşünüyorsun?" diye soruyor kulüpte görevli kız Jewel.
Beni hazırla.

Uzun pembe saçları var ve bana biraz İstenmeyenler'le takılan kızları hatırlatıyor, ama daha rahat ve daha az... aklıma gelen kelime umutsuz. Dün gece Animal'ın odasında kalmama izin verdiler ve Jewel bu sabah gelip bana nerede yemek bulabileceğimi ve kızların kullandığı soyunma odasını gezdirdi.

"Bu biraz fazla." Siyah korsenin önünü yukarı çekiyorum ama bu sadece göğüslerimin sallanmasına neden oluyor.

Başını arkaya atıyor ve gülüyor. "Kahretsin, ne kadar sarhoştun ki Quickshot ve o çocuklarla eve geldin? Kişisel bir şey değil ama pek öyle bir tipe benzemiyorsun."

Hikayemiz, dün gece bir barda tanıştıktan sonra Badass, Animal ve Quickshot ile takılmam ve beni bu gece kulüpte bir partiye davet etmeleri idi, ancak yanımda fazladan kıyafetim yoktu. Yabancılardan ödünç almaktan biraz sıkıldım ama en azından bunlar yeni yıkanmış ve görünüşe göre iç çamaşırına ihtiyaç duymak buralarda o kadar büyük bir sorun ki Jewel'ın bana gösterdiği banyoda tek tek sarılmış tanga külotlardan oluşan bir litrelik sepet var

"Genelde değilimdir zaten. Ama çok inandırıcıydılar." Yanaklarım kızardı.

"Oh, bahse girerim. Bazı hikayeler duydum. Ben ve Şef dün gece sizi içeri girerken gördük ve çok gergin görünüyordunuz."

Kapı çalınıyor ve benden birkaç yaş büyük görünen bir kız içeri giriyor. Ufak tefek ve kıvrımlı, uzun kahverengi saçlı ve belinde hamileliğinin başlarında gibi görünen bir şişlik var. "Pekâlâ, yeni kız kim?" diyor açık ve yüksek bir kahkahayla, ama bana şüpheyile bakıyor.

"Natalie," diye kekeleyerek elimi uzattım.

"Çok kıbar. Bir zamanlar ben de öyleydim, ama burada uzun süre kalınca etkisi geçiyor. Tanıştığımıza sevindim Natalie. Hey Jewel, insanlar gelmeye başladı. Bu gece onlara bakabilmesi için anneme çocukları yukarı çıkarmasına yardım eder misin? Ben ona göz kulak olurum."

Jewel başını sallar. "Elbette, Em."

İkimiz de Jewel'ın gidişini izliyoruz ve sonra kız bana dönüyor, çok daha az arkadaş canlısı görünüyor. "Burada yeni olduğunu biliyorum ama ben Emily'yim ve bil diye söylüyorum, Quickshot'a ya da diğerlerine bir şey yaparsan bizzat ben senin kışına tekmeyi basarım. Bunu yapamayacağımı sanma."

Bu kadar tatlı görünen bir kadından gelen böyle bir tehdit beni çok korkutuyor. "Neden onlarla uğraşayım ki? Ben sadece onların... randevusu olarak buradayım?" Ne kadar aptalca bir kelime, sanki bir dakika içinde beni korsajla falan alacaklarmış gibi.

Bana *sahipler*.

Büyük, kahverengi gözlerini kısıyor. "Çünkü bir şeyler oluyor ve ne olduğunu bilmiyor olabilirim ama adamlarım bana kulüp binasına yakın durmamı söyledi ve sonra aniden ortaya çıkıyorsun? Bu işte bir bit yeniği var."

Kapı açılır ve kıvrıcık kahverengi saçlı kocaman bir adam içeri bakar. "Hayvan'ın odasında ne yapıyorsun, bebeğim? Bir şeyler yemeye gideceğimizi sanıyordum. Açlıktan ölüyorum, King çoktan bisikletine bindi ve Vahşi Çocuk da buradan hemen sipariş vermekle tehdit ediyor."

İç çekti. "Sadece yeni kıza merhaba demek istedim."

"Ne zamandan beri Animal'ın kimi siktiğini umursuyorsun?"

"O, Badass ve Quickshot'la birlikte ortaya çıktığından beri. Bunun genelde buralarda ne anlama geldiğini biliyorsun."

"Evet, birileri gerçekten iyi bir gece geçirmek üzere. Ve ben bunun biz olacağımızı umuyordum." Yürüdü ve onu yerden kaldırıp kollarına aldı.

Emily gülüyor ve kıvranıyor. "Kahraman!"

"Odamda lanet bir parti olduğunda, genellikle ben de davetliyimdir," diye homurdanan An- imal, çiftin yanından geçip odasına doğru ilerliyor. Quickshot ve Badass hemen arkasındadır.

"Sana zor anlar mı yaşıyor?" Quickshot bana soruyor, sonra Emily'ye dönüyor. "Sen benim annem değilsin, biliyorsun."

"Evet biliyorum," diye karşılık verir Emily. "Ama biraz korumacı hissettiğim için kusura bakma. Senin hayatını kurtardım, unuttun mu?"

"Boş ver onu," diye Quickshot. "Yaşlı kadınlar bazen bir avuç lanet olası tavuk gibi davranıyor."

Tüm bunlarda o kadar garip bir şekilde evcimen bir şeyler var ki aktüel olarak biraz gözlerim dolmaya başladı. Sandra'yı kendi kalbim gibi seviyorum, ama o her zaman bebekti, ben ortaya çıkıp sadece kız kardeşi değil, annesi gibi davranmak zorunda kalmadan önce bile. Biri *bana* sahip çıkmayalı çok uzun zaman oldu ve işte bu kaba saba, dövmeli adamlar, yasaların dışında yaşıyorlar ama berbat bir aile gibi davranıyorlar. Bu durum, kapak hikayemizin doğru olmasını umutsuzca dilememe neden oluyor ama şu anda kendimi dev bir sahtekar gibi hissediyorum.

Animal yanıma gelip kolunu omzuma doluyor ve bir elini çıplak omzumda gezdiriyor. Refleks olarak irkilip geri çekiliyorum ama o beni daha da yakınına çekiyor. Emily yine gözlerini kısıyor ama daha fazla soru sormadan Hero onu odadan çıkarıp bizi yalnız bırakıyor.

"Şunu yapmayı bırakmalısın," diyor Badass. "Ne yapmayı?"

Yanıma geliyor ve elini yüzüme koyup beni öpmek için yukarı kaldırıyor. Dün ışıklar söndüğünde hissettiğim o duyguyu bulmak için elimden geleni yapıyorum.

düşüktü ve onların dokunuşunu arzuluyordum, ama şimdi uyumak için zamanım oldu ve bir nevi güvende olduğumu biliyorum, bu zor. Erkeklerin yanında rahatlamayı her zaman zor bulmuşumdur ve bu adamlar hâlâ neredeyse yabancılar.

"Bu. Lanet bir bakire gibi davranıyorsun."

"Belki de öyle olduğum içindir!"

Etrafımı saran adamlar testosteron saçıyor. Quickshot başını sallıyor. "Bize zar zor dokunabiliyorsan soruları olacak tek kişi Emily değil. Prez bazı subaylara neler olup bittiğini anlatacak ama bu iş yürüyecekse sen de üzerine düşeni yapmalısın. İnsanlar seni gördüğünde? Kulübün içinde ya da dışında, burada her fırsatta üstümüze bindiğinizi düşünmeliler."

Eep! İnsanlar böyle mi düşünecek? Muhtemelen haklı olduğunu biliyorum ama bunu nasıl düzelteceğimi bilmiyorum. "Belki burada kalabilirim?"

"Hayır, çok fazla soru var," diyor Animal. "Yine de seni bizim yanımızda gevşetmenin hızlı bir yolu var."

Badass kıkırdıyor ve bir elini sırtıma kaydırıyor, parmakları korsemnin arkasındaki bağlarla oynuyor.

"Ne demek istiyorsun?" Titriyorum ama bu korkudan değil. Sanırım ne demek istediğini biliyorum ve aşırı aktif hayal gücüm şimdiden beni kızdıran oldukça çılgın şeyler üretmeye başladı.

"Üçümüze birden sahip olmanın nasıl bir şey olacağı konusunda hızlandırılmış bir kursa ihtiyacın olduğunu söylüyor. Sence bununla başa çıkabilir misin?"

Kafamı toparlamaya çalışırken beni yatağa doğru yönlendiriyorlar. Bunun olacağını biliyordum ama bu çok ani oldu. "Ben... Ben hiç..."

Animal sırtıyor ve koyu kahverengi gözleri parlıyor. Gömleğini başının üzerinden çekştirerek kaslı göğsünün genişliğini ortaya çıkarıyor, her kırmızı kanlı kadının parmaklarını üzerinde gezdirmek isteyeceği türden bir göğüs. "O zaman sana çok iyi davranacağız, çünkü seni nasıl harika hissettireceğimizi çok iyi biliyoruz."

"I..." Tam olarak ne istiyorum? Bu düşünce hemhem de dehşet verici derecede cazip. Dün gece, bunu yapmaya hazırdım. Islattım

Badass ve Quickshot da tişörtlerini çıkarırken gözlerimin açıkta kalan seksi tenin üzerinde gezinmesine izin veriyorum. İki yanıma geçtiler.

"Sakin ol. Bu rahat ettirmekle ilgili, kirazını patlatmakla değil." Belalı boynumun kenarına bir öpücük konduruyor. Sırtımdan aşağıya, ısınan içime doğru karıncalanmalar gönderiyor. Yatağa bakıyorum ve kalçalarımı birbirine bastırıyorum.

Buraya gelene kadar böyle bir hayal kurmaya cesaret edemiyordum. Bunu yaşamaya cesaret edebilir miyim, herkesin gerçekten yaptığımız şeyin bu olduğunu düşünmesini sağlamak için sadece pratik olsa bile. Ama eğer gerçekten , rol mü yapıyoruz? Zihnim dönüyor, bu yüzden hormonlarım benim yerime karar veriyor.

"Tamam." Yatağın üzerine oturuyorum ve Quickshot beni biraz itiyor. Üçü de benimle birlikte tırmanırken arkama yaslanıp nefesimi tutuyorum.

NATALIE

FARKINDA OLSUNLAR YA DA , HIZLA YENİ BİR DÖNEME GIRIYORUZ.

benim için bir bölge. Hem dehşete kapıldım hem de heyecanlandım. Buraya nasıl gelmiş olursam olayım, onlar tarafından soyunmak gerçeğe dönüşmüş bir fantezi ve her şey kaybolur diye neredeyse gözümü kırpma istemiyorum. Üç sert ve ateşli adam bana tapınmaya hazırlanırken, tüm bunların numara olduğunu unutmak şaşırtıcı derecede kolay.

Badass bağcıkları çözmeyi bitirdiğinde ve gömleğim açılıp göğüslerimi ortaya çıkardığında keskin bir nefes alıyorum. Meme uçlarım camı kesebilirdi.

"Lanet olsun," diye fısıldıyor Animal saygıyla. "Hissettirdikleri kadar iyi görünüyorlar." Eğiliyor ve hayatımda ilk kez bir erkek ağzını meme ucuma koyuyor. Sıcak ve ıslak ve dili hassas tomurcuğumun üzerinde gezindiğinde neredeyse yataktan fırlayacaktım.

"Aman Tanrım," diye fısıldıyorum.

"Burada tanrılar yok," diyor Badass, ukala ve buyurgan bir tavırla. "Sadece biz varız. Şimdi kalçalarınızı kaldırın."

Hiçbir erkeğin görmediği yanlarımı görmek üzere. Ya görmezse? Hayır. Bu konuda çok fazla düşünmemeye izin vermeden dediğini yapıyorum. Esnek eteğimi göz açıp kapayıncaya kadar kalçalarımın aşağı indiriyor ve tamamen çıkarıyor.

"Tanga, güzel ama çıplak halini daha çok sevdim." Elleriyle yanlardan tutuyor ve ince malzemeyi hiçbir şey yokmuş gibi çıtlatıyor,

Büyük ellerini dizlerimin iç kısmına koymadan önce onları bir kenara atıyor, böylece bacaklarımı açabiliyor.

Başta direniyorum. Elimde değil. Daha önce kimse onların arasına bu şekilde girmemişti ve... Ya bende bir sorun varsa? Ya da gördüklerini beğenmezlerse?

Hayır cevabını kabul etmeyerek sertçe itiyor. Gergin bir nefes alıyorum, sonra vazgeçiyorum. Beni korkutsa da istediğim bu.

Quickshot dikkatimi dağıtmak istercesine tenimi ısıtıyor ve boynumdan yaka kemiğime, oradan da serbest göğsüme doğru öpücükler gönderirken içimde keskin bir acı hissediyorum. Diğer meme ucuma yapıştığında sıkılmış dişlerimin arasından tıslıyorum.

Bugünden önce bana hiç dokunulmamıştı. Şimdi her göğsümde bir adam ve bacaklarımın arasında bir üçüncüsü var. Hayatım ne hale geldi?

Animal meme ucumu dişlerinin arasına sıkıştırıp çekiştiriyor ve içime doğru karıncalı bir şok gönderiyor. Quickshot dilini areolamın üzerinde gezdiriyor ve meme ucuma sürüyor. Adamlar ne zaman yeni bir şey yapsa nefesim kesiliyor. Göğüslerimin hassas olduğunu biliyordum ama sanki dişlerinden ve dillerinden kayganlaşan amıma doğrudan bir bağlantı varmış gibi.

İlk başta kararsız bir şekilde Quickshot ve Animal'ın kafalarının üst kısımlarına dokunuyorum, onlar cesaretle homurdanıp büyük, sert elleriyle vücudumu okşadıkça kendime güvenim artıyor.

Parmaklarım saçlarına batıyor. Quickshot'ın asi buklelerine tutunmak kolayken, Animal'ın saçları düz ve yumuşak, parmaklarımın arasında ipek gibi kayıyor. Gözlerimi kapatarak başımı çarşaflara yaslıyorum ve sadece bu hissin tadını çıkarıyorum.

Seks hep böyle midir? Yoksa üç kişi oldukları için mi farklıdır? Bu inanılmaz.

Islak ve geniş bir şey amımın dışına doğru kayıyor.

Aman Tanrım. Bu Badass.

Elbette, parmaklarımla birçok kez oraya girdim. Çekmecemde düzenli olarak şarj edilmesi gereken bir vibratörüm bile var, ama kontrol edemediğim canlı bir dilin gerçek hissi?

Elektrikli.

Heyecan
verici.

Adamları daha sıkı kavıyorum, parmaklarımı kafa derilerine batırıyorum, çünkü o beni daha önce sadece tahmin ettiğim türden bir zevkle tanıştırıyor.

Benim aksime, Badass'ın tecrübeli olduğu çok açık. Amımı benden daha iyi tanıyor. Dilinin ucunu klitorisimin üzerinde , içimde ayak parmaklarıma ve parmak uçlarıma kadar uzanan lezzetli bir karıncalanma yaratıyor. Sonra tüm genişliğiyle labialarımın arasına giriyor, kaygan suyu yalıyor ve seksimden yayıyor. Kalçalarımın arkasını güçlü elleriyle kavrayarak beni tamamen açıyor.

"Çok lezzetli," diye gürlüyor. "Tadı ihtiyaç gibi, seks gibi. Amın çok aç, tatlım." Ve sonra tekrar oraya giriyor, dilini klitorisimin etrafında döndürmek için gevşetmeden önce beni nefessiz bırakacak kadar derine kayıyor. İnliyorum, ama nefes nefese ve soluk soluğa çıkıyor.

"Bütün gün bu memelerle oynayabilirim," diye homurdanıyor Animal, bir meme ucunu kadar sert ısırarak. Duyguların, hazzın ve acının birbirinin etrafında dönerek beni çılgına çevirdiği bir goblenin içinde kayboluyorum.

Ve sonra Badass uzaklaşır.

"Hayır..." Ağlıyorum, sadece birkaç dakika önce olduğum kızıdan çok farklıyım.

"Takas yapalım," diye Badass.

Ne?

İlk hareket eden Animal oluyor, doğrudan amıma yönelirken Quickshot onun yerini alıyor, iki göğsümü de tutuyor, ritmik bir şekilde okşuyor ve sıkıyor, bu da beni yataktan kaldırıp dokunuşuna doğru eğiyor. Badass eğiliyor, dudakları benimkilerle birleşiyor, tıpkı Ani-

Mal'ın ağız klitorisimin etrafında kapanıyor. Nefes alıyorum ve Badass'ın dili içeri kayıyor.

Daha önce de öpüştüm ama garip ve beceriksizceydi, hiç olmamıştı. Badass beni sahipleniyor, yumruğunu saçlarıma sarıyor ve ağızma tıpkı amıma yaptığı gibi davranıyor, beni güçsüz bırakan bir kuvvetle. O beni aptalca öperken, Animal'ın dili kıvrımlarımda ve klitorisimin etrafında kayıyor. Kalçalarımı ona doğru bastırıyorum, onu aynı anda her yerde hissetmek istiyorum.

Tanrım, eğer bu sadece bir örnekse, gerçeğinin nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemiyorum. Hayatta kalamayabilirim.

Yine de, gitmek için ne yol ama.

Kollarımı Badass'ın kalın boynuna doluyorum, o da boştaki göğsümü avucunun içine alıp meme ucumu parmaklarının arasına sıkıştırıyor. Beni öpmeyi hiç bırakmıyor, saf ve odaklanmış ilgisiyle beni çılgına çeviriyor.

İlk orgazm bana sinsice yaklaştı. Orgazmı kendi yatak odamın sakın ve sessizliğinde yaşamaya alışkınım, üç tane çok ama çok dikkatli adam tarafından zorlanmaya değil. Bir an herkesin nerede olduğunu ve bana ne yaptıklarını anlamaya çalışıyorum ve bir sonraki an bir yay kadar gerginim, her küçük kasım bir gelgit dalgası gibi üzerimden geçerken sıkılıyor.

Boğuluyorum ve o kadar ıslandım ki Hayvan'ı da yanımda .

Quickshot ve Badass yer değiştiriyor, Quickshot sert ve ısrarlı bir öpücükle ağızma yapışıyor, ben de dokunabildiğim her yere yapışıyorum. Badass göğsümden aşağı doğru öpüşürken ben de onun ağzının içinde inliyorum.

Her yerde eller var. Dilleri, parmak uçları, çıplak tenleri. Yirmi derece aşağıdaymışım gibi titriyorum ve aynı zamanda aşırı ısınyormuşum gibi hissediyorum. Sanırım tekrar patlayacağım.

Bir an Quickshot'ın öpücüğüyle inlerken, bir an sonra sırtüstü yatmış, nefes nefese kalmış ve kıyıya vurmuş bir denizanası gibi hissediyordum. İstesem de hareket edemiyordum. "Lanet olsun," diye fısıldadım.

Badass beni izliyor, bir dirseğinin üzerinde duruyor ve hala dik olan meme ucumu işaret parmağıyla tembelce çevreliyor. Bu beni ürpertiyor ve ben ürperdiğimde gülüyor. "Bu çok bebeğim."

"muhteşem oluyorsun," diyor Hayvan bacaklarımın arasından yukarı bakarken. Yüzü parlıyor ve kaymağı yiyen kedi gibi sırtıyor.

"Aman Tanrım, çok özür dilerim." Kocaman gözlerle ona baktım. Berbat durumdayım.

Bana deliymişim gibi bakıyor. "Ne için? Az önce yüzümün her yerine boşaldın. Bu son zamanlarda gördüğüm en ateşli şeydi... belki de hiç."

O uzaklaşırken, Quickshot onun yerini almak için yataktan aşağı kayar.

"Bekle, işimiz bitmedi mi? Yapabileceğimden emin değilim-"

Quickshot tartışmaya yer bırakmayan bir ses tonuyla, "Senin tadına bakmak istiyorum," diye homurdanıyor. "Güven bana, tadacaksın."

Hayvan eğilip boynuma sokuluyor. "Sana çığlık attıracak."

"Yine mi?"

Sadece gülüyorlar. Animal beni öpmek için yukarı çıkıyor, Badass göğsüme doğru iniyor ve Quickshot içeri dalıyor.

Yüce Tanrım.

Quickshot'ın uzun dili içime kayıyor ve beni bu kadar kısa sürede tekrar boşaltamayacaklarından emin olsam da, yanıldığımı kanıtlamak üzere olduğundan oldukça eminim.

Hayvan sanki isteyeceği tek kadın benmişim gibi öpüyor, Belalı ise vücuduma tapıyor, her yerimi öpüyor, yalıyor ve dokunuyor.

Ve eğer bunlar yeterli değilse, Quickshot'ın dili sihirliydi. Yanıdıklarları beni kolayca uçuruma sürükledi, ama üç kez? Bunu kendi başıma bile yapmamıştım. Tam olarak ne yaptığını göremiyorum ama dili klitorisimin üzerinde ve etrafında hızlı ve emin bir şekilde hareket ediyor ve dalgalanmanın tekrar yükselmesi, patlamaya hazır bir yanardağ gibi içimde birikmesi uzun sürmüyor.

Eğer onlarla birlikte olmak böyle bir şeyse, hayatta kalabileceğimden emin değilim. Sanırım patlayabilirim. Gerçekten patlayabilirim.

Nefesim kesiliyor ve parmak uçlarım Badass'ın sırtına ve Animal'ın koluna saplanıyor, can havliyle onlara tutunuyorum.

"Sana çığlık attıracağını söylemiştim," diyor Animal.

Henüz yapmadım ama çok yaklaştım. Bu daireler ne kadar ses geçirmez ki? Yoldan geçen biri neler duyacak mı? Neden bu sadece daha heyecanlı hale getiriyor? Gizliliğimiz için daha iyi olur, değil mi? Herkes duyabilseydi.

Utanmam gerekirken, Quickshot kalçalarımı kaldırıp ona daha iyi erişim sağlamak için ellerini kıcımın altından geçirdiğinde keskin nefeslerim gırtlaktan gelen inlemelere dönüşüyor. Hünarlı dili aynı anda her yerde, yanımda, kıvrımlarımın arasından kayıyor, klitorisimin etrafını sarıyor. Vibratörüne bunu yaptırabilmemin hiçbir yolu yok.

"Bizim için gel, bebeğim," diye homurdanıyor Badass. "Çığlık at ki kulüp binasındaki herkes seni duysun. Onlara ne kadar yaramaz bir küçük kız olduğunu göster." Göğsümün yan tarafını ısıyor, sonra daha iyi öpüyor. "İnanılmazsın amına koyayım."

Bana boşalmamı emrediyor, ben de yardım edemiyorum ama itaat ediyorum. Quickshot klitorisimi ağzına alıp dilini etrafında dolaştırırken, Badass meme uçlarımı emip karnımı okşarken ve Animal beni anlamsızca öpüp diğer meme ucumla oynarken patlıyorum.

En az geçen seferki kadar, hatta muhtemelen daha da sert boşalırken çığlıklarını ve daha fazlasını alıyorlar. Quickshot'ın dili durmak bilmiyor ve sanki bu onu yavaşlatacakmış gibi kalçalarımı başının etrafında sıkıyorum. Sanırım tırnaklarım Badass ve Animal'ın etine battıkça kan çekiyor.

Onlara tutunuyorum ve orgazmı sonuna kadar yaşıyorum. İşte bu kadar. Zirveye ulaştım. Bir daha böyle boşalmamın imkanı yok.

Nefesim kesilmiş ve tüm kaslarım jöleye dönmüş bir halde yatağa doğru yığılıyorum.

Quickshot hava almak için ayağa kalktığında yüzü parlıyordu ama gülümsüyordu. "İçinde olduğunu biliyordum."

Bir nefes çekiyorum, yutkunuyorum, bırakıyorum, sonra bir nefes daha çekiyorum, daha kelimeler için hava kullanmaya çalışmadan önce. "Bu dili kayıt altına almalısın..." Nefes al. "O dili ölümcül bir silah olarak kaydet."

Gülümsemesi genişler. "sana düşündüren ne?"

QUICKSHOT

KADINLAR ASLA BASİT DEĞİLDİR.

Elbette Natalie'nin motorumun arkasında bana yapışmış, memelerini içime bastırmış gibi hissetmesi hoşuma gidiyor ama daha bir gün oldu ve ben sanki o bizim yaşlı kadınıymış gibi ayak işlerini yapmaya hazırım.

Görünüşe göre ödünç kıyafetlerle dolaşmaya devam etmek istemiyor ve onu çıplak tutmayı umursamasam da, uyan sütyenler ve tüm bu boktan şeyleri istiyor. Onun bizim olduğunu ve sürtüklerden biri olmadığını belli etmeliyiz.

Sanırım King ve diğerleri kadınlarını mutlu edebiliyorsa, bunu yapamayan pislikler gibi görünmemize izin vermeyeceğim.

Dairesi şehrin boktan bir bölgesinde. Teknik olarak Güney Yakası, ama Blackworth'un hemen kenarında. Lanet olası mafya bölgesi. Kısa bir süre önce burada yaşamak için ölmek gerekirdi, ama Giordano'larla ateşkes yaptığımızdan beri -ve daha da önemlisi, Alessa Temizlik Ekibini becermeye başladığından beri- daha iyiye gidiyor. Buraya taşınan bazı işyerleri bile var ve ön camları sağlam. Çoğunlukla.

Natalie omzumun üzerinden yıkık dökük bir apartmanı işaret edecek kadar uzun süre bırakmaya cesaret ediyor ve sonra parmakları ceketimi kazmaya geri dönüyor. Bisikletten indiğinde yaprak gibi titriyordu.

"Üşüdün mü bebeğim?"

"Sorun o değil." Kendi lanet evine girmekten korkuyormuş gibi ön kapıya çıkan merdivenlere bakıyor.

Bina berbat durumda. Boyalar soyulmuş, basamaklar dökölüyor ve korkuluklar paslanmış. Çimler biçilmiş ve ön tarafa birkaç fidan dikilmiş, yani birileri en azından biraz umursuyor. Sanırım bu da bir şeydir. Ucuz ama tam bir gecekondu değil.

"Gerginsin."

"Elbette öyleyim! Kız kardeşim evde olmalı ve bunların hiçbirinden haberi yok. Hiçbir şey söyleyemezsin, tamam mı? Zor zamanlar geçiriyor."

"Ve sen mı?"

Bana dizlerinin üzerinde görmeyi çok istediğim türden yalvaran bir bakış atıyor. "Lütfen. Başımın belada olduğunu düşünürse ne yapar bilmiyorum."

"Sana ne diyeceğimi bilmiyorum. Kesiğimi saklamamı mı istiyorsun? Bisikleti arkaya mı koyayım? Eğer bir kayanın altında yaşamıyorsa Screaming Eagles'ın kim olduğunu biliyordur."

"Yapabilir miydin? Yani kesiği saklayabilir misin?"

Buz gibi bir bakışla onu kıstırdım. Ne sorduğunun farkında mı? "Kulübü saklamamı mı istiyorsun?"

"Lütfen. Rehabilitasyondan yeni çıktı ve bir süre sokaklarda olduğunu biliyorum. Sizinle bir ilişkim olduğunu öğrenirse yardım etmeye çalışabilir ve geçmiş i yüzünden tekrar bu iş in içine çekilmesinden korkuyorum."

Parça parça bilgiler yerli yerine oturuyor. "Bu o, değil mi? Seni gördüğümüzden beri bunların hiçbir i mantıklı gelmedi, ama kız kardeş in için? Evet, bunu görebiliyorum."

Natalie bir hayalet gibi solgunlaş ır. "Ne demek istediğinizi anlamıyorum."

"Küçük kız kardeş in hesabı bir alışkanlığı var ve sen kendini lanet olası kılıcın üzerine attın." Başımı salladım.

"Hayır! Şey, sayılır." Natalie'nin omuzları çöküyor ve gözlerini ayaklarının dibindeki çatlak kaldırıma dikeyyor. "Un- wanted'ın onun için neden geldiğini tam olarak bilmiyorum ama umurumda değil. Hepsi onun suçu olsa bile, ne yapmam gerekiyordu? Kız kardeşimi mi teslim edecektim? Bunu yapabilir miydin?"

"Kız kardeşim yok."

"Peki... birinin Animal ya da Badass'i almasına izin verir miydin? Onlar senin kardeşlerin gibi, değil mi?"

Sikeyim. Tereddüt ettiğimi hissetmiş olmalı, çünkü kendini beceriksizce bana doğru bastırıyor. "Senin için rol yapıyorum, değil mi? Benim için biraz ön eğilim gösterebilir misin? Yeni tanışmışız gibi davran ve... Bilmiyorum. Çılgın bir kaçamak yapıyoruz, o yüzden birkaç gündür görüşmüyoruz."

"Bu saçmalığa kim inanır ki? Şu halimize bak."

Yüzünde acı ifadesi belirir. "Güzel falan olmadığımı biliyorum ama-"

Tanrı aşkına.

Eğildim ve onu öptüm. İçimde erimesi sadece bir saniye sürüyor. İşte böyle. Kadınlar işleri çok karmaşık hale getiriyor. Gitmesine izin veriyorum ve kesimi çıkarıyorum, logonun görünmeyeceği bir yere kolumun üzerine asıyorum.

"Bu saçmalığa inanamıyorum," diye mırıldandım nefesimin altında. "Bana borçlusun."

"Sen zaten bana sahiptin," diyor sessizce ve cehenneme gitmiyorsam ne olayım, çünkü bu kanımı pompalıyor. "Eğer beni - bizi bu durumdan kurtarabilirseniz, size her şeyi borçlu olacağım."

"Hadi yapalım o zaman."

Natalie anahtarla bile uğraşmadan binanın ön kapısını iterek açtı. Homurdandığımı duydu ve başını çevirip baktı. "Ne?"

"Yok bir şey. Hadi şu işi bitirelim." İşimiz bittiğinde buraya geri gelmesinin imkanı yok.

Daha da kötüleşiyor. Cumartesi gecesi barın arkası gibi kokan merdivenlerden yukarı çıkıyoruz, loş bir koridorda yürüyoruz ve arka planda gökkuşakları ve tek boynuzlu atların olduğu büyük kabarcıklı harflerle "Natalie ve Sandra" yazan lanet bir tabelanın asılı olduğu bir kapıya geliyoruz.

Kapı kilitlidir -en azından bu da bir şeydir- o da kapıyı çalar. Bir ay sonra Natalie'nin daha genç bir versiyonu dışarı bakar. Saçları kıvrırcık ve daha ince bir yapısı var ama kesinlikle kız kardeşi. Tek başına yaşamak için fazla genç görünmekle birlikte, Natalie'nin son birkaç günden sonra bile yapmadığı şekilde kenarları serttir. Natalie'yi gördüğünde yüzü güneş doğmuş gibi aydınlanıyor.

"Aman Tanrım! Yaşıyorsun! Çok endişelendim!" Ağaca tırmanır gibi kendini Natalie'nin etrafına atar. "Hangi cehennemdeydin?"

Natalie de aynı sertlikte sıkıyor. Belki de Badass ve Animal'ın burada olmaması daha iyi. Bu kardeş sevgisi gösterisi için enayi olurlardı.

"Özür dilerim. Çok özür dilerim." Natalie daireye çekilirken tekrarlar.

"Ne yapacağımı bilemedim. Neredeyse polisi arayacaktım, o kadar endişeliydim."

Yerel polisler tarafından karnımdan vurulmayı bir bırakırsak, bu tür olaylardan payına düşeni almış biri olarak, geç bile kalabilirim. Sonra kız kardeşin gözleri, oturma odasının ortasında durmama rağmen ilk kez bana takılıyor.

"Kim o?" Kaşlarını şüpheyile çattı ve ben de anladım. Sanki tanıyor gibi. Kim olduğumu bilmiyor olabilir ama kesik olmasa bile muhasebeci olmadığımı biliyor.

"Ben... Eric." İşte bu yıllardır kullanmadığım bir isim.

Natalie kaşlarını kaldırarak bana bakıyor. Omuz silkerek başımı sallıyorum. "Eric, bu Sandra. Benim küçük kız kardeşim."

"Evet, evet. Tanıştığımıza memnun oldum. Neden seninle birlikte? Ve neden anahtarın yanında değildi?" Sandra aramızda bir ileri bir geri bakıyor.

Natalie elini çekingen bir şekilde koluma dokunduruyor, ben de beline dolayarak onu kendime çekiyorum. Küçük bir gıcırta çıkarıyor. "Biz... Eric'le işte tanıştık ve kendimi biraz kaptırdım. Seni endişelendirmek istememiştim."

"Siz... *birlikte* misiniz? Fırında bir müşteri miydi? Ciddi misin?"

"Suçluyum amına koyayım," diyorum, bir elimle Natalie'nin cömert kalçasını okşuyorum ama kışını avuçlamadan duruyorum. "O kekten bir ısırık aldım ve satıldım."

İyi ki Sandra bana bakıyor da Natalie'nin bakışlarını görmüyor.

"Ramona'nın seni son zamanlarda ekmekle çalıştırdığını sanıyordum." Aramıza baktı. "Ne zamandır birliktesiniz?"

"Şey... Biraz zaman oldu," diyor Natalie ve onu bu kadar kısa bir süredir tanıyor olmasına rağmen saçmalamakta pek de usta olmadığı belli. "Ama son birkaç gündür biraz ciddileşti."

İşte bu kesin.

"Neden bana söylemedin? Tek aldığım mesajdı ve aramayı denediğimde cevap vermedin. Ve ne giyiyorsun? Kafam çok karıştı."

Natalie her yeni soruda biraz daha küçülüyor. "Tanrım, telefonum çalışmıyor. Biz... Uptown Park'ta şu kürekli botlardan birini kiraladık ve... benim ne kadar sakar olduğumu bilirsin. Sonunda suya düştüm ve Eric daha yakın olduğu için beni kendi evine götürdü. Telefonum hala açılmadı ve bunları onun... oda arkadaşından ödünç aldım."

"Peki neden daha sonra eve gelmedin?" Sandra bunu yutuyor olamaz.

Bu acı verici ama Natalie'nin böyle kızarmasını bütün gün izleyebilirim.

"Şey, biz... bilirsiniz. Dikkatim dağıldı. Zaman benden biraz uzaklaştı."

"Natalie..." Sandra başını sallıyor ve ben de kazımızın piştiğini düşünüyorum ama o bir kahkaha patlatıyor. "Bunca yıl sana gevşemeni söyledikten sonra, iki ayağınla birden atlamaya karar verdin. Gerçekten. Biraz eğlenmenin zamanı gelmişti. Burada benim için endişelenerek çok zaman harcadın. Sonunda birinin seni bundan kurtarmasına çok sevindim!"

"Gerçekten mi?" Natalie de ablasının buna inanmasına benim kadar şaşırılmış görünüyor.

"Tabii ki!" Sandra Natalie'yi kollarımdan çekip bir kez daha kucakladı. "Senin adına çok mutluyum." Ama Natalie'nin omzunun üzerinden bana baktığında yüz ifadesi bir fırtına bulutu gibi kararıyor. "Sakın ona zarar verme," diyor.

Ben de gülümsüyorum. Benden lanet olası bir çocuktan korkmamı bekliyorsa, sandığı kadar sert biri değil demektir. Natalie'yi incitmek gibi bir niyetim yok ama bu dünya masumlara karşı nazik değil ve bana kalsa Sandra, kız kardeşinin başını belaya sokanın ben olmadığımı bilirdi.

Sarılmayı kestiklerinde Natalie, "Gidip bir şeyler giyeceğim," diyor.

"Kalmıyor musun?"

"Yapamam. Üzgünüm. Bizim... bizim planlarımız var."

"Eminim. Devam et." Natalie yatak odasında kaybolana kadar Sandra sırtıyor. Sonra bana bakarken çok ciddileşiyor, sesi buz gibi. "? Yıllardır kimsenin sana Eric demediğine yüz de bir bahse girerim, tabii adın ."

Bir an yalan söylemeyi düşündüm ama belli ki ne olduğunu biliyor. "Kartallar."

"Siktir," diye tıslıyor. "Nat... o senin tipin değil."

"Buna ben karar vereceğim. Ve onunla ben ilgileniyorum. Bana güvenin. Ben ve kardeşlerim."

"Neden?"

"Bunu söylemek benim işim değil ama bizimle olduğu sürece güvende demektir."

"O biliyor mu? Eagles'la gittiğini?" "Evet."

"O zaman neden benden saklıyor?"

"Tanrım. Muhtemelen senin endişelenmeni istemediği içindir." Natalie geri gelirse diye yatak odasına doğru bakmaya devam ediyorum.

"Neden endişeleneyim ki?" diye alaycı bir şekilde soruyor. "Sırf çılgın bir geceden anladığı bir şişe roze ve kurabiye pişirmek olan kız kardeşim, şehrin en büyük MC'sinin eli kanlı bir üyesinin arkasında, telefonsuz, kıyafetsiz ve aptalca bir hikâye anlatarak bir motosiklete biniyor diye mi? Sence ben aptal mıyım? O boka o kadar batmışım ki kulaklarımdan çıkıyordu ve bu her neyse kokusunu bir mil öteden alabiliyorum. Ben ve o mu? Elimizde kalan tek şey biziz ve bunu hiçbir şey için bırakmayacağım."

Sadakatini takdir ediyorum, ancak kendini tutmayan birine bu tavrı takınmadan önce birinin ona tokat atması gerekiyor. "Sözümü mü sorguluyorsun?"

"Ne? Hayır, ben-"

"Evet, öyleydin. Sana onun bizimle güvende olduğunu söyledim ve bunun böyle kalması için üzerine düşeni yapmak istiyorsan, gülümseyecek, *başını* sallayacak ve Natalie sana aksini söyleyene kadar kıcını beladan uzak tutacaksın."

Sandra'nın tüm tavrı anne ayıdan korkmuşa dönüyor. "Neden? Neler oluyor? Neden eve gelemiyor?"

"Çünkü birbirimize aşığız," diyorum yumuşak bir sırıtışla. "Buna engel olmak istemezsin. Değil mi?"

Sandra karşılık verme fırsatı bulamaz çünkü Natalie yatak odasından elinde şişkin bir sırt çantasıyla çıkar.

"Bunu söylemekten nefret ediyorum ama gerçekten gitmeliyim. Burada tek başına iyi olacak mısın? Tanrım, berbat bir ablayım, değil mi?"

"Hayır! İyi vakit geçirmenize çok sevindim. Tadını çıkar!" Sandra Natalie'yi sıkıca kavırıyor. "Eric seninle irtibatta kalacağına söz verdi, o yüzden endişelenmiyorum." Bana yalvaran bir bakış gönderdi.

Natalie şaşkınlıkla göz kırpmıyor. "Gerçekten mi?"

Harika. Şimdi hayır dediğim için kendimi lanet olası bir canavar gibi hissediyordum. "Evet."

Çıkarken Natalie beni durdurdu. "Teşekkür ederim." "Ne için?"

"Sana söylediklerimi ona söylemediğin için. Biliyorsun, onun borcu yüzünden başım belaya girdi. Bu konuda kendini hırpalayacak ve muhtemelen ikimiz için de durumu daha da zorlaştıracak bir şey yapacaktı. En azından bu şekilde küçük kız kardeşimin güvende olduğunu biliyorum."

"Bunu onun için yapmıyorum," diye . "Sen bizimsin ve biz kendi güvenliğimizi sağlarız."

Tereddüt ediyor. "Doğru, anlaşma." Evet, lanet anlaşma.

NATALIE

"BURAYA," DIYE EMRETTİ BADASS, BENİ ARKA OFİSE SÜRÜKLEYEREK.

Eagles' Roost. Beni duvara yaslayıp dudaklarını dudaklarıma bastırmadan önce ancak içeri girebildim. Eli nazıkçe boğazıma kapanıyor, nasırlı parmakları kalbimi bir bakirenin sahip olabileceğinden çok daha fazla çarptıran bir poz- seans sergileyerek yanlardan aşağı doğru okşuyor.

Sonunda çekip gittiğinde nefesim kesilmişti ve her karıncalanıyordu.

"Ama kimse izlemiyor," diyorum nefes nefese, destek için hâlâ duvarı kullanıyorum.

"Pratik yapmamız önemli." Bir kaşını kaldırıyor, hiç gelmeyecek bir tartışmayı bekliyor. Eğer yaparsam, bir yapmayabilir. "Buna prova diyebilirsin. Seni insan içine çıkarmak üzereyim ve bu gece kimin geleceğini kim bilebilir ki? Yerleşkede sözümüz yeter, ama burada? Ya satarız ya da boku yeriz."

Pekala. Bunu yapabilirim. Kendim için, Sandra ve İstenmeyen'den kurtulmak için, böylece bunu başka kızlara yapmazlar.

Erkekler bana daha önce hayal bile etmediğim şeyleri hissettirdikleri için değil tabii ki.

"Elimden geleni yapacağım. Sanırım bir kulüp *kızı* gibi davranabilirim ama daha önce hiç barda çalışmadım ve buraya sadece Sandra'yı aramaya geldiğimde gelmiştim."

"İyi olacaksın. Burası sadece birkaç aydır açık, bu yüzden yeni personel göze çarpmayacak ve kimse seni işte iyi olman için işe aldığımızı düşünmeyecek. Zaten kayıtlara geçecek bir iş değil." Belalı uzanıp gömleğimin birkaç düğmesini açtı.

"Hey!"

"Altını göğüslerinin altına bağla. görünmelisin." "Fahişe gibi mi?" Sessizce soruyorum, dediğini yapıyorum.

Parmaklarını çenemin altına koyuyor ve yukarı kaldırıyor. "Sanki sen bizimsin. Canımız ne zaman isterse oynamak için giydirdiğimiz küçük oyuncağımız."

"Elimden geleni yapacağım ama insanlar senin gibi erkeklerin benim gibi bir kadını istediğine gerçekten inanacak mı?"

"Benimle dalga mı geçiyorsun? Etrafınıza baktığınızdan emin değilim, herkesin kendi zevkleri var, beni anlıyorsanız, ama pek çok motorcu göğüslere ve kalçalara itiraz etmez."

Hâlâ ona inandığımdan emin değilim ama bana bunu düşünmem zaman vermiyor.

"Bana böyle bakmaya devam edersen o şortu seksi kışından yırtar ve seni masanın üzerine yatırırım. Bunu yapmamamızın tek nedeni ilk seferinin biraz özel olması, değil mi? Merak etme çöreğim, anlamaya sadık kalacağız." Aniden popoma öyle bir tokat atıyor ki, bir adım öne fırlıyorum. "Bara gidelim."

Bana muffin dediğinde yanaklarım alev alev yanıyor. "Quickshot sana söyledi mi-"

"Buna inansan iyi edersin ve ortak mutfaktaki boktan fırının çalışıp çalışmadığını anladığımızda bize bir şeyler pişireceksin."

"Motorcular kurabiye sever mi?"

"Kimin yok ki?"

Beni birkaç kızın bacaklarını cam bir sehpaye dayayarak kahve içtiği bir dinlenme odasının önünden geçiriyor. Benimle aynı ganimet şortlarını giyiyorlar ve gömlekleri aynı şekilde bağlanmış. Sonra küçük bir mutfak var, burada birkaç iri yarı adam hamburger çeviriyor.

Arkalarında fritöz tıslarken bir ızgara. Ana cazibe merkezi içki, ancak gecenin büyük bölümünde oldukça basit bir menü sunuyorlar. Sonra Badass ana odanın kapısını iterek açıyor ve biz de barın hemen yanına çıkıyoruz.

"Nereden başlamalıyım?"

Badass bana uzun uzun bakıyor, sonra ağzının bir tarafı yukarı kıvrılıyor. "Sahneye çıkmaya ne dersin? Karşı konulmaz görünürsün ve insanlarla konuşmak konusunda endişelenmene bile gerek kalmaz."

"Beni dans ederken görmediğin için böyle söylüyorsun. Güven bana. Beni orada istemezsin."

"Oh lanet . Sadece bekle."

"Ne dedin? Hayır, gitmiyorum-"

Yakındaki bir masa bizim tartışma sesimize bakıyor. Badass hemen tepki veriyor. Eli enseme yapışıyor ve beni kendine çekiyor. "Kararları sen vermiyorsun, kızım. Eğer göğüslerini sallamanı izlemek istiyorsam, bunu yapacaksın. Anladın mı beni?"

"Evet, efendim."

"Ne konuştuğumuzu unutma," diye homurdanıyor, bana bunun ne kadar ciddi olduğunu hatırlatmak ve izleyen herkesi yetkili kişinin kendisi olduğuna ikna etmek için bana ters ters bakıyor.

Başımı sallıyorum ve gözlerimi yere indiriyorum. "Özür dilerim."

Çoğu zaman o kadar rahat davranıyor ki, bir düğmeye basar gibi açabildiği kontrollü şiddet havasını unutmak çok çabuk oluyor. Kavrayışı sert ama saçlarımın altında, başparmağı nabız noktamı okşuyor ve bana ikimizin de rollerimizi oynadığımızı hatırlatıyor.

"Güzel. Seni buraya cevap vermek için getirmedim. Şimdi git barda bana yardım et."

Onca birikimden sonra, barda ona yardım etmek lisede garsonluk yaptığım zamanlardan pek de farklı değilmiş meğer. Badass'in orada olması, her zaman bana göz kulak olması ve fazla eli olanlara hırlaması yardımcı oluyor.

Onun dışında. O *çok* iş bitirici bir patron.

"Hustle, girl." Kıçımı tokatladı ve beni bir tepsi dolusu içkiyle, üzerlerinde "Nankör Piçler" yazan adamlarla dolu bir masaya gönderdi.

Oraya varıp içkileri dağıttığımda, içlerinden biri kadehini kaldırdı. "Kiralık mı?" diye bağıyor Badass'a.

"Çok beklersin!" Badass, karnımda ısı birikmesine neden olan huysuz bir sahiplenmeyle bağıyor. "Yeni kız bizim."

"Yazık," diyor adam. "Al bakalım tatlım. Zevkin gelişirse beni aklında tut." Dekoltemin içine birkaç banknot sıkıştırdı.

Ben donup kaldım, ama Badass ve diğerleri sadece güldüler. Görünüşe göre göğüslerime ping atmak yasak değil.

Bara geri döndüğümde arkamdan yeni bir ses "Olmayacak," diyor. Bu Animal. "Ceset vuruldu," diye sesleniyor kardeşine.

Belalı kıkırdar.

Bu terimi duymuştum ama ne anlama geldiğini gerçekten bilmiyordum. "Um, tamam mı?"

"Odayı boşaltın!" Badass önündeki müşterilere bağıyor. Dağılırlar, yoldan çekilirler ama uzağa gitmezler. Hatta daha fazla insan etrafına doluşur. Tezgâhı bir bar beziyle hızlıca . "Zıpla kızım."

"Ne?"

Hayvan açıklama yapmak yerine ellerini belimin iki yanına koyuyor ve kaldırıyor. Bir an ve şaşkın bir gıcırtıdan sonra barın üzerinde oturuyorum.

Acımasız bir verimlilikle beni döndürüp büküyorlar, böylece düzinelerce insanın izlediği bir uzanıyorum. Badass ellerimi kıçımın altına sıkıştırıyor, sonra bir dilim limon uzatıyor.

"dişlerinizin arasında tutun ama yemeyin" diye açıklıyor.

Gözlerimi kocaman açarak dediğini yapıyorum ve göğüslerimin arasındaki yarığa tuz serperken nefesimi tutuyorum. Hayvan üzerimde beliriyor, bakıyor

Gözlerinde şeytani ama seksi bir parıltıyla.

"Kımıldama," diye uyarıyor Badass, beni sabit tutmak için parmaklarını saçlarıma doluyor. Bir dakika sonra, göbek deliğime bir shot tekila döküyor.

Animal eğilip sıcak dilini göğüslerimin arasına sokarak tuzu yaladığında kalabalık alkışlıyor. Nefesim kesiliyor ve Badass parmaklarını sıkıyor. Animal karnıma doğru ilerliyor ve küçük alkol havuzunu içip son damlaları yalarken ağzı göbek deliğimi kapatıyor. Dili gıdıklıyor ama Badass beni yerimde tutuyor.

Sonra, hâlâ tuz ve tekila tadında, tekrar ağzıma geliyor ve dişleriyle limonu koparıyor. Emme gösterisi yapıyor, sonra tükürüyor ve öpüşmek için yaklaşıyor.

Vücudum ne yapacağını bilmiyor, ama geçen gece ağzları ve elleri üzerimdeyken hissettiklerime o kadar benziyor ki, şu anda külotumu kontrol etseler? Kesinlikle sıırılsıklam olurum.

"Benim sıram," diyor Badass ve bu sefer Animal beni ayarlayan kişi oluyor, böylece kardeşi çıplak göbeğinden bir shot içebiliyor. Dili hatırladığım kadar geniş ve heyecan verici.

Tüm barın dikkatini çektik, ama dikkatini gerçekten önemseydiğim sadece iki kişi var. Diğer herkes sadece ana olay için baharat.

Eğer İstenmeyenler'den biri izliyorsa, iyi bir küçük mülk olduğumu rapor edebilirler, ama içten içe, hissettiklerimin sadece rolümü oynamakla ilgili olmadığını biliyorum.

Badass ve Animal işleri bittiğinde beni bardan çekiyorlar ve daha sonra yerime başka bir kız geçiyor, diğer müşterilere bir şans vermeye ve bunun ona kazandıracığından emin olduğum bahşışleri almaya hevesli.

Animal kulağıma "Çok ateşli," diye fısıldıyor ama bağırış çağırıştan kimse duymuyor.

Badass diğer tarafta. "Güvenli kelimeler diye bir şey duydun mu?"

Başımı salladım, nutkum tutuldu. Birkaç yıl önce herkesin okuduğu kitaplardaki gibi.

"Seninki 'kurabiye'. Herkesin nefes almasını için toplum içinde yapmamız gerekeni yapıyoruz, anlıyor musun? Bu bir durum ve sınırlarının sonuna kadar zorlanmayacağını garanti edemem, ama sadece biz olduğumuzda? Söyle hadi."

Ağızları sıcak ve talepkâr, köprücük kemiğimi ardından boynumu iki yandan öpüyorlar. Elleri uyluklarımı ve çıplak karnımı okşuyor. Teker teker, sırayla ağızma sahip oluyorlar, dilleri benimkini arıyor ve kayıyor.

Fısıldamak için zaman var, ama sözümü söylemiyorum.

NATALIE

QUICKSHOT UKALA BİR SIRITIŞLA "KONTROL ET," DER. SANDALYESİNE YASLANIR

ve birasından bir yudum alır. "Oynayabileceğini söylediğini sanıyordum."

"Çocukken tabletimde olduğunu söyledim. İyi olduğumu hiç söylemedim. Ne yapmalıyım?" Hayvan'a sordum.

"Neden bana bakıyorsun? Lanet olası satranç kulübündeymişim gibi mi görünüyorum? Sivri olanı şuraya çekebilir misin?" Başka bir yeri işaret ediyor.

Quickshot gülüyor. "Evet, kesinlikle onu dinle."

Hayvan'a ters ters bakıyorum. "Sen kimin

tarafındasın?" "Hey, pokeri ben önerdim, hatırladın mı?"

"Evet, *strip* poker."

Bu çok rahat. Çok rahat. Son birkaç gündür onları beni esir alan kişiler olarak düşünmeyi bıraktım. Onlar daha çok beni güvende tutan büyük, korkunç bekçi köpekleri gibiler. Yani, diğer insanlardan koruyorlar. Quickshot, Animal ve Badass benim için *kesinlikle* güvenli değiller. Onlardan hoşlanmak çok kolay ve bu benim girmemem gereken bir yol.

"Kapıda bir kız ," diye bağılıyor iri yarı bir motorcu.

Quickshot gözlerini tahtadan ayırmadan, "Bir sürü kız alıyoruz, Şeytan," diye bağılıyor. "Daha açık ol."

Şeytan'ın kan kırmızısı deri ceket, altındaki siyah tişörtüyle tam bir tezat oluşturuyor. Ve bana doğru gönderdiği sırtış, adına yakışır şekilde. Kendinden emin, baştan çıkarıcı ve bahse girerim pek çok kızı yoldan çıkarmıştır.

"Adının Sandra olduğunu ve kız kardeşinin burada olduğunu söylüyor. Hayal edebildiğim tek kişi senin kızındı." Başını bana doğru salladı.

"Sandra!" Taburemden sıçırıyorum, neredeyse satranç tahtasını deviriyordum ama Quickshot'ın refleksleri şimşek gibi.

Hayvan da neredeyse aynı hızla ayağa kalktı. "Onun bu işin dışında tutulması gerektiğini sanıyordum."

". Burada olmamalıydı. Beni nasıl buldu ki?"

Quickshot bir şey söylemiyor ama ifadesi sertleşiyor. "Ona Kartallar'la birlikte olduğumu söyledim. Bir şeyler olduğunu anladı. Buraya gelmek için dahi olmaya gerek yok."

"Onu içeri alayım mı yoksa siktir olup gitmesini mi söyleyeyim?" diye soruyor Şeytan. Aramıza bakıyor, aramayı bekliyor.

Bir şeyler olduğunu anlamalıydım. Hikayemi çok kolay yuttu. Quickshot gibi bir adamın benimle ilgileneceğine neden inansın ki? Müzikle yüzleşsem iyi olacaktı. "Sorun olur mu? Onunla konuşabilir miyim?"

Quickshot ve Hayvan, Quickshot Şeytan'a başını sallamadan önce bakışır. "Onu içeri al."

Bir dakika sonra Şeytan'ın arkasından Sandra geliyor, ufak tefek ve kendinden emin görünmüyor ama beni görünce başlıyor ve bana kocaman sarılıyor. "Nat!"

Sarılırken tek söylediğim "Hey," oldu.

Çok yetersiz hissediyorum. İniş çıkışlarımız oldu ama hiç böyle olmamıştı. Ona söyleyemediğim çok şey var ve bunların hepsini aramızda bir duvar gibi hissediyorum.

"Konuşabilir miyiz?"

"Ne? Evet, tabii ki. Tabii. İçecek bir şey ister misin?"

Şef her zamanki gibi barın arkasında, burnu bir kitapta. Kolayca seçilebiliyor çünkü boynundan aşağıya doğru inen kırmızı ejderha dövmesini göstermek için kafasının kenarlarını tıraş ettiriyor. İlk başta beni çok korkuttu çünkü çok huysuzdu, ama Jew-el dışında herkese karşı böyle olduğunu fark ettiğimde o kadar da kötü değildi. Yukarı baktı. "Su getirdim. Gazlı ya da normal."

Bara bakıyor. "Gerçekten mi? Bu mı?"

"Sen üye ya da yaşlı bir kadın değilsin ve etrafta yeni bir sürtük olsaydı kız arkadaşım bana söylerdi, yani evet. Sormaya devam edersen seçenekler azalır."

"Fizzy sanırım," diyor Sandra gözlerini kırpıştırarak.

"Benim için de aynısından lütfen."

Şef iki bardağı tezgâha çarpıyor ve her ikisini de sırayla dolduruyor. Gözleri kız kardeşimde, mini buzdolabından bir dilim limon çıkarıp benimkine koyuyor. Sanırım erkeklerle birlikte olmak beni biraz daha üst sıralara çıkarıyor.

Bardaklarımızı alıyoruz ve Sandra'yı odanın en ucundaki boş kanepelere doğru yönlendiriyorum. Çocuklar takip etmek için harekete geçtiler ama ben elimi kaldırdım. "Bize birkaç dakika verebilir misiniz?"

Hayvan kaşlarını çatar. Quickshot ifadesini daha iyi ayarlıyor ama gözleri soğuk. İkisi de benim ulaşamaz olmamı istemiyor. Söyleyeceklerimden mi korkuyorlar?

"Lütfen?"

Geri çekilirler, rahatça bara yaslanırlar ama izleyeceklerini belli ederler.

"Neden buraya geldin?" Otururken sordum.

"Cidden *Eric*'le oraya gitmeni sorun etmeyeceğimi mi düşündün? Tanıdığım en az sokaktan anlayan insansın ve ilişkiler? Daha da kötüsü. Öyle bir adam seni çiğneyip tükürür."

rahatladım. Belki de sadece korumacı davranıyordur. Bir değişiklik olması neredeyse hoş, ama iyiliğe karşılık vermek için en kötü zamanı seçmek zorundaydı. "Aptal değilim. Her zamanki tipim olmadığını biliyorum ama eğleniyorum."

Kaşlarını çatma sırası Sandra'da. "Bu beni endişelendiriyor. Sorumluluk sahibi olanın sen olması gerekiyordu."

Başımı iki yana sallıyorum. "Kimse her zaman sorumluluk sahibi olamaz. Sadece... bir değişikliğe ihtiyacım vardı. Ve Quickshot-Eric-tanıştık ve işler yoluna girdi, anlıyor musun?" Sanırım tüm bunların teknik olarak doğru ve aynı zamanda koca bir yalan yumağı olduğunu iddia edebilirsiniz.

"Saçmalık," diye tükürüyor korkunç eski sevgilisiyle kaçtığından beri duymadığım bir sesle ve onu bir daha canlı görüp göremeyeceğimi bilmiyordum.

"Affedersiniz? Bunu kabul etmeyebilirsiniz ama bir kez olsun bana güvenemez misin? Programında gerçekten iyi gidiyorsun ve kendi başına olmak için yeterince büyüdün."

Yüzü sertleşiyor ama ondan yayılan acıyı görebiliyorum. "Ne yani, bu benimle mi ilgili? Seni o kadar mı engelliyorum? Belki de hiç dönmemiş olmamı diliyorsun."

"Hayır! Hayır, öyle bir şey değil. Bu benimle ilgili bir şey. Özür dilerim. Sadece kısa bir süre için. Sadece endişelenmeni istemiyorum."

Gözlerini öyle bir deviriyor ki neredeyse yuvalarından çıkacak. "Ben söylediğimde nasıl işine yaradı? Bu tam bir saçmalık Nat."

şey yanlış gidiyor, ama nasıl doğru gidebileceğimi bile bilmiyorum. Neler olduğunu öğrenirse, olaya dahil olmak isteyecektir ve kim bilir o zaman neler olur? İyi olmaz ve ikimiz de tehlikede oluruz.

Ne yapacağımı bilemeden bir iç geçirdim. "O zaman neden geldin? Sadece beni azarlamak için mi?"

"Hayır. Size bir mesajım var ve telefonunuz hâlâ . Başka nereye gideceğimi bilemedim ama eğer Ea- gles'la birlikteyse, ikinizin izini bulabileceklerini biliyordum."

"Doğru. Mesaj nedir?"

"Ben Ramona. Beni bir erkek için terk etmen yeterince kötü, ama şimdi de haber vermeden üç vardiyayı kaçırdın. Beni acil durum irtibat kişisi olarak yazmışsın ve o da beni arayıp komada falan değilsen iletişime geçmen gerektiğini yoksa kovulacağını söyledi." Sandra omuz silkti. "Gelmeyi hatırlayamayacak kadar sık kafalı olduğunu söylemem gerektiğini düşünmedim, umarım iyi bir bahane bulursun ya da bir hafta önce senin için her şey demek olan çıraklık toz olur."

Lanet olsun. İşimi unutmuş değilim ama ikimizi de hayatta tutmak ve İstenmeyenler'in talep ettiği yüz bin dolar konusunda daha çok endişelendim.

"Teşekkürler, ... Ben bir şeyler düşüneceğim."

"Bu kadar mı? Ne var biliyor musun? Seni her zaman dinlememiş olabilirim ama sana her zaman güvendim, bir düzeltme için her şeyi verebileceğim ve senden nefret ettiğim zamanlarda bile. Dibe vurduğumda gelebileceğimi bildiğim tek kişi sendin. Küçük kız kardeş olduğumu biliyorum ama artık çocuk değilim ve başın derde girdiğinde bana gelebileceğini biliyorsun, değil mi?"

"Biliyorum!" Quickshot ve Animal'a bakıyorum ve Badass'in onlarla birlikte durduğunu görüyorum. İşlerin kötüye gittiğini gördüklerinde onu çağırmış olmalılar. "Bunu düzelteceğim."

Korunduğumu mu yoksa mi hissetmeliyim bilemiyorum.

"Yapabilir misin?" Sandra başını sallıyor, yüz hatları gergin. Ya bana yumruk atacak ya da ağlayacak ve ben her iki seçenekten de nefret ediyorum. Onu incitmek istemiyorum. Bundan nefret ediyorum. "Elbette. İyi. Eğer tekrar ararsa, ona bu konuda çok üzgün olduğunu söylerim. Eminim çok sevinecektir."

Ayağa kalkıyor, suyuna dokunmadan aramızda

bırakıyor. "Sandra."

"Hayır. Telefonunu tamir ettir ya da yeni bir tane al. Tekrar kız kardeşim gibi davranmaya hazır olduğunda beni ara. Sana neler olduğunu bilmiyorum ve üzgünüm ama bu normalmiş gibi davranamam."

Uzaklaştığında onu takip etmek için hamle yapıyorum ama omzuma ağır bir el iniyor ve beni sandalyeye geri itiyor.

Badass alçak bir sesle, "Bırak onu," der.

"Bunu onun için yapıyorum," diye fısıldıyorum, Şeytan'ın öfkeli kız kardeşimi kulüp binasından çıkarmasını izlerken.

"İkinizin nesi var?" O ve Quickshot otururken Animal sorar.

"O benim kız kardeşim."

Badass kaşlarını çatıyor. "Evet, ama bundan daha fazlası var. Ağabeyine palavra sıkma."

İç çekip suyuma uzanıyorum ama sonra iki kere düşünüp Quickshot'ın birasını elinden alıp derin bir yudum alıyorum. Alkolün verdiği karıncalanma tam da şu anda ihtiyacım olan şeymiş gibi geliyor. Geri alması için uzattığımda elini bana doğru sallıyor.

"Sende kalsın. Bir tane alacağım. Şimdi cevap ver Badass."

"Sandra'nın zor zamanlar geçirdiğini söylemiştim ama bu derin bir mesele. O her zaman ikimizden daha hassas olanıydı. Daha derinden hissedirdi, daha yaratıcıydı, daha yetenekliydi. Herkes onu severdi ama o aynı zamanda... Bilmiyorum, kırılıyordu sanırım. Aramızda dört yıl var ve ben tam üniversite için taşınmak üzereydim ki ailelerimiz bir kaza geçirdi." Gözlerimi ellerimden ayırmıyorum, başımı kaldırıp gözlerinde acıma görürsem tüm hikayeyi anlatabileceğimden emin değilim. "Bazı burslarım vardı, bu yüzden okulda kalabilirdim, ama başka ailemiz yok. Sandra'nın sonu koruyucu aile olurdu. Evde kaldım, akşamları garsonluk yaptım ve gündüzleri bir benzin istasyonunda çalıştım. Çok fazla değildi ama başımızı sokacak bir ev tutmaya yetiyordu, böylece o da lisede kalabildi."

Belalı uzanıp elini benimkinin üzerine kapatıyor. "Kaç yaşındaydın? On sekiz mi? İyi iş çıkardın."

"Yeterince iyi değil. On beş, belki on altı yaşındayken normalden daha ketum olmaya başladı. Biriyle görüştüğünü öğrendim."

Yirmili yaşlarında, muhtemelen otuzuna merdiven dayamış bir adamdı. Çıldırılmışım. Sonraki bir yıl boyunca kedi köpek gibi kavga ettik. Okulu bıraktı ve günlerce, sonra haftalarca ortalıkta görünmemeye başladı. Hemen uyuşturucu olduğunu düşünmedim ama o değişti."

"O adam onun satıcısı mıydı?" Quickshot karanlık bir şekilde sorar.

"Muhtemelen. Ne yapacağımı bilemedim. Ona erkek arkadaşım diyordu ve *takıntılıydı*. Keşke daha iyi idare edebilseydim ama on dokuz yaşındaydım ve iki işte çalışıyordum. Gittiğinde neredeyse rahatlamıştım." Yanağımdan bir damla yaş süzüldü. "Aralarında ne olduğunu gerçekten bilmiyorum ama tam bir enkaz olarak geri döndü ve polisler onu saçma sapan bir uyuşturucu bulundurma suçundan hapse atacaklardı, ta ki ben reşit olmadığı için bir rehabilitasyon programına katılabileceğini öğrenene kadar. Çıktığından beri her şey çok iyi. Mükemmel değil ama *iyi*. Yemin ederim."

"İstenmeyenler'e nasıl karıştı?"

"Bilmiyorum! Ama onu kullanırken gördüm ve yemin ederim öyle değil. Onlara borcu olduğunu söylediler ve onu almalarına izin veremezdim, değil mi?"

İkna olmuş görünmüyorlar. Muhtemelen onların yerinde olmak istemezdim ama ne yapabilirim ki?

BADASS

"GÖSTERİ ZAMANI," DIYE TISLIYOR ANIMAL'IN SESİ İKİ YÖNLÜ TELSİZDEN-Barın arkasında. "Crusher ve diğer birkaç pislik bana doğru geliyor ve sırada sabırla beklemek isteyecek gibi görünmüyorlar. Onlara el sallayıp peşlerinden gideceğim. Crash'i kapıyı tutması için gönder."

"Hallediyorum." Kolumu kaldırıyorum ve ıslık çalıyorum. Pek çok yüz bana doğru dönüyor, ama tek önemli olan bilardo masalarının yanında bir tepsi taşıyan güzel kız. "! Özel bir siparişimiz var!"

Bir an donup kalıyor, sonra kurduğumuz şifreyi anlayarak başını sallıyor. Natalie toplum içinde rolünü iyi oynuyor ama Prez Cain'le konuşana kadar gözlerimi ondan ayırmayacağım. Belki ondan sonra da.

"Crash!"

Arka taraftan çıkıyor, kolundan sarkan bir kızla kemerini düzeltiyor. "Vardiyama daha on dakika var, dostum." Yüzümü görünce daha dik durdu. "Ne oldu?"

"Git kapıyı hallet. Kulüp işimiz var."

"Tamamdır." Bana keskin bir baş selamı verdi ve kızın kışına bir şaplak attı. "Seni sonra bulurum." Kız gözlerini deviriyor ve kalabalığın içinde eriyor. Bizimkilerden çok olsaydı, bunu başarma ihtimalini pek beğenmezdim ama nedense Crash'in kapısında her zaman bir kuyruk oluyor.

Natalie boş tepsisini barın arkasına getirir ve orada gözleri kocaman, yüzü solgun bir şekilde durur. "Ne yapacağım ben?"

"Önce buraya gel." Bir elimle kışını kavıyorum ve fısıldayacak kadar yaklaşıyorum. "Crusher az önce birkaç arkadaşıyla geldi. Her an burada olabilirler. Gidip merhaba diyeceğiz."

Titriyor.

Kulak memesini ısıyorum ve bir elimi omzundan geçirip kolundan aşağı indiriyorum. "Sana dokunamayacak. Sen bizimsin."

"Anlaşmamızı biliyorum," diye fısıldıyor. "Beni satın aldın."

"Bana bak," diye emrediyorum ve o da büyük mavi gözlerini benimkilere çeviriyor. "Anlaşmayı siktir et. O. Yapmayacak. Lanet olsun. Dokunmayacak. Sana."

Aramızdaki hava titreşiyor ve dolgun dudakları ayrılıyor. Eğilip onları alıyorum. Günah kadar tatlı ve onu inleten şey endişe değil.

Bir hareket seziyorum ve arkasında bir figür beliriyor. Bu Animal. Omzunun üzerinden bakışıyoruz. Başını sallıyor. Elleri Natalie'nin çıplak beline iniyor ve yukarıya, Screaming Eagles atletinin altına ve büyük, dolgun göğüslerine doğru ilerliyor. Natalie'nin nefesi kesiliyor ve bir elini benim koluma, diğerini de Animal'inkine koyuyor.

"Tam her şey yoluna girmişken bölmek istemezdim ama size doğru geliyorlar," diyor Quickshot'ın sesi çift yönlü telsizden.

Animal orta parmağını bar kamerasına doğru kaldırıyor. Burnunu Natalie'nin boynunun yan tarafına doğru sürüklüyor ve dişlerini hafifçe kulağının altındaki yumuşak deriye batırıyor. "Hadi gidip götlük yapalım."

"Kelimeyi hatırlıyor musun?" diye sordum. Sertçe yutkunuyor ve başını sallıyor. "İçkileri VIP 3'e getirin. Onları orada tutabilirsek buranın bir savaş alanına dönüşme ihtimalini en aza indirebiliriz."

Eagles'ın Crusher ve arkadaşlarını takip eden ruh halindeki değişimi şimdiden fark ettiğini görebiliyorum. İçkilerinin parasını ödedikleri ve sorun çıkarmadıkları sürece kimin geldiği umurumuzda değil ama Unwant-ed son zamanlarda çok fazla kişiyi kızdırdı.

Kardeşimle yan yana, etrafı kolaçan eden gruplarının önünü kesiyoruz. "Crusher."

Bizi görünce sırtıttı. "Mallar sizin için nasıl gidiyor çocuklar? Gelip kendim bir kontrol edeyim dedim. Buranın cazibesini anladığımı söyleyemem. Bana sorarsanız biraz dostça değil, ama belki bu ilk alışveriş işe yararsa, taze bir tedarik sağlayabiliriz."

Hayvan homurdanıyor ama ben onu dürterek geri çekilmesini sağlıyorum, sonra da takip etmeleri için el sallıyorum.

"Hadi ama. Müzayedede Natalie'ye ne demişti? "Sugar sana bir VIP kabini ayarlayacak. Arayı kapatırız. Arkadaşların kim?"

Boncuk gözlerini kısıyor. "mı?"

"Pek sayılmaz." Adamlardan biri tam da Crusher gibi bir ahmağa bağlanacak türden bir dalkavuğa benziyor ama diğerinde bir şeyler var. Onların tayfası için fazla kaypak görünüyor, geceyi geçirmek isteyen zengin bir çocuk gibi.

VIP kabini, içki içmek için ortasında alçak bir masa bulunan yuvarlak bir oturma alanıdır. Arkana yaslanıp dansçıları izlemek ve biraz mahremiyet kazanmak için iyi bir yer. Beşimiz içeri girip yayıldık, ben Hayvan ve İstenmeyen'in arasındaydım. Quickshot'ın izlediğini biliyorum ama sayıca az olmak doğru gelmiyor. En azından bu sefer düşman bölgesinin derinliklerinde olan Crusher. İşler kötüye giderse fazla uzaklaşamazlar.

Alçak sesle ıslık çalıyor. "Kahretsin, güzelce içeri girdi, değil mi?"

Dönüp bakıyorum ve Natalie'nin elinde bir tepsi dolusu içkiyle geldiğini görüyorum. Minicik şortunun içinde sallanan dolgun kalçaları ve her adımda sallanan muhteşem göğüsleriyle yürek hoplatan bir oyunculuk sergiliyor. Yürüyüşünde bir an için beynimi silen bir vaat var.

Tepsiyi yere bıraktığında sırtını bana dönüp belinden eğildi. Hay sikeyim. "Her şey yolunda mı beyler?" Uzun, siyah kirpiklerinin arasından bana ve Animal'a bakıyor. "İsterseniz başka bir şey getirebilirim."

Crusher'ın gülüşünde hoşlanmadığım kötü bir yan var. "Yüzünün bacaklarımın arasında olmasını istiyorum, Sugar. Ağzını hatırlıyorum

Sen." Bize baktı. "Bunun için ne kadar istiyorsun?"

Animal'ın gözleri parlıyor ve kardeşimi tanıdığım için aptalca bir şey yapmadan önce Natalie'yi tutup kucağına çekiyorum. Natalie şaşkınlıkla inliyor ve Animal ellerini Natalie'nin kalçalarına koyarak onu yerinde tutuyor. "Üzgünüm, henüz paylaşmaya hazır değilim. Benim için hareket et, bebeğim."

Crusher kaşlarını çatıyor.

Yanımda, Animal Natalie'ye mırıldanıyor. "Gözlerini benden ayırma." Natalie dinliyor, tamamen ona odaklanıyor. Adam onun kalçalarını sikinin üzerinde alçak bir eziyetle yönlendiriyor. "Eller buraya."

Natalie gözlerini kapatıp kollarını kardeşimin omuzlarına koyuyor ve müzikle birlikte hareket etmeye başlıyor. Sahnede bir dansçı bir direğin etrafında sallanıyor, ama Natalie'nin kardeşime yavaş, eğitimsiz bir kucak dansı yapmasının masum cinselliği karşısında hiçbir şey yapamıyor. Adam kızın kulağına fısıldıyor ve her ne söylüyorsa, kızın yanakları kızarıyor ve göğsü daha hızlı hareket ediyor.

"Sanırım paranızın karşılığını istiyorsunuz. Onu patlattığında bunu kayda almamışsındır herhalde?"

Bu sefer geri çekilmesi gereken Hayvan değil. Elleri dolu. Tam yerimden kalkıp uzanıyordum ki bir el beni durdurdu. Bu Quickshot, yanında King, Hero ve Wild Child var. Bir arama yapmış olmalı. Tanrı'ya şükür, çünkü Animal'ın sorun çıkaracağından ya da Natalie'nin üzerine düşeni yapamayacağından korkarken, bir şeyler başlatmak üzere olanın ben olduğum ortaya çıktı.

Crusher biraz daha dik oturur. "Başkan Yardımcısı. Dünyada yükseliyor olmalıyım."

King'in gülümsemesi tam olarak gözlerine ulaşmıyor. Animal ve Natalie'ye bakar. "Onu buradan çıkarın ki konuşabilelim."

Quickshot Natalie'yi yakalar ve onu dışarı çıkarır.

NATALIE

TITREYEREK QUICKSHOT'IN BENİ KABINDEN DIŞARI SÜRÜKLEMESİNE İZİN VERDİM.

bana hayatımın en kötü gecelerinden birini hatırlatan adamlardan. Crusher'la birlikte o canavara satılmaya çok yaklaşmıştım. Düşünceler ve duygular içimde dönüp duruyor; korku, öfke ve bacaklarımın arasındaki durmak bilmeyen nabız.

Tanrı yardımcım olsun, tek düşünebildiğim ellerinin üzerimde nasıl hissettirdiği ve Animal'ın kotunun altındaki sikinin sertliği. Onlara çok şey borçluyum, ama kulağıma ne kadar seksi olduğuma dair fısıldamalarını düşünmemi sağlayan şey zorunluluk değil. Bu adamlar bana ne yapıyor? Onları istediğim için deli olmalıyım ama istiyorum.

Quickshot beni doğruca ofise götürüyor ve kapıyı arkamızdan kilitliyor. "İyi misin?"

Başımı salladım. "Tabii ki. Neden olmayayım ki?"

"Bana bu saçmalıkları anlatma. Her şeyi gördüm. Çok iyiydin ama ikimiz de bunun sen olmadığını biliyoruz."

"Öyle değil mi?" Üzerimdeki her kıvrımı ve sallantıyı gösteren kıyafeti işaret ediyorum. Bu kıyafetleri ilk giydiğimde kendimden utanmıştım ama gözlerinde için için yanan bir onaydan başka bir şey görmedim. "Belki de öyledir. Peki ya sen? Üniversitede kız öğrenci yurdundaki kızların kalbini kırman gerekiyormuş gibi görünüyorsun, bir grup..." Sözümü kesiyorum.

"Suçlular mı?" Gülüyor. "Bunu söyleyebilirsin. Toplumun çoğuna göre biz buyuz. Ve kız öğrenci yurdundaki kızları becermek için okula gitmeme gerek yok. Kaç tanesinin yolunu buraya düşürdüğünü bilsen şaşırırsın. Benim nasıl biri olduğuma dair garip fikirlerin var."

"Sen miydin?"

"Yok artık. Çocukluğum bok gibiydi. Asla üniversiteye gidemeyecektim ve kimse de benden bunu beklemiyordu. Çocukluğumda beni tanıyan insanların çoğunun bu kadar uzun yaşayacağını beklediğinden şüpheliyim. Düzlüğe en yakın olduğum zaman bir otomobil mağazasında işe girdiğim zamandı. Tamirci olmayı düşündüm ama ayak işlerini yapacak kadar iyiydim ve kimse ıslahevinden çıkmış bir çocuğa çiraklık yaptırmak istemedi." Alay ediyor.

"Belki sen-"

"Kes şunu. On yedi yaşımıdayken Eagles'a katıldım ve onlar başıma gelen en iyi şeydi, bu yüzden yüzündeki o bakışı sil. O çocuk beni ben yaptı ama artık o değilim. İstedğim kadar motosiklet üzerinde çalışabiliyorum ve buraya aidiyim. Bu yüzden yargılamaya devam edebilirsin çünkü ben hayatımı senden daha iyi biliyorum."

"Özür dilerim. Yapmamalıydım... Önemli değil. Haklısın."

"O zamanlar beni daha çok sevebilirdin. Sadece kulüpten kurtulduğum ve sonunda bir pislikten daha fazlası olabildiğim için mutluydum." Kesik elini ve tişörtünü çıkarıp göğsünü işaret ediyor. "Bu onun sonuydu."

Karnını boydan boya kesen yara izini işaret ediyor. Sertçe sallanıyorum. Şok edici ve daha önce de görmüştüm ama adamın ne kadar yırtık pırtık olduğuna kendimi kaptırıyorum. Kot pantolonu kalçalarından aşağıya sarkıyor ve göbek deliğinden aşağıya doğru uzanan sarı saçlarının belli belirsiz izini ortaya çıkarıyor.

Dudaklarımı yalayıp dikkatimi tekrar yara izine veriyorum. "Ne oldu?"

"At sürüyorduk. Hiçbir şey yapmıyorduk ve durdurulduk. Hawthorne'un ofiste olduğu ve bize baskı yaparak herkesin dikkatini kendi pisliğinden uzaklaştırmaya çalıştığı zamanlardı. Kahretsin, baş polis beni vurdu. O gece neredeyse ısırdıyordum."

"Emily'nin kız bu muydu?"

Başını sallıyor. "Doktor beni iyileştirene kadar dengemi korumama yardım etti." "Ve sen hala kaldın? Tehlikeli olmasına rağmen mi?"

Quickshot bana güneşin neden hâlâ doğudan doğduğunu sormuşum gibi bakıyor. Masasına yaslandı ve başını salladı. "Yaşamak tehlikelidir. Kendine bir baksana. Kek pişirmeye gitmiştin ve şimdi sana sahipmiş gibi davranmaktan çok daha fazlasını yapmak isteyen üç pislikle sıkışıp kaldın."

"Ne demek istiyorsun?" Ateşle oynuyorum ve bunun farkındayım. Ne demek istediğini çok iyi biliyorum. Hiçbiri, eğer istersem işleri bir sonraki seviyeye taşımaktan mutluluk duyacaklarını bana bildirmekten çekinmedi.

Kendisinin bir pislik olduğunu düşünebilir, ama benim ne istediğimi gerçeği? Bu küçük fark her şey demek.

Dudakları sinsî bir gülümsemeyle hızlıca yukarı kalkıyor, sanki kafamdaki düşünceleri duyabiliyor. "Senin gibi hoş bir kız mı? Seni açık artırmada satın aldıktan sonra bekaretini bir değil, üç Screaming Eagles'a kaybetmek? Bu, küçük kek pişirme hayatına geri döndüğünde saklamak için harika bir hikaye olurdu."

"Kime söyleyeceğim ki?"

"Doksan yaşına gelene kadar bekle ve sonra tüm sevimli küçük torunlarını şok et. Tabii hayatının geri kalanında iyi bir kız olmaya gerçekten takılıp kalmadıysan." Uzanıp elimi tuttu ve beni kendine çekti.

Diğer elim kendimi desteklemek için çıplak karnının üzerine geliyor ve parmaklarım kendiliğinden aşağı doğru iniyor. Yara izi pürüzlü ve yırtık pırtık, ama önümde duruyor, bütün ve sert.

Çok sert. Elini benimkinin üzerine koyuyor ve parmaklarımı kemerinin tokasına götürüyor. "Ne olacak?"

Üzerimde zar zor duran atletimi başımın üzerinden çekip kollarımdan aşağı indirirken bırakmak zorunda kalmadan önce tokayı açıyorum. O uzanıp sütyenimin mandallarını açarken ben de pantolonuyla uğraşıyorum.

Bir, iki, üç ve sonra fincanlar gevşiyor. Quickshot boğazının derinliklerinde hırlıyor ve dudaklarımı yakalıyor.

Kalçalarını oynatıyor ve sonunda gerçek an geliyor. Pantolonundaki devasa şişkinliğin gece geç saatlerde izlediğim videolar kadar etkileyici olup olmadığını göreceğim.

Kotunun kenarlarından tutup çekiyorum.

QUICKSHOT

PANTOLONUMU ÇEKERKEN NATALIE'NİN YÜZÜNDEKİ ŞAŞKIN İFADE
Aşağı inmek bir erkeğin egosunu okşayan türden bir şeydir.

Ama şu anda iyi bir vuruş isteyen egom değil. Onun her yeri güzel, ama tüm dikkatimi çeken, serbestçe sallanan muhteşem göğüsleri. Dileğim gerçekleşirse, onları bir daha asla örtmeyecek. Kahretsin, onun her yerini görmek istiyorum, her zaman. Yoğun, doğal bir cinsellikle hareket ediyor ve birinin bunu neredeyse ondan çalması beni çok kızdırıyor. Özgürce verilmesi gereken şeyi zorluyor.

Sağ elimle bir göğsünü yakalıyorum ve çok ağır ve iyi hissettiriyor. Meme ucunu sıkıştırıp biraz çekiştirdiğimde inliyor.

Çekicilerden bahsetmişken.

"Sorun yok, bebeğim. Ona dokunabilirsin. Isırmaz."

Gözlerini sikimden ayırıp bana bakıyor. Gerginliğinde hayranlık uyandıracak kadar seksi bir şey var. İstedğim zaman bir fırt çekebilmek için onu şişelemek istiyorum.

Natalie alt dudağını ısırtıyor, tereddüt ediyor. Elini tutup sikime doğru yönlendiriyorum. Parmaklarını sikimin etrafına sarıp kendi parmaklarımla örttüğümde parmakları lezzetli bir ateş gibi yanıyor.

"Bunun gibi."

Kendimi sarsmak için elini kullanırken kızarmış yanaklarıyla izliyor, ona nasıl hareket edeceğini, tam olarak nasıl sevdiğimi gösteriyor. Şaft üzerinde güzel bir baskı ve ardından baş üzerinde yumuşak bir vuruş. Bıraktığımda, bomba imha ekibi gibi odaklanmış bir şekilde devam ediyor. Sanki yanlış bir hareket beni patlatabilirmiş gibi.

Tüm doğru hamleleri yapması dışında. Hay sikeyim.

"Çok iyi gidiyorsun," diye teşvik ediyorum. "Kahretsin, sana yapabileceğim şeyler..."

Dudakları ayrılıyor. "Ne gibi?"

"Eğer yerleşkeye geri dönseydik, seni dağıtır ve adını unutana kadar ziyafet çekerdim, bebeğim. Bunu yapabileceğimi biliyorsun."

"Sen mi? Yoksa üçü birden mi?" diye fısıldıyor. Eli sikimin üzerinde duraksıyor, ama çabucak toparlanıyor ve ikinci bir el ekleyerek beni sıcak ipek gibi iki yumuşak yumruğuyla sarıyor.

İnliyorum ve arkama yaslanıyorum. "Bunu yapmaya devam edersen istediğin kombinasyonu elde edebilirsin. Buna ne dersin?"

"Bunun nasıl işe yarayacağını bile bilmiyorum."

"Güven bana, bebeğim. Sana göstermekten mutluluk duyacağız. Ama şimdi, senin de en az benim kadar iyi hissettiğinden emin olmama izin ver."

Bizi ters çevirip onu masanın üzerine, beni de bacaklarının arasına oturtuyorum. Bir an için sikimi tutmayı bırakıyor ama hemen toparlanıyor, başparmağını sikimin başından sızan spermin üzerine kaydırıyor. Zevkle tıslıyorum. "Yavaşla bebeğim, yoksa bu iş çok çabuk bitecek."

Kızarıyor ve gülümsemesi saf günah. Natalie tecrübesiz olabilir ama çok hevesli bir öğrenci.

Şortunun düğmesini açıyorum ve ikimiz birlikte şortunu ve külotunu bacaklarından aşağı indirip Natalie'yi tüm çıplaklığıyla masanın üzerine bırakıyoruz.

"Siktir," diye fısıldıyorum kısık sesle.

Vücudu, yumuşak kalçalarının arasında boğulana kadar tapınmak istediğim bir tapınak gibi.

Elini uzatıyor ve kavramasını tekrar şaftımın etrafına kapatıyor, konsantre oluyor. Masanın kenarına tutunuyorum ve içimden bir ürperti geçmesine izin veriyorum. Tanrım, bu kız beni bir ergen gibi üzerine boşalana kadar sağlayacak. Plan bu değil, ne kadar nefret etsem de ellerini üzerimden çekiyorum.

"Yanlış mı yaptım?" Kocaman gözlerle bana bakıyor.

"Hayır bebeğim. Çok mükemmel. Arkana yaslan." Ellerimle iri memelerini okşayarak sırt üstü yatana kadar itiyorum, sonra bacaklarını ayırıyorum ki aralarına girebileyim.

Dondu kaldı. "Bekle! Kurabiyem!

Bekle!" Duruyorum. "Bana neye

ihtiyacın olduğunu söyle." "Ben

hazır değilim... Ben-"

"Şşşt, seni becermeyeceğim. Sadece seni iyi hissettirmeme izin ver, tamam mı?"

Derin bir nefes alıyor ve alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırıyor, gözleri çılgınca yüzümle karnının üzerinde duran çelik gibi sert aletim arasında gidip geliyor. Ne istediğini gerçekten bildiğinden emin değilim, çünkü tereddütünün ardında saf bir şehvet havuzu var, ama bu onun kararı.

"Tamam," diye fısıldıyor.

Dolgun dudaklarının tadına bakmak için eğildiğimde, elimi saçlarının arasına sokup parmaklarımın etrafına doluyorum. Alt dudağını dişlerimin arasına alıp hafifçe çekiyorum. Gırtlaktan gelen iniltisi göğsünün derinliklerinde titreşiyor.

Sonra onu öpüyorum, sertçe, gözlerinin kocaman olmasına , sonra beni öperken kapanıyor. Elimini çekiyor ama onu tam istediğim yere getirdim. Geri çekildiğimde, kapüşonlu göz kapaklarının arasından bana bakıyor ve sanki koşuya çıkmış gibi ayrık dudaklarından nefes alıyor. O zaten sınırdaki, ama ben onu deli gibi istiyorum, sadece bizim doldurabileceğimiz boş ağrıyla zonkluyor.

Tam ağzının köşesinden öpüyorum ama benimle orada buluşmak için dönmesine izin vermiyorum. Sonra yanağını, çenesine doğru iniyor, boynuna doğru yol alıyorum, böylece onu çıplak bırakmaya zorladığım boğazını kemirebiliyorum.

saçlarını tutarak. Özellikle sertçe ısırdığımda nefesi kesiliyor ama kalçalarını bana doğru itiyor. Belki sağduyusu beni orada istemiyor, ama amcığı kesinlikle sikimi istiyor.

Kalçalarımı onunkilerin arasına bastırarak kalçalarımı açıyorum, böylece uzunluğum onun yarığına dayanıyor, başı göbek deliğini gösterirken şaft kıvrımlarına baskı yapıyor.

"Quickshot..." Büyük mavi gözlerinin ardında çelişkili duygular savaşıyor.

"Sana söz verdim bebeğim, ama bu sana karşı nasıl bir şey olduğunu hissettirmeyeceğim anlamına gelmiyor. Ve sonra, belki bir dahaki sefere, bunun içeride nasıl bir his olduğunu görmene izin veririm."

Sonra itmeye başlıyorum, sikimin dudaklarının arasından kaymasına ve klitorisine çarpmasına izin veriyorum. Ne kadar ıslak olursa olsun, buna kuru sikiş denemezdi.

Gözleri dalgalanarak kapanıyor ve göğsü sığ inip kalkıyor. Bu kızı o kadar çok istiyorum ki kimin kime sahip olduğundan ya da bunun bir önemi olup olmadığından bile emin değilim. Ayaklarımızın dibinde diz çökmesini istiyorum ama bunu hak etmek istiyorum.

Ama eğer istemesini ... Siktir.

Boştaki elimle sağ meme ucunu tutup yüzgeçlerimin arasında yuvarlıyorum. İnliyor, kalçalarını bana doğru iterken gözlerini sıkıca kapatıyor. Her ne çekincesi varsa, hızla üstesinden geliyor.

Gösterdiği güven sarhoş edici. Kalçalarımı geri çekip sikimi onun sıcak, dar amına sokmak için çok az şey yapmam gerekecekti ama bunun yerine öne eğilip elimle sikimin çıkıntısını klitorisine doğru tutarak ona boşalacak bir şey veriyorum.

İnliyor ve altımda gıcırıyor, dişlerimi gıcırdatmamı sağlıyor, böylece o önce gelene kadar teslim olmuyorum.

"Benim için gel, bebeğim. Sikimin üzerine boşalırken kıvranışını görmek istiyorum. Sen inanılmazsın." O kadar yakınına eğildim ki kulağına tıslayabiliyorum. Bacaklarını etrafıma sararken ona doğru bastırıyorum, uzaklaşmamı engellemek için topuklarını kazıyor.

Bebeğim, vahşi atlar bile beni çekemez.

Sikimi tuttuğum kolumu iki eliyle kavırıyor ama sadece tutunmak için. Sırtı kavisleniyor ve inlemeleri daha da yükseliyor. Sert nefesleri, kalçalarının itişiyi aynı anda kulaklarıma müzik gibi , kendini bana karşı boşaltırken bir zevk senfonisi.

Bir çığlıkla tırnaklarını derime geçiriyor. Fokurdayan ıslaklık sikimi sarıyor. Bir yük treni gibi boşalıyor ve bu hayatımda gördüğüm en ateşli şey. Orgazmını olabildiğince uzun süre devam ettirmek için üzerine bastırıyorum. Kahretsin, uzun süre dayanamayacağım.

Gırtlaktan gelen son bir çığlıkla masanın üzerine yığılıyor, bacakları beni serbest bırakıyor ve pençeleri geri çekiliyor. Başladığımızdan beri taşaklarımda biriken gerilime teslim olmama izin veriyor. Derin bir inilti ve rahatlamanın verdiği zevkle bırakıyorum. Ben boşalırken sikim sarsılıyor, beynim boşalıyor ve gözlerim kapanıyor. İnliyorum ve içimde nabızdan sonra nabız roketleri gibi tutunuyorum. Kahretsin, yıllardır böyle bir şey yapmamıştım. Sadece birbirimize sürtünerek beni böyle hissettirebiliyorsa, onu yaydığımızda ve hepimizi birlikte aldığımızda nasıl olacağını hayal bile edemiyorum.

Sonunda ürperti ve sikimdeki karıncalanma geri çekiliyor, ağırlığımı ellerimin üzerine vermeme ve gözlerimi açıp o kadar seksi bir manzara görmeme izin veriyor ki neredeyse yeniden sertleşiyorum. Belki bana dört-beş dakika ver.

Natalie kocaman gözlerle bana bakıyor, göbek deliğinden muhteşem göğüslerine, boğazına ve çenesine birkaç damla dölüm sıçramış. Tanrım, en son ne zaman biri beni böyle boşaltmıştı hatırlamıyorum. Belki de hiç.

Parmak uçlarını göğsünde gezdirerek kayganlaştırıyor, da bakmak için yukarı kaldırıyor. Baktığımı fark edince kızardı. "Ben, bilirsin... gerçek hayatta hiç... oh Tanrım."

Biraz gülmekten kendimi alamıyorum. "Çok seksi görünüyorsun. Sanki sen benimsin ve ben seni sahiplendim." Sonra eğilip onu öpüyorum.

O dolgun dudakları. Bir an tereddüt ediyor, sonra o da beni öpüyor ve kollarını boynuma dolayarak beni kendine yakın tutuyor.

Geri çekildiğimde ikimiz de berbat haldeydik. Umurumda değil. Sadece döl. Elimizi uzatarak kalkmasına yardım etmeyi teklif ettim. "Gel hadi. Arkada bir duş var."

Onu yıkamak neredeyse onunla uğraşmak kadar eğlenceli, sabunlu ellerimi tatlı kıvrımlarının üzerinde kaydırmak, göğüslerinin parmaklarımın arasından kaymasına izin vermek ve kıcıyla oynamak. Ve sikimi yıkarken duyduğu merak ve parmaklarının arasında büyüdüğünü hissederken yaşadığı şaşkınlık beni ikinci raunda hazırlıyor. Sadece teslim olmadan ve onu gerçekten becermeden bunu tekrar başarabilir miyim bilmiyorum.

"Siktir, bebeğim." İsteksizce elini sikimden çektim. "Dışarıda neler olup bittiğini kontrol etmem gerek, çünkü bunu yapmaya devam edersen sikişeceğiz. Kendimi ancak bu kadar kontrol edebilirim."

Gözlerindeki o bakış? Aç ve çok hazır. Ve sadece bana böyle bakmıyor. O bunu istiyor. Bizi istiyor.

Ve yakında.

NATALIE

SCREAMING EAGLES YERLEŞKESINE GERİ DÖNDÜM VE RAHATÇA

Kendimi daha az açıkta, daha az ulaşılabilir hissediyorum. Ve şu anda, sanırım kafamı toparlamak için buna ihtiyacım var.

Aman Tanrım!

Quickshot'la yaptığım şeyden sonra kafamı toparlayabileceğim gibi. Duş aldıktan sonra bile üzerimdeki ağırlığını, vücudumdaki parmaklarını, göğsüme sıçrayan dölünün sıcaklığını hâlâ hissedebildiğime yemin edebilirim. Bir an için, sonuna kadar götüreceğini sandım.

Ben de öyle olmasını istedim. En azından beynimi değil de bedenimi dinleseydim. Bu adamlar bana ne yapıyor? İşim ve gerçek hayatıma geri dönmek için endişelenmeliydim, sevişmek için değil.

Ama o orgazmdan sonra hala karıncalanıyorum.

Başka insanların olduğu bir yere gitmeliyim. Hayvan'ın odasında tek başıma oturmak beynimi sonu tek bir şeyle biten sonsuz sarmallara sokuyor ve ben dokunmaya cesaret ettiğim her şeyi çoktan temizledim. Parmaklarım onun küçük masasında gergin bir ritim tutturuyor.

Odayı bir suç mahallinden kaçır gibi arkamda bırakarak ortak alana çıkıyorum ve herhangi birini aramaya başlıyorum. Bu noktada, düşüncelerimle baş başa kalmadığım sürece Chef'in beni terslemesine bile katlanabilirim.

Her zamanki gibi hoparlörlerden hard rock çalıyor. Hiç durur mu bilmiyorum. Boş olmasından endişeleniyordum ama

bir sürü adam var. Hiçbirini gerçekten tanımıyorum ama bu noktada çoğunu simaen tanıyorum ve içeri girdiğimi gördüklerinde birkaç baş selamı alıyorum. Diğerlerini daha önce hiç görmedim ve görünüşe göre uzun süre ilgilerini çekemedim çünkü hepsi sohbetlerine ya da arkadaki büyük ekranda maçı izlemeye geri döndüler. Beni kıyafetlerimden çıkarıp sırtüstü yatırmaya kararlı seksi motorcularla çevrili olmaksızın, kendimi bir süreliğine de olsa anonim hissetmek güzel.

Ya da akıllarında başka hangi pozisyonlar varsa.

"Biraz daha su?" diye homurdanıyor Şef. Bara yaslanmış, yıpranmış bir kitaptan başını kaldırmış bakıyor. "Yoksa artık yetişkin içkileri için hazır ?"

"Suda bir sorun yok ama sanırım bugün daha sert bir şeye ihtiyacım var." Bar taburelerinden birine tırmanıyorum ve yaylarımı barın üzerine koyuyorum.

Bir dakika sonra elinde buz üzerinde bir bardak soluk kahverengi sıvıyla geri döndü.

Biraz gülmekten kendimi alamıyorum. "Viski mi o? Tek seçeneğim bunlar mı? Su mu viski mi?"

Kaşlarını çatıyor. "Senin için yeterince kız gibi değil mi?" Omuz silkiyorum.

Şef barın altına uzanıyor ve küçük bir kâğıt şemsiye çıkarıp açtıktan sonra içkimin içine atıyor. "İşte oldu. Şimdi tam bir şenlik oldu."

Yüksek sesle güldüm. "Bunların sende olmasına bile şaşırdım."

"Burası tamamen dolu bir bar." Duraklıyor. "Ve çocuklar onları seviyor." "ÇOCUKLAR MI?"

"Bana öyle bakma. *Onlara* viski servis etmiyorum."

Jewel mutfaktan çıkıyor. Sırıttıyor. "Emily ile tanıştın mı, yeniden üye? Taşındığı bebekle mi? Bu üçüncü bebekleri ve Alessa'nın ikinci bebeği de aynı zamanda doğacak. Bu huysuzun sizi kandırmasına izin vermeyin. Çok güzel kokteyl yapıyor."

Şef ters ters bakıyor. "Çok konuşuyorsun, yeterince içmiyorsun."

Dikkatli bir yudum almadan önce başımı sallıyorum. Viski dilimin üzerinde ve boğazımda yanıyor. Şef yüzümü buruşturmam karşısında kıkırdıyor. "Pürüzsüz," diyorum öksürerek.

Buradaki ilk geceden hatırladığım bir motorcu, duvarın üstündeki pencerelerden giren öğleden sonra güneşiyle biraz daha az dan-gerous görünüyor, tabureye kayıyor. Vaiz, sanırım Animal ona öyle diyordu.

"Her zamanki gibi," diyor Chefe, sonra bana bakıyor, siyah gözleri merakla kısılıyor. "İşleyicilerin nerede? Şimdiden senden bıktılar mı? Nedense bundan şüpheliyim, ama eğer onları kuruttuysan ve gerçek bir erkek istiyorsan, bana haber ver." Bana doğru dönüyor, horoz gibi sırtıyor ve eğiliyor. "Ya da belki birden fazlasının tadını almışsındır. Bebeğim, ben ve ekibim senin inci gibi kapını nasıl okşayacağımızı çok iyi biliyoruz."

Yakışıklı olduğunu inkâr edemem ama hayallerimi dolduran Animal, Quickshot ve Badass, o değil. "Kilise kelime oyunları genelde işine yarar mı?"

Gülüyor ve hiç de cesareti kırılmış gibi görünmüyor. "Kesinlikle. Dün gece beni üç kez yatağa attı."

Gözlerimi deviriyorum. "O zaman bir süreliğine iyi

olmalısın." Elini uzattı. "Ben Vaiz."

"Natalie." Benimle narin bir çiçekmişim gibi tokalaşan çoğu erkeğin aksine eli sıkı. "Eminim buralardadırlar. Sadece içecek bir şeye ihtiyacım vardı."

"Bu oldukça güçlü, dekorasyonla bile. Sorun mu var?" Chef'in önüne koyduğu bardaktan sinirli bir homurtuyla bir yudum alıyor. "Kulağa ihtiyacın var mı?"

"Ne yani, sen de mi itiraflarda bulunuyorsun?"

Sırıltısı genişler. "Bayılıyorum onlara. Özellikle de ateşli olanları." "Eminim." İçimi çekiyorum ve bir yudum daha alıyorum.

Bu sefer de aynı şekilde yanıyor ama acı odaklanmama yardımcı oluyor. En azından kendime böyle söylüyorum. Vaiz yarım bir omuz silkme hareketi yapıyor ve kaşlarını kaldırarak devam etmemi işaret ediyor. Bu da ne demek oluyor? Eğer sorunum motorcularsa, belki biraz motorcu içgörüsü yardımcı olabilir.

"Burası her zamanki değil, biliyor musun?"

Gülüyor. "Beni kandırabilirdin. Geçen gece içeri girerken çok rahat görünüyordun ve hala buradasın, yani..."

Bakışlarına karşılık veremeyerek cama odaklanıyorum. "Bu biraz karmaşık."

"Ne değil ki? Etrafına bir bak. Sence buradaki herkes bir gün gözlerini açtı ve bunun kolay bir seçim olduğuna mı karar verdi? Bu binadaki her bir lanet insan, onları buraya getiren bir yoldan yürüdü ve beni anlıyorsanız, bu her zaman lanet olası manzaralı bir yol değil."

"Ama bu son mu?" "Ne

demek istiyorsun?"

"Ya yolum beni yine o kapıdan çıkarırsa?"

Sırıttıyor ve bir elini dağınık siyah saçlarında gezdiriyor. "O zaman sen git. Götlük etmek istemem ama seni tutan ne? Bu lanet olası bir Clash şarkısı değil. Kal. Git. Yolunu sende başka kimse bilmiyor."

"Onu rahat bırak Vaiz," diye araya giriyor Jewel. Her şeyi bilmiyor olabilir ama buraya ilk geldiğimde bana yardım etmişti, o yüzden işlerin görüldüğü kadar basit olmadığını bildiğinden eminim. "Animal, Badass ve Quickshot, kadınlarını kovalarsan kışına tekmeyi basarlar."

Vaiz homurdanıyor. "Eğer bir şeyi seviyorsan bırak gitsin, değil mi? Eğer ona kapının var olduğunu hatırlatmam onu korkutmaya yetiyorsa, o zaman onlar için daha iyi olur."

"Bir motorcuya göre çok filozofsun."

"Ne yani? Sırf yolun özgürlüğünü ve otoriteyle dalga geçmeyi seviyoruz diye, bunun ötesini düşünemeyeceğimizi mi sanıyorsunuz? Bana

Vaiz olmasının bir sebebi var, bebeğim." Bardağını yere bırakır ve Chef'e el sallar.

Şef tüm şişeyi kaydırarak cevap verir. "Ben senin hizmetçin değilim. Kendin doldur, sık kafalı."

"Peki sebebi ne?"

Başını iki yana sallar. "Belki başka bir zaman anlatırım. Demek istediğim, belki de siktiğin adamlardan neden bu kadar iyi olduğunu düşündüğüne iyice bir bakmalısın, çünkü hepimiz burada oturuyoruz, değil mi?"

"Düşündüğüm bu değil," diye refleks

gösteriyorum. "Bundan emin misin?"

Bu işe Sandra için girdim. Borcunu ortadan kaldırmak için. Şimdi ayrılamayacak kadar battım ama işimiz bitince eve gideceğim, değil mi? Hayatım burada değil. Nasıl olabilir ki? Ne, motorcu bir fırıncı mı? Bir lakabım olacak mı? Erkeklerle kalsa muhtemelen Cupcake olurdu. Sadece bu bile buradan defolup gitmek için yeterli bir sebep.

Ama beni bekleyen ne var?

Sandra'nın kızgın olduğu aşikâr ama eve döndüğümde bunu atlatacak mı? Ona daha önce hiç böyle yalan söylememiştim ama biz kardeşiz. Beni affetmeye istekli olmalı, değil mi? Açıkladıktan sonra mı?

Peki ya iş? Şimdiye kadar çıraklığımın bittiğini varsaymak zorundayım. Ramona'ya söyleyebileceğim iyi bir mazeretim yok. Bu olay beni tüm şehirde kara listeye almazsa şanslıyım. Döndüğümde bir işim yoksa bir şeyler bulmalıyım. Sandra kirayı tek başına ödeyecek kadar kazanmıyor.

Hayatım o kadar da harika değil ama onu bir enkazdan inşa ettim ve erkekler ne kadar cazip olursa olsun onu yokmuş gibi bırakamam. Sandra'nın istikrara ihtiyacı var. Başımı kaldırdığımda üçünün de beni izlediğini görüyorum, Şef, Vaiz ve Jewel.

Vaiz başını sallar. "Bu konuda gerçekten çok düşünüyor gibisin. Şaşırdığımı söyleyemem."

"Daha iyi değilim. Sadece farklıyım. *Fırıncı* olmak için eğitim alıyorum."

Şef homurdanıyor. "Eee? Ne olmuş yani? Faith lanet bir kitapçı işletiyor. Buradaki herkesin bütün gün içtiğini, seviştiğini ve yağ değiştirdiğini mi sanıyorsun? Hobilerimiz, işlerimiz falan var."

Kitapçı mı? Ne-hayır. Beni karıştırmalarına izin veremem. Kız kardeşimi güvende tutmak için buradayım ve adamların bana ihtiyacı var. Bu geçici bir durum. Burada kalıp neler olacağını görmek istesem bile, onların da bunu isteyeceğinin garantisi yok.

Sırf karşılıklı bir çekim var diye.

Quickshot'ın çıplak göğsü ve bana sürtünen koca aleti, Animal'ın vahşi pervasızlığı ve derin, tutkulu öpücükleri ve Badass'in koruyucu çizgisi ve muazzam gücü aklımdan geçiyor.

Aralarında seçim yapmak zorunda kalmadan hep birlikte nasıl olabileceğimizi. En çılgın fantezilerimde bile böyle bir şeyin mümkün olabileceğini hiç düşünmemiştim.

Bar taburesinde kıvranmak üzereyim.

Kendime motorcuların benim tarzım olmadığını söyleyebilirim ve aklımı başımdan almak istediklerini bu kadar açık bir şekilde ifade etmelerini sevmek benim tarzım değil, ama gerçek şu ki, tek yapmam gereken onları düşünmek ve kalbim çoktan çarpmaya başladı.

"Bu... bu sadece geçici."

Jewel güler. "Tabii, kendine bunu söylemeye devam et."

Yapıyorum ve yapmaya devam ediyorum ama işe yarıyor gibi görünmüyor.

NATALIE

BADASS'IN KOCAMAN ELİ, ZAR ZOR ÖRTÜLEN GÖĞSÜMÜ KUCAKLIYOR.

Crusher karşımdaki kanepede oturup bana özel mavi tabak gibi bakmasaydı çok daha seksi olurdu. Badass'ın kucağına sokuluyorum ve belime dolanan sahiplenici kol sıkılaşıarak talep edildiğimi belli ediyor. Geçen gece Crusher'ı görmekten daha kötüsü olamaz sanıyordum ama beni erkeklerle görmek onu biraz delirtmiş gibi.

Tam yanımda oturan ve eli liseli kız eteğimin etek ucunun hemen altında duran Animal yaklaşıyor. "İstediği kadar bakabilir ama biz nefes aldığımız sürece sana asla elini sürmeyecek."

Çenemi kaldırıp kıcıımı Badass'ın kucağına dayıyorum ve onun altımda şiştiğini hissediyorum. İstenmeyenlerin, Eagles'ın uyuşturucu ve silahların yanı sıra bir kadın ahır kurma fikriyle oynadığını ve benim de ilk kadın olabileceğimi düşünmelerini istiyoruz. Tabiri caizse, düşüncesizce bir deneme.

"Aferin kızıma," diye fısıldıyor Badass kulağıma, başparmağı meme ucumda gezinirken. "Bunu yapabilirsin."

Quickshot diğer tarafta oturuyor. Ellerimden birini kendisi için alıyor ve kot pantolonunun dışına, tam sikinin üzerine koyuyor. Dinlenirken bile şişkinliği etkileyici.

İzleniyor olmanın aslında bir tür ex- citing olması benim hakkımda ne söylüyor? Kimin izlediğini sevmiyorum, ama eğer bu bir nor-

kötü bir gece barda karanlık bir köşedeki kabinde.

Bunların hepsinin rol olması gerekiyor, ama ben biraz fazla hevesli mi davranıyorum? Çünkü Animal'ın yüzgeçlerini oynatmaya başlaması ya da Badass'ın beni daha yakına çekmesi için can atıyorum. Hatta elimi Quickshot'ın pantolonunun dışından sürtmek yerine içine sokmak için bile. İkinci bir seferin ilki kadar eğlenceli olup olmayacağını öğrenmek istiyorum.

Onlar vahşi olanlar, ben değilim. En azından ben öyle olmadığımı sanıyordum. Ama bu, gösteriş yaparken adrenalinin akmasını engellemiyor. Ve Badass meme ucumu nazıkçe çimdiklediğinde, ilk keskin nefesimden sonra iniltiyi bastırmam gerekiyor.

"Gösteriyi takdir ediyorum ama onu sikseler de biz de işimizi bitirip konsantre nasıl olur?" Un- wanted'ın başkanı Cain kırılmış ve kösele gibi. Bisiklet üzerinde çok fazla zaman geçirmiş ve güneş kremi konusunda çok fazla endişelenmemiş gibi görünüyor. Gözleri küçük ve açgözlü ama boğa gibi yapılı ve geniş sırtında büyük bir İstenmeyen yaması var.

"Bize bakma lan. Kızı görmek isteyen Crusher'dı," diyor Animal, sesi kavgaya hazırmış gibi çıkıyor. "Onu sevişmek için aldık, sihirbazlık numaraları yapması için değil."

Crusher kötü bir kıkırdamayla, "Ona ortadan kaybolması için bir şey vereceğim," diyor.

Altımda, Badass ölümcül bir şekilde hareketsizleşiyor. Eli ve derisinin altında uğuldayan şiddeti hissedebiliyorum. elimi boynunun yanından saçlarına doğru gezdiriyorum. Crusher'dan binlerce güneşin öfkesiyle nefret ediyor olabilirim ama artık beni korkutmuyor, etrafım bu adamlarla çevriliyken değil.

Onun yakalanmasını istiyorum ki kirli ellerini kardeşime ya da başka birine bulaştırmasın.

"Pantolonunun içinde tut," diye gürlüyor Kartal Göz. "Sürtüğünü sikkem mi istiyorsun? Bunu kendi zamanında yap. Bu lanet olası bir iş toplantısı, seks partisi değil."

"Efendim," diye gürlüyor Badass başını sallayarak, ama beni kavrayışı bir nebze olsun gevşemiyor, hatta daha da sertleşiyor.

"Pekâlâ, Cain. Ne sunabileceğimizi biliyorsun. Bana neden burada zamanımı boşa harcamadığımı söyle."

Cain kanepeye uzanır ve birasından uzun bir nefes çeker. Neredeyse boş olan barda olmak garip. Her kulüpten sadece yarım düzine adam ve Şef bara bakıyor. Bunun ne kadar akıllıca bir seçim olduğunu bilmiyorum. İstenmeyen'in şişelerinin her birine tükürmesi beni şaşırtmaz. Cain'in arkasından öyle bir bakıyor ki, aralarındaki sevginin kaybolmadığı çok açık. Beni izlerken görüyor ve altın dişini göstererek sırtıyor.

"Benim sıram." Hayvan kolumdan tutuyor ve ani bir hareketle beni kucağına, yüzüm ona dönük bir şekilde çekiyor. Neredeyse anında elleri eteğimin altına giriyor ve kıcımlı kavlıyor. "Harika gidiyorsun," diye fısıldıyor. "Belki biraz fazla iyi. Bunu hissediyor musun?" Kıcımdaki tutuşu sıkılaşıyor ve beni aramızda sıkışmış sert horozun üzerine bastırıyor.

Dudaklarımı ıslatırken burnumdan uzun ve titrek bir nefes çekiyorum, sonra başımı sallıyorum. Tüm bunların senaryonun bir parçası olduğunu biliyorum ama ben bir robot değilim. Onu bacaklarımın arasında sert ve hazır hissetmek bana her türlü şeyi yapıyor. Yüzümü boynuna gömüyorum ve burnumda deri ve tıraş losyonu kokusuyla kalçalarımı gıcırdatıyorum.

Belalı bacağımı tutup sıkıyor. "Onunla işim bitmemişti."

"Paylaşmayı öğren." Hayvan ona sırtıyor ve kıcıma bir şaplak atıyor, ben de onun boğazına doğru ciyaklıyorum.

"Yüce ," diye homurdanıyor Kartal Göz.

Omzumun üzerinden bakıyorum. Cain toplantıya birkaç memur getirmiş ve hepsi de beni izliyor ama bakışlarının etkisinden kurtulmak için sıcak bir duş alma isteği uyandıran tek kişi Crusher.

"Başka bir yere bakmasını sağla," diye fısıldıyorum

Hayvan'a. "Hey, sik suratlı." Hayvan ona bir el sallıyor.

"Ne istiyorsun?"

"Onu sattığında lanet şansını kaybettin. Bakacak başka bir şey bul."

"Bize hala bir miktar nakit borcun olduğunu unuttun mu? Beni ilgilendirdiği kadarıyla, ben görene kadar sadece malımı ısıtıyorsun." Kanepede arkasına yaslanıp kollarını arkalığa yayıyor ve dikkatle kıcıma bakıyor.

"Ne dedin lan sen?" diye homurdanıyor Quickshot.

"Bize hâlâ on beş bin dolar borcun var, bir de kızın fahişeliğinden pay alacaksın. Bekaretini satın aldınız ama uzun vadede o bir kira kontratı. Yine de onu bizim eve getirip aracıları aradan çıkarmaktan mutluluk duyarım."

"Yeter!" Kartal-göz kükrer. "Kral, bunu benden önce ."

King, sert ve uzun boylu, ayağa kalkıp Crusher'ı ve adamlarımı, dinlemezlerse başlarına bela geleceğini vaat eden bir bakışla düzeltiyor. "Prez'i duydunuz. Başka yere götürün."

"Bana emir veremezsin," diye alay ediyor

Crusher. "Veriyorum," diye tersliyor Cain. "O

ne diyorsa onu yap." "Prez, bize para

borçlular."

Cain'in boncuk gözlerindeki açgözlülük apaçık ortada. "Daha büyük düşün. Kız cep harçlığı gibi. Kimin umurunda?"

"Bu saçmalık. Yüz bin dolar borcu var."

Crusher'a hak veriyorum, patronuyla tartışacak kadar cesur. Açıkçası Cain içeri girdiğinde geri adım atmasını beklerdim. Ama belki de Eagles'ın bu kadar başarılı olmasının bir nedeni de budur. Animal ve Badass onları kızdırmaya çalışmasaydı, Eagle-eyes'in sınırlarını zorlamayacaklarını biliyorum. En azından daha iyi bir sebep olmadan.

"O zaman toplamak sana kalmış. Yapmam gereken anlaşmalar var."

"Serbest mi?" Crusher soruyor, bu ihtimalden korkutucu derecede

memnun görünüyor. "Elbette. Şimdi dağılın."

Crusher'ın gözleri benimkilerle buluştuğunda midem bulanıyor. Vazgeçmiyor ve artık her şeyin parayla ilgili olduğundan bile emin değilim. Beni ve Eagles'ı küçük düşürmek istiyor.

King hepimizi bara götürdü. "Siz sık kafalıların bir mi var? Yolumuza çıkmayacağınız bir yerde yapın." Crusher'a ayakkabısının altında bulduğu bok gibi bakıyor. "Bizi test etme. Sonucu hoşunuza gitmeyecek."

Crusher'ın yüzü öfkeden kıpkırmızı oluyor ama King masaya dönene kadar çenesini kapalı tutuyor. Sonra tüm o aşağılanmış öfkelerini bana yöneltiyor. "Sen ve ben mi? Bir anlaşma yapmıştık. Eğer üzerine düşeni yapmazsan, ben kendiminkini uzun uzun düşünmeye başlayacağım. Anladın mı?"

Sandra.

Başımı
salladı
m.

"Onu tehdit mi ediyorsun?" Quickshot, gözlerinde cinayetle Crusher'a doğru adım atarak şöyle der.

"Neden ki?" Crusher soruyor. "Amcığı o kadar büyülü mü? İğnemi vurmak için sabırsızlanıyorum."

Hayvan hamle yapıyor ve Crusher şaşkınlıkla geri çekiliyor.

Badass kıkırdar ama ifadesinde mizah yoktur.

"Üç lanet gün," diye tükürdü Crusher bana. "Paramı görmek istiyorum yoksa her şey biter." Cain ve diğerlerinin toplantı yaptığı masaya dönüp bakıyor ve sonra dışarı çıkıyor.

Onun gitmesi beni daha iyi hissettirmeli ama şimdi kendimi kız kardeşim için feda ettiğimden ve bunun yerine her şeyi daha da kötüleştirmiş olabileceğimden korkuyorum. İhtiyacım varmış gibi görünüyor olmalıyım, çünkü Şef önümdeki bara bir bardak koyuyor ve kaba bir yorum bile yapmıyor.

"Ne sikimden bahsediyordu? Biz etraftayken sana dokunmasının imkânı yok." Badass bana baktı, sonra durdu. Başını eğdi ve sonra ne olduğunu anladı. "Sandra."

Başımı salladım.

"Aptalca bir şey yapma," diye homurdanıyor

Badass. Hayvan homurdanır. "Sanki sen

konuşacak birisin."

"Sen bizimlesin ve o bok lekesinin ne sana ne de küçük kız kardeşine dokunmasına izin vermeyeceğiz," diyor Quickshot, ölümcül bir ciddiyetle.

Toplantı dağıldıktan ve İstenmeyenler dışarı çıktıktan sonra Kartal Göz bara gelir ve taburelerden birine oturur. Parmağını kaldırır ve Şef taze bir bira getirir.

"Buna değse iyi olur. Cain her zaman fırsatçı bir pislikti ve yaşlandıkça da gelişmedi. Her ne yapıyorlarsa arkasındaki beynin o olmasına imkan yok. O sümüklü solucanı aynı odada görmek bile midemi bulandırıyor, üstelik o herifle uğraşmak istiyormuşum gibi davranmak zorunda kalıyorum." Biradan derin bir yudum alıyor ve tezgâha çarpıyor. "Bu gecedен önce emin değildim ama hepsi yürüyen ölüler. İtirazı olan var mı?"

Kimse tek kelime etmiyor.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Kanun kitaplarının ne dediği umurumda değil ama bir adam ailesinin gözlerinin içine bakabilmeli ve onların dünyasını güvende tutmak için elinden geleni yaptığını bilmeli. Ellerimizdeki kan onlar için ve bunu unutamayız."

Daha önce de böyle sözler duymuştum ama bunu yaşayan erkeklerin etrafında hiç bulunmamıştım. Bunu gerçekleştirmek için yaşamı ve ölümü kendi ellerine almaya istekli olanlar. Beni ne kadar güvende hissettirirlerse hissettirsinler, bunların *iyi* adamlar olmadığını hatırlamak zorundayım.

çocukları değiller.

Tehlikeliler ve yasaların dışındalar.

Ama Badass, Animal ve Quickshot'ın bana bakışları, Eagle-eye konuşurken beni düşündüklerini açıkça ortaya koyuyor. Sonsuza kadar sürsün ya da sürmesin, sanırım aramızda anlaşmamızdan çok daha fazlası olduğunu kabul etmeye hazırım.

Belki de onlara ödediklerini zamanı gelmiştir.

NATALIE

DUDAKLARIM NEDEN ANIDEN KURUDU?

Belki de tüm sıvılarım daha aşağıya gittiği içindir. Kendimi Badass, Animal ve Quickshot'a tamamen teslim etme fikri dehşet verici, ama hayatımda hiç bu kadar heyecanlandığımı sanmıyorum.

"Neden siz gidip oturmuyorsunuz, ben de içecek bir şeyler getireyim," diyorum endişeyle. "Biz kapatırız, Şef. Endişelenmeyin."

"Natalie?" Badass gözlerinde sorularla bana bakarak soruyor.

Toplantı dağıldı ve bar neredeyse boşaldı. Sonunda karar vermiş olmak bir bakıma rahatlatıcı. Özgürleştirici ama bu ne halt ettiğimi bildiğim anlamına gelmiyor.

Dudağımı çiğniyorum ve bir omzumu kaldırıyorum. "Hemen geliyorum."

Quickshot'ın gözleri kısıılır ama Hayvan onların sırtına tokat atar. "Kadını duydunuz."

"Kimi kandırdığını sanıyorsun bilmiyorum. Hiçbir yere gitmiyorsun." Şef tezgâhı siliyor ve ben çocuklar için bira çıkarırken o çıkarken paçavrayı kasanın altındaki küçük bir kutuya atıyor.

Midemde kelebekler uçuşurken müziği açıp şişe kapaklarını patlatıyorum. Sadece üç kişiler, bu yüzden tepsiyle uğraşmıyorum, çocukların oturduğu sahnenin yanındaki çukur kabine doğru ilerlerken parmaklarımın arasında sallanmalarına izin veriyorum.

Birbirleriyle sessizce konuşuyorlar ama beni gördüklerinde konuşmaları kesiliyor. Aç gözlerinin daracık kıyafetimle yürürken beni takip etmesi adımlarımı daha da hızlandırıyor. Gerginim ama onlara güveniyorum.

Pek çok insanın iyi adam olarak gördüğü kişiler olmayabilirler ve bir hafta önce ben de aynı fikirde olabilirdim, ama çok yanıltmış olurdum. Bunlar çok kusurlu bir dünyada iyi adamlar ve şu anda ihtiyacım olan şey de bu. Dış dünyanın iyi anlayışı burada hayatta kalmak için çok sığ.

"Lanet olsun, buna alışabilirim," diyor Animal seksi bir sırıtışla.

Şişeleri bırakıp hızlı ve gergin bir nefes aldıktan sonra Quickshot'ın kucağına oturuyorum. Ona yaslandığımda gözleri açılıyor. "Bu gece oldukça yoğundu."

Elleri kalçalarımın gidiyor ve sert başparmakları eteğimin bel kısmındaki çıplak teni okşuyor. "Evet, öyleydi. Ama iyi iş çıkardın, tatlım."

Bacağımı sallıyorum, böylece ona binmiş oluyorum. Bunu daha fazla belli edemem ama kendime kelimeleri söyletiyorum. Bunu sorun etmediğimi bildiklerinden emin olmak için. "Belki daha fazla pratik yapabilirim diye düşündüm. Artık sadece biz varız."

Mavi gözleri, zavallı kalbimin ne yapacağını bilemediği bir yoğunlukla beni izliyor. Diğer ikisi arkalarına yaslanıp ilgiyle izliyorlar.

Quickshot birasını eline alıyor ve bir süre sonra dudaklarıma götürüyor. Eğerek beni bir yudum almaya zorluyor. Acı, zengin ve karmaşık. Ona yakışıyor.

Ona ne teklif ettiğimi biliyor, değil mi?

Bir eliyle şişeyi yere bıraktığı anda parmaklarını saçlarıma geçiriyor ve beni kendine doğru çekiyor. O kadar hızlı ki, ağzını ağzıma yapıştırmadan önce zar zor fark ediyorum. O kadar güzel ki kanım kaynıyor.

Kucağında kıpırdanıyorum, daha fazlası için hevesliyim. Kollarımı omuzlarına koyarak onu öpüyorum, aldığım kadar iyi vermek istiyorum. Coşkumu göstermek istiyorum çünkü bu işin nereye gittiğine dair hiçbir şüphe kalmasını istemiyorum.

Bunu istiyorum.

İhtiyacım var.

Sonra Badass orada, beni kucağına çekiyor ve dudaklarıma saldırıyor, parmakları boğazıma dolanıyor ve beni anlamsızca öpüyor.

Nefesimi ancak toparlayabildim ki sıra Animal'a geldi, dudaklarımı ısırdı ve dilimi dişlerinin arasına aldı, sonra da yatıştırmak istercesine dudaklarımı şefkatle öptü.

Üçü de sırayla beni kucaktan kucağa geçirme oyunu oynarken, ağızların, dillerin ve sırılıkam külotumun altında zorlanan sert yarakların bulanıklığında kayboluyorum. Şekilleri, tatları ve kokuları benzersiz, ama bir araya geldiklerinde çok daha iyi bir şeye dönüşüyorlar.

Badass'ın kucağındayken biri iç çamaşırımı indiriyor, göğüslerimi serbest bırakıyor, iri elleriyle yakalamadan önce dışarı dökülmelerine izin veriyor.

Beni masanın üzerine yatırdılar ve her iki meme ucum da ağızlarının talepkâr sıcaklığına emildi. Her bir emme, her bir ısırma kayganlaşan anıma doğru şimşekler gönderiyor.

Badass bana doğru eğiliyor ve ben de fırsattan istifade tişörtünü yırtıp yukarı doğru çekerek kaslı gövdesinden sıyırmaya çalışıyorum. beğenmiş bir kahkaha atarak tişörtün eteklerinden tutuyor ve tişörtü başının üzerine doğru kıvrıyor, böylece yara ve dövmelele kaplı geniş bir deri ortaya çıkıyor.

Avuçlarımı güzel göğsünün düzlemlerine yerleştiriyorum, hemen altında kalbinin gürültüsünü hissediyorum. Aç -hayır, açlıktan ölmek üzere olan- gözleriyle karşılaştığımda, onun da bunu benim kadar istediğine şüphe yok.

Tanrım, yeterince hızlı soyunamıyorum ama bir yanımda Animal, diğer yanımda Quickshot ve üzerimde yükselen Badass varken manevra yapacak yerim yok.

"Lütfen..." Quickshot meme ucumu ısırıp beni nefes almaya zorlamadan önce söyleyebildiğim tek şey bu. Bu sekse nazik bir giriş olmayacak, ama eğer

İstediğim şey nazik olmaktı, burada olmazdım. Onlar benim zalimlerim ve benden istediklerini almalarını istiyorum.

Ayak bileklerimi demir gibi kavrayan ve yumrukları kelepçe olabilecek kadar güçlü olan Belalı, ayaklarımı havaya kaldırıp bacaklarımı birbirine yaklaştırıyor. Hayvan hazır, küçük eteğimi yukarı kaldırıyor, böylece sert parmaklarını külotuma geçirip kalçalarımın üzerinden çekebiliyor. İşlerini kolaylaştırmak için yer değiştiriyorum. Külotumu bacaklarımdan yukarı, topuklarımdan yanından geçiriyor ve bir kenara fırlatıyor. Sonra bacaklarımı Badass'ın elinden alıyor ve kendini onların arasına koyuyor.

Hayvan öne doğru eğiliyor ama ben başımı sallıyorum. "Giysilerini çıkar. Görmek istiyorum."

"Hey, burada kim kimin sahibi, ha?" Bir kahkaha atarak gömleğini sıyrıyor, sonra da fermuarını açmaya başlıyor. "Senin için iyi para ödedim."

"Sadece peşinat," diye karşılık veriyorum ama onun soyunmasını büyük bir ilgiyle izliyorum. Gövdesi yüzünden bile daha yaralı, iyileşmiş derisinin beyaz çizgileri göğsünün üzerinde çaprazlama uzanıyor.

Bunları almak için her ne yaşadıysa, hoş olmamıştır. Belki bir gün bana anlatır. İtiraf ki pantolonunu indirip çivi çakılabilecek kadar sert görünen sikini serbest bıraktığında dikkatim dağılıyor ve sormayı unutuyorum. Dokunmak için uzandım.

Kendini beğenmiş bir sırtıyla bacaklarımı dizlerim omuzlarıma gelene kadar geriye itiyor, böylece kocaman aleti karnımın üzerinde gezinirken masanın kenarına yerleşebiliyor. Yakından daha da büyük görünüyor. "Ve sen her kuruşuna değersin, ama onlara borçlu olduklarını düşündükleri her neyse? Bu iş bitmeden iki katını ödeyecekler. Söz veriyorum."

Parmaklarımı sikinin etrafına doladığımda, kalp atışlarıyla nabzının attığını ve şimdiden prekumla kayganlaştığını görüyorum. El değmemişken, birkaç gün içinde ikinci sikimi elime almıştım. "Eğer... Eğer yanlış bir şey yaparsam, sadece bana söyle, tamam mı?"

Bana deliymişim gibi bakıyor. "Tuhaf bir planın yoksa, ne yaparsan yap bize uyar, garanti ederim."

Boyu boyunca okşamaya başlıyorum ve inliyor, ben onu keşfederken kapalı gözlerle beni izliyor. küçük bir sıvı incisi fişkırıyor ve kayganlığını üzerine yayabilmek için avucumu üzerinde kaydırıyorum. Tüm bunlar içime nasıl sığacak?

Sonra etrafım sert siklerle çevrildi. Ben Animal'a dokunurken Badass ve Quickshot soyunmuşlardı ve dördümüz de kemer olabilecek minik eteğim ve askılı bluzum dışında çıplaktık. Bir de topuklu ayakkabılarım.

Hayvan pişmanlık dolu bir bakışla elimden kurtuluyor ama sonra bacaklarımın arasında yere diz çöküyor. Yaklaşırken uzun saçları kalçalarımın iç kısımlarını gıdıklıyor, sonra ağzını damlayan amıma bastırıyor. Dili kıvrımlarımdan yukarı kayarak klitorisimin üzerinde gezindiğinde nefesim kesiliyor.

Tanrım, bu işte çok iyi. Parmaklarım bir daha asla yetmeyecek. Yine de, etrafımda adamlarım olduğu sürece, bunun bir sorun olacağını sanmıyorum.

Quickshot bir elimi tutarken Badass diğerini tutuyor ve parmaklarımı shaftlarının etrafına sarıyorlar, böylece aynı anda iki siki okşuyorum. Ben. Tüm hayatını yetişkin gibi davranarak geçiren utangaç fırın çırağı.

Quickshot'a bakıyorum. "Tatmak istiyorum."

Hayvan beni hayatında yediği en güzel yemekmiş gibi yiyor. Bu da bende iyiliğine karşılık verme isteği uyandırıyor. Yaşayacağım bir sürü ilk var ve hepsini dört gözle bekliyorum.

"Siktir," diye inliyor, sonra dizlerini masaya dayıyor, böylece dudaklarıma bastırabiliyor.

Başı dilimin üzerinde pürüzsüz, kaygan ve biraz tuzlu. Bu kadar yakinken kokusu güçlü ve erkeksi. Biraz misk gibi, altında da biraz deri kokusu var. Dilimi başının etrafında döndürüyorum ve belirgin çıkıntısının izini sürerken titriyor ve inliyor.

Burada sırtüstü yatıyorum, etrafım bana istedikleri her şeyi yapabilecek kadar güçlü üç adamla çevrili, ama Quickshot'ın aleti

Ben ona yalvarırken gözlerinin kapalı ve ağzının gevşek oluşuna bakınca, yine de kontrolün biraz da olsa bende olduğunu hissetmekten kendimi alamıyorum.

Badass elini parmaklarımın etrafında sıkıyor ve vuruşlarımı yönlendiriyor. Onu ihmal mi ediyorum? Animal klitorisimi titretirken ve amım daha fazlasını arzularken ve Quickshot ağzımı doldururken, konsantre olabileceğim çok fazla şey var. Çok fazla erkek var ve hepsiyle başa çıkabilir miyim bilmiyorum.

"Sorun değil tatlım," diye gürlüyor Badass. "Sıra bana da gelecek ve sen şu anda çok seksisin. Benim için endişelenme."

Animal klitorisime daha fazla odaklandıkça, ağzımdaki sikime odaklanamıyorum bile, Quickshot onun etrafında her inlediğimde keskin bir nefes alıyor. Sonra Animal bir parmağını içime sokuyor, beni aynı anda hem beceriyor hem de yalıyor. Kukum onun etrafında kasılıyor, tüm vücuduma yayılan yaramaz zevk karıncalanmaları gönderiyor.

Ve sonra ikinci bir parmak ekliyor.

"Oh!" diye nefes nefese kalıyorum, sırtım kamburlaşıp kalçalarımı ona doğru bastırırken, dili hassas küçük yumrumun etrafında sihirli bir şekilde çalışıyor. Beni nasıl kızdıracağını çok iyi biliyor, beni yukarı ve yukarı doğru itiyor - kenara doğru. Tam patlayacağımı düşündüğüm anda geri çekiliyor. Sonra tekrar yapıyor.

Üçüncü seferde ellerimi Badass ve Quickshot'tan çekerek parmaklarımı onun ipeksi saçlarının derinliklerine sokuyorum. Derin bir iniltiyle onu tam ihtiyacım olan yere yönlendiriyorum. Hayvan bana karşı gülüyor ve bu hafif hava pufu beni serbest bırakmaya yaklaştırmak için yeterli, ama sonra yüksek vites geçiyor.

Aman Tanrım.

Orgazm beni ele geçirirken ona yapışıyorum, kendimi ona o kadar sert sürüyorum ki bizi tek bir kişide birleştirmeye çalıştığımı düşünebilirsiniz. Omuzlarım ve kığım sertçe bastırıyor, böylece görüşüm beyazlaşırken ve müzik kulağımda donuk bir çınlamaya dönüşürken eğilip çığlık atabiliyorum. Hayvan'ın yetenekli dilinin ucunda titrerken her yerde beni güvende tutan eller var, sonunda rahatlayıp masaya yığılıyorum ve ağır ağır nefes alıyorum.

"Siktir, çok ," diyor Quickshot. Yüzümün hemen yanında kendini okşuyor, ama ağzımı ondan uzak tutamadığım için rahatsız olmuş görünmüyor. "Boşaldığında çok seksi oluyorsun bebeğim. Buna bayılıyorum."

Henüz cevap verecek kadar nefesim yok.

Hayvan klitorisime son bir öpücük konduruyor, içime yepyeni bir ürperti dalgası gönderiyor, sonra doğruluyor. Parlayan sikini tam girişime yerleştiriyor. Bir noktada, biraz koruma giyme fırsatı buldu.

Tanrım, olmak üzere.

Kendini eline alarak, gözlerinde şehvetle kararmış bir soruyla bana bakmadan önce kıvrımlarımın arasına sokarak ucunu hedefliyor.

Son şansın.

Artık geri adım atmamın imkânı yok. Ona başımı sallıyorum, sonra Quickshot'ın kaslı kalçasına ve Badass' sağlam koluna , bu son masumiyet anında destek arıyorum.

Hayvan yavaşça ama emin adımlarla ilerliyor, kalınlığı ilk kez içimi açıyor. İki parmak hiçbir şeydi. Tanrım, kalındı ama ikimiz de kaygandık ve ben onun için çok hazırdım. Her yeni inçte nefesimi tutuyorum, artık kelimenin tam anlamıyla bir kadın olduğumu söyleyecek acıyı bekliyorum, ama asla gelmiyor. Gerildiğimde hafif bir sızı ve daha önce hiç hissetmediğim bir dolgunluk hissi, ama acı yok. Güçlü kalçaları benimkilere yerleştğinde ve onun tamamını içime aldığımda, nihayet gözlerimi açıyorum ve şaşkınlıkla yukarı bakıyorum.

"Tamam mı?" diye soruyor ama memnun gülümsemesi bana cevabı zaten bildiğini söylüyor.

"Tanrım, evet." Başımı sallıyorum, önce dikkatlice ama sonra daha hevesli bir şekilde. "Evet, vay canına. Düşündüm de..."

"Cidden seni yemin edip seni kendimiz becereceğimizi mi sandın?"

Quickshot parmaklarını saçlarımda gezdiriyor. "Sahip olduğunu bilmediğin bağları esneteceğiz, ama daha fazlası için yalvarmanı istiyorum."

Belalı kıkırdar.

Hayvan yavaşça geri çekiliyor, ancak bu sefer daha sıkı bir şekilde itiyor. Tanrım, bu çok iyi. "Bu sadece başlangıç, kızım."

"Tamam." Geri çekilmeden önce zar zor bir fısıltı çıkarabiliyorum, sonra tekrar içeri itiyor, daha sert.

"Seni düşünemeyecek hale gelene kadar becereceğim," diye homurdanıyor, kollarını dikleştirene kadar eğiliyor ve aç bir şekilde bana bakıyor.

Kalçaları geri çekiliyor, sonra tekrar sertçe içeri giriyor. İçimi öyle bir güçle dolduruyor ki, göğüslerim sallanıyor. Biraz utanıyorum ama sonra adamların beni ne kadar saygıyla izlediklerini görüyorum. Badass bir göğsümü kocaman eline alıyor ve başparmağıyla meme ucunu okşarken bir yandan da yüzgeçlerinin arasında sallanmasına izin veriyor. Quickshot diğerini alıyor, sikinin ucunu bana sürtüyor, tenimde ıslak bir iz bırakırken parmaklarını saçlarımda dolaştırıyor, sanki beni onlar için yerinde tutuyormuş gibi.

Birkaç derin nefesten sonra, hislere alışıyorum. En azından çoğunlukla. "Kırılmayacağım."

Yüzünde bir gülümseme belirir. "Ben de bunu bekliyordum."

Bir sonraki hamle zevkten nefesimi kesiyor. Oh Tanrım. Yeni an- gle'ı, sikini sahip olduğumu bile bilmediğim bir tür büyülu noktaya sürtüyor. Topuklarımı sırtına geçirip kalçalarımı yukarı iterek onu en iyi şekilde kavıyorum. Ne zaman bir araya gelsek, kalın sikinin içimde kaydığını hissetmek beni inletiyor.

Bana sahipmiş gibi davranıyor ve ben buna

bayılıyorum. "Bir şeyi becermem lazım," diye

homurdanıyor Badass.

Hayvan sırtlıyor ve beni ellerimin ve dizlerimin üzerine çevirmelerine yetecek kadar uzun süre çekiliyor. Badass durdu ve bir impres-

dudaklarımın dibine kadar sokuyor. Arkadan, Animal içeri doğru itiyor ve ben inlediğimde, Badass'ın içeri girmesi için yer açıyor.

İzlerken sikini okşayan Quickshot, Badass'ın yanında duruyor. Sırayla yapıyorlar, ben de bir sert adamdan diğerine geçiyorum. Ağzımı bir erkeğin üzerinde kullanmanın nasıl bir şey olacağı konusunda hep endişelenmişimdir ama tuzlu tat çok baskın değil. Seksi, yaramaz ve harika.

Hayvan'ın siki içimde şişiyor ve burada daha fazla büyüymeyeceğini düşünüyordum. Yüksek sesle inliyor, parmakları kazıyor. "Kahretsin, çok iyi hissediyorsun. Çok iyi," diye homurdanıyor. Her darbesi içime bir matkap gibi giriyor.

Hayvan beni sertçe sikerken masanın kenarına tutunuyorum. Çok iyi, çok çok iyi, ama bu sefer beni orada yeneceğini düşünüyorum. En azından, Badass boğazımı okşarken ve Quickshot sallanan bir meme ucunu çekiştirirken parmaklarının klitorisimi okşamak için uzandığını hissedene kadar.

Tanrım, daha önce aynı anda üç erkeğin faydalarına ikna olmamışsam bile, şimdi kesinlikle ışığı görüyorum.

Neredeyse oradan tam kenara gitmek için ihtiyacım olan küçük bir itme. Konuşamıyorum, sadece aletlerinin etrafında inliyorum ve vücudum onların arasında sıkışıp kalıyor. Animal'in zeki yüzgeçleri beni bir başka orgazma daha sürüklerken yaşadığım yoğunluk tarif edilemez.

Kimse bana seksin bu kadar iyi olabileceğini söylememişti.

Animal, "Oh, kahretsin," diye tısladığında ve kendini sonuna kadar içeri soktuğunda, o kadar güçlü bir şekilde nabız attığında, bitirirken horozundan gelen her fişkırtmayı hissedebildiğimde zar zor geri dönüyorum. Keşke aramızda prezervatif olmadan, kayganlığı amımın her yerini kaplarken nasıl bir his olduğunu bilseydim, ama benden daha mantıklı olmasına sevindim. Bu gerçek bir felaket olabilirdi.

"Siktir," diye inliyor Badass, dudaklarımın arasından sıyrılıp kendine son bir vuruş yapıyor ve bir top gibi patlıyor. İlk fişkırımlar üzerime fişkırıyor, ikinci ve üçüncü fişkırımlar sanki beni damgalıyormuş gibi yanağıma ve omzuma sıcıyor. Sanki beni kendisinin yapıyormuş gibi. Sıcak boşalması tenimden aşağı damlıyor ama bana dualarına cevapmışım gibi bakıyorlar, tam bir karmaşa değil.

Hayvan yavaşça içimden çıktığında, onu acısıyla inliyorum. Başladığımızda çok büyük görünüyordu ama şimdi onun içimde olmadığını hayal bile edemiyorum.

Badass memnun bir iniltiyle kanepeye geri düşer ve sertleşmesi hâlâ çelik gibi olan Quickshot'ı bırakır. "Oh." İşimizin bitmemiş olabileceğini yeni fark etmiştim.

Bakışlarını döl sıçramış bedenimde bir aşağı bir yukarı kaydırırken kendini okşuyor. "Nasıl hissediyorsun?" diye soruyor, arzusunu gizlemeye bile çalışmadan.

Yumuşadım ama içimde hâlâ kaynayan bir ateş var. Bedenim kaybettiği zamanı telafi etmek istiyor. "Senin için hazırım," diyorum.

"İşte bu," diye homurdanıyor ve beni kanepede sırt üstü yatırıyor.

"Al bakalım." Animal ona küçük bir paket fırlatıyor, o da sorunsuzca yakalıyor ve bir dakika sonra giyinip boynunu bana doğru bastırıyor.

"Bütün bunlar başlamadan önceki gece buraya geldiğin zamanı hatırlıyor musun? Kim olduğunu bile bilmiyordum ama o zaman bile seni istiyordum." Güçlü elleriyle kalçalarımı kavrayıp yukarı doğru iterken başını bara doğru sallıyor. "Yine de bu şansa sahip olacağımı hiç düşünmemiştim."

Ve sonra içime kayıyor. Bir saatten kısa bir sürede bakireden iki alete.

"Tanrım," diye tıslıyorum doldururken.

Bütün sikler aynı hisseder sanıyordum. Belki biraz daha büyük ya da küçük, ama bundan daha fazlası. Onlar erkeğin bir uzantısı ve hepsi farklı. Hareket edişi, içimi dolduruşu, Animal'dan farklı. Badass'ın nasıl hissettirdiğini merak ediyorum. Tanrım, hepsini denemek istiyorum.

Zaten o kadar kaygan ve onun için açığım ki Animal'ın yaptığı gibi yavaş başlamıyor. Bacaklarımı kollarının üzerinden geçiriyor ve üzerimde pozisyon alıyor, böylece geriye doğru yuvarlanıyorum, sonra sikini derinlere sokuyor.

Başım geriye gidiyor ve kulağıma hiç de benmişim gibi gelmeyen gırtlaktan bir inilti çıkarıyorum. Omuzlarını kavıyorum ve tırnaklarım mürekkepli derisine batıyor.

"O lanet olası bir vahşi kedi," diyor Badass gülerek. Arkadaşının beni sıkmesini izlerken boş boş kendini okşuyor. Bu çok gerçeküstü.

Bir kez daha sınırı aşmayı beklemiyordum ama Animal meme uçlarımdan birini ağzına aldığıında, bu yeni bir zincirleme tepkiyi tetikledi. Quickshot'ın iniltileri daha yüksek ve ısrarlı hale gelirken, onun altında sıkışmış bir şekilde tekrar patladım.

"Kahretsin, beni mengene gibi sıkıyorsun," diye homurdanıyor, kükreyip kendini sonuna kadar içeri sokmadan hemen önce. Etrafında nabız atıyorum, içimde seğirmesini sağlıyorum, bu da beni daha fazla titretiyor, ikimiz de kanepeye berbat bir karmaşa içinde yığılana kadar or- gazmlarımız birbirini besliyor.

"Aman Tanrım," diye fısıldıyorum.

Barın ön kapısı çarparak açılıyor ve hepimizin kafası o yöne dönüyor. Chef, Devil, Jewel ve diğer kulüp kızlarından biri içeri girdikten hemen sonra durdular ve dördümüzü görmemeleri mümkün değil, çıplak ve tamamen dağılmış halde.

"Tanrı aşkına, millet. O temizlemeyeceğim," diye Şef.

NATALIE

DEHŞET İÇİNDE ÇIĞLIK ATMADAN ÖNCE ZAMAN UZUN BİR SÜRE DURDU.

"Tanrım, kadın," diyor Badass gülerek, beni kucağına alıp susturmak için eliyle ağzımı kapatırken. Kollarında küçük bir top gibi kıvrılıyorum, kendimi mümkün olduğunca az göstermeye çalışıyorum. Diğer yandan çocuklar hiç umursamıyor gibi görünüyor. Serbestçe sallanıyorlar ve bu konuda utangaç değiller.

Jewel ve diğer kızın benimkilere bakma şekli, onlara tıslama ve pençelerimi çıkarma isteği uyandırıyor. Her ne kadar çocuklar bana sahip çıksa da, sanırım ben de ait bir sahiplik hissetmeye başlıyorum.

"Onu ofise götürüyorum." Badass'sözleri çıplak göğsünde gürleyerek tüm benliğimi titretiyor. "Biri onun kıyafetlerini alsın. Ve benimkileri."

"Yakaladım onları," diyor Animal arkamızdan toparlanmaya başlarken.

Badass beni yanlarından geçirirken sürpriz seyircilerimiz gülüyor, ama benim zevkime göre yeterince hızlı değil. Tanrım, ilk seferimde çırılçıplak yakalanmışım ve hâlâ son orgazmımın etkisinden kurtulamamışım. En azından hala olayların ortasında değildik!

Yine de bu düşünce bacaklarımın arasında küçük yaramaz bir sızıya neden oluyor. Görünüşe göre kendimi gerçekten anlamıyorum. Beni ne kadar utandırsa da, vücudum izlenme fikrinden son derece heyecan gibi görünüyor.

Ama şimdilik tek istediğim kıyafetlerimi geri almak, ne kadar az kıyafetim .

Üç çıplak adamla birlikte küçük ofiste giyinmek başka bir ilk, ama bekaretimi onlara verdikten sonra, sanırım bu konuda sadece bu kadar utangaç olabilirim.

Chef, Devil, Jewel ve diğer kızın sadece birkaç gülüşü ve alayıyla Eagles' Roost'u geride bırakıyoruz. Kulüp binasına geldiğim ilk geceki partiyi hatırlayınca, sanırım şok olmamaları beni şaşırtmamalı. Bunun bir ilk olduğunu düşünmeleri için bir sebep yok, sadece ilk kez üzerlerine yürünüyorum.

Caddenin karşısına geçerken çocuklar etrafımda koruyucu bir üçgen oluşturuyor. Bir onur muhafızının olması bunu bir utanç yürüyüşünden çok bir zafer yürüyüşü gibi hissettiriyor.

Seks yaptım!

Bu bir tür kutlama gerektiriyor, değil mi? Kesinlikle öyle hissettiriyor. Uzun zamandır kendimi bu kadar rahat hissetmemiştim ve endor-finler hala içime doluyor ve kendimi iyi hissetmemi sağlıyor.

"Gülümsemeni çok seviyorum," diyor Hayvan, bana sırtarak. "İyi bir iş çıkardığımızı hissettiriyor."

Küçük bir kahkaha yükseliyor. Tanrım, başım dönüyor. "Evet, siz yaptınız. Hiç böyle bir şey hissetmemiştim."

"Biraz tecrübe kazanana kadar bekleyin. Pratik yapmak mükemmelleştirir." Kolunu belime doluyor ve yürürken beni kendine çekiyor.

"Paranı aldığına göre benimle işin bitmedi mi? Artık bakire değilim, biliyorsunuz." Dalga geçiyorum ama üçü de durup bana bakıyor ve beni de durmaya zorluyorlar.

"Bütün gün duyduğum en aptalca şey bu," diyor Quick-shot, ifadesi sert.

Badass önüme geçti ve iki eliyle çenemi kavrayarak beni ona bakmaya zorladı. "Biz sizin ilkinizdik ve bundan onur duyuyoruz, inanın bana, ama . Sadece daha iyi olur."

"Öğrenmeye fırsatın bile olmadı." Utangaç bir gülümsemeyle elimi koluna koyarak söylüyorum. "İşimiz yarıda kesildi."

"Sadece bir dahaki sefere ilk ben olacağım anlamına geliyor." Sesi karanlık ve seksi bir vaatle gürliyor ve bir dahaki seferin çok uzak olmadığından emin olmamı sağlıyor. Şimdiye kadar çok yorulduğumu düşünebilirsiniz ama kendimi kalçalarımı birbirine bastırırken ve kulüp binasına doğru biraz daha hızlı yürüyüp yürümememiz gerektiğini düşünürken buluyorum.

Ama içeri girdiğimizde, herhangi birinin odasına çekilmek yerine, adamlar beni kanepelere doğru sürüklüyorlar. Hayvan beni ayağımdan çekip kucağına alıyor ve Quickshot biralara uzanırken o da kocaman kollarıyla beni sarıyor. Badass yanıımızdaki kanepeye çöküyor, böylece bir elini usulca okşadığı kalçamın üzerinde tutabiliyor.

Ani- mal, "İyi seksin en önemli parçalarından birini kaçırdık," diyor. "Sonrasındaki bakım."

"Ne?"

"Az önce ne olsun bizimle güvende olduğunu hatırlattığımız kısım." Bunu belirtmek için beni sıkıyor.

Quickshot biraları masaya bırakıyor, sonra diğer tarafımdaki kanepeye çöküyor. "Kıyafetlerini çıkarıp seni tekrar bizim yapmadan önce."

"İkisi de kulağa hoş geliyor," diye itiraf ediyorum, bana uzattığı birayı alıyorum. Pek sık içmem ama buralarda bira içmek bir alışkanlık haline gelmiş gibi görünüyor ve gerçekten susamış durumdayım. Seks iyi bir egzersizmiş meğer.

"Öyle mi?" Animal'ın eli belimden yukarı doğru kayarak göğüs uçlarımdan birini kavırıyor. "Güzel, çünkü seni yeterince becerebileceğimi sanmıyorum."

"Tanrım, bırak da kız biraz dinlensin," diye gülüyor Badass. Derin bir yudum alır.

Sonraki birkaç saat gülmek ve konuşmakla geçti, az önce olanlardan sonra garip bir şekilde rahattım. Hâlâ endişelenmem gereken İstenmeyenler ve yanan bir çöplük olan eski hayatım olduğunu biliyorum ama şu anda kendimi iyi hissediyorum. Erkekler kaba ve bana yapmak istedikleri tüm seksi şeyler hakkında güçlü fikirleri var,

Ama onlarla konuşmak da kolay. Rahat bir şekilde birbirleriyle şakalaştıklarında ve buna beni de dahil ettiklerinde ne kadar iyi arkadaş oldukları belli oluyor.

Yıllardır arkadaş olmalılar ve bu bana kendi hayatımı dūřündürüyor. Annem ve babam öldüğünden beri arkadaşlarıma ayıracak vaktim olmadı. Screaming Eagles gibi bir yerde, kulüp üyelerinin destekledikleri gibi beni de destekleyen birilerinin olması nasıl olurdu? Sandra'yı beladan uzak tutabilir miydim? Ne kadar denesem de, ona hep daha iyi davranabilirmişim gibi geldi. şimdi bile. Onu arayıp dikkat etmesi için uyarmanın bir yolunu bulmalıyım.

Adamlar beni aralarında dolaştırıyorlar. Bir süre Animal'ın kucağındayım, sonra Quickshot'ın, sonra da Badass'ın kucağına geçiyorum, sonra tekrar Animal'ın yanına çekiliyorum. Bu çok hoş. Hayatın her zaman böyle güzel olmasını istiyorum, ki bu kulağına çılgınca geliyor, çünkü temelde onların seks kölesi gibi davranmam gerekiyor. Bir hafta önce bana mükemmel hayatımı nasıl hayal ettiğimi sorsaydınız, bunun olmayacağını garanti edebilirim.

Buradan nereye gideceğiz? Kesinlikle önemli sorular, ama verecek iyi bir cevabım yok.

HAYVAN

NATALIE ORTAK SALONA GİRDİĞİNDE

Lanet olası sinsi sinsi. Tanıştığımız ilk gece bir öpücükle şok ettiğim kızla ya da İstenmeyen'den kurtardığımız dehşete düşmüş kadınla aynı kişi olduğuna inanmak zor.

"Kahretsin, iyi görünüyorsun."

Bana bakarken alt dudağını ısıyor ve yüzünde çok sevimli bir kızarıklık . Kalın sarı saçları şık ve dalgalı, yataktaki seksi saçlarının sevsem de bu da çok güzel.

Gözlerimin, o iri mavi gözleri ve dolgun dudaklarıyla güzel yüzünden aşağıya, pembe omzu açık bluzunun gösterdiği gen- erous dekoltesine - kahretsin, daha dündü, ama şimdiden ellerimi tekrar o göğüslerin üzerinde gezdirmeyi hayal ediyorum - sonra göbek deliğine yerleştirilmiş küçük bir taşla açıkta duran karnının üzerinden aşağıya ve onu tekrar elde edebilmek için yırtmak istediğim ganimet şortuyla dolu yuvarlak kıcının üzerinden aşağıya inmesine nasıl izin verdiğimi fark ettiğinden emin oluyorum. Sonra yumuşak kalçalarından aşağı, sevimli ayaklarına iniyor ve onu bana endişeyle gülümserken bulana kadar tekrar yukarı çıkıyorum.

"Çok mu fazla? Jewel bana yardım etti. Göbek deliği çıkartması onun fikriydi. Sahte olduğu belli. Aslında piercing yaptırmak isteyeceğimden emin değilim ama o düşündü-"

"İnanılmaz." Başının arkasını tutuyorum, yüzgeçlerimi muhteşem sarı dalgalarının arasından geçiriyorum ve onu bir öpücük için kendime çekiyorum.

Tadı çok lezzetli.

Birkaç adam alkışlıyor. Parti gecesi ve henüz erken olmasına rağmen bazı devriyeler gelmeye başladı bile. Dördümüzün Roost'ta seviştiği haberi hızla yayıldı. Badass'ın odasındaki parti sonrası da muhtemelen tüm kulüp binasını uyutmadık. En azından artık kime ait olduğu konusunda şüphe kalmadı.

Tezahüratlar karşısında derin bir nefes alıyor, sonra küçük sevimli çenesini kararlılıkla yerine koyuyor ve hatta biraz gülümsüyor. "Utanmamalıyım çünkü zaten öyle olduğumuzu düşünüyorlardı... bilirsin, ama de."

"Hepsi planın bir parçası, bebeğim."

Yüz ifadesi hemen düşer. "Doğru. Planımız. Sadece rol yaptığımızı unutmuşum."

"Siktir, demek istediğim bu değildi. Özür dilerim ve inanın bana bunu sık sık söylemiyorum. Burada rol yapmak yok. Artık yok. İstenmeyen'deki o piçlerin ne dediği önemli değil, oraya asla geri dönmeyeceksin." Bar taburemden kayarak onu kendi taburesinin üzerine kaldırdım ve kollarımda sıcaklığını hissederek onu orada tuttum. "Söylediğim şey çok aptalcaydı."

Başını göğsüme doğru sallıyor. "Ama yine de plan , değil mi? Bu daha fazla bir şeye dönüşse bile, İstenmeyenler hala dışarıda olduğu sürece, benim için güvenli değil. Ya da kız kardeşim için. Crusher'a güvenmiyorum."

"Çünkü bunu yapman aptallık olur ama seni buraya getiremez. Hiçbir yolu yok. Eğer denediğinde onu öldüremezsem, Badass ya da Quickshot benden önce davrandığı . Muhtemelen Quickshot. Dalga geçmediği zamanlarda bir blok öteden elma çekirdeği bile çıkarabilir." İtiraz edercesine homurdanana kadar onu sertçe sıkıyorum. "Bizimle güvendesin."

"Ama Sandra değil."

"Onu kontrol etmesi için birini göndersek daha iyi hisseder misin?"

"Evet, ben-"

Birisi ışıkları karartıyor. Birkaç sürük hemen bana doğru yöneliyor ama sonra Natalie'yi görüp kalabalığın içine dalıyorlar.

Müziğin sesi yükseliyor ve Şef önümüzdeki tezgâha birkaç bira bırakıyor.

"Yapar mıydın? Quickshot'ın kullan at falan olduğunu söylediği bir telefonda ona mesaj göndermeye çalıştım ama yanıt vermedi. Sanırım kişi listesinde olmayan her şeyi filtreliyor." Natalie müzik eşliğinde konuşabilmek için ayağa kalkar ve biralardan birini alır. "Bildiğim kadarıyla Crusher onu çoktan ele geçirmiş olabilir."

"Hayır, eğer yapsaydı bizi tehdit etmek için

kullanırdı." "Keşke kendime o kadar

güvenebilseydim," diyor mutsuz bir şekilde.

"O iyi olacak." Bu benim içinde bulunduğum durumla aynı değil. Pek sayılmaz ama bu konu, düşünmek istemediğim anıları canlandırıyor.

"Hayvan-" Durdu, söyleyeceği her neyse sessiz kaldı. Onun yerine bir yudum daha alıyor.

"Sanırım bu, yolunuzun kapıdan dışarı çıkmadığı anlamına geliyor," diye araya giriyor yeni bir ses, zorlukla bastırılmış bir kahkaha ile. "Konuşmamız işe yaradı mı, tatlı şey?"

Döndüğümde Vaiz'i Şeytan, Viking ve Vahşi Çocuk'la birlikte ayakta buluyorum. Bana doğru başını salladı.

"Ne konuşması?" Merakla ona bakıyorum.

Şef barın bir bira koyar koymaz barın üzerinden bir bira kapıyor. "Meslek mührü," diyor göz kırparak, sonra tekrar dönerek odanın derinliklerine doğru ilerliyor.

Muhtemelen Vaiz'i herkesten daha iyi tanıyan Devil'a bakıyorum ama o omuz silkiyor. "Hiçbir fikrim yok. Bana hiçbir şey söylemedi." Artık ikisi de ebeveyn olduğu için küçük çocuk saçmalıklarından bahseden Viking ve Vahşi Çocuk daha da az yardımcı oluyor. Bir süre sonra tekrar yalnız kaldık.

Natalie elini gömleğimin önünden ve avucu tam kalbimin üzerine geldiğinde duruyor. "Özür dilerim. belası olmaya çalışmıyorum. Sadece onun için endişeleniyorum."

"Dinle, çocuklardan arada bir senin evine uğramalarını isteyeceğim. Etrafta olduğuna dair bir işaret var mı diye baksınlar. Bu şekilde, en azından bölgede birkaç gözümüz olur."

Başını sallıyor ama bu gözlerinin etrafındaki ince endişe çizgilerini hafifletmiyor. Lanet olası İstenmeyenleri bu gece yeryüzünden silebilseydim, bunu yapardım. Kartal Göz'ün bunu doğru yapmak istediğini biliyorum ama bu bekleme işinden nefret ediyorum.

Kafasını kaldırıp yüzümü inceliyor. Normalde bu beni rahatsız eder. Yara izleriyle yaşamayı öğrendim ama orada olduklarını unuttuğum da söylenemez. Ama bakışlarında korku ya da iğrenme yok. Bu çok komik. Çoğu insan benim korkunç bir orospu çocuğu olduğumu düşünür ve haksız da sayılmazlar, ama o? Elbette onu satın aldığımızda da gergindi, sonrasında da, ama yara izleri onu hiç rahatsız etmiyor gibiydi. Bu yüzden elini yüzüme götürdüğünde ve parmak uçlarıyla izlerden birini takip ettiğinde çekinmiyorum.

"Bunları nasıl aldın? Sorabilir miyim?" diye sessizce soruyor, bu yüzden onu partiden zar zor duyabiliyorum.

"Siktir." Başka tarafa bakıyorum. Yara izlerimi önemsememek ve beni onlar hakkında konuşturmak iki farklı şey.

Elini yanmış gibi geri çekiyor. "Özür dilerim. Muhtemelen konuşmak isteyeceğin bir şey değil, özellikle de bir partide. Her şey yanlış gidiyor. Eğlenmek ve uyum sağlamak için giyinmek istedim ama seni aşağı çekiyorum. Ben odama döneyim."

Siktir et. "Buraya gel." Onu kışından ve belinden yakalayarak oturduğu yerden çekip kucağıma bırakıyorum. Büyük, şaşkın gözlerle bana bakıyor. Bu hikâyeyi anlattığımda hissedeceğinden emin olduğum duyguları görmek zorunda kalmamak için göğsüme yaslıyorum.

"Harika bir çocukluk geçirmedik," diyorum. Kahretsin, bundan neredeyse hiç kimseye bahsetmedim. Belli ki Badass biliyor ve Quickshot da duymuş. Eagle-eye ve Doc da biliyor ama başka kimse bilmiyor. Ve sanırım şimdi de Natalie.

Kollarını bana doluyor, en azından dolayabildiği kadarıyla, ve bana sıkıca sarılıyor. Kız kardeşine nasıl baktığını görebiliyorum.

ve kendini bu karmaşanın içine soktu. O doğuştan bir koruyucu.

"Belalı lakabını aldı çünkü aslında doğuştan sallanıyordu. Her zaman iriydi ve mahallemizde insanlar o bir bok yapmasa bile bunu bir meydan okuma olarak kabul ederdi. Yine de bu işte iyiydi. MMA, sokak dövüşü, her ne olursa olsun, masaya yemek koyan bir ödemesi vardı. Onu idol olarak görüyordum, anlıyor musun?"

Başını sallıyor. Tabii ki bu işin nasıl yürüdüğünü biliyor. Sadece o abla.

"Liglerde yükseldikçe fark edilmeye başladı. Mafya ona gerçekten kur yapmaya başladı. Ona antrenörler, daha iyi dövüşler, her şeyi ayarlıyorlardı. Bir süre inanılmazdı ama sonra istedikleri zaman ondan maç yapmasını istemeye başladılar. Geriye dönüp düşündüğümde, o da hâlâ bir çocuktuk ama o zamanlar şimdikinden daha da saplantılıydı. Sırf götveren bir bahisçi para kazanmak istiyor diye düşüşe geçmesine imkan yoktu. Çok gururluydu. Aptalca ama gururlu."

"Cesurcaydı," diye fısıldıyor Natalie.

"Evet, ama onun cevabından memnun olmadılar. Onun yerine benim için geldiler."

"Oh Tanrım," diye fısıldıyor ve bana karşı titrediğini hissedebiliyorum. Beni daha sert sıkıyor ve bu gerçekten biraz yardımcı olmuyorsa lanet olsun. Bunu yapan tek kişi Badass ve o da uzun zamandır yapmıyor.

Devam edebilmem için epey bir zaman geçmesi gerekiyor. "Gece geldiler ve kapımızı kırdılar. On yedi yaşındaydım ama Badass bizi ailemizin evinden çıkarıp Blackworth'ta köhne bir daireye yerleştirmişti. Orası dövüş ringlerinin olduğu yerdik ama aynı zamanda mafya bölgesiydi."

Burnunu çekiyor. Kahretsin, ağlıyor mu? Hayatta olmaz. Benim için değil.

"Her neyse, beni Badass'in reddettiği bir sokak maçına attılar. Kardeşlerden biri kaybetmezse diğerini kullanacaklarını söylediler. O zamanlar kendimi koruyabilirdim ama profesyonel değildim. Hiç şansım yoktu ve karşımdaki adam da bu işin içindeydi. I al-

çoğu o gece kan kaybından öldü. Badass'i aradılar ve beni telefonla birlikte sokakta bıraktılar. Badass beni acil servise götürdü ve aşağı yukarı yaramı sardılar. Doc o gece nöbetçi cerrahı ve neler olduğunu anladıktan sonra bizi Screaming Eagles ile temasa geçiren kişi oydu. Kartal-göz o zamanlar sadece birkaç yıldır başkanlık yapıyordu, ama Doc bunun iyi bir uyum olacağını düşündü. Bizi kurtardı. Kartal'ın koruması altına girdiğimizde ve Badass liglerden düştüğünde, Mafya ilgisini kaybetti, ama lanet olsun, eğer bir şansım olursa, o piçleri parçalayacağım."

Başını kaldırıyor ve gözleri yaşlarla dolu. "Bu korkunç bir şey."

Omuz silkmeye çalışıyorum. O lanet travmayı yıllar önce gömdüm. En azından ben sanıyordum ama o bana öyle baktığında, o gece ara sokakta tenimde kuruyan kanın soğuk kayganlığını hâlâ hissetmemek çok zor. "Belalı bu yüzden bu kadar korumacı. Geldiklerinde yanlarında olamamanın üstesinden gelebildiğini hiç sanmıyorum. Kendini suçluyor, anlıyor musun? Ama lanet olsun, bazen böyle şeyler olur. Belki beni eğitmesine izin verseydim ya da geldiklerinde karşı koysaydım-"

"Hayır. Hayır." Başını kaldırdı, yüz ifadesi gergindi ve ince kaşları derin bir çatıklıkla örülmüştü. "On yedi yaşındaydın. Ne yaptıklarını biliyorlardı. Direnseydin seni öldürebilirlerdi! Suç onlarda, sizde değil. Elinizden gelenin en iyisini yapıyordunuz. İkiniz de."

Onu alnından öpüyorum. "Kendi tavsiyeni dinle. Ailenin yerine geçmek zorunda kaldığında elinden gelenin en iyisini yaptın. Sandra için endişelendiğini biliyorum ve bunu anlıyorum ama yanlış giden her şeyin sorumlusu senmişsin gibi hissetmeyi bırakmalısın. Hepimiz elimizden gelenin en iyisini yapıyoruz."

"Ya yeterince iyi değilse?"

Buna verecek bir cevabım yok.

SANDRA

BU SAÇMALIK. EAGLES'IN İYİ OLMASI İÇİN ÇOK FAZLA

kelime. Eric "eğer gerçek adın buysa" motorcu herifin benimle iletişimde kalmasını sağlaması gerekiyordu ve ben de bir aptal gibi ona inandım.

Nat'in beni sürekli güncellemelerle aramasını beklemiyorum, ama belli bilmemi istemediği bir şeyle uğraşıyor ve içimde bir şeylerin yanlış gittiğini söyleyen o küçük sızıyı nasıl görmezden gelmem gerektiğini bilmiyorum.

Matematik kitabımı masaya geri fırlatıyorum. Okulu bırakmadan önce bile hiçbir zaman en iyi dersim olmamıştı ama ablamın başının dertte olduğunu bilmek bana pek de kolay gelmiyor. Okuldan uzak geçen birkaç yıldan sonra yeniden ödevlerle uğraşmak tuhaf ama diploma olmadan hiçbir şey yapamam.

Kitabı bir kez daha elime alıyorum ama konsantre olamıyorum. Ahh!

Aradığında açmayacak kadar ona kızgın olduğumu mu düşünüyor gerçekten? Ve onun benim için her zaman endişelendiği gibi benim de onun endişelenmeyeceğimi mi? Kendi davranışlarımın yüzüme vurulmasından bahsediyorum.

Telefonu hayatta kaldıysa, kuruması için birkaç gün yeterli olacaktır, değil mi? Zaten bu günlerde telefonlar çoğunlukla su geçirmez değil mi?

Yerimde duramayıp içecek bir şeyler almak için mutfığa gidiyorum. Gittiği günden kalma yanmış kek tepsisi hâlâ

Sayaç. Genelde arkasını temizlemek konusunda çok seçici davranıyor ve ben de siyah lekeleri kazımayı sürekli erteliyorum.

Piştirme işlerini bu şekilde bırakmak hiç ona göre değil. Henüz usta bir fırıncı ama ne yaptığını biliyor.

Fırındaki kekleri unutacak kadar dikkatini dağıtan şey neydi? Zamanlayıcıyı unutmuş olsa bile, ki bu da onun yapacağı bir şey değil, çünkü en azından bana göre o hiçbir şeyi unutmaz. Genelde oradadır, bir şahin gibi izler. Fırında çalışmayı sevmesinin bir nedeni var.

Ve şimdi, bir çocuk gelip Nat'in kesinlikle sevdiği bir iş için aldığı son maaş çekini bıraktı. İşini kaybetmemek için mücadele ettiği hissine bile kapılmadım.

Tanıdığım ablam beni ve tüm hayatını aynı anda terk etmiş gibi hissediyorum ve ya aklımı kaçırarak kadar korkuyor ya da çok kızgın olabiliyorum. Bir işim var, okuyorum ve uzun zamandır ilk kez hayatım gerçekten rayına oturmuş olabilir ama ablamın beni bırakmasına henüz hazır değilim. Hâlâ ona ihtiyacım var ve Screaming Eagles'la her ne , bunu mahvetti.

Ve ben bunu anlamıyorum. O bunu biliyor. Ve bir MC? Bu onun sahnesi değil, yani onun sahnesi değil. O zaman neden orada? Onunla ilgili bir şey mi var? Eric'e gerçekten aşık mı oldu?

Beni neşelendirmek için içkimi alıp oturma odasına döndüğümde, masadan telefonumu alıp onun iletişim numarasını buluyorum. Birkaç gündür onu aramayı denemedim, çünkü beni kızdırdı ve aslında ulaşması gereken kişi o, ama endişeliyim.

Onu aramak için dokundum.

Çalıyor. Bu iyiye işaret, değil mi? Çalışmıyor olsaydı, çağrım doğrudan bir tür mesaja giderdi, değil mi?

Sürekli . Ve çalıyor. İç çekerek kapatıyorum.

Benimle konuşmak istemiyorsa, gerçekten ne yapabilirim? Screaming Eagles kulüp binasına geri dönüp onu oradan çıkarmaya mı çalışayım?

İyi şanslar. Onu bir şekilde ele geçirmiş olsalar bile, yapabileceğim pek bir şey yok.

Yine de, Çığlık Atan Kartallar'ın çamurlu griden zifiri karanlığa uzanan bir skalada iyi adamlara en yakın kişiler olması gerekiyor. Buralarda beyaz şövalyeler yok. Adam kaçırma ve hapsetme onların tarzı gibi görünmüyor.

Birkaç yıl önce belediye başkanının kızına da böyle yapmamışlar mıydı?

Tanrım, yapabileceğim bir şey olmalı.

Telefonu elime alıp onu tekrar aramak için dokundum. Belki banyodadır ya da öyle bir şeydir.

Çalıyor. Bir kere. İki kez. Sonra biri . "Natalie!"

Ama cevap veren Natalie değil. Onun yerine, ensemdeki tüyleri diken diken eden zalim bir kahkaha duyuyorum. "Kahretsin, Sandra mı o? Senden haber almayı özlemişim."

Oh olsun.

Crusher.

NATALIE

"TANRIM, BAŞIM DÖNÜYOR. OTURMAM LAZIM." PARTİ HENÜZ BITMEDİ AMA benim için olabilir. Tüm erkekler dans etmek ya da en azından benim onlar için dans etmem için ısrar etti ve ben çok yoruldum.

"Yakaladım seni." Badass beni sabitliyor ve arkadaki koltuklara yönlendiriyor. Animal ve Quickshot da oradaydı.

Ayaklarımı yerden kesmek hissettiriyor. Odanın dönmesi bundan sonra oldukça hızlı duruyor. Elimde bir bira şişesi var ama Quickshot onu benden alıyor. "Sanırım şimdilik iyisin. Sana biraz su getireyim."

Minnetle başımı sallıyorum. "Özür dilerim," diyorum o kalabalığın içinde kaybolurken. "Ne için?" Hayvan şaşkınlıkla kaşlarını çatıyor.

"Hafif sıklet olmak." Muhtemelen o kadar da komik olmasa da gülüyorum. Sadece çakırkeyifim.

"Erkekliğimiz çok baskın. Anlıyorum amına koyayım." Hayvan sırtarak göğsünü .

Elimde olmadan uzanıp ona dokunmak istiyorum. Tişörtünün üzerinden bile sert kasları açıkça oluyor. Üzerinden çıkarmak için ayağa kalkmaya bile çalışıyorum ama Badass gülerek beni kollarına geri çekiyor. "Nereye gittiğini sanıyorsun sen?"

"Sadece onu çıplak istiyorum." Sanki bunu dilemek gerçekleşmesini sağlayacakmış gibi beklentiyle Hayvan'a bakıyorum.

"Siktir, bebeğim, sadece sorman yeterliydi." Etek ucunu tutup sıyrıyor ve ağız sulandıran gövdesini santim santim ortaya çıkarıyor. Yara izleri onu daha az çekici kılacak hiçbir şey yapmıyor. Sadece onu o olarak işaretliyorlar. Bütün dikkatimle onun ortaya çıkışını takip edişime gülüyor. "Sen lanet olası azgın bir sarhoşsun."

Aman Tanrım. Sanırım haklı. Yemin ederim ya kendimden geçmem ya da amıma bir şey sokmam gerekiyor ve ben genelde am gibi şeyler düşünmem bile.

Quickshot, içinde su olan büyük bir plastik bardakla geri gelir. "Al bakalım. Hayvan neden gömleksiz?"

"Ben istedim," diyorum bir yudum alırken. Evet, muhtemelen bu benim için şu anda biradan daha iyi. Bardağı yan sehpaye bırakıp koltuğa geri yaslanıyorum. İşte o zaman sesi fark ettim.

Dimdik doğrulup kaynağını bulmak için etrafıma

bakındım. Oh.

Yandaki koltukta, sürtüklerden biri, hayır, kulüp kızları. Onlara sürtük demekten hoşlanmıyorum, bu onları rahatsız etmiyor gibi görünse de. Her neyse, dizlerinin üzerinde iki adamın arasında duruyor ve her ikisi de aletlerini çıkarmış. Gerçi benimkiler daha donanımlı, bundan eminim.

Ben kazandım.

Bir kahkaha yükseliyor ama tekniğini izlerken fark etmiyorum bile. Kesinlikle benden daha deneyimli. Önce birini, sonra diğerini emmek arasında gidip geliyor, ellerini uzunlamasına aşağı yukarı hareket ettiriyor. Duyduğum ses erkeklerin inlemeleriydi. Tanrım, bundan hoşlanıyor gibi görünüyor, ağzı sikle dolu değilken onlara bakıyor ve gülümsüyor. Bu çok ateşli.

"İzlemeyi seviyor musun? Yoksa aklına fikir mi geliyor?" diye soruyor Belalı, kulağıma o kadar yakın ki sırıyorum. Onu nasıl fark etmedim? "Bunu gerçekleştirebiliriz."

Hayır diye bağırarak istiyorum, tabii ki istemiyorum ama cazibesini de inkar edemiyorum. Burada, partide bile, ama asla böyle bir şey yapamazdım.

Halka açık. Gerçek

değil. Değil mi?

Neredeyse hiç kimse üçüne dikkat etmiyor. Belki arada bir bakıyorlar, ama benim dışımda, ki o da açık açık bakıyor, neredeyse mahremiyetleri var, kulağa ne kadar tuhaf gelse de. Partinin tam ortasında, adamlar onun kıyafetlerini çekip çıkarırken ve o onları okşamaya devam ederken onu olabildiğince çıplak bırakmaya çalışırken bile.

Ben izlerken üstünü ve sütyenini sıyrıp diri göğüslerini ortaya çıkarıyorlar. Motorculardan biri hemen birini iyice kavıyor.

Bu, her zaman sahip olmayı dilediğim ama hiçbir zaman cesaret edemediğim türden bir şeytan umursamazlık tavrı. Böyle bir şeyi toplum içinde yapabilmek ve etrafınızdaki insanları hiç umursamamak nasıl bir şey? Belki de heyecanın bir kısmı da budur.

Sonra Animal da benimle birlikte oluyor ve diğer koltuktaki adamın yaptığıнын aynısını yaparak gömleğimin içinden göğüslerimi avuçluyor. "Çok ateşli, değil mi? Onu fena sikecekler."

Sonunda kendimi başka tarafa bakmaya zorladım. ". "

"Neden olmasın ki? Sence umurlarında mı?" Elini göğsümden aşağı kaydırıyor, tişörtümün altına girecek kadar ilerliyor ve sonra tekrar sütyenimin üzerine çıkıyor. Demi-cup'lar göğüs uçlarımı tamamen açıkta bıraktığından, parmaklarının arasında bir tanesini yakalayarak tam avantaj elde ediyor. Küçük bir çakıl taşı kadar sertti. "Gözlerin parlıyor bebeğim. Sanırım bunu kabul etmek istediğinden daha çok seviyorsun."

O haklı. Tanrım, o haklı.

Onun sahip olduğu şeyi istiyor muyum? Cesaret edebilir miyim? Çocuklar burada. Beni geri çevirmeyecekler.

Ben izleyemem. Ama izleyeceğim, bacaklarımın arasında sıcaklık kabarıırken ve meme uçlarım karıncalanırken, özellikle de Hayvan'ın onlarla oynama şeklini. Öne doğru eğilip kollarımı kanepenin koluna dayıyorum ve cesaret edebildiğim kadar yaklaşıyorum.

Her iki adam da pantolonlarını tamamen çıkarmış, botlarını bir kenara fırlatmış. Biri gömleğini çıkarırken, diğeri

ağzında kızın göğsü ve bacaklarının arasında oynayan eli. Ayakları yerde ve omuzları kanepedeyken, kalçalarını ileri geri hareket ettirerek ve inleyerek onun dokunuşuna doğru yükseliyor.

Bu sırada adamlarımdan biri eliyle kalçamın iç kısmını buluyor ve şortuma doğru kaymaya başlıyor. Neredeyse hiçbir şey yok. Badass mı yoksa Quickshot mı bilmiyorum ama her kimse, isterse bir ya da iki parmağını içeri sokmak için kolay bir zaman geçirecektir.

Bunun nereye gidebileceğini biliyorum. Bunu isteyip istemediğime karar vermek bana kalmış.

Daha iyi erişebilmesi için bacaklarımı biraz daha açıyorum.

Önümdeki adamlardan biri kızın üzerine tırmanıp göğsüne oturuyor. Aletini kızın dudaklarına doğrultuyor ve kız ona doğru açılarak onu içine alıyor. Sanki onunla birlikte tadına bakabileceğim gibi dudaklarımı dilimle ıslatıyorum.

Quickshot ve Badass'ın daha önce verdiği tadı hatırlıyorum. Aletlerinin başlarındaki yumuşak deri, prekumun hafif tuzluluğu, erkeğin baş döndürücü kokusu. Önümdeki kız da aynı şeylerden tadıyor ve sanırım biraz kıskandım. Onun erkeklerini değil - benimkiler çok daha iyi -Ama deneyimlerinden.

Badass'ın dediği gibi, alabilirdim.

Bacaklarımdaki el bir parmağını şortumun eteğinin altından, kalçamın vücudumla birleştiği yerden içeri sokuyor. Bir an sonra kıvrımlarıma yerleşiyor ve kolaylıkla kaydığı için sıırılsıklam oluyorum. Açıkçası şaşırmadım.

Sütyenim aniden gevşediğinde şaşkınlıktan nefesim kesildi. Önümde olup bitenlere o kadar dalmıştım ki, kimsenin mandallarla oynadığını fark etmemiştim bile.

Animal, hala nefis bir şekilde gömleksiz, parmağıyla çenemi tutuyor ve beni ona bakmaya zorluyor, her ne kadar gözlerimin köşelerinden yan koltuktaki üçlüye bakmaya çalışmama engel olamasam da. "Bebeğim, güvenli kelimeni hâlâ hatırlıyor musun?"

"Kurabiye," diye fısıldıyorum.

"Güzel." Sonra hem sütyenimi hem de küçük üstümü tutuyor ve birlikte yukarı çekip çıkarıyor. Neredeyse her şeyimi sorguladığım dehşet verici bir andan sonra, ona yardım etmek için kollarımı kaldırıyorum. Bir dakika sonra tamamen üstsüzdüm.

Kendimi örtmek için ellerimi kaldırıyorum ama Badass bileklerimden tutup kollarımı geri çekiyor ve beni üzerinde durmaya zorluyor, göğüslerim herkesin görebileceği şekilde çıplak. "Yakaladım seni, tatlım. Utangaç olma."

Şaşkınlıkla ciyakladım, ama sonra istediğim buydu, değil mi? Diğer kızın elde ettiği şey. Bu yüzden çıldırmak yerine onun yaptığını yapmaya çalışıyorum ve göğsümü dışarı bastırıyorum.

Animal önümdeki kanepeye oturuyor ve bacaklarını benimkilerin arasına sıkıştırıyor, böylece ben de ona binmiş oluyorum. Elleriyle göğüslerimi örtüyor ve sonra Badass beni aşağı indirirken Animal beni destekliyor, ta ki ben üstte yatana ve meme uçlarım Animal'in göğüs kılları tarafından gıdıklanana kadar.

Saçımdan tutup beni yukarı bakmaya zorluyor ve Badass bileklerimi tekrar bıraktığında ona karşı koyuyorum.

"Onları izle," diye fısıldıyor Quickshot kulağıma.

Diğer kanepedeki üç kişi tamamen çıplak. Kızın ağzında hâlâ bir tane var ama diğer adam şimdi bacaklarının arasında, koca sikini kızın içine sokup çıkarıyor. Her çekişinde kadının kayganlığı adamın üzerinde parlıyor ve adam yarağını tekrar kadının içine sokuyor.

"Bunu istiyorsun amına koyayım." Meme uçlarımı çekiştirirken Animal'in sesi hırıltıya dönüşüyor. "Bana yalan bile söyleme. Siklerimizden birini ağzında, diğerini de sıırıslıkla amında istiyorsun. Ve hala senin için ayıracak bir sikimiz var."

Kızın inlemeleri artık o kadar yüksek ki etrafımızdaki birkaç adam sırtarak ve kendilerini ayarlayarak bizi izlemeye başladı. İçlerinden biri yanından geçmekte olan bir kıızı kendine doğru çekiyor ve kız gülüyor, adam elini kızın daracık bluzuna attığında kendini ona doğru bastırıyor.

Tanrım, bu bir seks partisine dönüşecek ve ben tam ortadayım.

"Ayağa kalk bebeğim," diyor Quickshot boğuk bir sesle. Bir noktada gömleği de kayboldu. Ve pantolonu da! Sertleşmiş aleti herkesin görebileceği şekilde dışarıda, ama ne o ne de etrafımızdaki herhangi biri umursuyor gibi görünmüyor.

"Ama ben sadece-"

"Ayağa kalk lan." Sesi sert ve muhtaç.

Düşünmeden tepki veriyorum. Badass ve Quickshot'ın arasında durarak ayağa kalktım ve fırsattan istifade kotunu çözüp aşağı çekerek o koca sikini serbest bırakan Animal'a baktım. O canavar amıma giren ilk canavardı ve onu tekrar dışarıda görmek ağzımı sulandırıyor.

Quickshot küçük şortumun düğmesini açıyor.

Oh Tanrım.

Bir an sonra fermuar aşağı iniyor ve Badass ile Quickshot yanlardan çekiştiriyor. Külotum ve şortum ayak bileklerime kadar düşüyor ve Badass, Animal'ın onları bir kenara atabilmesi için beni üzerimden kaldırıyor.

Tamamen çıplığım ve etrafım insanlarla çevrili. Bakıyorlar mı? Bakarsam çıldırabileceğimi düşünüyorum, bu yüzden gözlerimi altımdaki Hayvan'dan ayırmıyorum.

Büyük aletin üstünde.

Sırıttıyor ve birkaç vuruş yapıyor, ucundan bir damla prekumu bastırarak parlayan başın yanından yavaşça aşağı kayıyor.

Dilimle dudaklarımda gezinerek onu yakından izliyorum.

"Gel de al."

Badass ve Quickshot beni Animal'ın sikiyle yüz yüze getirdiler. Yakından daha da büyük görünüyor.

"Sana ne öğrettiğimizi göster ona bebeğim," diyor Quickshot gülerek. Beni ileri doğru itiyor ve ben de Hayvan'ı içeri almak için kapıyı açıyorum.

Dilim sikiinin alt değdiğinde içinden bir ürperti geçiyor. Bir an sonra ağzımı onun etrafına doladım ve menisinin tadına bakıyorum.

"Siktir," diye iç geçiriyor. O karanlık gözleriyle beni izliyor, avucunu yüzümün yan tarafına koyuyor ve ben onu dudaklarımın arasına daha fazla sığdırmaya çalışırken başparmağıyla çenemi okşuyor. Çok kalın. Kalbi, yanlarındaki kalın damarlardan kan pompalarken nabzının dilimin üzerinde zonkladığını hissedebiliyorum.

Ağırlığımı ellerimle kalçalarına yaslamak zorunda kalıyorum ama diğer kız gibi sallanmaya başlıyorum, dudaklarımı dişlerimin sert kenarının üzerinde olabildiğince sıkı tutuyorum. Hayvan geçen sefer beni çok iyi hissettirmişti. Şimdi sıra bende.

Badass ve Quickshot beni kaydırıyor, böylece kanepede dört ayak üzerinde duruyorum. Bacaklarımın arasına giren kalın parmaklar sadece Badass'a ait olabilir.

"Kahretsin, çok ıslaksın." Sularımı parmak uçlarında yakalıyor ve kıcımla alay edene kadar geri kaydırıyor. Oh Tanrım. Yapmaz... Yapar mı?

Düşüncesi bile beni korkutuyor. Kabul ediyorum. Ama güvenli kelimem var. İstersem bunu durdurabilirim. Ama durduracak mıyım? Dokunuşu nazik ve dikkatli, arkamdaki hassas deriyi okşuyor. Sinir uçlarım makineli tüfek gibi ateşleniyor, yapmayı planladığı şeyi düşününce içime çok yaramaz karıncalanmalar gönderiyor.

Soğuk ve kaygan bir şey kıcımdan aşağı damlıyor, ardından Badass'ın ısrarcı parmağı onu dar deliğime sürüyor. Küçük daireler çiziyor, beni bu hisse alıştırtırken parmakları kolayca kayıyor. Yeniden gevşemeye ve sinirlerime değil, bu duyguya konsantre olmaya çalışıyorum.

Diğerlerini artık göremiyorum -kızı ve iki adamı- Animal'ın mükemmel karın kasları yüzüme bu kadar yakinken göremiyorum ama onları duyabiliyorum. Çiğ, gırtlaktan gelen inlemeler ve iç çekmeler, istekli seksin ıslak sesleri, onlar sevişirken etin ete çarpması, kalbimin daha sert atmasına ve nefesimin daha hızlı gelmesine neden olan sarhoş edici sesler.

Aldığı şeyi istiyorum.

Aldığı şeye *ihtiyacım var*.

Kalçalarımı oynatmamla birlikte Badass'ın parmağının ucu kıcıma giriyor. Bunu ben yapmış da yine de şaşkın bir nefes alıyorum

burnumdan. Derin değil ama yeni bir şey. Hem tuhaf hem de tahrik edici.

Kayganlaştırıcıyı sürerken suyu test ediyormuş gibi hafifçe, küçük hareketlerle içeri ve dışarı pompalıyor. "İyi misin, tatlım?"

Tanrım, çok ateşliyim, bana vereceği her şeye hazırım. Animal'ı ağzımdan kaçırmadan başımı sallayabildiğim sallıyorum. böyle bir zevk alabileceğimi hiç düşünmemiştim ama sadece parmağı bile çok yaramaz. Yasak.

Kıçıma daha fazla sıvı fışkırtıyor, sonra daha da derine kayıyor. Hayvan'ın sikinin etrafında inliyorum. Badass'in parmağı çok kalın ve ben çok dardım. Güzel hissettiriyor ama onun siki çok daha kalın. Yapabilir miyim? Deneyeceğimi biliyorum.

Hayvan elini başıma koyuyor ve boğazımın girişine çarpana kadar beni aşağı doğru bastırıyor. Bu beni zorlayacak kadar uzak ve vücudum tehlike hissiyle küçük bir yalpalama yaşıyor.

"Kahretsin, bunu hissettim," diye homurdanıyor Badass. "Beni çok iyi sıkıyor."

Sanki bu yeterince uyarıcı değilmiş gibi, Quickshot kayıyor ve bir meme ucumu ağzına alıyor. Sıcak ıslaklık, gözlerimi kapamama ve deri mindere tutunmama neden olan sarhoş edici bir düzende areolamın etrafında dönüyor. İnanılmaz derecede hassasım ve aynı anda her yerime dokunuyorlar.

Daha fazla kayganlaştırıcı ve sonra Badass bir parmak ekliyor. Bu yeni his karşısında inliyorum, bu da Animal'ın cevap olarak inlemesini tetikliyor. Quickshot pozisyonunun avantajını kullanarak amımla oynuyor. Sik, parmaklar, ağız... Bu adamlar muhteşem bir seks makinesinin üç parçası gibi, beni her seferinde tek bir orgazmla kendilerinin yapmak için birlikte çalışıyorlar.

Ve ilki kapanıyor. Quickshot klitorisimle benden daha iyi oynuyor. Animal'ın sikinin üzerinde sallanırken çıkardığı memnun iniltiler başlı başına bir ödül, bunu doğru yaptığımı, ona zevk verdiğimi gösteriyor. Ve Badass iki parmağını çekip yerine sikinin küt ucunu koyduğunda, neredeyse kendimi kaybediyorum, çok heyecanlıyım ve aşırı uyarılmışım.

"Benim için rahatla tatlım," diyor ve basınç artıyor. Tanrım, çok kalın. Dediğini yapıyorum ve bir galon kayganlaştırıcının yardımıyla son masumiyetimi de delip geçiyor.

Tanrım, Tanrım, Tanrım, bu delilik! Tuhaf, ateşli, seksi, kelimelerim tükeniyor, ama kendimi kaybetmeden önce uzun süre dayanamayacağım.

Quickshot klitorisime hafifçe vuruyor, sanki üzerime çökmek üzere olan kasırgayı hazırlıyormuş gibi içime şimşekler gönderiyor. Üçünün arasında patlamak üzereyim ve isteyen herkes izliyor olabilir. Bunu ulu orta yaptığımızı unutmuş değilim ama o kadar heyecanlıyım ki bu da işin tadını daha da arttırıyor.

Badass daha derine kayıyor ve beni gırtlaktan bir inilti çıkarmaya zorluyor. Durumun vahşiliği ve Quickshot'ın zeki parmakları beni uçurumun kenarına götürüyor. Animal bana merhamet edip geri çekiliyor ama ben çığlık atarken parmaklarını saçlarımda gezdirmeye devam ediyor. Vücudum kışkırmadaki kocaman yarağın etrafında kasılıyor. Ezici his patlamaları sanki paraşütle atlıyormuşum gibi içimde dalgalanıyor, midemi titretiyor ve nabzım kafamın içinde atıyor.

Parmaklarım kanepeye sanki sert kumaşa delikler açmaya çalışıyormuşum gibi batıyor. Ayak parmaklarım kıvrılıyor. Arkamda, Badass tıslıyor, "Lanet olsun," içime kilitlenmiş, derinlere gömülmüş, gergin vücudum onu o kadar sert sıkıyor ki zorlukla hareket edebiliyor.

Ve geçtiğinde, beni silip ve kanepede onların arasında sallanıyorum. Sadece Badass'ın belimi saran büyük elleri ve Quick-shot'ın aşağıdan desteği düşmemi engelliyor. Tanrım, bu çok şiddetliydi.

Tekrar dengeye geldiğimde, Badass hareket etmeye başlıyor - ilk başta yavaş ve dikkatli. Sadece küçük test vuruşları, suları test etmek.

"Ben iyiyim," diye fısıldadım. "Sadece sakın ol."

Yine de kayganlaştırıcı işini yapıyor ve ona karşı hareket etmeye başlamam çok uzun sürmüyor, her vuruşta onu daha fazla almaya çalışıyorum. Ve kaslı kalçalarının hâlâ titreyen kalçalarımın arkasına bastırdığını hissettiğimde, başardığımı anlıyorum. Bir santim daha alabileceğimi sanmıyorum ama başardım. Ve bu beni yakıyor.

"Tanrım, çok büyüksün," diye inliyorum ama hareket etmeyi bırakmıyorum, o da bırakmıyor.

"Her erkek bunu duymak ister," diye karşılık veriyor, sesi eğlenmiş gibi. Sonra belimdeki tutuşu sıkılaştırıyor, vuruşlarını uzatmaya başlarken parmakları yanlarıma giriyor. Kıçım kocaman bir sinir yığınınna dönüşmüş, o vuruşlarını yavaş yavaş uzatırken zevk saçıyor.

Sonra daha hızlı, sonra daha sert, ben ona uyum sağladıkça. İkimiz de hayvanlar gibi inlerken sikini istekli bedenime sokuyor. Bu şekilde bu kadar iyi olabileceğini hiç düşünmemiştim. Tekrar yaklaşmaya başladım bile. Ve seslerden anladığım kadarıyla, o da öyle.

Birlikte boşalıyoruz, beni kendine çekip orada tutarken tutuşu neredeyse acı veriyor. İçimi dölle doldururken bir boğa gibi kükrüyor. Onun etrafında geriliyorum ve inliyorum. Bu sefer prezervatif yok. Bir parçasını içimde bırakıyor, beni kendisininmişim gibi işaretliyor.

Tanrım, hepsinin bunu yapmasını istiyorum.

İkinci doruk noktam gücümde geriye kalanları alıyor ve ben kollarında titrerken beni sıkıca tutan Quickshot'ın üzerine yığılıyorum. Tırnaklarımı omuzlarına geçiriyorum ve kan çekiyor olmalıyım ama inleyip titrerken yüzümü boynuna gömdüm. Kıçım hâlâ havada, Badass'ın güçlü elleri tarafından yerinde tutuluyor ama geri kalan her yerim jöle gibi.

Sonunda kendime geldiğimde, Badass yavaşça çekiliyor ve beni garip bir şekilde boş hissettiriyor. Nefesimi tutmak için soluk soluğa kalıyorum ama kalbim nihayet yavaşlıyor ve nabzım artık beynimde gümbür gümbür atmıyor.

"Siktir, harikasın." Badass üzerime eğiliyor, bana gülümserken saçlarımı okşayarak gözlerimden uzaklaştırıyor. Beni Badass ve Quickshot sandviçinin içine koyuyor ve hiç bu kadar güvende hissetmemiştim. Sonra kıçıma öyle bir şaplak atıyor ki dalgalandığını hissediyorum. "Kıçın da öyle. Lanet olsun."

"Senin... senin sikin de o kadar kötü değil," diye nefeslerimin arasından çıkıyorum. Şaplağa karşılık vermek için uzandım ama hafif bir kahkaha atarak yolumdan çekildi.

Quickshot'ın üzerinden yuvarlanarak onunla kanepenin arkası arasına sıkıştım ve onunla Animal'ın arasına baktım. İkisinin de koca sikleri sanki kanıtlayacak bir şeyleri varmış gibi kasılıyor. Dudağımı ısırıyorum, onları da iyi hissettirmek istiyorum ama hareket edebileceğimden emin değilim.

"Sakin ol," diyor Quickshot. Yanımda dizlerinin üzerine çöküyor ve elimi tutuyor. Elimi sikine götürüyor ve parmaklarımı sikinin etrafına sarıyor. Avucumun içinde sıcak sıcak titreşiyor. "Bırak da işi biz yapalım."

Sonra Animal diğer tarafta yanımda ve ben iki kalın siki okşuyorum. Ya da sadece yardım ediyorum, çünkü kendilerini okşamak için ellerimi kullanmaktan mutlu görünüyorlar, bana sadece çelik gibi sert shaftlarını kaplayan pürüzsüz, yumuşak cildin tadını çıkarmak ve gittikçe yaklaşmalarını izlemek kalıyor.

Geniş göğüslerinin her vuruşta daha hızlı yükselip alçalmasını izlemek çok ateşli ve sanki ben bir orta sayfa güzeliymişim ve onlar da bunun üzerine otuz bir çekiyorlarmış gibi yanan, kapaklı gözlerle bana bakıyorlar. Daha önce kimse bana böyle bakmamıştı ama bakıyorlar. Bu beni seksi hissettiriyor ve bu hoşuma gidiyor. Tahmin ettiğimden daha çok.

Aletleri aynı anda şişiyor ve birbiri ardına boşalıyorlar. İki yüksek sesle inleyerek boşalıyorlar, döllerini üzerime püskürtmeden hemen önce sikleri ellerimde seğiriyor. O kadar büyülenmişim ki, tam ateş hattında olduğumu unutmuştum.

Sıcak ve ıslak sperm ipleri göğüslerime ve boğazıma sıçırıyor. İkinci salvonun tadını alt dudağımda alıyorum ve döllerinin yanağımdan aşağı kaydığını hissediyorum. Ağzımı açıp dudaklarımı yalarken Animal öne doğru eğilip dölleri doğrudan ağzıma veriyor, ilk tam tadımı alıyorum. Quickshot omzumu ve köprücük kemiğimi boyarken o anın heyecanı ile hepsini yutuyorum. Erkeklerin bu kadar boşalabildiğini bilmiyordum.

Kime olduğum konusunda şüphesi olan varsa, artık yok.

Küçük bir öksürükle şaşkınlığımı üzerimden atıyorum ve başımı kaldırıp yanımda duran diğer kıızı görüyorum. "Bu çok seksiydi," diyor göz kırparak.

Az önce yaptığım şeyin farkına varmak beni gerçekten yıkıyor ve yüzüm . Aman Tanrım. Az önce bir kadının önünde seks yaptım.

bütün lanet kulübü. Herkesin içinde. Anal bekaretimi kaybettim. Üç adamı aynı anda siktim ve dölleriyile kaplandım. Çok fazla çılgınlık var ve ben ne yapacağımı bilmiyorum.

Ama tek bir kişi bile bana yargılayarak bakmıyor. Dürüst olmak gerekirse, çoğu bakmıyor bile. Yani, birkaçı kesinlikle bakıyor. Vaiz de onlardan biri ama onu fark ettiğimi görünce tek yaptığı bana gülümseyip başını sallamak, sonra da birasını yudumlayıp yanındaki adamla sohbete devam etmek için arkasını dönmek. Bu çok gerçeküstü.

"Çocuklar? Duş almam lazım."

"Boş ver onu. Benim küvetim var," diyor Quickshot. "Gel hadi." Animal ve Badass giysilerimizi toplarken o bana elini uzatıyor.

Kalabalığa dehşet içinde uzun bir bakış attım, sonra korkumu yuttum. Az önce tüm bu insanların önünde düzüştüm. Eğer bunu yapabiliyorsam, onların arasından da geçebilirim. Hazır olmadıkları neyi görecekler? Badass'in beni kanepeden çekmesine izin veriyorum ve o yolu açarken ben de arkasından takip ediyorum, çırılçıplak ve tamamen umursamaz bir şekilde.

Banyo kulağa mükemmel geliyor.

NATALIE

SABAHLARI YATAKTAN KALKMAK ZORDUR VE DAHA DA ZORDUR

Etrafınız koca çıplak adamlarla çevriliyken, ama gerçekten ama gerçekten işemem gerekiyor. Yine de banyoya girmeden önce omzumun üstünden üçünün de devasa yatağa yayıldığına bakıyorum, ortada sadece benim sığıdığım küçük bir boşluk . Hayatımda hiç kendimi küçük hissetmemiştim, ama etrafınız böyle erkeklerle çevriliyken? Evet, öyle.

Çok yakışıklılar. Böyle uyurken, savunmasız görünmüyorlar. Onlar gibi görünen iri adamlara savunmasız denebileceğini hiç sanmıyorum. Ama huzurlu görünüyorlar. Rahatlamış.

Yani, çoğunlukla rahat. Hem Quickshot hem de Animal'da ciddi bir sabah odunu var ve çarşaf lar yatağın ucuna kadar atılmış, alçakgönüllülük iddiası bile yok.

Vay canına.

Bir yanım onlar hâlâ uyurken hemen atlamak istiyor ama dün geceden beri hâlâ biraz tuhaf yürüyorum ve omuzlarım ağrıyor. Seksin ciddi bir egzersiz olmadığını iddia eden biri aynı anda üç testosteronlu motorcuyla hiç yapmamıştır.

Bir duş alıp düğümleri çözmeye çalışayım bari.

Su soğuk başlıyor ama çabuk ısınıyor. Bana sahip olduğumuz berbat dairedeki duşu düşündürüyor. Suyun sıcak olup olmamasını bir kenara bırakın, duş açılırsa bile şanslıyız. Tanrım, Sandra'yı tekrar aramayı denemeliyim. Belki farklı bir numaradan deneyebilirim.

Duş kapısı arkamdan açılıyor ve sanki gaz yemişim gibi sıçramama neden oluyor. Küçük bir çığlık atarak arkamı döndüğümde Animal'ı buluyorum, hala kıcı çıplak ve koca aleti önümde.

Gölüyor. "Seni korkutmak istememiştim."

"Bir başkasına hazır olduğumdan emin değilim-" "Arkanı dön."

"Ne yapıyorsun? Saçımı mı yıkıyorsun?"

Tanrım, güçlü parmakları kafa derimde çok iyi hissettiriyor. Gözlerimi kapatıyorum ve gergin omuzlarım alçalıyor.

"Tabii ki öyleyim. Benim de uzun saçlarım var. Ne kadar acı verici olabileceğini biliyorum."

O kadar yakınımnda duruyor ki, sertleşmiş aleti kıcıma ve belime sürtünüyor, yani tamamen etkilenmemiş değil, ama bu sadece sessiz bir birlikteliğin gerçekten güzel bir anı.

Saçımı duruladıktan sonra bir gözümde dışarı bakıyorum. "Sanırım yapacağını düşündüm-"

"Oh, yapacağım. Daha sonra."

"Tamam."

Saçlarımı iki kez yıkadıktan ve kafatasımın bile yumuşayıp rahatladığından emin olana kadar başıma masaj yaptıktan sonra omuzlarıma doğru ilerliyor. İyi ki tüm kulüp için büyük bir sıcak su tankı var, çünkü bu biraz zaman alacak.

Güçlü parmakları düğüm üstüne düğüm buluyor, ben takdirle inleyip iç çekerken onları çözüyor. Masajının seks kadar iyi olduğunu iddia edebilirdim, ama oldukça şaşırtıcı olsa da, hepimiz neyin en iyisi olduğunu biliyoruz.

"Arkanı dön."

"Hm?" Onun ellerinde jöle gibiyim ve eğer ayakta uyuyabilseydim, sanırım onun güçlü ellerinin altında uyuyabilirdim.

"Arkanı dön."

Ve sonra önümden aşağıya doğru devam ediyor, düğüm olabileceğini bile düşünmediğim düğümleri buluyor ve yol boyunca iyi bir his yakalıyor. Ben aldırmıyorum.

Sinsi bir gülümsemeyle uzanıyorum ve sallanan siki tutuyorum. "Artık temiz olduğumuza göre, tekrar kirlenmek ister misin?"

Duştan çıktığımızda, gevşemiş, aptalca sikilmiş ve sonra tekrar gevşemiştım. Diğer adamların henüz gelmemiş olması şaşırtıcı. Görünüşe göre hala uyuyorlar ve onları uyandırmak cazip gelse de, öğleden önce odadan çıkmak istiyorum.

Hayvan ve ben giyiniyoruz ve birkaç dakika sonra ortak salondayız. Kendime bir sandviç yapıyorum ve bir kutu aromalı gazlı su alıyorum. Odanın karşısında dün gece oturduğumuz kanepe var ve onu görmek bile yanaklarımı yakıyor.

Gerçi Hayvan bu düşünceden hiç rahatsız olmuş görünmüyor. Ben yemeğimi hazırlarken buzdolabından birkaç yumurta aldı ve bir kutu fasulyenin yanında ocakta çırpmacla meşgul. Şimdi kokusunu alınca keşke bana da yapmasını isteseydim diyorum. İstersem paylaşacağına eminim ama yemeğe oturduğunda açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi ite kaka yiyor. Sanırım vücudunun enerjisini korumak için çok fazla kaloriye ihtiyacı var.

"Dinle, Hayvan? Telefonunu ödünç alabilir miyim?"

"Ha?" Başını kaldırıp bakıyor, sonra cebinden çıkarıp kilidini açıyor ve bana doğru fırlatıyor. "Evet, tabii. Al."

"Telefonunla bana güveniyorsun, mi? Bu aşk olmalı." Az önce ne söylediğimi fark ederek aniden durdum. Aşk mı? Tanrım, ne diyorum ben? Yani, anlaştık ve eğleniyoruz, ama... aşk mı? "Özür dilerim! Öyle demek istemedim-"

Sırıltısı beni silahsızlandırıyor. "Öyle olmalı. Zaten birlikte yapmayı sevdiğim bir sürü şey biliyorum."

Neden verdiği yanıt beni biraz hayal kırıklığına uğrattı? Ne bekliyordum ki? Birkaç gün içinde sırlıslıkla aşık olmasını mı?

Çoğu insan buna aşk demez. Sadece Stockholm sendromunun ciddi bir dozuyla birleşmiş vahşi seks. Tabii ki aşk değil.

"Telefonum konusunda sana güveniyorum. Neden güvenmeyeyim? Ona bir şey yapmayı mı planlıyorsun?"

"Hayır, tabii ki hayır. Ama ne için istediğimi bile sormadın. Bu oldukça büyük bir olay. Ama ben bir şey demek istemedim-"

"Saklayacak bir şeyim yok sanırım. Kız kardeşini tekrar denemek istediğini düşündüm, değil mi? Neden, birlikte olmak mı istiyorsun?"

Tanrım, şu gülümseme. Hayatım boyunca motorcuların büyük, kötü ve iğrenç insanlar olduğunu düşünmüştüm. Çirkin yüzler çirkin işler yapar ve İstenmeyen kesinlikle fikrimi değiştirmek için hiçbir şey yapmadı. Peki nasıl oldu da birlikte olduğum üç motorcu, ne kadar yaralı ya da kırık olurlarsa olsunlar, hayatımda tanıştığım en muhteşem erkekler oldular?

Sadece dalga geçtiğini ve kötü bir niyeti olmadığını biliyorum ama gerçeğe biraz fazla yakın olduğu için rahatlayamıyorum. "Dalga geçmeyi bırak."

Düşünmek için bir an durur, sonra başını sallar. "Pekala." Ve yumurta ve fasulyesini yemeye geri döner.

Telefon yanlış tuşladığıma emin olana kadar çalışıyor, çalışıyor, ama sonunda sesli mesaja geçiyor. "Eğer önemliyse, bana mesaj at."

Tanrım, Z kuşağı. Ben de sesli mesajımı kontrol etmiyorum ama hadi.

Bip sesi kulağımı tırmalıyor. Ne diyeceğim? "Selam kardeşim. Ben Natalie. Sadece arayıp iyi misin diye sormak istedim." Telefonu kapatmayı düşünüyorum ama söylemek istediğim çok şey var. "Kızgın olduğunu biliyorum ve umarım telefonu açmamanın nedeni bu değildir. Belki böyle çekip gittiğim için bunu hak ediyorum, ama güvende olduğumu ve sadece halletmem gereken bazı şeyler olduğunu söyledim bana güven. Eric ve arkadaşları için endişelendiğini biliyorum ama onlar bana bir şey olmasına asla izin vermezler. Sandra, orada olmadığına emin misin? Oradaysan lütfen aç. Sanırım... Sanırım bazı kötü insanlar seni arıyor olabilir. Dikkatli ol ve lütfen beni ara. Seni seviyorum." Sonra telefonu kapattım.

"Orada değil mi?" Hayvan boş tabağını kenara itiyor ve masanın diğer tarafından beni izliyor.

Bunun beni endişelendirmesine izin vermemeye çalışarak başımı sallıyorum. Sandra telefonu olmadan hiçbir yere gitmez ve fırsat bulduğunda benim aramalarımı cevap vermediğini hiç sanmıyorum. Rehabilitasyondayken telefonları o kadar sıkı denetleniyordu ki, her zaman yanında bulundurma konusunda neredeyse takıntılı.

"Sanırım bana hâlâ kızgın."

"Neden? Onu korumaya çalıştığın için mi?"

"O bu şekilde görmüyor. Ona göre ben sadece yalan söylüyorum. Başının belada olduğunu bilmemi istemediğinde yaptığı gibi. Tanrım, her şeyi berbat ettim ama doğru bir cevap yok." Hayal kırıklığı içimde kabarıyor, dudaklarımın titremesine ve gözlerimin kenarlarının acımasına neden oluyor. "Ne büyük bir ablayım."

"Buraya gel."

"Hiç havamda değilim-"

"Kaldır kışını da buraya gel." Kollarını bana açmış, beklenti dolu bakışlar atıyor.

"I-"

"Şimdi."

Beni sevip sevmemesi önemli değil - o bir arkadaş, sahip olduğum çok az kişiden biri, bu yüzden itaat ediyorum, kucağına sürünüyorum ve kollarımı güçlü boynuna doluyorum. Beni sıkı sıkı tutuyor.

"Daha önce ne konuşmuştuk? Elinden gelenin en iyisini yapıyorsun bebeğim. Hayat çok zor. Bazen doğru cevap yoktur."

Yüzümü göğsüne bastırarak başımı sallıyorum. "Biliyorum, biliyorum. Biliyorum ama... sanki daha iyisini yapmalıymışım gibi geliyor. Bir şekilde." Nasıl olduğu hakkında bir fikrim yok ama kesinlikle öyle görünüyor.

"O da tıpkı senin gibi" diyor.

"Ha?" Başımı kaldırdığımda Animal'ın odanın öbür ucuna, kardeşinin içeri girdiği yere baktığını görüyorum.

Badass ikimize göz kırptı. "Ne?"

"Kız kardeşinin başı belaya girebilir diye kendini paralıyor."

"Ben-"

"Seviyorsun. Belki eskisi kadar değil, ama o ilk birkaç yıl? Suçluluk hissetmeden bana bakamıyordun. Ne zaman işleri berbat etsem? Benim için suçu üstlenmeye çalıştın."

Badass kaşlarını çatır. "Seni yakalamaları benim hatamdı."

"Sandra'ya bir şey olursa, bu Natalie'nin suçu mu?"

"Hayır, ama-"

"Tamamen aynı."

Belki tam olarak değil ama aralarındaki gerilim ve aşk, acı verecek kadar tanıdık. Bu konuşmayı ilk kez yapmadıklarını söyleyebilirim. "Hayvan..."

Alnıma bir öpücük konduruyor. "Onun yerini alarak harika bir şey yaptın, tıpkı Badass'in bilseydi benim için emin olduğum gibi, ama Crusher'ı Mafya'nın yaptıklarını tahmin edebileceğinden daha fazla kontrol edemezsin. Peki ya kız kardeşin? O artık yetişkin bir kadın. Onu incinmiş bir çocuk gibi düşünmeyi bırakmalısın."

"Yapabilir miyim bilmiyorum."

"Diplomasını alıyor, değil mi? İyi gidiyor mu? Bir işte çalışıyor. Bokunu benden daha iyi toparlıyor. Ben sadece MC'deki bir beceriksizim." Kuru kuru gülüyor. "Belki de kendi seçimlerini yapabilmesi için ona biraz güvenmeyi denemelisin, ha? Neden onu tekrar aramayı denemiyorsun? Ona karşı dürüst ol, belki o da yardımcı olabilecek bir şeyler biliyordur. Neden bu kadar borcu olduğunu düşündüklerini bile bilmiyorsun."

Göğsünü ittiğimde, gömleği gözyaşlarımla ıslanıyor. Gözyaşlarımla öfkeden mi, üzüntüden mi yoksa hayal kırıklığından mı kaynaklandığını bile bilmiyorum, çünkü her birinden biraz hissediyorum. Ama tekrar denemekten zarar gelmez.

Tekrar çalıyor ve sesli mesaja geçene kadar çalıyor. "Selam Sandra. Yine ben. Kızgın olduğunu biliyorum ama bilmediğin çok şey var. Konuşmamız gerek, tamam mı? Seni seviyorum."

Telefonu Hayvan'a geri verdiğimde kendimi kaybolmuş hissediyorum.

"Belki de sadece meşguldür." Animal telefonunu masaya fırlatıyor, bırakmayı reddediyor.

"Olabilir. Ama bu hoşuma gitmiyor."

"Seni geri arayacak. Sorun yok." Beni sıktı.

Telefonum alıyor. Sadece bir mesaj, ama Sandra'dan. *Hazır olduğumda arayacağım.*

Badass kaşlarını çatarak okuyor. "Bu gece uğrarım."

Bu sefer Animal'ın gömleğine sarılıp ağladığımda, gözyaşlarım bitene kadar beni bırakmıyor.

BADASS

NATALIE'NİN EVİNİN ÖNÜNDE MOTORU DURDURDUM. SIKTIR, QUICKSHOT haklıydı. Lanet olası bir bok çukuru. Bu iş bittiğinde onu yaşaması için buraya göndermemizin imkanı yok.

Ve neden bizden başka bir yerde yaşaması fikri beni bu kadar sinirlendiriyor?

Natalie'nin tarif ettiği pembe perdeleri bulmak için pencereleri sayıyorum. Doğru olanların ışıkları yanıyor. Ya Sandra dışarı çıktığında ışıkları söndürmeyi beceremiyor ya da -daha büyük olasılıkla- evde.

Güzel.

Akşamın erken saatleri, gökyüzünde kısa bir süre önce güneşin olduğu yerde soluk kırmızımsı bir parıltı asılı duruyor. Daha sonra dışarı çıkar mı? Nat sabah işi olduğunu düşünüyor, o yüzden muhtemelen çıkmaz.

Binanın sahibinin kim olduğunu öğrenmeliyiz. Belki ön kapıya gerçek bir kilit takmaları için onlara biraz baskı yapabiliriz. Bir in-tercom sistemi. Kahretsin, biraz çaba gösteren herhangi bir ahmak tarafından kırılmayacak kapılar. Uygun fiyatlı kira, sanırım.

Sikeyim.

Geri dönmeliyim, ama biraz takılacağım. Perdelerin arkasındaki hareketleri görecektik kadar, gerçekten orada olduğundan emin olacak kadar. Biraz şansla, onu göreceğim ve emin olacağım.

Bisikletimi destek ayağına çekiyorum, sonra sırtımı pizzacının duvarına dayıyorum. Kapalı, kapısı ve pencereleri tahtayla kapatılmış. Kimsenin umurunda olmayacak ve bu da İstenmeyen'in Natalie'yi alıp gitmesinin ne kadar kolay olduğunu biraz olsun gözler önüne seriyor. Bu tür mahallelerde, bir şey görürseniz, hayır görmediniz.

Biraz hareket gördüğümde, güneşin batışının son parlayan kuru da yok olmuştu. Üstümdeki sokak lambası sönmüş, gölgelerden izlememe izin veriyor. Bir sonraki, apartmanın hemen dışındaki, sadece kendisinin bildiği bir ritimle yanıp sönüyor. Sokağı lanet bir korku filmindeymiş gibi gösteriyor.

Natalie'nin dairesindeki ince perdelerin arkasından bir gölge geçiyor. Görünüşe göre Sandra evde. Bir şey olmadığından emin olmak için ona birkaç dakika daha vereceğim, sonra eve gideceğim. Natalie en azından bunu duyduğuna sevinmeli. Kahretsin, küçük kardeşi için çok endişeleniyor. Tanrılar biliyor ya, onun nasıl hissettiğini çok iyi biliyorum.

Animal neden böyle hissettiğini anlamadığımı düşünüyor. Ben anlıyorum. Uzun zamandır anlıyorum ama sizden küçük bir kardeşinizin olmasıyla ilgili bir şey var... Kahretsin, bu beni gelecek için korkutuyor. Eninde sonunda çocuk istiyorum ve bahse girerim bu milyon kere aynıdır.

Tam motorumu çalıştırmak üzereydim ki gölgelerde bir hareket hissettim.

Ne oluyor ?

Birkaç şekil karanlıktan sıyrılıp apartmana doğru ilerliyor. İri yarı, kesinlikle erkekler ve görülmek istemedikleri çok açık. Bu mahallede, bu her şey anlamına gelebilir. Satıcılar, hırsızlar, kim bilir daha neler?

Ama hareketlerinde beni hareketsiz bırakan bir şey var, bir işaret bekliyorum. Sokak lambasının yanıp sönmesi ve iki adamın kesik yerlerini aydınlatması şeklinde geliyor.

Sırtlarında İstenmeyen logosu var.

Orospu çocuğu.

Onlar harekete geçmeden önce hala bir günümüz var. Sandra bilmediğimiz bir şeye mi karıştı? Yoksa başı belada mı?

Kimse benim kadar iri bir adamın hızlı hareket etmesini beklemez ama bu beklenti gençken bana birçok dövüş kazandırdı. Oyunumun zirvesinde olduğum zamanki reflekslere sahip olmayabilirim ama tembel değilim. Gölgelelerde kalarak, neyin peşinde olduklarını görmek için peşlerinden gidiyorum.

Eğer buraya sorun çıkarmaya , her yetecek kadar var ve istedikleri kadar yiyebilirler.

Apartmanın ön kapısını test ederler. Tıkırdıyor ama açılmıyor. Biri gerçekten kilidi değiştirmiş mi? Quickshot'a haber vermem gerekecek.

"Siktir," diye homurdanıyor içlerinden biri. Sesi derin ve hırıltılı. "Kırılmış olması gerekiyordu."

"gitsin. O kilit bir bok tutmaz." Diğer adamın sesi garip bir şekilde mızdırdı.

Daha fazla tıkırtı var. Siktir et, o pisliklerin içeri girmesine izin vermeyeceğim. Birkaç adım daha ve sonra oradalar, tam önümdeler. Kesinlikle istenmiyorlar. Ve kesinlikle başım belada.

"Hey, orospu çocukları. Kurabiye mevsimi olduğunu bilmiyordum. Küçük yeşil etekleriniz nerede?"

"Ne oluyor lan?" Birlikte dönmeye başladılar, tam da benim mızımız olanı yakalayıp diğerine çarpacağım sırada. Lanet olası bir sopa kapmaca oyunu gibi, uzuvları karmakarışık bir şekilde birlikte yere düştüler.

Bir anda üzerlerine atıldım, büyük olanı yakasından yakaladım ve yumruğumu suratına indirdim. Başını geriye atarken inliyor.

Küçük piç hızlıydı ama. Birden sırtıma çıktı, lanet bir katil koala gibi yapıştı. Boğazıma bir bıçak dayadı ve tısladı: "Kim olduğunu bilmiyorum ama bunun bedelini ödeyeceksin."

Bu. Dostumu bırak yoksa ağzından kan akıtmak için sana yeni bir ağız veririm."

Önümdeki herifi yere düşürüyorum ama bu beni arkamdan yakalayan ilk kişi değil ve bu heriften daha güçlü olduğumu garanti edebilirim. Ve muhtemelen daha hızlı.

Bıçaklı kolunu bileğinden kavrayıp çekiyorum ve tatmin edici bir çatırtı ve ardından acı dolu bir çığlık duyana kadar çeviriyorum. "Orospu çocuğu!" Üzerimden yuvarlanıyor ama karşılığında koca adamdan çeneme bir yumruk yiyorum. Kahretsin, paslanmışım. Dövüştüğüm günlerde böyle bir süprüntüyle başa çıkmak çocuk oyuncağıydı.

Yine de bu kaybedeceğim anlamına gelmiyor.

İri adam ikinci bir yumrukla peşimden geldiğinde o kadar beceriksizdi ki bir mil öteden görebiliyordum. Onu kenara itiyorum ve yumruğumu suratına öyle bir indiriyorum ki onu fırlatıyor. Ayakları havaya kalkıyor ve ağır bir gümbürtüyle yere düşüyor, çimlerin üzerinde kayıyor. Işıklar söndü, göt herif.

Diğeri bıçağını diğer eline alıyor ve bana doğru tutarken titrediğini görebiliyorum. Titreyen bıçağı geçince geniş gözlerini buluyorum. Meseleyi zorlamak istersem başının belaya gireceğini biliyor. İkisini de öldürebilirim ve kimse onları özlemez.

"Sakın bir adım daha yaklaşma." Bu bir çaresizlik tehdidi. Hiç şansı yok.

Kesiğimi açıp titreyen sokak ışığının tabancamın kabzasından yansımasına izin veriyorum. "Siz daha beni görmeden sizi öldürebilirdim. İkinizi de infaz etmeden önce buradan defolup gitmeniz için size tek bir şans veriyorum. Eğer bir daha onun binasının etrafında dolaştığınızı duyarsam, sizi bulur ve lanet olası işinizi bitiririm. Anlaşıldı mı?" Etkili olması için elimi silahıma dayadım.

Bıçak eli daha istikrarlı olamaz, bu kesin.

"Siktirip gideceğiz," diyor. "Daha fazla sorun yok, tamam mı? Buradan gidiyoruz. Bu bok buna değmez."

"Bekle. Burada ne halt ediyordun?"

"Hiçbir şey. Sadece küçük bir kulüp işi. Dürüstçe. Ea-gles'ın binayı izlediğini bilmiyorduk, tamam mı?" Gözlerini benden ayırmadan bıçağını kemerindeki kılıfına soktu, sonra da sağlam kolunu arkadaşının altına soktu. "Salak, uyan artık. Uyan hadi."

Büyük adam kıpırdanıyor ve ben izlerken kendilerini toparlayıp buradan çıkıyorlar. Küçük adam kollarını tutuyor ve Screwball bu gece yüzündeki ve kıyafetlerindeki kanı yıkayacak, burnunu da düzeltmeyecek. "Unutmayın pislikler, burası yasak bölge. Sen ve pislik kardeşlerin için, anladınız mı? Burası Screaming Eagles koruması altında."

Geri çekilirken çılgınca başlarını sallıyorlar. Birkaç dakika sonra, bir grup motosiklet karanlığın içinde ateşleniyor ve çekiliyor. Motor sesleri geceleri şehrin olağan sesleri tarafından tamamen bastırılana kadar kalıyorum.

Geri gelmeyeceklerine bir an bile inanmıyorum ama bu gece olmayacak. Diğerleriyle konuşmanın ve devriyelerimizi artırmanın zamanı geldi. Kartal Göz'ün Cain'le bu işi halletmesi gerek çünkü bu iş öylece bitmeyecek.

Natalie'ye söyleyeyim mi? Emin değilim. Bu onu değiştiremeyeceği bir şey için korkutur ama Hayvan ve Quickshot'ın duyması gerek.

Bisikletimi peglerinden çekip bacağımı atıyorum ve . Natalie'nin dairesindeki perde hareket ediyor ama güvenli bir yer değil. Eğer bu pislikler Sandra'ya zarar verirse, Natalie'ye de zarar vermiş olurlar ve biz buna izin vermeyeceğiz.

NATALIE

"NEDEN BURADA OLDUĞUNU TEKRAR SÖYLER MİSİN?" KARTAL-GÖZ BAŞINI BANA DOĞRU SALLIYOR.

Ben ise ofisinin kapısının hemen önünde kız öğrenci gibi dikiliyorum. "Bu kulüp işi."

"Ve bu kulüp işi onun işi," diyor Quickshot. "Burada çok büyük bir çıkarı var ve bence burada olmalı."

"Siz de aynı fikirde misiniz?" Kartal Göz'ün iyi gözü Hayvan ve Belalı arasında gidip geliyor. Onlar başlarını sallayınca, rahatlıyor ve sandalyesine geri yaslanıyor. "Peki. Oturun. Bakalım bu iş nereye varacak."

Yalan söylemeyeceğim. Kartal-göz beni korkutuyor. Özellikle gaddar olduğunu düşündüğümünden ya da ürkütücü, beyaz gözlerinden özellikle korktuğumdan değil, ama kulübünü korumak için gereken her şeyi yapacağını hissettiren bir havası, saçmalamayan bir komuta aurası var. Bu harika tabii, ama ben onun bir parçası değilim. Bu da harcanabilir olduğum anlamına geliyor. Belki yanılıyorum ama Çıglık Kartalları gibi bir kulübü yöneten birinin gerektiğinde tamamen acımasız olabileceğini düşünemiyorum.

Ondan olabildiğince uzakta, duvar kenarındaki kanepeye oturduğumda, ipeksi tüyleri olan sevimli kahverengi ve siyah bir kafa dikkatimi dağıtıyor. Bu bir köpek, sanırım bir boxer ve ellerimin altına girmek için başını ellerime doğru itiyor. Böyle bir görevi geri çeviremezsin. "Selam köpekçik. Adın ne senin?" Ona fısıldıyorum.

"Jüpter," diyor Kartal-Göz kesin bir ifadeyle. "Sizi kandırmasına izin vermeyin. İkisi bir arada satış yapan bir fahişeden daha fazla kucaklanıyor ve kendini iki kez ölene kadar yemeye yetecek kadar maması var."

"Doğru." Beni nasıl kandıracağından tam olarak emin değilim ama istediği sarılmaksa, bunun için buradayım. "Hey oğlum," diyorum başını kucağıma koymasına izin verirken, böylece onu kaşıyabiliyorum. İtiraf etmeliyim ki, Kartal Göz en azından birazcık kalbi böyle tatlı bir köpeği yanında tutmazdı. Bu beni biraz daha güvende hissettiriyor.

"Salyalarına dikkat et," diyor Kartal Göz ve Quickshot'a dönüyor. "Peki olay nedir?"

"İstenmeyen'e neler olduğunu bilmek istiyoruz." Bu benim dikkatimi çekti. Jüpter'i kulaklarının altından kaşırken kafamı kaldırıyorum. Kucağımda neredeyse gevşiyor. Görünüşe göre doğru noktaya vuruyorum. Quickshot kollarını kavuşturuyor. "Geçen gece nasıl olduklarını gördün ve dışarıda oldukları sürece kızımız ve kız kardeşi için tehlike oluşturunlar. Neyi bekliyoruz?"

Kızımız mı? Tanrım, bu içime bir sıcaklık dalgası gönderdi - güvenli bir sıcaklık, bacaklarımın arasında biriken türden değil. Aslında bu doğru değil. Güvenli sıcaklık ve bacaklarımın arasında biriken türden.

Hiçbiri bana bakmıyor, Kartal Göz'e bakmakla meşguller, ama Hayvan'ın ağzının kenarında küçük bir gülümseme görüyorum, sanki her kelimeyi beklediğimi biliyormuş gibi. Bu doğru mu? Onların olduğumu mu düşünüyorlar? Beni satın aldılar ve anlaşmamız buydu, ama bundan çok daha fazlası oldu. En azından benim için. Ve umarım onlar için de?

Burada olmamızın bir nedeni de bu.

"Senin kız, ha?" Kartal-göz iyi gözlerini bir an bana çeviriyor, sonra Jüpter'i okşadığım yere bakıyor. Onaylar gibi başını sallıyor, sonra da çocukların yanına dönüyor. Buna ne anlam vereceğimi bilemiyorum. "Endişeni anlıyorum ama perde arkasında neler olup bittiğini öğrenene kadar kimsenin harekete geçtiğini görmek istemiyorum. Cain'le bir toplantım daha var, orada bir pay karşılığında menzillerini genişletmek için bir koruma anlaşması yapacağız, ama o ketum davranıyor. O herife bir Pit Viper'dan daha fazla güvenmiyorum."

Çocuklar sanki bunun gerçek anlamından daha fazla bir anlamı varmış gibi başlarını sallarlar.

"Arkalarında biri olduğundan emin miyiz?" diye soruyor Hayvan. "Belki de şansları yaver gitmiştir de iyi bağlantıları falan vardır?"

"Tek bir açık artırma olsaydı, tamam, ama bu sürekli bir akış. Sattıkları şeye el koyacak kadar varlık göstermelerine imkân yok. Bence kızlar onlar için bir ek iş. Natalie biraz para kazanmak için bir fırsattı, ama Cain'in insan kaçakçılığı pisliğiyle uğraşmakla ilgilendiği hissine kapılmıyorum. Ama tuğlalar dolusu kokain? Bütün o lanet silahlar? Biri onları besliyor." Kartal-göz masasının arkasında volta atmaya başlar. "Ama şu ana kadar hiçbir duyumumuz işe yaramadı. Bu beni çok kızdırıyor."

Badass ağırlığını kanepenin koluna verirken çenesini okşuyor. "İçeriden birini bulmanın bir yolu var mı?"

Kartal-göz hemen bana doğru bakıyor.

"Sikeyim hayır." Animal benimle başkanının arasında duracak şekilde hareket etti. "Onu oraya geri göndermeyeceğiz. Cain'e güvenmiyor musun? Biz de Crusher'a güvenmiyoruz, özellikle de Natalie'ye. Yeni bir fikir."

Kartal Göz bakışlarını bir süre daha Hayvan'ın üzerinde tuttuktan sonra başını sallar. "Peki. Sizi kız arkadaşınızı riske atmaya zorlamayacağım ama o zaman bana bazı fikirler verin. Ne zaman Cain'le aynı odada olsam midem bulanıyor. O piçlerin yolumdan çekilmesini en az sizin kadar ben de istiyorum ki burada her zamanki gibi işlerimize geri dönebilelim. Onların seviyesine inmeye istekliymişiz gibi davranmaktan bıktım usandım ve bu maskaralığa devam edeceksek bir noktada bunu yerine getirmemiz gerekiyor."

"Bunu gerçekten yapmayacaksın, değil mi?" diye sorar Quickshot.

"Tabii ki hayır. Ama henüz bu fırsattan vazgeçmeye hazır değilim."

"Peki ya ben bunu yapmaya istekli olsaydım?" Sonunda bir söyleyebildim.

"Ne oluyor lan?" Hayvan dönüp bana bakıyor. Öfkeli görünüyor ve ilk kez yaralı ifadesini korkutucu buluyorum. "Sana garanti ederim ki bir daha İstenmeyen'in yanına bile yaklaşmayacaksın. Bizim lanet kızımıza değil."

"Katılıyorum," diyor Quickshot.

Badass kollarını göğsünde kavuşturup başını sallarken bana sertçe bakıyor.

"Ama onları durdurmamız gerekiyor, değil mi? Anlaşma bu. Peki sen yapamayacaksan biz ne yapacağız? O zamana kadar ben güvende değilim, Sandra da güvende değil."

"Hayır. Ve bu son." Badass'ın ses tonu tartışmaya yer bırakmıyor.

"İyi." İyi değil, ama ne yapmam gerekiyor? Onlarla savaşmaya mı çalışayım? Yani, haklılar. Muhtemelen aptalca olurdu. Ve Crusher bana bir şeyler yapmak isteyebilir. Sırtımdan aşağı buzlu bir örümcek gibi inen ürperti beni gözle görülür bir şekilde titretiyor.

Kapının çalınması bizi böldü. Kartal göz hızlıca bir bakış attı ve sonra "Girin" diye seslendi.

Kapı açıldığında Crash ortaya çıktı. Eagles' Roost'ta bir gece Crusher'a hava atarken kapıda Animal'in yerine geçen adam. Onu henüz tam olarak tanımıyorum ama Preacher ve Devil ile çok takılıyor gibi görünüyor.

" oluyor?" diye sorar Kartal Göz.

Bana doğru başını sallıyor ve o konuşmadan önce bile kalbim karnıma düşüyor. "Devriyeden yeni döndüm. İstenmeyenler Sandra'yı yakalamış."

"Sandra mı? Benim Sandra'm mı?" Dehşet sesimi dolduruyor. Onu duyabiliyorum ama kontrol edebilmemin hiçbir yolu yok. Birden kanepeden itiyorum ve Jüpiter küçük bir şikayet havlaması çıkarıyor.

Crash başını sallar. "Onu birkaç gün önce evini izlerken tanıdım. Ama çok garipti. Kulüp evlerine onlarla birlikte tek başına girdi, kavga falan etmedi. Sanki orada olmak istemiş gibiydi."

"O ne?" Ona deliymiş gibi bakıyorum. "O olamaz."

"Tanrı'ya yemin ederim. Yüzler konusunda iyiyim ve kız kardeşin çok seksi. Tabii ki onu hatırlıyorum. Sanki orada işi varmış gibi içeri girdi."

O kadar emin konuşuyor ki tüm dünyamı sarsıyor.

Onlara neden borçlu olduğu hakkında gerçekten ne biliyorum? Beni kandırmış olması mümkün mü? Hala onlarla anlaşıyor mu? Onlar da onu kandırıyor mu? Çok fazla soru var ve hiçbirinin cevabını bilmiyorum.

Tekrar kanepeye ve Jüpiter odayı tamamen okuyamayıp koşarak gelip başını tekrar kucağıma koyduğunda dalgın bir şekilde onu okşuyorum.

Sandra. Ne halt sen?

QUICKSHOT

"GITMIYORSUN VE BU SON SÖZÜM."

Natalie bana öyle yaralı gözlerle bakıyor ki ona zorbalık ettiğim için neredeyse kendimi kötü hissedeceğim. Özellikle de üçümüz bir aradayken, ama lanet olsun, kendini o orospu çocuğuna teslim etmesine izin vermeyeceğiz. Crusher'ın ona karşı zaten siki kalkmış durumda ve Natalie'nin haklı olmasını umsam da, şu anda Sandra kendi isteğiyle orada olabilir gibi görünüyor.

Köşedeki sandalyeye doğru ilerliyor ve boyaları söken bir kaş çatmayla sandalyeye çöküyor. Ne yapmamız gerekiyor?

Badass farklı bir dener. "Evet, dediği gibi. Seni güvende tutmak için bağlamamız gerekse bile burada kalacaksın."

Hayır, bu aynı argüman ve onunla daha mutlu görünmüyor.

"O kadar insan varken, nasıl hissettiğimi anlamalısın!" diye tersliyor ona. Bizim utangaç küçük fırıncımıza ne oldu böyle? "Hayvan olsaydı, sen ne yapardın? Bana bunu söyle."

"Onu bulana kadar tüm kulüplerini paramparça ederdim ve sonra ona elini sürmeye cüret eden her bir orospu çocuğunu idam ederdim, bunu biliyorsun. Ve başka ne var biliyor musun? Eğer sen olsaydın, ben de aynı şeyi yapardım. Artık bizimsin. Crusher'ın ya da başka bir puştun seni öldürmesine izin vermeyeceğim."

ellerini üzerinize koydular. İşte bu yüzden gitmiyorsun."

"Ne olmuş yani? Benim için para ödedin, ben de bir çeşit miyim?"

Hayvan, yatağının ucunu sandalye gibi kullanarak ayağa kalkıyor. Yüksek sesle başlıyor ve ivme kazandıkça sesi daha da yükseliyor. "Mesele para değil ama evet. Bütün kulübün önünde senin sorumluluğunu üstlendik. Eğer oraya gidersen, bu neyi başaracak? Bir planın mı var? Kulüp arkanda patlarken kışına tekmeyi basıp onu dışarı mı taşıyacaksın? Bu lanet olası bir film değil Natalie. Akıllı ol amına koyayım." İçimden kopan kahkahaya engel olamıyorum. Hayvan dönüyor ve karanlık bir bakışla beni igneliyor. "Ne?"

"Hiçbir şey. Kesinlikle haklısın, ama kabul etmelisin ki bunu senden duymak büyük bir zenginlik."

"Kapa şu lanet çeneni. Tamam, belki de haklısın, ama bu sadece bunun ne kadar aptalca olacağını gösteriyor."

Natalie'nin elleri kolçakları o kadar sert kavırıyor ki parmak eklemleri tebeşir beyazı ve maskesiz bir saldırganlıkla bize bakıyor.

"Sakin ol. Sadece onu kızdırıyorsun." Elimi Hayvan'ın omzuna koydum. "Bebeğim, kız kardeşini terk et demiyoruz. Sadece onlara ikinize birden sahip olma zevkini tattırma. Bunu çözmenin bir yolu olmalı."

"Anlayacak ne var ki? Onu oradan çıkarmalıyız. Gönüllü olup olmaması umurumda bile değil, çünkü yine uyuşturucuya bulaştıysa, bu gerçekten o değildir. Tekrar gitmesine izin veremem. Reddediyorum." Sandalyeden kalkıyor, çenesini meydan okurcasına yukarı kaldırıyor ve sert bakışlarıyla onu durdurmamız için bize meydan okuyor. "Boş ver bunu. Ben gidiyorum."

"Sen ne sikimsin." Hepimiz onun peşinden gittik ama en yakınında ben vardım. Bileğinden tutup kolunu başının üzerine çekerek bir yere gitmesini engelliyorum.

"Bırak."

"Hayır."

Boştaki elini karnıma vuruyor. Bu işten sıyrılmak için Rambo'luk yapmayacağına dair bir kanıta ihtiyaım varsa, işte buldum. "Bunun acıtması mı gerekiyordu?"

"Bırak. Bırak!" Her kelime bir başka öfkeli yumrukla noktalanıyor.

"Diyaframa nişan al tatlım," diyor Badass yardımcı olmayan bir şekilde. "Kimin tarafındasın lan sen?"

Sırıtırıyor. "Bu öğretilebilir bir an. Daha sonra işe yarayabilir. Kaacak gibi değil."

Tekrar ayağa kalkarken diğer bileğini de yakalayıp havada tutuyorum. "Bana vurmayı kes."

"Bana dokunmayı kes," diye aynı tonda karşılık veriyor. Derin mavi gözleri bana şimşek gibi akıyor. Eğer bakışlar öldürebilseydi, adamım...

"Mantıklı davranana kadar gitmene izin vermeyeceğim."

"Ben akılcıyım! Beni satın aldığınız zaman düşündüğüm kadar kötü olan sizlersiniz." Tutuşuma karşı direniyor ama bir yere varamıyor.

"Zorlama lan," diye . "Sakinleşecek misin lan?"

Bir saniye tereddüt etti, sonra bacağıma tekme attı. Kahretsin, bu gerçekten acıttı. "Bırak beni!"

"Sikerim böyle işi." Onu ayaklarından çekip yatağa götürdüm, sonra yatağa attım. Bir dakika sonra, kollarını başının üzerinde kavuşturmuş ve avuç içimi boğazına dayamış bir halde, bana bakması için onu zorluyorum. "Anlamıyorsun ama biz seni önemsiyoruz. Animal canının yanmasını istemiyor, Badass canının yanmasını istemiyor ve ben de kesinlikle canının yanmasını istemiyorum. Sen geldiğinden beri hayatlarımız aynı değil. Artık bu işte tek başına değilsin!"

Gözleri akmayan yaşlarla cam gibi oluyor, ama hırılıyor ve bana karşı mücadele ediyor. Onu nasıl ikna edebilirim ki? Sanırım bildiğim tek yol.

Eğildim ve onu öptüm.

ısırdı.

Bakır ağzıma doluyor ama durmayı reddediyorum çünkü onun o kapıdan çıkıp gitmesine izin vermeyi reddediyorum.

Bir saniye debeleniyor, sonra gevşiyor ve dudakları benimkilerin altında yumuşuyor. Ve bundan kısa bir süre sonra o da beni öpmeye başlıyor, mükemmel kıvrımlı vücudu bana baskı yapıyor.

Gözlerimi açtığımda onu bana ters ters bakarken buluyorum, gözyaşları yanaklarından süzülüyor ama artık mücadele etmiyor. Sonunda pes mi etti? Ağzımı onunkinden çekerek geri çekiliyorum. Çenesinde bir kan lekesi var ve bu beni sertleştirecek kadar berbat bir haldeyim.

"Sen bir piçsin," diye boğuk bir ses çıkarıyor, ama daha önceki zehrinin çoğu onu terk etmiş gibi görünüyor.

"Bana bundan daha kötülerini de söylendi, genelde Hayvan tarafından." Hem Animal hem de Badass bunun üzerine hafifçe kıkırdıyor ama bizi dikkatle izliyorlar. "Bizi dinlemeye hazır mısınız?"

Yüz ifadesi yumuşuyor, sonra hıçkırıkları gerçekten başlayınca dağılıyor. "Sandra'yı terk edemem. Bunu anlamak zorundasınız."

"Tabii ki biliyoruz," diyor Badass, yanımdaki yatağa oturarak. "Senin için önemli birini öylece bırakıp gideceğimizi mi sanıyorsun? Düşün bebeğim. O onların elinde olduğu sürece sen de bizim elimizde olacaksın. Ama Quickshot haklı. Artık yalnız değilsin. Biz varız ve bu da Eagles'ın sende olduğu anlamına geliyor."

"Sadece bilmiyorum..."

"Güven bana. Bir büyük kardeşin diğerine söylediği gibi. Anlıyorum. Çok zor anlıyorum ama bunu doğru yapmalıyız ki batırmayalım. Sen de mahvolma çünkü hiçbirimiz bunu istemeyiz. Sen çok değerlisin, tatlım."

"Peki plan nedir?" diye soruyor.

"Büyük silahları çekiyoruz," diyor Animal sinisi bir s rti la. "On dakika içinde Prez'in ofisinde bulu alım."

NATALIE

"AMA AZ ÖNCE ONUNLA KONUŞTUK VE BEKLEMEMİZ GEREKTİĞİNİ SÖYLELDİ."

"Evet ama durum değişti ve o da bunu biliyor," diyor Badass, Kartal Göz'ün ortak salona bakan süitine doğru merdivenlerden çıkarken.

Quickshot kapıya vuruyor.

"Tanrı , pantolonunu çıkarma," diye bağırıyor Kartal Göz içeriden.
"Lanet kapımı kırmadan önce içeri gel."

Badass kapıyı açıyor ve içeri girdiğimizde Kartal Göz'ü kendi yaşlarında şık görünümlü bir kadınla ve benimkine yakın daha genç bir kadınla görüyoruz. Hayvan orada Jüpiter'le uzak durma oyunu oynuyor. Bizi görünce çiğnediği oyuncağı bırakıp doğruldu.

"Yeterince uzun sürdü."

Kartal-göz iç çeker. "Pekâlâ, biri bana tüm bunların ne hakkında olduğunu söyleyebilir mi?"

Bir adım öne çıkıyorum. "Kız kardeşim ellerinde. Bunun nasıl sonuçlanacağını görmek için aylarca bekleyemem. Ona her şey olabilir. Şu anda başına her şey gelebilir."

"Seni anlıyorum tatlım," diye başlıyor, duymak istediklerimi söylemeyeceğini şimdiden anladığım o sabırlı baba sesiyle. "Ama-"

"Baba," diyor genç kadın gözlerini devirerek. "Ya ben olsaydım? Ya da Miriam?" Yaşlı kadını işaret ediyor. "Yapılması gerekeni yapmamış olsaydın şu anda burada duruyor olmazdık."

"Aynı şey değil, Faith." Beni işaret ediyor. "Onlar bizim değil. O sadece bu işi halledene kadar burada ve onlar için ne kadar üzülsem de, pis işlere bulaşan herkesi kurtaramayız."

Badass öksürür. "Evet, o konuda..."

Üç adamım yanımda durmak için hareket ediyor. Quickshot öne doğru adım attı. "Şu anda ona sahip çıkıyoruz. Natalie hiçbir yere gitmiyor."

Ne!? Ciddi mi bu? Yoksa bunu sadece Kartal Göz'ün işbirliğini kazanmak için mi söylüyor?

"Lanet olsun," diye homurdanıyor kır saçlı başkan. "Bunu kolaylaştıramazdınız, değil mi?"

"Kolay olsun isteseydik sigorta falan satardık," diye araya giriyor Animal.

Kartal-göz iç çeker. "İsa ağladı."

"Tatlım," diyor Miriam, elini onun omzuna koyarak. "Emily doğum yapmaya bu kadar yakınken ben de kimseyi riske atmak istemiyorum ama belki başka bir yolu vardır."

Diğer kız, sanırım onun kızı, başını sallıyor. "Adamlarım bana neler olduğunu anlattığında tüm bu durumdan hoşlanmadım ve görünüşe göre daha da kötüye gidiyor. Ben bir kulüp savaşı yaşadım. Bir tane daha görmek istemiyorum. Özellikle de burada."

"Hiçbirimiz bilmiyoruz, mesele de bu zaten. İstenmeyenleri kimin desteklediğini bilmeden, kiminle mücadele ettiğimizi de bilemeyiz, değil mi?"

"Baş edemeyeceğimiz kim olabilir ki? Mafyadan ne kadar nefret etsem de Giordanolar değil. Ateşkesimiz kaya gibi sağlam ve Alessa hamileyken ve her şeyin ortasındayken bize saldırırlarsa Luca isyan eder," diyor Quickshot.

Konuştukları insanların yarısını tanıımıyorum, bu yüzden dikkatim dağılmaya başlıyor ve ben de dağılıyorum. Odanın köşesinde notların ve resimlerin asılı olduğu bir mantar pano var. Resimlerin bazıları çeşitli İstenmeyen üyelere ait ama benim dikkatimi çeken özel bir adam.

"Bu kim?" İşaret ederek sordum.

Herkes durup bana bakıyor. Özellikle de

Kartal Göz'e. "O da neydi?"

"şu adam. Açık artırmadaydı. Animal'a karşı teklif veren oydu."

Hayvan kaşlarını çatar. " miydi? Oturduğumuz yerden onu iyi göremedim. Geçen gece Roost'ta Crusher'ın yanında olan adamla aynı kişi. Bir İstenmeyen olmak için biraz kurnaz görünüyordu ama lanet olsun, hepsini görür görmez tanıyamam, değil mi?"

"Siktir," diye homurdanıyor Kartal Göz. " olsun... Önce sana sormam gerekirdi. O olduğuna emin misin?"

Başımı sallıyorum, bana soğuk gözlerini hatırlayınca biraz ürperiyorum. "Kesinlikle. Ödümü kopardı."

"Burnumuzun dibinde," diye tersliyor Kartal Göz, çelik grisi gözleri öfkeyle parlıyor."

Badass ve Animal aynı öne çıkar. "Kim o?"

"Fabbri. Alessa bana teğmenlerinin bazı resimlerini verdi, ben de kazık yemediğimizden emin olmak için bazı duyumlar gönderdiğimde bakmam için. Dario denen herifle olan olaydan bu yana onlardan pek ses çıkmadı ama bu herifin adı Giancarlo Fabbri ve eğer İstenmeyenler'le takılıyorrsa, o boktan kulübü bir kılıf olarak kullanarak yeniden yapılanmaya çalıştıklarını göz ardı edemeyiz."

Hayvan resmen hırlıyor. "Bana sadece söz ver, Prez. O çete piçlerini parçalamayı isterim. Bizim için mi geliyorlar? Onlara burayı kimin yönettiğini göstereceğiz."

Badass'in onu biraz sakinleştirmesini bekliyorum ama onun yerine sadece başını sallıyor, eli belindeki silahın kabzasında duruyor. Adamların bana davranış şekline bakınca, onların da ölümcül olduklarını unutmak kolay olabiliyor. Ama şimdi gözlerindeki soğuk sertlikle buna hiç şüphe yok.

"Ben dışarı çıkarılmadan önce de Crusher ile konuşuyordu." Hatıralar bir anda aklıma geldi.

"Ve o gece Roost'ta ortaya çıktıktan sonra bundan bahsetmeyi düşünmedin mi?" Quickshot bana ters ters baktı.

"Kimin önemli olup olmadığını nasıl bilebilirim ki? Bir sürü insan gördüm ve aklımda başka şeyler vardı. Bu resmi görene kadar onunla ilgili daha fazla şey olabileceğini düşünmemiştim." Ben de ters ters baktım.

Şaşırtıcı bir şekilde, geri atan Quickshot oldu. "Haklısın. Özür dilerim. Hay sikeyim. Lanet olası noktaları daha önce birleştirseydik, bu işi çoktan bitirmiş olurduk. Bu senin suçun değil."

"Ne dersin?" diye soruyor Badass, etli yumruklarını Eagle- eye'in masasına koyup üzerine eğilerek. "Vakit geldi mi?"

Kartal Göz'ün kaşları geriliyor. Badass'in devasa formu masanın üzerinden ona doğru gelirken bile hiç rahatsız olmuş görünmüyor. Miriam endişeli görünüyor ama Kartal Göz'ün arkasında duruyor ve kararını duymayı bekliyor.

Faith yanıma geldi ve kolunu bana doladı. "Endişelendin mi?" Başımı salladım.

"Her şey girecek. Artık bizden birisin. Sen kız kardeşin."

"Bir saat içinde kilise, buraya gelebilecek herkese haber verin. Eğer çamurun içinde sürünüp dikkatimizi çekmeyeceklerini düşünüyorlarsa, başka bir şey düşünüyorlar demektir. Şimdi siktir git buradan da birkaç telefon görüşmesi yapayım."

HAYVAN

SIKTIR, SONUNDA. BİR ŞEYLER VE BEN-
Crusher'ın yumruğumla çok ani ve tatsız bir karşılaşma yaşamasını şahsen sağlamak için.

Tabii önce kafasını uçurmazsam. Orada olmayanı yumruklayamazsın.

"Şimdi ne yapacağız?" Natalie başını geriye doğru eğerek bana bakıyor. Yatağında oturuyoruz, o bacaklarımın arasında, yüzüm dışarı dönük, kollarım onu sarmış, yakınımda tutuyor. Ellerim düzenli olarak göğüslerinin yan taraflarını okşuyor ve her seferinde biraz daha uzun sürüyor. "Beklemek mi? Beklemek konusunda iyi değilim. Çok fazla gergin enerjim var."

"Çok doğal," diyor tam karşısında oturan Badass. "Her lanet olası baskından önce böyleyim ve yıllar içinde birkaç kez böyle oldum. Al bakalım." Kızın elini tutuyor ve göğsüne koyuyor, böylece kız kalbinin atışını hissedebiliyor. Benimki de öyle, ama bunun baskın öncesi gerginliğinden mi yoksa ondan mı kaynaklandığını bir bilsem.

Tanrım, onu satın aldığımda kalbimi alıp kaçacak kızın o olacağını kim düşünebilirdi ki?

"Bununla nasıl başa çıkıyorsun?" Aramıza bakıyor, o elini çektikten sonra bile elini orada bırakıyor. Parmakları küçük daireler çizerek göğsünü keşfediyor.

"Gerçekten mi?" Quickshot sandalyesinde arkasına yaslanır ve bacaklarını biraz açar. "Mastürbasyon yap. Silah tutan elimi sabit tutmak için o somun sonrası berraklığa ihtiyacım var."

Natalie ona gülmesini bekliyormuş gibi bakar. O da gülmez, çünkü çok ciddidir.

"Don, kaç, savaş ya da sikiş, değil mi?" Eğildim ve kulağına fısıldadım. "Ben büyük bir sikiş hayranıyım. Buna ne dersin? Seni o kadar iyi hissettireceğiz ki, tüm stresini unutacaksın."

"Bu çok aptalca. Sadece seks yapmak istiyorsun." Bu hayır demek değil.

"Her lanet gün, her lanet zaman, bebeğim. Orada ne dediğimizi duydun. Ne bekliyordun ki?"

Donup kalıyor, sonra derin derin yutkunuyor. "Bunun sadece onun işbirliğini sağlamak için olup olmadığını bilmiyordum." Sesinde bir tutukluk var.

Boynunu öpüyorum, kulağının hemen arkasını. Onun için deli olduğumuzu hâlâ anlamadı mı? Şimdiye kadar anlamıştır diye düşünüyordum. "Hiç şansın yok. Sence tüm bunları umursamadığımız biri için yapıyor olabilir miyiz?"

Badass öne doğru eğilip ellerini kızın kalçalarına koyarken başını sallıyor. "Bu uzun zaman önce bir anlaşma olmaktan çıktı. Gitmene izin vermeyeceğiz, tatlım. Senin üzerindeki hak iddiamızın parayla hiçbir ilgisi yok."

"Yani, burada bir şey olduğunu biliyorum ama-"

"Hissetmiyor musun?" Quickshot'ın sesi gerilim dolu. "Senin için savaşa girmeye hazırız bebeğim. Ve Sandra'yı oradan sağ salım çıkaracağız. Beni duyuyor musun? Ne olursa olsun bunu yapacağız, ama eğer hissetmiyorsan..."

"Hayır! Yani, evet! Tanrım, tabii ki istiyorum. Sadece tüm bunları nasıl yürüteceğimizi bilmiyorum. Ben buradayken her şey güzel, eğlenceli, çılgınca ve... Tanrım, Badass beni kıcımdan sikerken herkesin içinde seks yaptım!" Hepimiz buna güldük. konuştuğuna göre çok heyecanlı olmalı. "Ama benim asıl amacım bu değil."

Siz İstenmeyenler'le işiniz bittiğinde ve artık bana ihtiyacınız kalmadığında, ben de kira ödemek ve küçük kız kardeşine bakmak için mücadele eden işsiz bir fırıncı çırağı olmaya geri döndüğümde, o zaman-"

Elimi boğazına doğru kaydırıyorum, böylece başını geriye yatırıp bana bakmasını sağlayabiliyorum. "Sana ihtiyacım yok mu? Ağzını sabunla yıkamalıyım. Tabii ki sana ihtiyacımız olacak. Bu neden değişsin ki? Sen böyle biri değil misin? Emin misin? Çünkü ben senin tam olarak böyle biri olduğuna eminim. O utangaç, dikkatli, gergin, sessiz ve her zaman doğru şeyi yapan kız gerçek bir sahtekar. Gerçekte kim olduğunu bulma şansı hiç olmadı."

Dokunuşumun altında titriyor. "Hayvan..."

"Orada Kartal Göz'e karşı koydun. Çoğu üyenin buna cesareti yoktur." Quickshot gülüyor. "Belki utangaç bir kedi yavrusu olarak başladın ama kızımız büyüyor ve pençelerini gösteriyor. Ama sende hep vardı. Sen daha reşit bile değilken küçük kardeşini büyüttün."

"Başka bir seçeneğim yoktu ve bazen çok kırıldım, ona kızdım ve... Tanrım, her şeyi berbat ettim ama bunu tekrar tekrar yapardım. Burası tüm eski kuralların geçerli olmadığı bir Varolmayan Ülke gibi ama onu sonsuza dek terk edemem. Bensiz ona ne olacak? Ben sizin istediğiniz kız olamam. Benim istediğim kız..."

Sözünü kesiyor ama Badass onun yerine bitiriyor. "Olmak istediğin kız mı? Bunu tek başına yapmak zorunda değilsin. Bunu zorunda olman utanç verici ama senin için en önemli olan şeyi görmezden gelip seni sikmeye devam edeceğimizi mi sanıyorsun? Siktir, senin için önemli olan bizim için de önemli. Sandra'yı kurtarıp sokağa atacağımızı mı sanıyorsun? Ondan sonra yardım etmeyi bırakacağımızı mı sanıyorsun? Sana yaşaman için uygun bir yer bulacağız ve eğer bize bağlıysa, bizimle olacak. Sandra'nın orada ya da yakınında bir yeri olmasını sağlayacağız. Ve bu şehirde bir daha hiçbir torbacının, motorcunun, mafyanın ya da başka suçlunun onun yanına yaklaşmamasını sağlayacağız, yoksa bize hesap verirler. Tatlım, seninle işimiz bitmedi, hem de hiç bitmedi."

Natalie'nin nefesi kesik kesik geliyor, sanki hiperventilasyon geçiriyor. Bana göre bunların herhangi birinin onun için yeni olması çok şaşırtıcı, ama belki de düşündüğüm kadar açık olmuyoruzdur.

"Hey, bebeğim, iyi misin?"

Başını sallıyor, kısa ve sarsıntılı bir şekilde. Bacağımı kavıyor ve tırnaklarını geçiriyor, sanki yatakta dönmeye devam etmek için tutunuyormuş gibi. Sonra seksi göbeğine dayadığım elimi kavıyor ve memesine doğru çekiyor.

"Siktir git," diyor basitçe. "Sanırım fındık sonrası biraz berraklığa ihtiyacım var." İnan bana, seve seve yaparım.

NATALIE

TAMAMEN BUNALMIŞ DURUMDAYIM. ÜZGÜN MÜYÜM? MUTLU MUYUM? AŞIK MISIN? SADECE YENIDEN

müttefik, gerçekten azgın? Artık bilmiyorum bile, ama Hayvan gömleğimi başımın üzerine çektiğinde, ona kolaylık sağlamak için ellerimi yukarı kaldırıyorum. Bir an sonra sütyenimin kancaları hızla gevşedi ve Badass göğüslerimi ortaya çıkarmak için onu üzerimden çekti.

"Ayağa kalk bebeğim," diyor Hayvan beni dürterek. İtaat ettiğimde, şortum neredeyse anında yok oluyor, bir taraftaki Badass ve diğer taraftaki Quickshot tarafından ayak bileklerime kadar çekiliyor.

Bunu şimdi ve burada yaptığım için deli olmalıyım ama buna ihtiyacım var. Onlara ihtiyacım var ve benim ve kendilerinin kıyafetlerini yırtma şekillerine , da var. Daha şortumu tekmelemeden, dünyada en çok değer verdiğim üç adama ait üç büyük, çok sert yarakla çevriliyorum.

Hepsini emmek için dizlerimin üzerine çöküyorum ama Quickshot beni geri çekiyor. "Bunun için daha sonra zamanımız var bebeğim, ama sana somun sonrası netlik sözü verdiğimizden oldukça eminim ve somun olmadan oraya ulaşamazsın." Sonra beni öyle bir itiyor ki nefes nefese yatağa düşüyorum.

Animal bir bacağımı, Badass de diğerini tutup Quickshot'a tamamen açık hale gelene kadar geriye çekiyor. Ellerimi yatağa dayadım. "Kızlar delirebilir mi?" Soruyorum, bu şartlar altında gerçekten aptalca bir soru gibi geliyor.

Hayvan güler. "Mecazi olarak."

Ve sonra Quickshot bacaklarımın arasında, o muhteşem dilini hassas tenimin üzerinde kaydırıyor. Vücudum ani durumuma hâlâ alışmaya çalışıyor ama o bunu anlayacak kadar deneyimli. Yalamalarını yumuşak öpücükler ve çok dikkatli ısırıklarla karıştırırken dokunuşu şaşırtıcı derecede nazik.

Bu arada, Animal ve Badass birer göğsümü alıp meme uçlarımı ağızlarına alırken, elleri her yeri keşfediyor - kalçalarımın, karnımın üzerinde, uyluklarımın iç kısımlarından aşağı kayıyor ve boğazıma doğru ilerliyor. Bana pek çok şekilde dokunuyorlar ve bu ilgileri beni sersemletiyor.

Quickshot geniş dilini kıvrımlarımdan geçirdiğinde, sularıyla kayganlaşıyorlar ve onun için çok hazırım.

Ya da herhangi . Hatta belki .

Badass konuşmak için meme ucumu yeterince uzun süre bırakıyor. "Asla kendini küçümseme tatlım. Sen bizim için mükemmelsin. Üçümüz için de." Sonra tekrar yakalıyor. Elimi başının üzerinden kaydırıp onu kendime doğru çekiyorum.

Diğer elimi Hayvan'ın kalın saçlarına sokup olabildiğince sert bir şekilde kavriyorum. Çocuklar beni yakaladı ama şu anda bile kafamın içinde benimle işlerini bitireceklerini söyleyen küçük, korkunç, ürkütücü, tehlikeli bir ses var ve bunun asla gerçekleşmeyeceğine beni ikna etmelerine ihtiyacım var. Çünkü tüm bunlardan sonra kalbimin bunu kaldıracabileceğini sanmıyorum.

İlk orgazm dalgası ufukta belirildiğinde, beni yıkamaya hazırlanırken, omuzlarımı yatağa bastırıyorum ve kalçalarımı Quickshot'ın yüzüne doğru yuvarlayarak o muhteşem dili içime hapsetmeye çalışıyorum.

"Tanrım," diye inliyorum.

Animal meme ucumu parmaklarının arasında yuvarlarken ve beni öpmek için yukarı çıkarken "Bırak olsun bebeğim," diye mırıldanıyor. Dudakları tam da doruğa ulaştığım anda dudaklarıma değiyor. Dili ağzıma girerken ve beni aptalca öperken derin derin inliyorum. Quickshot becerileriyle beni çılgına çevirirken, sırtımı yatağa yaslayarak geriliyorum. Oh, bu çok, çok iyi.

Gözlerim kendi kendine kapanıyor ama görüşüm hala parlak ve renkler göz kapaklarımın arkasından akıyor. Sanırım beynim kısa devre yapıyor çünkü kelimeler, hatta düşünceler bile üretemiyorum. Sadece inliyor ve daha fazla inlemek için nefes almaya çalışıyorum. Animal ve Badass'i tutuyorum, gücüm tükenene ve yatağa yığılana kadar onları kaldıraç olarak kullanıyorum.

Vay anasını.

"Siz... siz bu işte daha mı iyisiniz?"

"Belki de öylesindir," diyor Badass yumuşak bir kıkırdamayla. "Sana pratik yaptıkça daha iyi olacağını söylemiştim bebeğim. Hayatım boyunca gördüğüm en seksi manzara bu olsa gerek. Lanet olsun."

"Sizler benim ölümüm olacaksınız."

"Ama ne biçim bir ölüm, değil mi?" Quickshot bacaklarımın arasından bana sırtıyor, yüzü kaygan ve parlıyor.

Başımı salladım. "Hayır. Hepiniz benimle gelmeden olmaz. Yalnız gitmeyi reddediyorum."

"O zaman seni hayatta tutmamız gerekecek," diyor Hayvan ve beni tekrar öpüyor.

Tüm eğlenceyi onların yaşamasına izin veremem. Onun ve Badass'ın sikine uzanıyorum. Benim için çok sertler. Ellerimi başlarının üzerinde gezdirirken birlikte inliyorlar, ben okşadıkça shaftlarına yayılmak için kaygan prekum topluyorlar. Üçünü de birlikte hissetmek istiyorum ama sadece iki elim var. "Buraya gel de seni emebileyim."

Quickshot göğsüme binene ve ağırlığını arkamdaki duvara verene kadar vücudumda geziniyor, böylece sikini ağızma sokabiliyor. Onu içime çekiyorum, tuzlu teninin tadına bakıyorum, emiyorum ve bana hissettirdiği kadar iyi hissettirmeye çalışıyorum.

"Siktir," diye tıslıyor bana bakarken, sanırım doğru yoldayım.

Birinin parmakları bacaklarımın arasına giriyor ama kimin olduğunu bilmiyorum. Tek görebildiğim Quickshot'ın altılı karnı ve emdiğim büyük yarak, ama ister Animal ister Badass olsun, kesinlikle ne yapacağını biliyor

O yapıyor. Kukum aşırı hassas, ama dokunuş o kadar nazik ki dokunuştan kaçmak yerine ona doğru çekiliyorum. Bu adamlar vücudumu benden daha iyi tanıyor.

Ve sonra ikinci bir parmak seti geliyor. İkisi de, biri klitorisime giderken diğeri içeri kayıyor. Sonra yer değiştiriyorlar. Aynı anda iki adam benimle oynuyor.

Ve Tanrım, onlar kardeş. Muhtemelen bunun için cehennemde benim için özel bir yer vardır, ama şu anda daha az umursayamazdım. Bu çok güzel.

Sonra parmaklardan biri kıcıma doğru kayıyor ve sıkı kasın etrafında hafif daireler çizmeye başlıyor, hafifçe bastırıyor ama hiçbir şeyi zorlamıyor. İçime elektrik telinden geçen elektrik gibi karıncalanmalar gönderiyor. Quickshot'ın etrafında inliyorum ve her iki parmak setine karşı geri bastırıyorum. Amımdakiler daha derine batıyor ve bir an için diğerrinin parmak ucu tam kıcımın içine kayıyor. Aynı anda hem önden hem arkadan.

Aletleriyle bu nasıl bir his olurdu?

Bunu kabul edebilir miyim? Kulağa çok yoğun, çok aşırı, çok... olmak istediğim şey gibi geliyor, onlar için, kendim için. Her zaman güvenli, mantıklı seçimler yapmak yerine biraz deliren o cesur kız. Ve beni de götürmelerini istiyorum, böylece kararları veren ben olmak zorunda kalmayayım, sadece o anın içinde olabileyim. Onların olmak.

Ve onlar da benim.

"Yap hadi. Ne istersen," diyorum Quickshot nefes almam için çekilirken nefes nefese kalarak. "Ben seninim."

"Siktir," diye inliyor Badass. Boştaki eliyle kalçamı kavırıyor ve sıkıyor. "Seni sikmem lazım."

Kalçalarımı ona doğru iterek iki çift parmağı daha da derine itiyorum. Dokunuşları elektrik gibi. Böyle devam ederlerse sadece parmaklarından bile boşalacağım.

Parmaklar çekildiğinde usulca inliyorum. Ama sonra güçlü eller kalçalarımı aralıyor ve bir beden kalçalarımın arasına giriyor.

Belalı. Öyle olmak zorunda. Pürüzsüz, şişman tacı kıvrımlarımın arasına girdiğinde, onu almak üzere olduğumu biliyorum.

Kendini içime bastırıyor ve Quickshot'ın sikinin etrafında inlememe neden oluyor. Tanrım, Badass çok kalın ve sahip olduğu her şeyle beni dolduruyor, tamamen içime girene kadar derinlere sürüyor. O kadar iyi hissettiriyor ki, sanki benim için ya da ben onun için yaratılmışım.

Sonra çekiliyor ve tekrar sokmadan hemen önce kendimi çok boş hissediyorum. Çok kayganım, kolayca hareket ediyor ve bunu hissederek itişlerini hızlandırıyor, yaptığı gibi horozunun tabanını klitorisime sürtüyor.

Aletlerini iki ucundan da çalıştırıyorum ve bu çok çılgınca. Çok fazla. Aynı anda Animal'ı da okşamaya çalışıyorum ama koordinasyonu sağlayacak kadar konsantre olmakta zorlanıyorum. Quickshot ağzıma girip çıkıyor, Badass amıma girip çıkıyor ve Animal kendini parmaklarımdan çekiyor. Nereye gittiğini bilmiyorum ama ellerimi serbest bırakıyor, böylece Quickshot'ın sıkı kıcını kavrayıp onu kendime doğru çekebiliyorum.

"Yuvarlayın onu," diye emrediyor Hayvan. Ve sonra üçü de alıştırma yapmış gibi hareket ediyor. Quickshot ağzımdan çekiliyor ve bir tarafa kayıyor, beni Badass'in kızarmış yüzüne bakmaya bırakıyor. Bana sırtıyor, sonra ellerini altından geçiriyor. Bir an sonra, ikimizi de ters çevirdiğinde tüm dünyam tersine dönüyor ve beni içimde derinlere gömülü büyük horozuyla onun üstünde otururken bırakıyor.

"Bana binişini göreyim," diyor gözlerinde bir parıltıyla. "Hadi kovboy kız."

Avuçlarımı geniş göğsüne dayıyorum ve kıcımı dikkatlice yukarı kaldırıyorum. Ben hareket ettikçe koca siki amıma doğru sürükleniyor ve aslında kontrolü elinde tutan kişi olmak eğlenceli. Sonra tekrar aşağı itiyorum ve boğazının derinliklerinde inliyor.

"Kahretsin tatlım, çok sıkıydın. Buna bayılıyorum." Kocaman ellerini belime doluyor ve bir sonraki kalkışında bana yardım ediyor. Ve tekrar aşağı indiğimde, beni kalçalarına o kadar sert çarpıyor ki neredeyse havam sönüyor. Yüksek sesle inliyorum, çok dolu hissediyorum, çok mükemmel bir şekilde dolu.

Ve işte o zaman ılık yağın kayganlığının tenime, çoğunlukla da kıcıma döküldüğünü hissediyorum. Animal'ın parmağı, kardeşinin koca sikinin hemen yanında, içime girerken kocaman geliyor. Amım doluyken zar zor kaldırabiliyorum ve ikinci parmak geldiğinde inliyorum, kalçalarım uyum sağlamak için kayıyor. Sırada ne olduğunu biliyorum ve bunu hem istiyor hem de korkuyorum. Badass'ın omuzlarını kavriyorum ve rahatlamak için elimden geleni yapıyorum.

Hayvan'ın siki, küt başını göt deliğime bastırırken inanılmaz derecede büyük geliyor. Hızını kontrol çalışarak onu geri itiyorum. Badass hareket etmeyi bırakıyor ve altımda kıpırdamadan yatıyor, kalın siki amımda titreşiyor ve Animal'ın girişini beklerken büyük elleri belimde.

Kalbim güm güm atıyor, tüm vücudum alarmda. Hayvan parmak uçlarıyla sırtımı okşuyor, bana usulca mırıldanıyor. "Rahatla, bebeğim. Sakin olacağım. Güvenli kelimeni hatırlıyorsun, değil mi?"

Yüzümü Badass'ın göğsüne gömdüm ama başımı salladım.

"Aferin kızıma." Ve beni yavaşça ama emin adımlarla açarak itiyor. Kayganlaştırıcıyla kayganlaştırılmış, etrafına gerildim. İnlediğimde, duraklıyor, ezici hislere alışmam için bana biraz zaman veriyor ve sonra tekrar başlıyor. Kısa, nazik hamleler yapıyor, her biri biraz daha uzun sürüyor, ta ki kalçalarını kıcımda hissettiğim ve tamamen içimde durduğu ana kadar.

Vay anasını.

"Başardın tatlım," diyor Badass, parmaklarını saçlarımda gezdirerek. "Sana bizim için mükemmel olduğunu söylemiştim. İyi misin?"

Çok ama çok doluyum. Sinirlerim sürekli bir zevk uğultusu içinde ateşleniyor. Aralarında sıkışmış, gerilmiş, alınmış ama aynı zamanda... güvende ve korunmuş hissediyorum. Ve Tanrım, çok azgınım. Başımı salladım. "Ben iyiyim. Sadece... bu çok fazla."

"Çıglık atmak sorun değil," diyor Hayvan, sonra kendini tekrar içeri itmeden önce biraz geri çekiyor. Tırnaklarım Badass'ın omuzlarına batarken inliyorum.

"Bizim için olduğu sürece," diyor Badass ve sonra itiyor ve ben onu daha sıkı kavrıyorum.

İkisi birlikte çalışıyor, beni ıldırtmak için mükemmel bir şekilde senkronize oluyorlar. Tüm vücudum bir his karmaşası, beni daha sert ve daha sert becerdiklerinde yoğun yalvarışlar enfes acıyla birleşiyor. Ve mz de ağır nefes alıp terden kayganlaşana kadar kendimi onları geri iterken buluyorum. Beni nasıl istediklerini gösteren iki et suyu arasında sıkışmıştım. Bana nasıl sahip olduklarını.

Quickshot dizlerinin üzerinde yürüyor ve kendini ağzıma sunuyor. Konsantre olmak zor ama tüm erkeklerimi sevmek istiyorum ve bu da üçünü birden sevmek anlamına geliyor. Onu ağzıma alıyorum, tadına bakıyorum ve Animal ve Badass'ın beni sikerken yaptığı sallanma hareketinin onun üzerindeki hareketlerime rehberlik etmesine izin veriyorum. Parmaklarını saçlarıma geçirip başımı istediğı yerde tutarken inliyor.

 adamım beni birlikte götürüyor, benimse tek yapabildiğim dayanmak ve zevk almak. Sanki seksin içinde boğuluyorum. Kaygan tenin kaygan tene karşı hissi, prekum ve terin tadı, sikişin ve hepsi benim olan erkeklerin kokuları, gırtlaktan gelen inlemelerin ve suden nefes alışların sesleri, etin ete değmesi - hepsi çok fazla.

Ve hepsi beni kendi uçlarına götürürken, vücudum daha önce hiç olmadığı bir şekilde uyandı. Quickshot'ın kaygan siki dudaklarımla üzerinden kayarken zevk anımdan, kıımdan, hatta ağzımdan taşıyor. Onların zevki benimkini besliyor, tıpkı benimkinin onlarınkini beslediğı gibi ve sikiş daha sert ve çılgınca hale geldikçe, vücudum geriliyor ve kaslarım gerginlikle titremeye başlıyor.

"Siktir," diye tıslıyor Badass ve yaklaştığını anlıyorum. Hayvan içimde şişiyor ve Quickshot demir kontrolünün bir kısmını kaybediyor. Vücudum her kasıldıığında, siklerini sıktıka içimdeki adamların inlemeleriyle karşılaşıyorum. ekirdeğimden lezzetli bir sıcaklık fişkırıyor, kızarmış bedenimi yaklaştıkça daha da güçlenen orgazm öncesi karıncalanmalarla dolduruyor.

İlk boşalan benim. Quickshot'ın kalınlığının etrafında boğuk bir çığlık atarak patlıyorum, ateşim çıkmış gibi ayak parmaklarımı kıvıran bir orgazmla titriyorum. Dünya dönerken, gözlerim kapalı olsa bile, yapmazsam uçup gidecekmişim gibi Badass'e tutunuyorum

Sıkı. Sonra her şey kararıyor, en azından bir anlığına, kalbimin hızlı atışı beni kendime getirene kadar.

Badass şişip derin bir iniltiyle içime doğru ittiğinde hâlâ titriyorum. Bu Animal için çok fazla, kendini kıcıma tamamen gömüyor ve hırlıyor. Tanrım, bu çok iyi.

Quickshot, geride kalmamak için hemen arkalarında ve horozunun alt tarafındaki kalın damar dilime karşı sert bir şekilde titreşiyor. Saçlarımı o kadar sert kavırıyor ki, dölün tuzlu tadı ağzıma doluyor ve kafa derimi karıncalandırıyor. Hiçbirini ziyan etmek istemeyerek onu , hem bana verdikleri zevkte hem de onlara verdiğim zevkin bilgisinde kayboluyorum.

Quickshot ilk uzaklaşan oluyor ve bir iniltiyle yatağın başına yığılıyor. "Kahretsin, harikasin bebeğim."

Sırada Animal var, benden kayıyor ve Badass hâlâ içimdeyken bile beni garip bir şekilde boş bırakıyor. Ve sonra hepsinin arasında gevşek bir şekilde uzanmak için yuvarlanıyorum ve doluluk hissini özlesem de, tekrar gitmeden önce iyi bir dinlenmeye ihtiyacım olduğunu düşünüyorum. Bunu arkamda nasıl bırakabilirim ki?

Sadece muhteşem seks de değil, bu, birliktelik, destek, etrafımdaki erkeklerin gücü. Tekrar yalnız kalmak istemiyorum, her şeyden sorumlu tek kişi olmak istemiyorum. Sandra, ev, kira, faturalar, her şey. Sorumluluk sahibi olabilirim ama tüm yükün omuzlarımda olmasını istemiyorum. Özellikle de burada benim için nasıl bir alternatif olduğunu biliyorken. Bu işi nasıl yapacağım?

Hayvan kollarını bana doluyor, beni kendine çekiyor. Hepimiz terli ve iğrenciz ama yine de iyi hissettiriyor. "İyi misin? Bu oldukça yoğundu."

"Evet. Sadece... bunu tekrar denemeden önce bana biraz zaman ver."

Bütün çocuklar kıkırdar. "Tekrar denemeye istekli olman çok hoşuma gitti," diyor Badass.

"Tabii ki. I-"

Kapının sertçe vurulmasıyla bölünüyorum. Sanırım Şeytan'ın sesi.
"Sonunda sikişmeyi bitirdiyseniz, burada hazırlanıyoruz. İstenmeyeni
becerme zamanı."

Ve böylece, birdenbire işimize bakarız.

BADASS

"NE SANIYORSUN SEN?" NATALIE'YE BAKTIM, yataktaki seksi saçlarını at kuyruğu yapmış, kıvrımlarını saran bir kot pantolon, bir tişört ve sırtında Screaming Eagles MC yazan, ona çok büyük gelen bir deri ceket giymiş. Sanırım bu Quickshot'ın. "Kesinlikle bizimle gelmiyorsun. Bunun ne kadar tehlikeli olacağının farkında mısın?"

Bana attığı bakışta utangaç ya da uysal bir ifade yok. "O benim küçük kız kardeşim. Gerçekten geride kalıp bekleyeceğimi mi sanıyorsun?"

"Burası lanet bir savaş alanına dönecek." Etrafımdaki çocuklara işaret ediyorum. Neredeyse tüm kulüp bizimle birlikte avluda, motorlarını hazırlıyor ya da çoktan motorlarını çalıştırmış bekliyor. Ea- gle-eye kendi motorunun yanında lanet bir general gibi her şeye bakıyor. O Prez, ve hücum liderlik edecek.

Natalie devam ediyor, sanki kabul edecekmişim gibi. "Ve Sandra bunun tam ortasında olacak. Ve eğer gönüllü olarak oradaysa, birinin onu vazgeçirmeye çalışması gerek. Neler olduğunu bilmem gerek. Eğer beni götürmezseniz, lanet olası bir taksiye falan binerim. Ben gidiyorum." Yumruklarını kalçalarına koydu.

"Seni izlemesi için birini ayarlayabilirim. Ya da seni yatağıma kelepçeleylebilirim."

"Buna cesaret edemezsin. Geliyorum ve bu son sözüm."

Bunun için zamanım yok. Ve biz yokken buradan çıkamayacağından emin olmak için kesinlikle zamanım yok, çünkü bunu yapmanın lanet olası bir yolunu bulacağını biliyorum.

Animal ve Quickshot aramıza bakıyor, çoktan bisikletlerine binmişler ve yola çıkmaya hazırlar. Eminim onlar da benimle aynı şeyi düşünüyorlardır. Hay sikeyim. Bacağımı bisikletimin üzerine atıyorum. "Tamam. Binin ama ne onu yapın. Atla diyorum, ne kadar yükseğe diye sormuyorsun bile. Sadece yap. Anlaşıldı mı?"

"Crystal," diyor ve bisikletime atlıyor, kollarını sıkıca belime doluyor, en azından uzanabildiği yere kadar. Eğer bu bir tür zevk sürüşü olacak olsaydı, buna bayılırdım, ama şimdi? Şu anda onun güvenliği için endişelenmek zorundayım ve bu sahip olmamayı tercih ettiğim bir zorunluluk. Ama kendi başına dolaşıp sorun çıkarmasından iyidir.

Motosikletimi çalıştırıyorum ve birkaç dakika sonra Çığlık Atan Kartallar yola çıkıyor. Ana kapıdan bir nehir gibi akıyor, sokakları kauçuk ve çelikle dolduruyoruz.

Bu anları seviyorum - saçlarımda rüzgar ve etrafımda ortak bir amaç için birleşmiş kardeşlerim. Bazı arkasında dalgalanan Amerikan bayrakları. Biz lanet bir orduyuz.

Güney Yakası'nın caddelerinden geçerken, insanlar bizi izlemek için işlerini bırakıyorlar. Haber yayılmış olmalı, çünkü İstenmeyenler'e yaklaştığımızda, seyirciler çoktan verandalarında ve kapı eşiklerinde bizi bekliyor ya da geçtiğimizi görmek için pencerelerinden dışarı sarkıyor. Çocuklar el sallıyor, ebeveynleri tarafından hızla içeri çekiliyorlar, bu kadar kalabalık olduğumuzda bunun eğlence için olmadığını biliyorlar.

Unwanted kulüp binasında, tüm kulüp bizi bekliyor gibi görünüyor, Cain her şeyin ortasında ve Crusher onun yanında. Onun hemen arkasında da mafya bozuntusu Giancarlo Fabbri var. Görünüşe göre zamanlamamız mükemmel.

Çığlık atan Kartallar sokağı kaplıyor ve fareler gibi saklandıkları harabe evin önündeki toprak yığınının dolduruyor. Sayıca onlardan fazlayız, daha iyi organize olmuş durumdayız ve öyle olmasak bile konuşuyoruz-

Burada nicelikten çok nitelik var. Sadece bir Screaming Eagle bile bu piçlerden en az beş tanesine yeter.

"Burada ne halt ediyorsun?" diye bağıyor Cain. Silahı açıkta ve çekmeye hazır görünüyor. Adamları da aynı şekilde. Böyle bir istila nadiren güzel sonuçlanır.

Kartal Göz motorunu durdurur ve motosikletinden iner, elleri kemerinde ve ayaklarını iyice açmış bir şekilde durup Cain'e bakar. "Konuşmamız gereken şeyler var, sen ve ben."

"Sadece arayabilirdin. Tanrım, böyle bir sirke gerek yok."

Natalie arkamda iniyor, sonra da ben. Badass ve Quickshot zaten yanımızdalar ve onun etrafında bir üçgen oluşturuyoruz. Eğer bu iş raydan çıkarsa, ona zarar vermek isteyen herkes bizi geçmek zorunda. Öne doğru ilerliyoruz.

"Biliyor musun," diyor Kartal Göz, "bütün bu pislikleri nereden bulunduğunu merak ediyordum. Senin gibi küçük bir boktan kulüp, birdenbire uyuşturucularla, silahlarla... lanet kadınlarla dolup taşı. Ve düşündüm ki, hey, belki de liderlikte bir değişim yaşadınız, çünkü kabul edelim, asla bunu başaracak kadar zeki olmadınız."

Cain'in ifadesi taşlıktan öfkeye dönüşüyor ve lazer gibi Kartal Göz'e odaklanıyor ama Crusher bize doğru bakıyor. Natalie'yi görünce gözleri kısılıyor, sonra da eksik bir dişini göstererek sırtıyor. Beni endişelendiren de bu sırtış. Sanki bizim bilmediğimiz bir şey biliyor.

"Bu hikâyenin bir anlamı var mı, yoksa sadece benden dinlememi istemeye mi geldin?" diye bağıyor Cain.

"Giordano'larla neler yaptığımızı gördün ve kendin denemeye mi karar verdin, Cain? Ama bunu bile doğru düzgün yapamadın. Fabbris gibi lanet olası ıskartalarla yetinmek zorunda kaldın. Seni sadece kullandıklarını biliyorsun, değil mi? Onlar da tıpkı senin gibi sıçan, gizlenmek zorundalar çünkü sıçıp batırdılar ve kendilerini Aile'den attırdılar. Öyle değil mi, Giancarlo?" Soruyu arkadaki mafya babasına yöneltiyor. Natalie'ye teklif verme cüretini gösteren piç kurusuna.

Kaygan saçlı pislik bir adım öne çıkıyor ve omuz silkiyor. "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok. Ben sadece anlaşma yapmak isteyen bir müşteriyim, tıpkı senin gibi."

"Saçmalık."

"Senin sözüne karşılık benimki, yaşlı adam."

Kartal-göz kıkırdar. "Bunun ne olduğunu sanıyorsun? Lanet olası bir mahkeme mi? İhtiyacım olan kanıtı buldum. Şimdi asıl soru, biz gittiğimizde buranın hâlâ ayakta olup olmaması kimsenin umurunda olacak mı?"

"Bu da ne böyle?" Dikkatle dinlemediğiniz sürece, Cain'in sesindeki hafif gergin titremeyi anlamak zor, ama orada. Çoğu kişiden daha cesur, hakkını vermeliyim. En son bölgemizde küstahlaşan bir kulübü disipline zorunda kaldığımızda, başkanları altına işemişti. Kelimenin tam anlamıyla. "Biz sana ne yaptık, Ea- gle-eye?"

"Henüz bilmiyorum ve umurumda olduğundan da emin değilim ama şansını artırmak istiyorsan Sandra'yı teslim et."

Natalie daha iyi görebilmek için öne doğru eğilirken parmakları koluna saplanıyor.

"Kim?" Cain kaşlarını çatıyor. "Daha açık konuşman gerekecek çünkü burada bir sürü sürtük var ve ben hepsinin adını bilmiyorum."

"O bir sürtük değil!" diye bağıyor Natalie ve bir anda tüm dikkatler üzerimize çevriliyor. "O benim küçük kız kardeşim ve burada. Onu geri verin!"

Cain, Crusher'a bakar. "Bu senin projelerinden biri mi? Çünkü kimden bahsettiklerini bilmiyorum."

"Buraya kendi özgür iradesiyle geldi, Sugar," diyor Crusher, kendinden fena halde memnun görünüyor. Kızımıza Şeker demesi bile yumruklarımı sıkımda neden oldu. Bu herif ona söylediklerimizi yapsa iyi olur, yoksa suratını darmadağın edeceğim. "İyi haber şu ki, artık borç konusunda endişelenmene gerek yok. Peşinatını aldım, gerisini de o halletmeyi kabul etti. O küçük bir fişek."

Hayvan kıpırdıyor ve ben onu tutmak için elimi zar zor koluna atıyorum. "Bekle. O öldü. Henüz bilmiyor ama biz bu işi kontrol altına alana kadar sakın ol." Bana hırlıyor ama tutuşuma karşı direnmeyi bırakıyor, bu da bir şeydir.

"Burada bile olmamalıydı. Onu geri verin, ben de kalayım. Bu aptal borcu kapatmak için çalışacağım," diye bağıyor Natalie ve sonra iki kişiyi zapt ediyorum.

"Quickshot? Biraz yardım et."

"Hallediyorum." Natalie'yi yakaladı, çünkü Animal sadece bir kişinin onu tutmasına izin veriyor, o da benim.

"Bırak!" Ona karşı mücadele ediyor.

"Bunu zaten konuşmuştuk Natalie," diye çıkıştıktan sonra dikkatimi Crusher'a yöneltiyorum. "Lanet olası bir anlaşmamız var. Bunun içinde başka bir kızı kaçırmak yoktu."

"Kim kaçırıyor lan? Buraya kendi başına geldi. Bu pisliğe hak etmeyen kız kardeşini korumak istediğini söyledi. Bu kızlar birer kahraman dostum, diğerinin suçunu üstlenmek için kendilerini parçalıyorlar. Bu çok iç açıcı." Gülüyor. "Kızını al ve ondan bıkana kadar becer. İhtiyacım olan şey bende var. Onun için bakire parası alamayacağım ama o çok çalışkan. Oraya varacaktır."

"Seni piç!" Natalie Quickshot'a karşı mücadele eder.

"Onu teslim edin," diyor Kartal Göz sakın bir şekilde, bağırırları keserek. "Ve belki de siz şerefsizlerin bize karşı Fabbris'le işbirliği yaptığınızı unuturuz. Hatta yeni Giordano Don'a iyi bir şeyler söylemeye bile ikna olabilirim, böylece bir grup haini desteklediğinizi kişisel olarak algılamazlar."

Cain başını sallar. "Kardeşlerinin başka bir oyuncağa sahip olması seni neden ilgilendiriyor ki? Son duyduğumda, Çılgık Atan Kartallar yataklarını dolduracak orospu bulmakta zorlanmıyorlardı."

"Kardeşlerim için önemli olan benim için de önemlidir. Crusher onlarla uğraşıyor, bu da tüm kulüple uğraştığı anlamına geliyor." O

avluyu dolduran acımasız kalabalığı işaret ediyor. "Ve bana sorarsanız, bu yapılacak en aptalca şey."

Cain kollarını göğsünün üzerinde kavuşturur. "Gerçek şu ki Kartal Göz, bunu aşmaya hazırız. Evet, bizi yakaladın. Çok haklısın. Fabbriler bizi destekliyor ama kaynaklarının ne kadar derin olduğunu anladığını sanmıyorum. Giordanolar tarih olacak, tıpkı siz tavuklar gibi."

Kartal Göz'ün yanında duran Viking, "İstiyor lan," diye homurdanıyor. "Güven bana. Fabbrisler eskiden oldukları kişinin lanet olası bir gölgesi. Çoğunlukla bizim sayemizde."

Cain, Crusher'a eliyle işaret ediyor. "Hey. Git kızı getir."

Birkaç dakika sonra, Natalie'nin daha genç ve zayıf bir versiyonu olan Sandra ile döner. Bileğini sıkıca kavramıştır. Natalie neler olduğunu görür görmez yüz ifadesi dehşetle doluyor ve başını sallıyor. "Hayır, hayır, hayır."

Crusher, yine çirkin bir gülümsemeye sahip. "Merak etme, tatlı memeler. Burada güvendesin."

"Sandra, buradayım!" Natalie Quickshot'ı çekiyor ama Quickshot onu bırakmayı reddediyor. Onaylayarak başını sallıyorum. Burada, onu koruyabileceğimiz bir yerde söyleyemeyeceği hiçbir şey yok. "Seni almaya geldik!"

"Natalie, evine git. Bu işe bulaşma." Sandra çılgınca avluya bakar ama bakışları tekrar kız kardeşine döner.

"Sen neden bahsediyorsun? Ben zaten bu işe o kadar bulaştım ki, tahmin bile edemezsin. Bizimle eve gel."

Crusher, Sandra'nın arkasına sol elini bileğinde kilitli tutarken, elini vücudunda kaydırarak ince boğazına doluyor. Kızın gözleri açılıyor ama karşı koymuyor. "Küçük Sandra buraya taşınmaya karar verdi. Burada çünkü öyle olmak istiyor." Başının tepesine bir öpücük konduruyor ve Hayvan'ın oraya doğru hücum etmesini engellemek için daha sıkı sarılmam gerekiyor. "O benim kız arkadaşım. Öyle değil mi?"

Sandra başını sallar. "Bu doğru.
Öyleyim." Ne oluyor lan?

NATALIE

"ARRGH!" RESMEN HIRLIYORUM. SANDRA'NIN ABLASI OLABİLİRİM- ama şu anda Crusher'a anne ayı gibi davranmaya hazırım. "Bırakın onu!"

"Ya da ne?" Sesi tamamen ilgisiz, boşluk dolu sırtışı geniş. "Buraya gelmeyi o seçti. Bıraksam bile kalacak. Onu ellerimin altında hissetmek hoşuma gidiyor." Sonra yanımdaki adamlara bakıyor. "Siz çocuklar ne demek istediğimi çok iyi biliyorsunuz, değil mi?"

"Onun yerine beni al. Bu doğru değil."

"Sana zaten sahiptim, seni sattım ve ne var biliyor musun? Sen çok fazla belasın. O pisliklerin peşime düşeceğini bile bile neden seni geri alayım ki? Sandra'yı daha çok seviyorum. Ne istediğimi çok iyi anlıyor."

"Crusher," diye geliyor Quickshot'ın ölümcül soğuk sesi, sırtımdan aşağı ürperti gönderen ve iyi anlamda olmayan bir ses. Dikkatini dağıtmak istemediğim için debelenmeyi bırakıyorum çünkü ne yapmak üzere olduğunu bilmiyorum. "Onu bırakman için sana tam beş saniye veriyorum." Bundan daha fazla tehdide gerek yok.

İçeri girmek için ellerini kaldıran Cain oldu. "Herkes kapasın. Sen de Crusher. Siz sikikler kızın güvende olduğunu gördünüz ve burada olmak onun seçimi. Size tavsiyem, biz bir sorun çıkarmaya karar vermeden önce tüm sirkinizi toplayıp buradan defolup gitmeniz. Sizin için iyi olmayacak."

"Ne oluyor ? Gidiyor musun-"

Kartal Göz bir elini kaldırarak Hayvan'ın cümlesini yarıda kesti. "Cain. Bundan daha zeki olduğunu sanıyordum. Büyüklerin masasında bir koltuk mu istiyordun? Sana bir tane vermeye hazırdım ama bizimle taşak geçme."

Cain gülüyor ve ben bundan hoşlanmıyorum. Biraz önce kendinden emin görünmüyordu ama şimdi kendine daha çok güveniyor ve bu bizim için iyi bir şey olamaz. "O zaman buna gerek kalmayacak olması iyi bir şey."

"Bu da ne demek şimdi?" King şüpheyle etrafına bakınır. Bu arada Kartallar dağılıyor, pozisyon alıyorlar. İstenmeyenler de öyle, adamları mümkün olduğunca siper alıyor ya da binaların içine çekiliyor.

Quickshot beni ek binalardan birine doğru sürüklemeye başladı. "Onu korumaya alıyorum."

"Geliyorum." Badass ve Animal, kendilerini benimle İstenmeyen arasında tutmaya dikkat ederek beni takip ediyor.

Yine çırpınıyorum. "Ama bekle, Sandra ne olacak?"

"Onu içeri getirdiler. Bir şeyler olmak üzere. Siz dışarı çıktıktan sonra onunla ilgileneceğiz."

Onun gücüne karşı hiç şansım yok.

Burada gerçekten açıktayız, farkındayım, özellikle de İstenmeyenler çömelmiş gibi görünürken. Tanrım, bu bir çatışmaya mı dönüşüyor? O kadar deli , değil mi? Ya da İstenmeyenler o kadar aptal? Kartallar sayıca onlardan en az ikiye bir üstün.

Motorların gürültüsünün farkına varmam biraz zaman alıyor. Bir sürü motor. Daha fazla motorcu mu? Ya da başka bir şey?

Quickshot beni dışarıdaki binanın arkasındaki çimenliğe doğru fırlatıyor. Çığlık atıyorum ve kendimi yakalamak için ellerimi uzatıyorum. Neyse çimenler yumuşak ve ben kendimi toparlamaya fırsat bulamadan üzerime çıktı ve beni de kendisiyle birlikte yuvarladı. Bir an sonra bir silah sesi duyuldu ve ben tekrar çığlık attım.

Quickshot beni duvara doğru sürüklüyor. "Ne yaparsan yap, kal. İşler kötüye gidiyor."

"Onu asla getirmemeliydik," diye homurdanıyor Animal, binanın tam köşesine yerleşirken. Her iki elinde birer tane olmak üzere sadece bir değil, iki silahı var. Köşeye hızla bakıyor, sonra aynı hızla başını geri çekiyor.

"En azından burada onun üzerinde kontrolümüz var," diye tersliyor Belalı. "Aksi takdirde, Sandra'yı bir şekilde kurtarmak için dışarıda tek başına saldırıyor olurdu. "Bu hiç hoşuma gitmiyor."

"Tabii ki hoşumuza ," diye bağıyorum. "İnsanlar bize ateş ediyor!"

Motorların sesi giderek yükseliyor, sürekli bir gürültüye dönüşüyor ve ardından lastik gıcırtiları geliyor. Ne oluyor?

Siyah bir SUV kapıdan içeri giriyor ve kulaklarımı tırmalayan bir gürültüyle bir sıra motosikleti ezip geçiyor. Motosikletlerin parçaları ve tamamı etrafa saçılıyor.

"Orospu çocuğu!" diye bağırır Hayvan.

Onlar Eagles'a aitti. Şu anda tanıdığım insanların yaralanmış ya da ölmüş olabileceğini düşünmek beni hasta ediyor. Ardından üç SUV daha geliyor ve avluya yayıldıkça daha fazla bisikleti biçiyorlar. Kara tahtaya çakılan çivilerin sesinin kötü olduğunu sanıyordum ama motosikletlerin asfaltta sürüklenmesi on kat daha kötü. Ellerimi kulaklarıma götürüyorum ve toparlanıyorum.

Kazıma sesleri kesildiğinde, SUV'lar kare şeklinde park edilir, böylece içeridekiler için kalkan oluştururlar. Ve sonra daha fazla silah sesi geliyor, bu sefer otomatik. Arkasına saklandığımız bina tuğladan yapılmış ve Animal ve Badass geri çekildikçe, mermiler binaya saplanırken tuğladan parçalar üzerimize sıcıyor.

"Bunlar lanet olası mafya," diye bağıyor Hayvan. "Onların her birini öldüreceğim.

"Geride dur," diye emrediyor Belalı. "Aptalca bir şey yapma yoksa seni öldüren ben olurum Hayvan. Seni kaybetme riskini almayacağım.

tekrar."

Onlar birbirlerine bağıırken Quickshot tek kelime etmez. Sadece silahını rahatça çekip köşeye doğru ilerliyor. Eğilir, ateş eder, sonra geri çekilir. Biri ıglık atar, sadece bir an için ve sonra bir yaylım ateş i köşenin hemen ötesindeki duvara çarpar.

Tanrım, öleceğiz. Sandra'yı kurtarmak buraya kadarmış.

Kendimizi bile kurtaramayız.

QUICKSHOT

"SIKIŞIP KALDIK," DIYE ÇIKIŞIR BADASS. "PIÇ KURUSU bütün Fabbri ailesini çağırdı. Buraya nasıl bu kadar hızlı gelebildiler?"

"Bu Giancarlo denen adam. Eminim o herif biz gelir gelmez onları aramıştır. Sadece zaman öldürüyorlardı." Animal tabancalarından birini çıkarıp iki el ateş ediyor. Biri çığlık atıyor ama o piçlerden çok var.

Ve Natalie'yi güvende tutmalıyız.

"Nereden geldikleri ya da buraya nasıl geldikleri önemli değil. Daha savunulabilir bir pozisyon bulmalıyız. Ve cephanemiz bitmeden oraya ulaşmalıyız." Seçenekler için etrafa bakıyorum, sonra diğer tarafta cephane olup olmadığını görmek için binanın arkasına doğru koşmaya başlıyorum. "Siz burada kalın."

"Anladım."

Köşeye bakıyorum ve aynı hızla başımı geri çekiyorum. Bir tabanca çatlıyor ve bir mermi öfkeli bir arı gibi vızıldıyor.

Üç, iki, bir.

Kafamı dışarı çıkarıyorum, herifi bulacak, nişan alacak ve tetiği çekecek kadar uzun bir süre. Karnavaldaki atış kabinindeki hedef gibi yere yığılıyor, çığlık atacak zamanı bile olmuyor. Buraya kavgayı başlatmak için gelmedim ama bitireceğim.

"Gelin!" Diğerlerine el sallıyorum. Sahil temiz görünüyor. "Planın ne?" diye soruyor Hayvan.

"Natalie'yi koruyun, Sandra'yı bulun ve siktirin ."

"Yeterince makul," diyor Badass. "Bunu nasıl yapacağız?"

"Bu ." İstenmeyen kulüp binası eski bir malikane, şehrin bu bölümünün değerli olduğu zamanları çoktan geride bırakmış. Ateş eden herif saklanmak için yan kapıyı kullanıyordu. Bir çıkış yolu, bir giriş yoludur. "Çabuk ol."

Önce ben hareket ediyorum, kavganın kenarından dolaşıyorum. İstedğim kadar güvenli değil ama dikkatlerin çoğu başka yerde.

Önce Hayvan gelir, iki silahını da avluya doğrultmuş halde bir direğin arkasında durur. Natalie'ye kaçması için el sallıyor. Natalie dehşet dolu bir bakış atıyor, sonra koşarak karşıya geçiyor ve benim siper olarak kullandığım parmaklığın arkasına geçiyor.

En son Badass geliyor ve iri gövdesini gizlemek için kendini yere atıyor. "Natalie'yi buradan çıkarmalıyız, içeri getirmemeliyiz."

"Çıkış yolunun şu anda lanet bir savaş alanı olması ve en azından Sandra'yı bulmaya çalışmadan gitmemize izin vermesinin hiçbir yolu olmaması dışında burada lanet bir tartışma yok." Ona ters ters bakıyorum, böylece bunun ne kadar aptalca bir fikir olduğunu düşündüğümü tam olarak biliyor. "Bizimle gelmek istemezse ne yapacağız?"

"Kim?" Natalie çömeldiği yerden başını kaldırıp bana bakıyor. "Sandra mı? O da bizimle gelmeli."

"O lanet olası bir yetişkin. Bundan hoşlanmak zorunda değilsin ama kendi seçimlerini yapabilecek yaşta. O insan müsveddesine olan sud-den aşkını satın aldığımı söylemiyorum, ama onu tekmeleyerek ve çılgılık atarak dışarı taşımayacağım." Kapıda bir sorun var mı diye baktım ama oda boştu. "Gel."

"Ben olsaydım, yapardın," diye karşı çıkıyor Natalie, sanki bu lanet olası bir tartışmaymış gibi.

"Tabii ki severiz. Lanet kız kardeşinin aksine, biz seni seviyoruz." Bunu düşünmeden söylüyorum, ama Natalie o kadar ani duruyor ki Animal onu açıkta kalmaması için yolun geri kalanını içeri çekiyor.

"Sen ne?"

Badass onu ileri doğru iter. "Bunu daha sonra işleyebilirsin. Vurulma tehlikesiyle karşı karşıya olmadığımız zaman. Beni anladın mı?"

"Um, evet. Tabii. Sandra'nın nerede olduğunu bulmalıyız." Aklını tekrar görevine verdi ama sanki başka bir kafam çıkmış gibi bana bakmaya devam ediyor. Ne sanıyordu ki? Bütün bunları herhangi biri için yapacağımızı mı?

Yan odada, iki serseri pencereden dışarıdaki karmaşaya ateş ediyor. Parmaklarımla ikisini işaret ediyorum, sonra onları gösteriyorum. Ateş ederdim ama mecbur kalmadıkça burada olduğumuzu belli etmek istemiyorum. Natalie'ye yerinde kalmasını işaret ediyorum, o da başıyla onaylıyor. Lanet olsun, eğer burada yaralanırsa kendimi asla affetmeyeceğim. Badass gelmesine izin verdiğinde daha sert tartışmalıydım. Şimdilik onu korumak için elimizden geleni yapıyoruz.

Badass istediği zaman bir dövüşçünün zarafetiyle hareket edebilir. Her iki eliyle birini yakalayıp geri çekene kadar arkalarından geldiğini duymuyorlar. Kafataslarını birbirine o kadar sert çarpıyor ki, silah sesleri arasında bile kimsenin duymamasına şaşıyorum. Yere , bayıldılar.

Animal botuyla birini dürtüyor. "Bir süre hiçbir yere gitmeyecekler."

"Crusher'ın Sandra'yı nereye götürdüğünü düşünüyoruz? Bu ev çok büyük." Arka pencerelerin dışında, bina ön taraftan daha yeni görünen devasa bir eklentiye uzanıyor. Eğer her odayı tek tek kontrol edeceksek, bütün gün burada kalmamız gerekecek. Natalie'ye bakıyorum, ne kadar korkmuş olduğunu görmezden gelmeye çalışıyorum. İçimden onu kucağıma alıp bu iş bitene kadar tutmak geliyor ama böyle bir lüksümüz yok. Sonrasına kadar olmaz. "Seni tuttukları yerde yeniden üye oldun mu?"

"Tam olarak gezemedim ama komün odasına yakın bir yatak odasıydı. Sadece dışarıdan kilitlenebildiği için kimseye ait olduğunu sanmıyorum. Müzayedeye yakındı."

"iyi bir başlangıç," diyor Animal.

Müzayede evin diğer ucundaydı, değil mi? Bu gidişle bütün yolu temizlememiz gerekecek.

Badass odanın dışındaki koridora bakar. "Dışarıda merdivenler var. Bu eski konaklarda genellikle birden fazla merdiven vardır, değil mi? Her uçta bir tane gibi? Belki başlarının üzerinden geçebiliriz, eğer çoğu piç kurusu buradaysa."

"Bana uyar." Kapıdan ilk giren Animal oluyor, iki silahı da hazır bir önde gidiyor ve sonra geri kalanımız onu takip ediyor.

Bu binanın ihtişamlı günlerinden bu yana uzun zaman geçtiği aşikâr. Duvar kâğıtları soyuluyor, tavanda siyah lekeler var ve pencerelerin yarısını tahtalar kaplıyor, ama daha da önemlisi, burada kimse yok gibi görünüyor. En azından şimdilik.

"Acele etmeliyiz," diyor Badass, çatışmaya bakarken kaşları çatılmış. "Görünüşe göre kendimizi tutuyoruz ama bu iş çözülmezse insan kaybedeceğiz. Biri kafama bir kurşun sıkana kadar burada temizlikçilik yapmaktansa dışarıda çatışmanın içinde olmayı tercih ederim."

"Tamam." Natalie merdivenleri hızla çıkar. "Eğer siz ateş tercih ediyorsanız, ben kendim aramaya giderim. Kimsenin vurulduğunu görmek istemiyorum. Sadece Sandra'yı geri istiyorum."

"Aptalca davranma. Tabii ki geliyoruz." Hayvan onun önüne geçer, böylece ilk çıkan o olur.

Üst koridor evin ön tarafındaki kavisi takip ediyor, pencereleri avluya bakıyor ve odalar sol duvar boyunca eşit aralıklarla yerleştirilmiş. Lanet bir hapishane gibi, ama tekmeleyerek açtığımız birkaç odaya bakılırsa üyelerin odaları burada. Görünüşe göre hepsi alt katta, umarım son dileklerini diliyorlardır.

Yolun yarısına gelmiştik ki sağ tarafımızdaki pencere patlıyor ve cam kırıkları odanın her tarafına savruluyor. Natalie çığlık atıyor, elleriyle kendini koruyor. Kolumu ona doladım ve onu uzaklaştırdım. Kahretsin, bu çok yakındı. Düşüncesi bile tüylerimi diken diken ediyor ve o polisin beni vurduğu günden beri hiçbir silahlı çatışmada bu kadar heyecanlanmamıştım. Yüce Tanrım.

Bu işi halledip onu buradan çıkarmalıyız.

Onu pencerenin önüne sürüklüyorum, yere çömeliyorum ve onun da aynı şeyi yaptığından emin oluyorum. "Seni geçireceğiz ama yerde kalmalısın bebeğim."

"Yapacağım, yapacağım." Tehlikenin farkına varmış gibi görünüyor ve dehşete düşmüş . Bu iyi bir şey. Olması gerek. Aptalca bir şey yapmasını istemiyorum.

Malikânenin ortasında büyük, yuvarlak bir odaya çıkıyoruz. Aşağıdan büyük merdivenler çıkıyor ve karşımızdaki çift kapıya ulaşıyoruz. Görülme olasılığımızın daha düşük olduğu arka parmaklıklardan geçmeyi düşünüyordum ki kapıların arkasından gelen öfkeli bağırışlar dikkatimi dağıttı.

"Lanet olsun, Crusher!" Bu Cain mi? "Sen ve senin fahişelere olan lanet hayranlığın bize tüm bu lanet düzene mal oluyor."

"Bize . Sen neden bu kadar kızgınsın? Carlo iyi iş çıkardı. Adamları şu anda dışarıda, lanet Kartalların icabına bakıyor. Bu iş bittiğinde Eagle-eye'in kafasını duvarına asmış olacaksın ve biz de onların tüm düzenini ele geçireceğiz."

"Kulüp binamıza ateş açıp kardeşlerimizi öldürmeleri dışında her şey iyi ve güzel. Onları Fabbris'e teslim etmemiz gerekiyordu, kendi başımızın çaresine bakmamız değil." Bir yumruk duvara çarpmış gibi çarptı.

Dördümüz birbirimize bakıyoruz. En azından Cain ve Crusher içeride, belki Fabbri de oradadır. Eğer doğru oynarsak yılanın başını kesebiliriz.

"Crusher, bırak beni!" diye bağılıyor kadınsı bir ses. Lanet olsun, turnayı gözünden vurmuş olabiliriz. "Anlaştığımız şey bu değildi."

"Kapa çeneni ve sana söyleneni yap, sürtük!" Crusher'ın sert sözlerini keskin bir çatırtı ve çığlık izliyor. Az önce ona tokat mı attı?

"Sandra!"

Ne yaptığının hiçbir önemi yok çünkü Natalie kapılara hücum ediyor. Hiçbirimiz onu durdurmayı başaramadan kapıları fırlatıp açtı. "Bırak onu, seni lanet canavar!" diye bağılıyor.

Sikeyim.

NATALIE

ODAYA DALDIĞIMDA, AZ ÖNCE

gerçekten aptalca bir hata yaptım. Quickshot daha sonra kıcıımı tekmeleyecek. Tabii sonrası varsa.

Burası balo salonundan depoya dönüştürülmüş, berbat bir durumda. Soyulmuş boyalar, birkaç kırık pencere ve uzak tarafta, düşmüş bir avizenin parçaları bir köşede toz tutuyor. Bu uçta birkaç sandalye ve masa, yanlardan birinde kauçuk paspaslar üzerinde bazı ağırlık ekipmanları var ve bunun dışında, kasalar, çantalar ve Tanrı bilir daha nelerle dolu bir labirent.

Sandra burada. Bu iyi bir şey. Sararmış mermer zeminde kış üstü yatıyor ve yanağını tutuyor. Burnundan bir damla kan akıyor.

Crusher, Cain, beş, hayır, altı tane daha İstenmeyen ve şu Giancarlo denen adam da öyle. Ve en az üçü silahlarını çıkarıp bana doğrultmuş, diğerleri de kendilerininkini çekiyor. Bu daha az iyi.

"Sandra, iyi misin?"

Başını sallıyor. "Evet, ama... burada olmamalısın. Sana gitmeni söyledim." "Ve umurumda değil. Seni bırakmayacağım."

Cain kocaman bir tabancayı kafama doğrultuyor. "Bunların hepsi çok iç açıcı ama şu an lanet olası bir aile buluşmasının zamanı değil. Kız kardeşinle birlikte oraya git."

Onun yanına koştum. Çocuklar nerede? Tam arkamdaydılar, bu yüzden şimdiye kadar çılgın kahramanlıklarını yapmak için beni takip etmiş olacaklarını düşündüm, ama hiçbir şey yok. Sadece sessizlik. Aptalca bir hata yüzünden benden vazgeçtiklerine reddediyorum.

Sandra'nın yanında dizlerimin üzerine çöküyorum.

"Kanamam var." "Ben iyiyim. Gerçekten. Sadece-"

"Önemli bir şey değil. Seni buradan çıkarıp eve götüreceğim."

Crusher güler. "Hiç sanmıyorum. Bir fahişem vardı, onu sattım, sonra bir tane daha aldım ve şimdi de sahibim. Yüz bini siktir et. Siz kızlar cimri hayatlarınızın sonuna kadar benim dediklerimi yapacaksınız. Gitmenize izin veremeyeceğimiz kadar çok ortalığı karıştırdınız."

Ona doğru dönüyorum. "Ya reddedersem?"

Belindeki silahı okşuyor. "Bununla da başa çıkmanın yolları var. Yerinde olsam ağzımdan çıkana dikkat ederdim."

Doğru.

Cain odanın etrafına bakar. "Siz üçünüz dışarı çıkıp etrafı kontrol edin. Buraya kendi başına girmiş olamaz, lanet olası bir sürpriz istemiyorum."

Kapıya kadar gelmişlerdi ki devasa bir kol ilkinı yakaladı ve görüş alanından çıkardı. Donuk bir gümbürtü duyulur, ardından acı dolu bir homurtu gelir ve sonra adam uçarak odaya geri döner, diğerlerinden birinin kollarına iner ve ikisini de yere düşürür.

Badass kapı aralığını dolduruyor, yüzü öfkeli bir şekilde buruşmuş, intikam meleği gibi görünüyor. "Mafsallı sandviç yapıyorum. İsteyen var mı?"

", bütün repliklerini seksenlerin filmlerini izleyerek mi öğrendin?" Animal iki silahını da havaya kaldırarak yanından geçti. Tetiği çekiyor ve patlama kulaklarımı çınlatıyor. İstenmeyenlerden biri çığlık atarak duvara çarpıyor ve kan sızarak yere yığılıyor. Bakıyorum

uzaklaştı, midesi bulandı. "Ellerinizi görebileceğim bir yerde tutun, yoksa hepiniz geberirsiniz."

Quickshot hiçbir şey söylemiyor, arkada duruyor ama tabancası havada ve ateş eden eli kaya gibi sağlam. Yüz ifadesi karanlık, bir cellat gibi.

Odada benim hoşuma gitmeyecek kadar çok namlu var ve adamlarımla İstenmeyenleri rahatsız edici bir açmazda bırakıyor. Tetiği ilk çekenin bir başkası tarafından vurulacağı garanti.

Ama ilk konuşan Giancarlo Fabbri oldu. Silahını ne zaman çektiğinden emin değilim ama tam bana doğrultmuştu. "Motorcular, her zaman çok dağınıktır. Aletlerinizi pantolonunuzun içinde tutup dikkatinizi verseniz gerçekten bir yerlere gelebilirsiniz. Bundan bıktım usandım. *Cazzo*."

"Natalie!" diye bağıyor Sandra ama tıpkı benim gibi o da kıpırdamadan oturuyor. İstedığımız son şey onun parmağının seğirmesini sağlamak.

Animal kollarını kıpırdatarak tabancalarından birini Mafya adamına doğrultur. "Kızdan uzağa nişan al. İnan bana, seni olduğun yerde indirmek için her türlü sebebim var. Yaşamak istiyorsan dediklerimi harfiyen yapsan iyi edersin."

Giancarlo, her şey başladığında bana teklif verdiği zamanki o korkunç zalim gülümsemesini takınıyor. "Çok kişisel. Demek istediğimi kanıtlıyor. Adamlarım şu anda dışarıda, senin adamlarını katlediyor. Fabbris'in saklanma işi bitti. Kulübün gittiğinde, Güney Yakası bizim olacak. Buradan canlı çıkabileceğini gerçekten düşünüyor musun? Bir şey yapmaya kalkarsanız kızınız eskiden kafasının olduğu yerden hava emmeye çalışacaktır." Omuz silkiyor. "Seçim senin."

"Bunu bir daha söylemeyeceğim," diye hırlıyor Hayvan. "Silahı ondan uzağa doğrult."

Sandra uzanıp elimi tutuyor, ben de sıkarak tutuyorum. Tek gördüğüm Giancarlo'nun namlusunun bana dönük olduğu. Hayatımı inanılmaz derecede kısa ve kırılğan gösteriyor.

"Yapacağımı sanmıyorum. Ben uzun vadeli sigortamın buraya gelip seninle ilgilenmesini beklerken buna kısa vadeli sigorta diyelim." Sesi neredeyse sıradan geliyor, sanki tüm bunlar onun için sadece bir can sıkıntısıymış gibi. Ben de asıl sorunun Cain ya da Crusher olduğunu düşünmüştüm.

"Siktir." Hayvan, Giancarlo'nun kafasını koparmak için son on metreye kadar sıçramamak için gözle görülür bir şekilde mücadele ediyor.

Dışarıdan gelen düzenli silah sesleri hâlâ yankılanıyor ve Kartalların üstünlük sağlaması için dua edebiliyorum, ama ya sağlamazlarsa? Ya onun yerine bir grup mafya buraya gelirse?

Badass'in elleri sıkı yumruklar halinde kıvrılmış. "Orada kaybediyorsun. Hayatı için yalvarması gereken biri varsa o da sensin. Yakında tüm arkadaşların yerde ceset torbalarını bekliyor olacak, o zaman ne bok yiyeceksin? Kızları bize ver, belki yaşamana izin veririz."

"Sikerim böyle işi," diye homurdanıyor Animal.

"Seni durduğun yerde vurabilirim," diyor Quickshot, duygudan tamamen yoksun sabit sesiyle.

"Yapabilirsin ve belki... sadece belki, kaslarım silahımı ateşlemeyecek ve ateşlese bile, belki kurşun kızına isabet etmeyecek. Ama bu riski almak istiyor musun?" Giancarlo bana doğru yavaş bir adım atıyor, sanki Quick-shot ona bir kurşun sıkarsa ıskalama ihtimalini azaltmak istercesine.

Yapabileceğim ya da söyleyebileceğim bir şey olmalı. Herhangi bir şey. Sadece ne olduğunu bilmiyorum. Şimdi daha yakın, tabanca neredeyse tutacak kadar yakın, ama sonra ne olacak? Benden daha büyük ve daha güçlü. Ve bir katilin elinden silahı almaya çalışırken ne yaptığımı bildiğimden değil. Ya ateş alırsa?

"Ne olmuş yani?" diye homurdanıyor Crusher. "Öylece bekleyecek miyiz?"

"Görünüşe göre bir çıkmazdayız. En azından ekibim temizlenene kadar."

Tanrım, o haklı mı? Bütün Kartallar katlediliyor mu? Ea- gle-eye, Vaiz, Şeytan, Kral, Şef ve diğerleri? Düşünce

beni hasta ediyor. Sadece buradaki arkadaşlarıma değil, kulübe de bağlanmaya başladım. Endişeden içim içimi yiyor.

Evde silah sesleri duyulur ve ardından balo salonunun dışındaki merdivenlerden ağır ayak sesleri yükselir. Asıl soru kime ait oldukları. Ea- gles, İstenmeyenler ya da Mafya?

Üçünün de olduğu ortaya çıktı ve etrafımızda kaos patlak verdi. Bir yığın insan odaya doluyor. Kurşunlar havada uçuşuyor ve herkes yolundan çekilmeye çalışıyor. Sandra'yı yanıma çekmek için bileğinden tuttum.

En azından deniyorum, devasa bir kol boğazıma sarılmadan önce.

"Nereye gittiğini sanıyorsun sen?" Crusher'ın boğuk sesi ve kokuşmuş nefesi kulağımda. "Her şey boka saracak ama gitmene izin vermeyeceğim. Sen elimde olduğun sürece, izci çocukların beni öldürmeyecek. Şimdi gel, Sugar. Buradan siktir olup gidiyoruz, sonra da kutlamama yardım edebilirsin." Tabancasının namlusunu başımın yan tarafına dayadı ve beni odanın uzak tarafına, iki sıra sandığın arasına doğru çekmeye başladı.

İnsanların beni vurmakla tehdit etmesinden bıktım.

Tam beni görüş alanından çıkarırken, Cain suratına yediği bir kurşunla yere yığılıyor, bu manzarayı aklımdan çıkarabileceğimi hiç sanmıyorum. Adamlarımın ya da Sandra'nın nerede olduğunu göremiyorum.

"Bırak beni!"

"Seni vurmak zorunda bırakma beni."

Bacağını tekmelemeye çalışıyorum ama umursamıyor. "Eğer beni vurursan, serbest kalırsın."

Beni tuttuğunu gören oldu mu? "İmdat!" Çığlık atıyorum. "Buradayım!"

Sonra birden yıldızlar görmeye başladım. Şakağımdan keskin bir ağrı boynuma ve sırtıma doğru ilerliyor. Crusher tabancasının kabzasını kaldırıyor ve bana tekrar vuracakmış gibi tutuyor. "Kapa çeneni. Kapa çeneni. Siktir. Kapa çeneni." Sesi çatlıyor, her zamankinden daha da dengesiz çıkıyor.

Sızlanıyorum ve başımı sallıyorum. Yolda beni öldürürse bundan kurtulamam.

Odanın arka tarafına doğru, eskiden bir merdiven varmış gibi görünüyor, ancak yıkılmış ve yerine çelik payandalar ve birinci kattaki bir garajdan yukarı çıkan ilkel bir asansör platformu yerleştirilmiş.

"Kahretsin," diye küfrediyor Crusher ve yanındaki direğe monte edilmiş yeşil kauçuk bir çağrı düğmesine basıyor. Dişliler gıcırıyor ve platform bize doğru sürünmeye başlıyor. Henüz atlamak için çok yüksek, ama uzun sürmeyecek. Sonra ne olacak? Eğer Crusher'ın aşağıda bir aracı varsa ya beni de yanında götürecek ya da öldürecek. İkisi de kulağa hoş gelmiyor.

"Kaçamayacaksın. Seni bulacaklar."

"Kapa çeneni. Atla dediğimde atlayacaksın, eğer bacaklarının kırılmasını istemiyorsan."

Gözümün kenarında ve kaşımdan aşağıya doğru kayan kırmızı bir leke var. Kanıyor. Uzak tutmak için gözlerimi kırıştırıyorum ama paniklemeye başlıyorum, hem de çok. Kalbimin hızlandığını, nabzımın attığını ve görüşümün kenarlarının karardığını hissedebiliyorum. Ben bir fırıncıyım, savaşçı değil.

"Hazır olun." Crusher aşağı düğmesine basıyor ve asansör tersine dönüyor, böylece bizi mümkün olduğunca çabuk aşağı indirecek.

Panik halindeki adrenalinle ondan uzaklaşmak için son bir hamle yapıyorum. Eğer yapmazsam beni öldürecek. Dövüş hakkında bildiğim az şeye odaklanıyorum ve dirseğimi göğsünün ortasına, göğüs kafesinin hemen altına nişan alıyorum. Hırıldıyor ve tutuşunu kaybediyor ve bir an için gerçekten bir şey yapmayı başardığımı düşünüyorum, ama sonra kolu tekrar etrafımda, beni geri çekiyor ve yere fırlatıyor. Sert bir darbe aldım, kesildi. Başımın arkası mermere çarpıyor ve bir an için her şey kararıyor.

Lanet olsun. Lanet olsun. İşte bu kadar.

Ama gözlerimi tekrar açtığımda, üzerimde duran Crusher değildi. Bu Badass ve Crusher'ı boğazından , Crusher'ın ayakları yere değmeyecek kadar yüksekte. İfade-

Badass'ın yüzündeki ifade umarım bir daha asla görmem, çünkü sözlükte acımasız cinayetin tanımının yanında bir resim varsa, o da bu yüzdür.

Crusher nefes almak için çırpınırken bacaklarını işe yaramaz bir şekilde tekmeliyor. Bir şeyler söylemeye çalışıyor ama sadece gurulduyor.

Bir hareket dikkatimi çekiyor ve bu Animal. Sandra'yı yakalamış, koluyla onu sıkı sıkı tutuyor. Tanrı'ya şükür, güvende. Ve sonra Quickshot, yüz ifadesi ölü. Crusher'ın oltaya takılmış bir balık gibi kıpırdanışını izlerken bir robotunki gibi tamamen düz. Sonra bana dönüyor ve taş eriyor. Başımı elleriyle kucaklamak için yanımda dizlerinin üzerine çökerken gözleri açılıyor ve burun delikleri genişliyor.

"Natalie. İyi misin?"

Başım bir çekiç gibi çarpıyor ve şakağımın kanadığını biliyorum, ama hareket etmeye çalıştıkça, sadece hafifçe, vücudum çalışıyor gibi görünüyor. Başımı sallıyorum ve hemen pişman oluyorum. Beynim bir şekilde kopmuş ve kafatasımın içinde takırdıyormuş gibi hissediyorum. "Sanırım öyle."

"Beyin sarsıntısı olabilir," diyor Hayvan. "Doktorun ona bakmasını sağlayacağız."

Asansör bir gümbürtüyle durur ve birinci kata geri döner. Badass, yüzü mosmor olmuş Crusher'ı hâlâ sıkı sıkı tutmaktadır. Ani bir hareketle alnını Crusher'ın yüzüne bir çatırtıyla çarpıyor.

Yarı boğulmuş haldeyken bile Crusher acı dolu bir hırıltı çıkarır. Burnundan kan fişkırıyor ve cam gibi gözleri başının arkasına yuvarlanıyor. Sonra Badass asansörün metal platformunun yerleştiği birinci kattaki boşluğa bakıyor ve ne yapacağını anlıyorum.

"Belalı, yapma-"

Crusher'ın bedenini geriye doğru fırlatıyor ve seğiren bedeninin iğrenç bir çıtırtıyla platforma çarpına kadar havada süzülüşünü izliyorum. Kıpırdamadan yatıyor.

"Arkanı dön," der Quickshot. Ayağa kalktığında yüz ifadesi tekrar kapanıyor. Silahını çeker ve aşağı doğru nişan alır, ardından

Tetik. Silah sesi geniş odada yankılanmadan önce ellerimi tam zamanında kulaklarıma götürüyorum. Sonra silahı sakince yerine koydu. "İkinizi buradan çıkarmalıyız."

Ayağa kalkmama yardım ederken deliğe dönüp bakmayı reddediyorum. Adamlarımın beni güvende tutmak ve onurumu korumak için ne kadar ileri gidebileceklerini tam olarak anladığımı sanmıyorum. En azından bugüne kadar. Tanrım, umarım bunu bir daha yapmak zorunda kalmazlar. Beni balo salonundan ön tarafa doğru götürürken Quickshot'ı sıkıca kavriyorum.

"Eve gidiyoruz," diyor Badass. "Bu arada dirsekle iyi atıştı."

NATALIE

O GÜN BİR İNSANIN GÖRMESİ GEREKENDEN ÇOK DAHA FAZLA ÖLÜM GÖRDÜM
bir ömür boyu. Maceram ne kadar zorlu başlasa da, bu şehrin altının
ne kadar çetin hiç anlamamıştım. Ve bir bakıma, her şeyi ben .

Screaming Eagles için daha iyi geçti. Kayıplar oldu ve birçok adam
hayatlarının geri kalanında yara izleri taşıyacak, ancak diğerlerine
kıyasla kolayca kurtuldular.

İstenmeyenler gitti. Cain'in ölümü, Crusher'ın ezilmesi ve isimlerinin
çamura bulanmasıyla birlikte Eagle-eye tüm kulüp binasını yerle bir
etmeyi planlıyor. Kaç kişinin öldüğünü bile bilmiyorum ama bu beni
soğuk terler dökerek uyandırmaya yetiyor.

Peki ya çete? Hâlâ dışarıda. Eagles satmak için birkaç cip aldı ama
bildiğim kadarıyla cesetler arasında Giancarlo Fabbri yoktu. Hâlâ
olması beni rahatsız ediyor ama o gece bana teklif vermesine
rağmen, bana ne olacağını gerçekten umursadığını sanmıyorum.
Sadece birine acı çektirmek için bir fırsat gördü.

Bu düşünceyle Badass'in kollarında titriyorum.

"İyi misin, tatlım?" Beni daha da sıkıyor. Dördümüz de Eagles'
Roost'ta, sahnenin önündeki kanepelerden birinde birbirimize
sarılmış durumdayız. Gösteriyi izlerken çocuklar beni ileri geri
dolaştırıyorlardı. Zoe, kulüp kızlarından biri, şu anda orada olan ve o
direğin etrafında benim yapamayacağım seksi bir zarafetle hareket
ediyor.

tüm hayatım boyunca çalışsam bile taklit edemem. Sanki göğsü, kalçaları ve başı birbirinden tamamen bağımsız hareket ediyor ve aynı zamanda o kadar mükemmel bir senkronizasyon içinde ki hipnotize edici.

İnsanların neden direk dansını seksi bulduğunu çok iyi anlıyorum.

Anlamadığım şey, iki sol ayağımla ve Zoe'nin yaptığı türden atletik hareketler için kesinlikle uygun olmayan bir vücutla bunu neden benim yapmamı istedikleri.

Adamların arasına bakarken Badass'ın göğsüne sarılıyorum. Zoe'nin sahnedeki seksi hareketlerine rağmen hepsi beni izliyor. "Ben iyiyim. Sadece bir ürperti."

Bar bu gece üniversite öğrencileri ve motorcuların karışımıyla dolup taşıyor. Gittikçe daha popüler oluyor gibi görünüyor. Tabii ki her zaman yerimiz garanti ama Crash kapıda çalışıyor ve şimdiden insanları geri çevirdiğini biliyorum. Meşgul olduğunda hoşuma gidiyor. Nedense o zaman daha özelmış gibi geliyor. Sanki kalabalığın içinde kendimizi saklayabiliyoruz.

Badass parmaklarını yan tarafımda kaydırıyor. Bu gece sürtükleşmemi istediler, bu yüzden üstüme giymem için verdikleri sütyene kadar çıplak. Bu gecelerde kıyafetimi onlar seçiyor ve eğer çok fazlaysa onlara hala 'kurabiye' diyebilsem de, kendimle ve kıvrımlarımla bu kadar rahat olmam şaşırtıcı. Sizi ellerine alabilmek için birbirlerini itip kakan üç harika erkeğe sahip olduğunuzda, burada ve orada biraz fazlalık konusunda iyi hissetmek çok daha kolay.

Animal'ın beni kucağına oturtmak için çektiğinde gösterdiği gibi. Hemen bir eliyle göğsümü avuçlarken, diğer eliyle de küçük şortumun altından bacaklarımın arasına girerek beni pantolonundaki ağır çıkıntıya doğru çekiyor. "Sana titremen için gerçek bir sebep vereceğiz," diye kulağıma doğru homurdanıyor. "Sonra da siktiğimin yük treni gibi boşalırken yatağın üzerinde sallan, dön ve ."

Elimi çıplak göğsünün altından geçirebilmek için dönüyorum. Hey, onlar benim için kıyafet seçiyorsa, ben de onlar için seçebilirim. Parmak uçlarımla göğüs kaslarındaki yara izlerini takip ediyorum, sonra her birini öpmek için eğiliyorum.

"Karar verdin mi?" diye soruyor Quickshot. Beni iştahla izliyor, bir eli stratejik bir şekilde kot pantolonunu zorlayan sikinin üzerinde duruyor. Badass'ten önce onun kucağındaydım ve kışımı oynatmamın onu ne kadar azdırdığını kesinlikle gizlemiyordu.

İstenmeyenler kulüp binasındaki savaştan bu yana kaçındığımız şey, eski hayatıma ne zaman döneceğim. Anlaşma çoktan bitti ve teoride bunun böyle olması gerekiyordu. Kaldım çünkü sanırım hepimizin bir süreliğine birbirimizin arkadaşlığına ihtiyacı vardı. En azından ben kendime böyle söylüyorum. Teknik olarak konuşursak, artık kalmam için bir sebep yok.

Sandra eve döndü, koruma altında. Yakınlarda her zaman bir Kartal var ama artık buna gerek olduğunu bile düşünmüyorum. İstenmeyenler gittiğine göre, kim gelip sorun çıkaracak?

Sonunda haklı çıktım. Kız yine uyuşturucu kullanmıyordu, kıza aldırıldığı bir sürü uyuşturucuyla kaçan boktan eski sevgilisiydi. Parayı ondan alamayınca, en iyi çözümün bu olduğuna karar vermişler. şimdi parayı alacak kimse yok, bu yüzden güvende olmalıyız. Onun için başını belaya soktuğum için kızgın olsa da harika gidiyor. Her gün ona göz kulak olmasam bile, GED'sini alma yolunda ilerliyor gibi görünüyor ve hatta devlet üniversitesinden bile bahsediyor.

Ne kadar çılgınca değil mi?

Quickshot'a, sonra Badass'e ve son olarak da Animal'a bakıyorum ve onlarla birlikte olmak bile içimi sıcaklıkla dolduruyor. Bir güvenlik ve yakınlık hissi. Ve henüz gerçekten, tam olarak söylememiş olsalar bile, bir sevgi hissi. Ama gerçekten hayatımın geri kalanında üç tehlikeli motorcuyla birlikte olabilir miyim? Motorcu camiasında böyle bir şey var mı? Yoksa bir gün benden bıacaklar mı ve sonra ne olacak?

"Geri dönmem gerekiyormuş gibi hissediyorum. Sandra'nın durumu iyi ama onu yalnız bırakmaktan nefret ediyorum, anlıyor musun?" Ugh. Bunu söylemek bile yanlış geliyor, sanki kapıyı kapatarak kendimi harika bir şeyden mahrum bırakmaya çalışıyormuşum gibi. Ve bunun tek nedeni Animal'ın zeki parmaklarının daracık üstümden meme ucumu bulması ve onu amıma onlara hazırlanmamı söylemek için kullanması değil. "Ve bilmiyorum. Yeni bir iş bulmam lazım ve-"

"Bebeğim." Quickshot koltuktan kalkıp önümde diz çöküyor, böylece yüzü benimkiyle aynı hizaya geliyor. Çenemi yakalıyor ve ona bakmamı sağlıyor. Rahatlamış, işler kötüye gittiğinde takındığını bildiğim sert maskeden çok komşu çocuğu gibi görünüyor. Gülümsüyor ve sanki güneş doğuyor. "Sürekli şunu yapmalıyım, bunu yapmalıyım diyorsun ama istediğin şey ne?"

Güzel bir soru. Çok kısa vadede ve Animal'ın vücudumu ele alış şekliyle, tam olarak ne istediğimi ya da çok yakında ne isteyeceğimi biliyorum. Ama uzun vadede? "Güvende olmak istiyorum. Bir şeyleri sadece başkaları için değil, kendim için yaptığımı hissetmek. Sevilmek mi? Belki bir kenara biraz para koyabilmek ve kıt kanaat geçinmemek." Tanrım, kira zamanı gelmek üzere ve eğer bu ay biraz para kazanamazsam, gelecek ayı karşılamak zor olacak.

Kıkırdıyor, sanki benim bilmediğim bir şey biliyormuş gibi. "Ne?" Gözlerimi ona dikiyorum.

"Neymiş o?" "Bunların hepsini sana verebiliriz."

"Ne demek istiyorsun?"

Hayvan'ın parmakları göğsümden kayıyor, bu muhtemelen ciddi bir şeyler olduğunun ilk işareti olmalı.

Badass oturuyor ve daha yakına kayıyor, böylece üçü tarafından kuşatıldım. "Aynen dediği gibi. Kimse seni bizden daha fazla güvende tutamaz. Buradan ayrılabilir, bizi unutabilir, çimlerinizi biçecek ve vergilerinizi ödeyecek iyi bir adam bulabilirsiniz. Biz asla o adam olmayacağız, ama olmak zorunda da değiliz, çünkü sizi güvende tutmak için yapmayacağımız hiçbir şey yok. tüm şehri yakarız."

"Oh." Buna ne diyeceğimi bile bilmiyorum ama doğru olduğunu biliyorum. Bana zaten gösterdiler.

"Ve burada bizimle," diye ekliyor Animal, "kira falan yok. Sizin için yer var, bundan emin olacağız, bize o kadar kızgın olsanız bile odalarımızın hiçbirinde uyumak istemeyeceksiniz."

"Gerçi bunun için de bazı fikirlerimiz var," diye ekliyor Quickshot.

Emily ve Alessa'nın adamlarıyla birlikte burada, yerleşkede evleri olduğunu ve Faith'in de -kitapçı dükkânıyla birlikte- üst katta bir dairesi olduğunu biliyorum. Düşündükleri bu mu? Bunu gerçekten isterler mi?

"Kendi fırınına açmaya ne dersin?" Quickshot sırtıyor. "Çünkü dün Faith'le sohbet ediyorduk ve ilgini çekebilecek bazı fikirlerimiz vardı."

Tamam, aynı anda çok fazla şey oluyor. Ve hala, noktam hala cevaplanmadı. Söylediğimde, zar zor fısıldanan bir soru. "Peki ya sevilen?"

Hayvan kollarını belime doluyor ve beni öyle bir kendine çekiyor ki nefesim kesiliyor. "Bebeğim, eğer şimdiye kadar seni sevdiğimizi anlamadıysan, düşündüğüm gibi bir dahi değilmişsin."

"Duymak mı istiyorsun?" diye soruyor Badass, kocaman elini kalçamda bir aşağı bir yukarı gezdirerek. "Çünkü bunu söylemekten korkmuyorum. Seni seviyorum amına koyayım."

"Seninle ilgili her şeyi seviyorum," diye ekliyor Quickshot, yaklaşarak. "Ve sana sevildiğini hissettirmeyi seviyorum, akla gelebilecek her pozisyonda."

Sonra beni öpüyor, elini boynuma dolayarak beni kendine yakın tutuyor.

"Seni sonsuza dek güvende tutacağız bebeğim," diye fısıldıyor Hayvan kulağıma. "Eğer bize sahip olursan."

"Bana evlenme mi teklif ediyorsunuz?" diye soracak kadar Quickshot'tan uzaklaşıyorum.

"Bizim yaşlı kadınıımız olur musun?" diye sorar Badass doğrudan.

"Cevabınıza bağlı olarak," diyor Animal, eli tekrar göğsümde, "önümüzdeki birkaç saati ya bunu kutlayarak geçireceğiz ya da size tekrar sormadan önce yanıldığınızı kanıtlayacağız."

Quickshot haklı. Yapmam gereken şey değil, yapmak istediğim şey. Hayatımda bir kez olsun, biraz bencil olmama izin verilmeli. Sandra tamam, ve sırf bu harika motorcularla takılıyorum diye

Bana hayatımı yaşımanın nasıl bir şey olduğunu gösterdi, sadece işlerin nasıl yürüdüğünü değil, ama bu ona göz kulak olamayacağım anlamına gelmiyor. Ve elimden geldiğince ona yardım edeceğim.

Yani evet, istediğimi seçeceğim.

"Beni ikna sağlarsam, cevabımı yine de kutlayabilir miyiz?"

"Siktir, tatlım," diyor Badass. "Sen yürüyemez hale gelene kadar kutlama yapacağız."

Sonunda, onlar mı ikna ediyor yoksa biz mi şenlik yapıyoruz hiçbir fikrim yok, ama bildiğim bir şey varsa o da tam ve eksiksiz olarak onların olduğum.

Ve onlar benim.

NATALIE

KARTAL GÖZÜ BOOKS & CRANNIES'DE TOPLANAN KALABALIĞA BAKIYOR-Faith'in kitapçısı. Bu vesileyle dükkân kapalıdır, ancak o kadar çok motorcu tarafından doldurulmuştur ki, ilk kez yeni kitap kokusu deri ve motor yağı kokuları tarafından tamamen bastırılmıştır.

En son ne zaman midemde bu kadar çok kelebek uçuştüğünü hatırlamıyorum. Bu bir sürü ve birçok nedenden ötürü gerçek olabileceğini asla hayal etmediğim bir gün. Ama işte buradayım ve arkamda Quickshot, Badass ve Animal beni hem rahatlatmak hem de panik içinde kitapçıdan çılglık atarak kaçmamamı sağlamak için yanlarında tutuyorlar.

Benim isteğim dışında değil, ama her ihtimale karşı onlardan bunu istedim. Çünkü bu çok büyük. Büyükten de büyük.

Hem dünyaya bağımsızlığımı ilan ediyorum hem de onu tamamen kilitliyorum.

Sandra bana cesaret verici bir şekilde gülümsüyor ve baş parmağıyla beni onaylıyor, ben ise burada dikilip nefes nefese kalmamaya çalışıyorum. Çocuklar bugün korse içinde harika görüneceğimi düşündüler ve tabii ki onlara boyun eğdim ama kıvrımlarımı ne kadar belirginleştirirse belirginleştirsın, şimdi biraz pişmanlık duyuyorum. Nefes almak için biraz daha yer olsaydı iyi olurdu. Eğer bayılırsam, en azından beni yakalayacak üç iri adam var.

Kartal-göz boğazını temizler.

Kitapçının biraz yenilenmesi gerekti ve Faith'in alanının bir kısmını çaldığım için kendimi biraz kötü hissediyorum ama yeni alan harika görünüyor. Etrafında sandalyeler olan birkaç küçük, yuvarlak masa ve köşelerde birkaç deri bank. Müşterilere biraz mahremiyet sağlamak için ayırıcı olarak kitap rafları, okuma lambaları ve arkada bir tezgah. Bunun arkasında da küçük bir kafe işletmek için gerekli her şey var. Bitmemiş bodrum katına da acayip bir fırın koyduk. Ufacık ama benim.

Kasanın üzerindeki büyük tabelada "Büyük Açılış" yazıyor, balonlarla falan. O kadar çok kek yaptım ki tüm küçük masalar tepsilerle kaplandı. Açılış günü, bitene kadar bedava. Bununla birlikte, motorcuların kekleri bu sevdiğini kim bilebilirdi?

"Pekâlâ, sikikler, dinleyin!" diye başlıyor Kartal Göz. Tezgâhın arkasındaki yüksek raflara ulaşmak için kullandığım basamaklı taburenin üzerinde duruyor ve kalabalığa buyurgan bir şekilde bakıyor. Yanında Faith oturuyor, genişçe gülümsüyor ve onun yanında Miriam, Faith'in omzunda destekleyici bir el ile duruyor. "Çoğunuzun bedava kek için burada olduğunu biliyorum ama önce halletmemiz gereken önemli bir işimiz var."

Hayvan beni ileri doğru yürümem için dürtüyor ve ben yürümeye başlayınca çocuklar da beni takip ediyor. Şirin bir kitapçada kendi kafemi açmanın bugün başıma gelen en önemli şey olmayacağı kimin aklına gelirdi ki?

Kartal Göz'ün tam önünde duruyoruz, ben önde, Quickshot, Badass ve Animal küçük bir yarım daire şeklinde. Ağzım kurudu. Hep bir gün evleneceğimi, kendi yaptığım bir pasta, bir sürü çiçek, güzel gelinlikler ve şık smokinlerle tatlı bir düğün olacağını ve bilmiyorum, bir rahip ya da öyle bir şey olacağını hayal ederdim.

Siyah bir tişört, MC kesim bir kot pantolon ve deri motosiklet botları giyen, iri bıyıklı, fıçı göğüslü yaşlı bir motorcu değil.

Ama hey, sadece bir kez evlenirsiniz, değil mi, o yüzden bunu özel kılabilirsiniz.

"Eğer bir kıza üç erkek takmaya devam edecekseniz, aynı konuşmanın kopyalarını çıkarmaya başlamalıyım ki bir dahaki sefere hazır olsun. İlk seferinde benzersiz bir şey yaptığımı sanmıştım, ikincisinde dört kişiydiniz, dürüst olmak gerekirse, ama bu dördüncü sefer ve bu kulüpte artık kimsenin bunu normal bir şekilde nasıl yapacağını bildiğini sanmıyorum."

Tezahürat ve kahkahalar var. Emily ve üç erkeğini, Alessa ve dört erkeğini ve Faith'i yine sadece üç kişiyle biraz daha yakından tanıma fırsatı bulduğum için, tüm bunlar bana o kadar çılgınca gelmiyor, ama yine de... biraz garip. Sandra'nın bu kadar cesaretlendirici olması yardımcı oluyor.

"Her ne olsun..." Kartal göz bana döndü. "Natalie, koca dünyada seçebileceğin bir sürü erkek vardı, hatta istesen kadınlar da olabilirdi, ama nasıl olduysa seni yaşlı kadınları olarak isteyen bu üç puştta karar kılmışsın. Sana bunu bir kez soracağım ama istediğinin onlar olduğundan emin misin? Bana sorarsan, çok ele avuca sığmazlar."

Dürüst olmak gerekirse iki elimle de, ama bunu yüksek sesle söylemiyorum. Egolarını zaten olduğundan daha fazla şişirmek istemem, gerçi bu kalabalıkta bu uygunsuz bile olmazdı.

Motorcu düğünleri normal düğünlere benzemez, orası kesin.

yerine omuz silkip "Evet. ." diyorum.

"Yapacağız, ha?" Badass, etrafımızdaki tüm kahkahalara rağmen omurgamdan aşağı lezzetli ürpertiler gönderen bir hırıltıyla söylüyor. "Bunun bedelini sonra ödeyeceksin."

Buna güveniyorum.

"Ve siz üçünüz." Kartal göz adamlarımın her birini teker teker süzüyor. İfadesi o kadar sert ki, benimle evlenmekle kalmayıp kulüpten atılmak ve kesikleri yakılmak üzere olduklarını düşünebilirsiniz. "Natalie gibi bir kız bulduğunuz için ne kadar şanslı olduğunuzu ve hayatının geri kalanını birlikte geçirmek için sizi seçtiği için daha da şanslı olduğunuzu anlayanınız var mı bilmiyorum. Bu yüzden her , ona kraliçeymiş gibi davranacağınıza ve hayatınızın geri kalanını onunla geçireceğinize dair yemin etmenizi istiyorum.

Ona bulaşmaya çalışan her pislığe hızlı bir şekilde adalet dağıtın ve onunki dışında hiçbir bal küpüne fitilinizi daldırmayın." Omuz silkiyor. "Karşılıklı rıza ile senin olayın bu değilse tabii. Bilmiyorum, dışarıda yepyeni bir nesil var ve ben yaşılanıyorum. Şimdi yemin et."

Evet. Motorcu düğünleri, kesinlikle farklı.

"Yemin ederim," diyor Quickshot.

"Aynen öyle," diye onaylıyor Hayvan ve kıcıma

şaplak atıyor. "Sonsuza kadar," diyor Badass.

"O zaman kulübe Natalie'nin sizin yaşlı hanımınız olduğunu, sahiplendiğinizi ve sahiplendiğinizi ilan ediyorum. Geri kalanınızdan herhangi biri kardeşlerinizin kadınıyla oynaşmayı aklından bile geçirirse, sizi gebertirim. Anladınız mı beni?"

"Sizi okuyoruz!" diye bağılıyor odadaki tüm motorcular ve ardından bir tezahürat yükseliyor. "Ve şimdi! Cupcakes!"

Ve tüm kafe bir beslenme çılgınlığına dönüşüyor. Dostum, insanların onları seveceğini umuyordum, ama kahretsın.

Badass beni o kocaman kollarının arasına aldı. "Başardın amına koyayım."

Hayvan arkamdan yaklaşıyor ve bir eli kıcımda, boynumun arkasını öpmek için eğiliyor. "Kek pişirmemiş olman hoşuma gitti. O muffin sadece bizim için."

"Tanrım, Hayvan," diye inliyorum.

"Pişman değil misin?" diye soruyor Quickshot. Parmaklarını saçlarımin arasından geçiriyor, parmak uçlarını kafa derimin üzerinde sıkıca gezdiriyor. Cevap vermeden önce ona doğru eğiliyorum.

"Yok. Sadece İstenmeyen'in beni size daha önce satmamış olması."

Çocuklar gülüyor. "Bence zamanlama iyiydi," diyor Badass. "Önce kız kardeşini zor bir durumdan kurtarman gerekiyordu."

"Evet, sanırım öyle. Daha önce hiç motorcu düğününe gitmemiştim. Sırada ne var?" Kollarımı Badass'ın boynuna doladım.

Hayvan geniş bir sırtıyla, "Seni ya herkesin önünde tezgâha çıkarırız ya da aşağıda bize fırını gezdirirsin," diyor. "Yeni bir yaşlı kadınla birlikte olmak için değil de ne için?"

"Siz çocuklar!" Göğsüne vurdum, skandalmış gibi davrandım. Sonra, daha ciddi bir şekilde, "Fırın."

"Tamamdır bebeğim," diyor Quickshot ve yolu gösteriyor. Kimsenin neyin peşinde olduğumuz konusunda şüphesi olduğundan şüpheliyim, ama adamlar beni arka odaya ve merdivenlerden aşağıya, yeni fırına götürürken yokmuş gibi davranıyorum.

Yine de bizi daha önce duymamış .

NATALIE

TANRIM, ÇOK GERGINİM. ZOE, BU İŞİN TEMELİNİ ÖĞRENDİĞİMİ SÖYLEDİ. en azından, ama sanırım sadece iyi davranıyordu. Ama artık kararlıyım. Dersleri aldım ve çocuklar hiç beklemedikleri bir şovla karşılaşmak üzereler.

Eagles' Roost'un açılmasına birkaç saat var ve Chef'ten o zamana kadar barın yasak bölge olduğuna dair söz aldım. İdeal olarak, bu sefer açılış ekibiyle birlikte bizi basmayacak.

Aynada son bir kez kendimi kontrol ettikten sonra derin bir nefes alıyorum. "Dışarıda hazır mısınız?"

Tepkileri coşkulu olsa da, bugün neredeyse onuncu kez korkup vazgeçiyorum. Ya sadece gülerlerse ya da bunun aptalca olduğunu düşünürlerse? Ama hayır. Böyle düşünemem. Tanıştığımızdan beri bunun için bana yalvarıyorlar ve biliyor musun? Eğer beğenmezlerse, bu onların suçu. Elimden gelenin en iyisini yapacağım ve bunun için benimle alay etmekten daha iyi bildiklerine güveneceğim.

Daha fazla tereddüt etmeden -bu noktada daha çok on beşinci ya da on altıncı düşünceler- evin ses sistemine Bluetooth ile bağlı olan telefonumdaki play tuşuna basıyorum. Bir an sonra çalma listemdeki ilk şarkı başlıyor, seksi vokalleri ve sürükleyici ritmi olan yavaş bir şarkı.

Neredeyse striptiz ve direk dansı için tasarlanmış gibi.

Sonra perdeyi kenara çekiyorum ve tıpkı Zoe'nin bana öğrettiği gibi kararlı adımlarla ve kalçalarımı sallayarak dışarı çıkıyorum.

Çenelerinin düştüğünü görmek bile buna değer.

Üzerimde sadece düğmeli bir erkek gömleği, neredeyse transparan önden kopçalı bir sutyen ve bir çift dantelli siyah külot var. Bir de yürüyebileceğime inandığım en uzun topuklu ayakkabılar. Görünüşe göre nefret etmiyorlar.

Destek için direğe tutunuyorum ve etrafımda dönüyorum. O aptal şeye tırmanmaya çalışmayacağım, ama Zoe bana onun gibi atletik olmak zorunda kalmadan erkeklere striptiz yapmam için her türlü yolu gösterdi. Bazı şeyleri profesyonellere bırakmak en iyisi, en azından pratik yapmak için daha fazla zamanım olana kadar.

Onunla yüzleşmek için döndüğümde Animal kükrüyor, Badass ve Quickshot ise aydan düşmüşüm gibi beni izliyor. Sanırım hoşlarına gidiyor ve artık burada olduğuma göre onlara neler yapabileceğimi göstermeyi seviyorum. Her gün üç ukala motorcuyu sadece kışınizi onlara doğru şekilde perukla göstererek büyüleyemezsiniz.

Sırtımı direğe dayıyorum, bir elimi aşağı kaydırıyorum, böylece destek için onu tutabiliyorum, sonra kalçalarımı mu- sic ile aynı anda onlara doğru itiyorum, sonra geri dönüyorum, böylece benimle onların arasında, neredeyse arkasına saklanıyormuşum gibi.

Badass, farkında olduğundan emin olmasam da "Siktir" diyor ve gömleğin düğmelerini açmaya başladığımda hepsi daha iyi görebilmek için öne doğru eğiliyor.

Zoe'nin tavsiyesini hatırlayarak ağırdan alıyorum, sahnede ilerlerken kalçalarımı sallıyorum, küçük düğmeleri teker teker açıyorum. Gittikçe daha fazla göğüs dekoltesi ortaya çıkıyor ve bunu sadece benimkilerin değil, tıklım tıklım dolu bir barın önünde yaptığımı hayal ediyorum. Açıkçası onlar zaten en önde ve merkezde olacaklardı, ama Tanrım, bu düşünce beni ıslatıyor. Belki bir gün yeterince cesur olabilirim, burada beni koruyup kollayacak Badass, Animal ve Quickshot olduğu sürece, ama sadece onlar isterse. Ama herkesin bana sahip olduklarını bildiğinden emin olmak için beni göstermeyi ne kadar sevdiklerini biliyorum.

Bu düşünceye gülümsüyorum. Benim sahiplenici mağara adamlarım.

Ben tişörtün son düğmesini açıp çekip çıkarırken, Animal da elindekini yanındaki kanepeye atıyor ve tişörtünü çıkarıyor. Gömleklerimizi birlikte döndürüyoruz ve gülerek bir kenara atıyoruz. Onların soyunmaya başladığını görmek beni de oldukça heyecanlandırıyor. Eğer hala tişörtü giyiyor olsaydım sanırım.

Sırtımı direğe dayadım ve onu tutmak için başımın üzerinden yukarı uzandım. Sanki sütyen zaten göğüslerime yeterince yardımcı olmuyormuş gibi, bu hareket onları tam ortaya çıkarıyor ve çocuklar en hafif tabirle fark ediyor. Tekrar öne gelene kadar direğin etrafında dönerken gülmek elde değil ama bu sefer kışım onlara dönük olacak şekilde eğildim. Ben kıpırdattıkça, onlar kıyafetlerini çıkarırken bile dikkatle izliyorlar.

Bunu bir an önce bitirmeliyim, yoksa bitirmem için bana zaman vermeyecekler.

Sütyenimin ön kopçalarını çözdüğümde, hepsi pantolonlarını çıkarmış ve kendilerini okşarken dikkatle izliyorlardı. İşte bu çok seksi bir görüntü. Tavanı işaret eden, şimdiden nemle parlayan, dünyadaki en sevdiğim üç erkeğin yumruklarını aşağı yukarı hareket ettirdiği üç dimdik sik. Ağzımın suyu akıyor.

Derin bir nefes alıyorum, çünkü Zoe bunun göğüslerimi daha fazla ortaya çıkaracağını söylemişti, sonra sütyeni açıp onları ortaya çıkarıyorum. Belki bana öyle geliyor ama üçünün de ellerinde değilmiş gibi okşamalarını hızlandırdıklarından eminim. Kızları biraz salladıktan sonra sütyeni bir kenara atıyorum. Şimdi sadece külotum kaldı ve onlar buraya hücum edip külotumu yırtmadan önce acele etsem iyi olacak.

O zaman bu da eğlenceli olabilir.

Sahnede tam önlerinde duruyorum, arkamı dönüyorum ve belimden eğilerek külotumu yavaşça aşağı indirmeye başlıyorum. Bacaklarımın arası o kadar ıslak ki, bir an için yapışıyorlar ve sonunda bırakıp aç bakışlarına amımı gösteriyorum.

Ayağa kalkıp omzumun üzerinden baktığımda, adamlar çoktan benim için geliyorlardı. Külottan olabildiğince çabuk çıkıyorum ve sonra çok büyük, çok sert, çok azgın bir Badass olarak kahkahalarla çığlık atıyorum

beni omzuna atıyor ve masalardan birine taşıyor. Umarım bacakları sağlamdır, çünkü ciddi bir egzersiz yapmak üzere.

"Ne yani, bizimle bu şekilde dalga geçebileceğini ve ceza almayacağını mı sanıyorsun?" diye soruyor alaycı ve sert bir tonda.

Beni kısa yoldan masanın üzerine sırtüstü yatırıyor, böylece kığım bir kenarda duruyor ve başım diğer kenara sarkıyor. "Ben de buna güveniyordum-" diye başlıyorum, dilini sırlıslam amıma gömmeden önce, nefesimi ve kelimelerimi de beraberinde götürüyor.

Quickshot meme ucuma yapışırken, Animal başıma doğru geliyor ve yumruğundaki kocaman siki okşuyor. "Bana ne yaptığına bir bak, ha? Bu konuda ne yapacağız sence?"

Ağzımı açtım ve dilimi dışarı çıkardım.

"Lanet olası düz," diye homurdanıyor ve sonra başımın önünde diz çöküp onu bana yediriyor. Dudaklarımı onun etrafına kapatıp emiyorum, gözlerimi kapatıp onun tadına bakıyorum. Badass dilini amımın ve klitorisimin üzerinde gezdirirken, Animal'in ucunun etrafındaki hareketleri yansıtmaya çalışıyorum ve o da beni memnun bir inlemeyle ödüllendiriyor. Destek için sert kığına tutunmak için kalçalarının etrafına uzanıyorum.

Quickshot serbest göğsümü tutuyor ve diğerini emerken meme ucuyla oynamaya başlıyor. Animal itmeye başlıyor, ağzımı beceriyor ve başını boğazımın girişine bastırıyor. Onu henüz yutamıyorum ama pratik yapmama yardım etmekten mutluluk duyuyor.

Badass kalçalarımı geriye itiyor, dilini içime sokarken beni ona açıyor. Kalçalarım ona doğru itilene ve titremeye başlayana kadar büyüyle her bir sinire dokunarak her tarafa kaydırıyor. Patlamadan önce uyarıda bulunan bir volkan gibi, Animal'in sikinin etrafında inliyor ve göğsümü Quickshot'ın ağzına bastırıyorum.

Daha yeni başladık ama çocuklar beni boşaltmaya başladı bile. Yine de, bu konuda gerçekten iyi olduklarını birden fazla kez kanıtladılar.

Tırnaklarımı Hayvan'ın kıcına geçirerek, orgazmım beni yıkarken üçünün arasında sallanıyorum. Masadan kalkıyorum ve sadece onların güçlü elleri kendimi masadan fırlatmamı engelliyor. Tanrım, çok iyiler. Çok çok iyiler. Zonklayan amımdan parmak uçlarıma ve kıvrılan ayak parmaklarıma kadar her zerrem zevkten karıncalanıyor. Gözlerimi sımsıkı yumuyorum ve boğazımın derinliklerinde inerken kendimi dışarı atıyorum.

Bir paçavra gibi gevşek bir şekilde masaya yığıldığımda, Badass beni yerden kaldırıyor - Tanrım, beni taşımaya bayılıyor - ve kanepeye getiriyor. Kıcını koltuğun kenarına dayıyor ve ben de onun üstüne çıkıyorum. Hem o hem de Quickshot ellerini belime doluyor ve sonra beni kaldırıp Badass'in çalımı sikinin üzerine indiriyor.

İçimde kayarken çok iyi hissettiriyor, beni sadece onların yapabileceği gibi gererek açıyor. Tanrım, çok kalın. Kendimi kaldırıp indirecek kaldıracı bulmak benim için zor bir pozisyon ama onlar bu işi benim için yapacak kadar güçlüler. Tek yapmam gereken göğsüne yaslanmak ve onun beni tekrar tekrar doldurma hissinin tadını çıkarmak.

Quickshot kaygan sıvıyı kıcıma damlatmak için bıraktı.

"Kayganlaştırıcı getirmişsiniz."

Gülüyor. "Sürpriz yapacağına söz verdiğinde hazırlıklı gelmeyeceğimizi mi sandın? Siktir, bizim için soyunmayacak olsan bile burada yalnız olman bile buna yol açabilirdi." Kayganlaştırıcıdan büyük bir topak alıp göt deliğime sürmeye başladı.

Başparmağı içime girdiğinde göğsümün derinliklerinde inliyorum. Badass'in kalınlığı zaten içimdeyken, sadece tek parmağı bile kocaman hissettiriyor. Ve sikini oraya doğru kaydıracak. Konsantre olurken alt dudağımı dişlerimin arasına alıyorum, Badass beni ustaca becererek dikkatimi dağıtmakla meşgulken ona açılmaya çalışıyorum.

"İyi misin bebeğim?" diye soruyor Animal, kanepenin arkasına tırmanıp parlayan sikini okşarken. Ağzıma sokmasını bekliyorum ama onun yerine elini saçlarıma arasına sokup başımı eğiyor, böylece ona bakmak zorunda kalıyorum.

"Güvenli kelimemi söyledim mi?" Ses tonuma biraz alaycılık katarak soruyorum. Sanki daha önce üçünü de almamışım gibi.

Bunun üzerine güldü ve sikini ağızıma soktu. "Madem kendine bu kadar güveniyorsun, o zaman bir daha em beni."

Bugün ağızımı çalıştırıyor. Belki de diğer adamlar diğer deliklerime göz dikmişlerdir.

Quickshot sikini göt deliğime dayadığında neredeyse kendimi Hayvan'ın içinde boğacaktım. Badass elini boğazıma dolamak için uzanıyor ve beni tekrar geri çekiyor. Quickshot da geri çekiliyor, böylece tekrar deneyebiliyoruz.

"Sorun değil," diyorum Hayvan ağızımdan kaçarken. "Sadece şaşırmıştım. Tekrar dene."

Derin bir nefes alıyorum ve Quickshot kaygan sikini bana sürterken ona bastırıyorum. Dikkatlice dürtüyor ve sonra yol veriyorum, Badass'in önden yaptığı gibi beni arkadan doldururken inliyorum. Her seferinde olduğu gibi, ikisinin de sığmasına şaşıyorum ama beni germeleri başka hiçbir şeye benzemiyor. Bir meydan okuma, ama rahatsızlık geçici ve içimden geçen küçük elektrik şokları saf zevk. Her ikisine de yavaşça uyum sağladıkça, o küçük sancı bile kayboluyor.

Badass'in göğsünü kaldıraç olarak kullanıyorum, ikisi beni çifte sikerken tüm gücümle ona tutunuyorum. Ya da Animal tekrar ağızıma girdiğinde üçü birden beni üç kez beceriyor ve beni aralarında sallayıp bana zevk verirken kendi zevklerini alıyorlar.

Ama hiçbir şey sonsuza dek sürmez. Her vuruşta inilti daha da yükseliyor, elleri daha sıkı kavıyor ve doruğa doğru ilerlerken itişler daha da hızlanıyor.

Ama onlardan önce davranacağım, çünkü Badass'in yapısı ve içinde bulunduğum pozisyon, aletin tabanı bana tam olarak sürtünüyor ve kıcımdan gelen uyarım ve Animal'in saçlarını çeken parmakları beni o kadar sıcak ve o kadar yakın ki, beni tam kenara atmak için fazla bir şey gerekmeyecek.

Hiçbiri salıverilme sinyali vermek için inlemeden önce, aralarında patlıyorum. Orgazm beni zevkten boğulana kadar içine çekiyor. Hayvan'ın etrafında çığlık atıyorum, bu da onun inlemesine neden oluyor. , kollarım donuyormuş gibi titriyor, aynı zamanda çok ateşliyim

Terden kayganlaştım. Ateşler içindeyim, onlar içime girip çıktıkça ben de tekrar tekrar boşalıyorum.

Ve sonra, tam çökmeye hazırken, Hayvan'ın dölünün tadını alıyorum, olabildiğince hızlı yutarken dilimin üzerinden akıyor. Badass içime doğru itiyor ve içimde zonklayarak fişkırdıktan sonra fişkırırken kendini sabit tutuyor. Quickshot gırtlaktan gelen bir iniltiyle kendini kıcıma gömerken, tam zamanında haykırmak için, Hayvan ağzımdan kayarken değerli havayı çekerek nefes alıyorum. Şişiyor ve bir kova kadar boşalıyor.

Sonra hepimiz bir yığın halinde kanepeye yığılıyoruz, nefesimizi tutarken yavaş yavaş çözülüyoruz.

"Gösteriyi beğendiniz mi?" Sonunda .

"Şimdiye kadar gördüğüm en sıcak olanı. Ya da bir parçası olduğum," diye inliyor Quickshot.

"Aynen öyle," diyor Animal. "Bana kalsa haftada en az bir gösteri yaparsın. Seni orada kıcını sallarken izlemeye bayılıyorum. Her gün demememin tek nedeni, bunun bizi öldüreceğini düşünmem."

Belalı kıkırdar. "Ne zaman bize hava atmak istersen, bebeğim, senin için sert siklerimiz olacak. Sen etraftayken bunu yapmamak imkânsız."

Birkaç ay önce biri bana hayatımı kurtardıktan, kız kardeşimi kurtarmama yardım ettikten ve tüm bunların üzerine kendi küçük fırınımlı açtıktan sonra kendimi bir grup Screaming Eagles tarafından üç kez becerilmiş bulacağımı söyleseydi, onlara deli derdim. Hatta bunlardan herhangi biri bile olsa, yine de onlara deli derdim. Ama işte buradayım. Deli gibi aşığım ve onlar da bana deli gibi aşık.

"Barın açılmasına ne kadar var?" Ben soruyorum.

"Yaklaşık on beş dakikanız var," bağılıyor Şef, sildiği barın üstünden, Jewel'in kıkırdamaları eşliğinde.

Olamaz. Oh Tanrım. Ben çocuklara bakıyorum, çocuklar da bana bakıyor ve gülüşerek yere yığılıyoruz. Quickshot tişörtünü attı, işte böyle.

Bir  m r  nceymiş gibi hissettiren bir gece ve beni büyük, yapışkan bir karmaşa içinde dışarı taşıyorlar.

Ve hiçbir şeyden pişman değilim.

Sırada Crash, Preacher ve Devil'ın 'ın üvey kız kardeşi olan Summer'ı buldukları Motorcular için İyi Kız var, bu yüzden gözünüzü dört a ın.

Temmuz 2023'te geliyor!

Yeni sürümlerden haberdar olun.

[Posta listesi](#)| [Web sitesi](#)| [Facebook](#)
[Facebook Grubu](#)| [Instagram](#)| [E-posta](#)

YAZAR HAKKINDA

Uluslararası çoksatan yazar Stephanie Brother, yasak aşk hikayeleri yazıyor. 2015'ten beri, kadınlarına nasıl davranacağını bilen yakışıklı, kusurlu kahramanlara hayat veriyor. İkizler, üçüzler, üvey kardeşler ve onların arkadaşları da dahil olmak üzere birden fazla aşığı içeren hikayelerden hoşlanıyorsanız, doğru yerdesiniz. Kitaplar ve erkekler söz konusu olduğunda, Stephanie gerçekten ne kadar çok olursa o kadar iyi olacağına inanıyor.

Gününün yazarak, kahve içerek ve okuyucularla etkileşime girerek geçiriyor.

Kitapları Almanca, Fransızca ve İspanyolca'ya çevrilmiş ve yedi ülkede Amazon'un en çok satanlar listesine girmiştir.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

